

Sen Güneş
O Ay
Ve onlar Yıldızlar…

Güneş, ay ve yıldızlar
Sizden ışık almasalar
Parlamazlar…

On Dört Masum'dan Kırkar Hadis

Hazırlayan:

Fahrettin ALTAN

Kitapsever

Dizgi & Mizanpaj:
Kitapsever

Tashih ve Son Okuma:
Musa Güneş

Kapak Tasarım:
Hasan Başbuğ

Baskı:
Önsöz Basın Yayıncılık

Nisan / 2007

ISBN: 978-9944–5631–7–8

Adres:

Güneşli Merkez Mah.
Gümüş Sok. No: 38
Tel: (0212) 657 06 89
www.kitapseveryayincilik.com

ÖNSÖZ

Bismillahirrahmanirrahim

Müslümanlar, çeşitli mezheplere mensup olmalarına rağmen, Hz. Peygamber'in (s.a.a) Ehlibeyt'ini sever ve bu sevginin, imanın bir parçası olduğuna inanırlar. Çünkü Ehlibeyt sevgisi, tamamen Kur'ân'a ve Resulul-lah'ın Sünnet'ine dayanır. Yüce Allah Kur'ân-ı Kerim'-de, onlardan her türlü kötülüğü, pisliği uzaklaştırmayı ve onları tertemiz kılmayı irade ettiğini açıklamış ve Re-sul'üne, peygamberliğinin ücreti olarak Müslümanlardan Ehlibeyt'ini sevmelerini istemesini emretmiştir. Böylece, Müslümanların Ehlibeyt'e karşı özel bir sevgi beslemelerinden daha doğal bir şey olamaz.

Ancak bizce bu sevgi, sırf dilde ve kalpte kalmamalıdır. Bu sevginin belirtileri, Müslümanların amellerinde görülmelidir. Bir Müslüman, Ehlibeyt'i sevdiğini söylerken, Ehlibeyt'in Kur'ân ve Sünnet'teki makam ve mev-kiini de kavramaya çalışmalı ve o yüce insanların Allah katındaki makamlarını bilmelidir.

Ayrıca gerçek bir Ehlibeyt sevgisi, sevmek ve sevmemek olgularında Ehlibeyt'le birlikte ve aynı olmayı, onların sevdiklerini sevip sevmediklerini sevmemeyi ve onlarla gönül birliği kurmayı gerektirir.

Bunlar, düşünce ve gönül düzeyinde olması gerekenlerdir. Ehlibeyt sevgisinin en derin ve hakikî anlamı ise, onların temiz ve güzel hayatını örnek alıp, yaşam öl-çüsü olarak hayatımıza uyarlamamızdır. Ehlibeyt sevgisi, Ehlibeyt'in yaşam tarzından uzak bir şekilde hayatını idame ettiren biri

için ne kadar anlamlı olabilir ki zaten?!

Ehlibeyt'i sevenleri sevmek, sevmeyenleri de sevmemek konusunda titiz davranılması gerektiği gibi, Ehlibeyt'in sevdiği işleri sevip hayatta uygulamaya geçirmek ve onların sevmeyip kötüledikleri işleri sevmeyerek hayattan çıkarmaya çalışmak da, Ehlibeyt sevgisinin temel ve gerekli şartlarındandır.

Zaten Ehlibeyt'i sevmenin en temel amacı, onların güzel ve tertemiz yaşamını örnek edinip, daha doğru ve daha güzel olana adım adım yaklaşabilmek değil midir?

Biz bu kısa önsözde Ehlibeyt'in, Allah ve Resulü indindeki makamlarını daha iyi tanıyabilmek için Kur'ân ve Sünnet'te Ehlibeyt'le ilgili ayet ve hadislerden bazı örnekler aktarıp kısa bir açıklama yapmayı uygun gördük. Umarız, değerli okuyucular bu kitapta aktarılan ha-dislerin nasıl pak ve zülal bir kaynaktan geldiğini bilip, onları daha bir dikkatle okur ve amellerine yansıtırlar. Önce Kur'ân'da Ehlibeyt'le ilgili bazı ayetlere göz atalım:

Kur'ân'da Ehl-i Beyt

1- Tathir Ayeti

Ehlibeyt'in üstün makamını bildiren ayetlerden biri, Tathir Ayeti'dir. Yüce Allah, bu ayette, onların her türlü pislikten (günah ve kötü işlerden) uzak ve temiz olduklarını vurgulayarak, insanların onlara yönelmelerini ve her konuda onları kendilerine örnek edinmelerini istemektedir. Ömürlerinin bir bölümünü puta tapmakla veya diğer günahlar işlemekle geçiren insanlar, başka insanlara önder ve örnek olamazlar. Allah'ın halifesi ve hücceti olacak kişiler, mutlaka lekesiz, tertemiz, her yönden mükemmel ve günah zulmüne bulaşmamış insanlar olmalıdırlar. İşte bu yüzden yüce Allah, halkın, gönül rahatlığıyla Ehlibeyt'e uymaları ve her konuda on-lara başvurabileceklerini anlamaları için şu ayet-i kerimeyi nazil buyurmuştur:

Gerçekten Allah, ancak siz Ey Ehlibeyt'ten her türlü ricsi (kötülük ve pisliği) gidermek ve sizi tertemiz kılmak ister.[1]

Ehlibeyt'ten maksat, Resulullah'ın (s.a.a) Ehlibeyti-dir. Onlar ise İmam Ali, Hz. Fatıma, İmam Hasan ve İ-mam Hüseyin'dir. Allah'ın selâmı onların üzerine olsun.

Arapça dilinde kadınlar ve erkekler için kullanılan zamirler farklıdır. Eğer Ehlibeyt'ten maksat, Hz. Peygamber'in eşleri olmuş olsaydı, ayetteki zamirlerin müzekker/eril (erkeklere yönelik) olarak değil de, müennes/ dişil (kadınlara yönelik) olarak zikredilmesi gerekirdi. Ya-ni, **"ankum"** ve **"yutahhirekum"** yerine, **"ankunne"** ve **"yutahhirekunne"** denmeliydi.

Ayetteki Ehlibeyt'ten maksadın Ali, Fatıma, Hasan ve Hüseyin (hepsine selâm olsun) olmasıyla ilgili pek çok hadis ve rivayet nakledilmiştir. Örneğin, bir hadiste Re-sulullah (s.a.a), İmam Ali, Hz. Fatıma, İmam Hasan ve İmam Hüseyin'e işaret ederek şöyle buyurmuştur:

> Allah'ım! Bunlar benim Ehlibeyt'imdir; onlardan ricsi (her türlü kötülüğü) gider ve onları tertemiz kıl![2]

Bir rivayette de şöyle geçer:

> Resulullah (s.a.a), sabah namazı vakitlerinde Fatıma'nın evinin önüne gelerek şöyle buyuruyordu:
>
> *"Ey Ehlibeyt! Namaz (vaktidir)! Şüphesiz Allah ancak sizden her türlü pisliği gidermek ve sizi tertemiz*

1- Ahzâb Suresi, 33

2- Şu kaynaklara bakabilirsiniz: Sahih-i Tirmizî, c.5, s.31, ha-dis: 3258, 3875, 3963; Şevahidu't-Tenzil, Haskanî, c.1, s.124, hadis: 172 ve c.2, s.16, hadis: 647–649, 604–679, 682–689, 691–693; Menakıbu Ali bin Ebî Talib, İbn Meğazilî, s.302, hadis: 346–349; Tefsir-i Taberî, c.22, s.6–8. Daha fazla kaynak için, "el-Müraca-at" kitabıyla birlikte ek olarak basılan "Sebilu'n-Necat" kitabına başvurulabilir; orada bu konuyla ilgili 300'den fazla kaynak zikredilmiştir.

kılmak ister."[1]

Birçok rivayette Resulullah'ın (s.a.a) altı ay, bazı rivayetlerde ise, dokuz ay boyunca Hz. Fatıma'nın (a.s) evinin önüne gelerek: *"Ey Ehlibeyt! Namaz! Namaz!"* diyerek Tathir Ayeti'ni okuduğu nakledilmiştir.

Resulullah'ın (s.a.a) bu konunun bunca üstünde durmasına ve Ehlibeyt'inin kimler olduğunu tanıtmasına rağmen, yine de bazı kimselerin, bu hadis ve rivayetleri görmezlikten gelerek: "Ehlibeyt'ten maksat, Resululla-h'ın (s.a.a) eşleridir." demelerine şaşırmamak elde değildir.

2- Meveddet Ayeti

Yüce Allah, Ehlibeyt'i sevmenin gerekliliği hususun-da Resulullah'a (s.a.a) şöyle buyurmuştur:

> **De ki: Ben, buna (tebliğime) karşılık yakınlarıma sevgi dışında sizden hiçbir ücret istemiyorum.**[2]

Resulullah (s.a.a), ayette geçen "yakınlar"ın kimler olduğunu ve bu ayet gereğince kimlere sevgi duyulması gerektiğini kendi sözlerinde açıklamıştır. Müfessirler, ha-dis ilmi uzmanları ve siyer yazarları, kendi kitaplarında, bu ayetteki yakınlardan maksadın; Hz. Ali, Hz. Fatıma, Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin (hepsine selâm olsun) olduğunu bildirmişlerdir. Örneğin, Ahmed b. Hanbel kendi Müsned'inde Said b. Cübeyr'den, o da İbn Abbas'tan şöy-le nakleder:

> Meveddet Ayeti nazil olduğunda ashap: "Ya Resulullah! Sevgileri bize farz olan yakınların kimlerdir?" diye sordular. Resulullah (s.a.a): *"Ali, Fa-tıma ve onların oğullarıdır."* buyurdu.[3]

1- Sahih-i Müslim, Sahih-i Buharî ve diğer birçok kitaplarda nakledilmiştir. Zemahşerî de, Tefsiru'l-Keşşaf'da Mübahele Ayeti'nin tefsirinde zikretmiştir.

2- Şûrâ Suresi, 23

3- "Hz. Peygamber'in yakınlarından maksat; Ali, Fatıma, Ha-san ve Hüseyin'dir." diyen pek çok kitap vardır. Örneğin; Şeva-hidu't- Tenzil, Haskanî, c.2, s.130, hadis: 822–828, 832–834 ve 838; Menakıb-ı Ali b.

Böylece bu ayet gereğince, Ehlibeyt sevgisinin, bütün Müslümanlara farz kılındığı açıkça anlaşılıyor. Fakat daha önce de değindiğimiz gibi, bu sevgi sadece dilde ve kalpte kalmamalı, amele de yansımalıdır.

3- Mübahele Ayeti

Mübahele olayını tarihçiler, müfessirler ve muhaddisler genişçe nakletmişlerdir. Olay özetle şöyledir: Nec-ran Hıristiyanlarından bir grup, bazı konularda Resu-lullah (s.a.a) ile görüşüp konuşmak için Medine'ye gelirler. Fakat Resulullah'ın (s.a.a) hak ve keskin delilli sözleri karşısında teslim olmayıp tartışmalarını sürdürünce, Allah Tealâ şu ayeti nazil eder:

> **Artık sana gelen ilimden sonra, onun hakkında seninle çekişip tartışırlarsa, de ki: "Gelin, oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, kendimizi ve kendinizi çağıralım; sonra karşılıklı lânetleşelim de, Alla-h'ın lânetini yalan söylemekte olanların üstüne kılalım."[1]**

Necran Hıristiyanları, Resulullah (s.a.a) tarafından mübaheleye (karşılıklı beddua etmeye) davet edilince, dü-şünüp taşındıktan sonra nihayet mübaheleyi kabul eder ve mübahele yapmak için vaatleşirler. Vaat edilen gün ve saat gelip çatınca, Hıristiyanlar, Resulullah'ın (s.a.a) İmam Ali, Hz. Fatıma ve onların iki evladı Hasan ve Hüseyin ile geldiğini görürler. Resulullah'ın (s.a.a) kararlılığını ve yanındaki nurlu simaları görünce, korkuya kapılıp mübaheleden vazgeçerek sulh anlaşması önerisinde bulunurlar. Resulullah (s.a.a) da, birtakım şartlarla onların önerisini kabul eder.

Resulullah (s.a.a) bu hususta şöyle buyurmuştur:

Ebu Talib, İbn Meğazilî, s.307, hadis: 352; Zehairu'l-Ukba, Taberî, s.25, hadis: 138; es-Savaiku'l-Muhrika, İbn Hacer, s.101, 135 ve 136; Metalibu's-Suul, İbn Talha, s.8, Tahran basımı ve c.2, s.21, Necef basımı; Kifayetu't-Talib, Gencî Şafiî, s.91–93. "el-Müracaat" kitabında bu sözü nakleden 35 kitabın isimi zikredilmiştir.

1- Âl-i İmrân Suresi, 61

> Canım elinde olan Allah'a ant olsun ki, Necran ehlinin helâk olması yaklaşmıştı. Eğer mübahele etmiş olsalardı, maymun ve domuz oluvereceklerdi...

Bu olayı birçok müfessir nakletmiştir. Örneğin; Zemahşerî Tefsir-i Keşşaf'ta, Fahr-i Razî Tefsir-i Kebir'de ve Allâme Tabatabaî el-Mizan'da.

Ehlibeyt'in Allah'ın emriyle Resulullah (s.a.a) ile bir-likte mübahele olayına katılması, onlar için çok büyük bir makam ve fazilettir. Eğer onlar, Allah katında çok se-vilen ve duaları kabul olan şahsiyetler olmasalardı, Allah Tealâ, kesinlikle Peygamber'ine onları mübaheleye götürmesini emretmezdi. Böyle bir makama sahip olan Ehlibeyt'e sahip çıkmak, onları savunmak, onları halka tanıtmak ve onların sözlerinden yararlanmak, her Müslüman'ın kaçınılmaz bir vazifesidir. Allah Tealâ bizleri, vazifelerini tanıyan ve onları yerine getirmek için gayret gösteren Ehlibeyt takipçilerinden kılsın.

4- Salât Ayeti

Salât Ayeti'nde, bütün Müslümanlar, Hz. Peygamber'e ve onun tertemiz Ehlibeyt'ine salât etmekle görevli kılınmışlardır. Ayetin meali şöyledir:

> **Şüphesiz, Allah ve melekleri Peygamber'e salât etmekteler. Ey iman edenler, siz de ona salât edin ve tam bir teslimiyetle selâm edin.[1]**

Tefsir-i Kebir'deki bir rivayete göre, ashap Resulullah'ın yanına gelerek: "Ya Resulallah! Biz sana nasıl salât edelim?" dediklerinde, şöyle buyurur:

> Şöyle deyin: "Allahumme salli alâ Muhamme-din ve alâ Âl-i Muhammed; kema salleyte alâ İb-rahime ve alâ Âl-i İbrahim; ve barik alâ Muham-medin ve alâ Âl-i Muhammed; kema barekte alâ İbrahime ve Âl-i İbrahim; inneke hamîdun me-cîd.[2]

Görüldüğü gibi, Hz. Peygamber'e salât etmek isteyenin,

1- Ahzâb Suresi, 56

2- Tefsir-i Kebir, Ahzâb Suresi, 56. ayetin tefsiri

onun Âl'ine (Ehlibeyt'ine) de salât etmesi gerekir. Şafiî mezhebine göre teşehhütte salâvat getirmek farzdır. Şia mezhebine göre de böyledir. Yani teşehhütte Hz. Peygamber'e ve onun Ehlibeyt'ine salâvat getirmek, na-mazın bir parçasıdır.

Bir hadiste Resulullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur:

> Bana kesik salâvat getirmeyin; (bana salâvat getirdiğinizde) Ehlibeyt'ime de salâvat getirin. Salâvat getirdiğinizde, onları kesip atmayın.[1]

Kur'ân'da Ehlibeyt'in fazileti ile ilgili pek çok ayet vardır. Ancak biz bu kadarıyla yetinerek, Ehlibeyt'le ilgili önemli bazı hadislere göz atmak istiyoruz:

Hadislerde Ehl-i Beyt

1- Sekaleyn Hadisi

Sekaleyn Hadisi, Şia ve Ehlisünnet kanalıyla nakledilen çok meşhur ve mütevatir bir hadistir. Bu hadis, çeşitli senetler ve farklı şekillerde nakledilmiştir. Resu-lullah (s.a.a) bu hadiste şöyle buyuruyor:

> Ben sizin aranızda iki değerli emanet bırakıyorum; biri Allah'ın kitabı, diğeri ise öz soyumdan olan Ehlibeyt'imdir. Onlara sarıldığınız müddetçe, asla sapıklığa düşmezsiniz; onlar Havuz'un ba-şında bana gelinceye dek birbirinden ayrılmayacaktır.[2]

Görüldüğü gibi, Resulullah (s.a.a) bu hadiste, Kur'-ân ve Ehlibeyt'in kıyamete kadar birlikte devam edeceğini bildirmiştir.

1- Vesailu'ş-Şia, c.4, s.122

2- Allâme Firuzabadî, Sekaleyn Hadisi'ni nakleden kitaplardan bazılarının isimlerini şöyle nakletmiştir: Müsned-i Ahmed, c.4, s.366 ve c.3, s.17; Menakıb-ı Ehl-i Beyt, Tirmizî, c.2, s.380; Müstedrek-i Sahihayn, Hâkim, c.3, s.109; Sünen-i Beyhakî, c.2, s. 148; Sünen-i Daremî, c.2, s.431; Kenzü'l-Ummal, c.1, s.45 ve c.7, s.102; Müşkilü'l-Âsar, c.4, s.368; Sahih-i Tirmizî, c.2, s.308; Üs-dü'l-Gabe, c.2, s.12 ve Hasaisu'n- Nesaî, s.21

Bu hadis bize, Ehlibeyt'in Kur'ân gibi İslâm dininin en büyük iki kaynağından biri olduğunu göstermektedir. Nasıl Kur'ân'sız İslâm düşünülemezse, Ehlibeyt'siz İslâm da düşünülemez. Bu ikisi, birbirinden ayrılmaz. Yani Ehlibeyt asla Kur'ân'a ters düşmez, asla Kur'ân çizgisinin dışında bir yol takip etmez. Tek bir cümlede özetlersek: Ehlibeyt, yaşayan Kur'ân'dır.

2- Sefine Hadisi

Resulullah (s.a.a), Sefine Hadisi'nde Ehlibeyt'ini Hz. Nuh'un gemisine benzetmektedir. Nuh'un gemisi nasıl ona binenleri boğulmaktan kurtardıysa, Ehlibeyt de dinî ve dünyevî meselelerde kendilerine uyanları sapıklıktan kurtarır.

Resulullah (s.a.a) Sefine Hadisi'nde buyuruyor ki:

> Sizin aranızda benim Ehlibeyt'imin durumu, Nuh'un gemisinin durumu gibidir. Kim o gemiye bindiyse, kurtuldu; kim de ondan geri kaldıysa, bo-ğuldu.[1]

Buna göre, sapıklık ve cehennem ateşinden kurtulmak isteyen herkes, Ehlibeyt'e uymak zorundadır. Çünkü Allah ve Resulü, Ehlibeyt'in tertemiz olduğunu, hata ve yanlışlığa düşmeyeceğini bize bildirmişlerdir. Onların yolu ve sözü, Resulullah'ın yolu ve sözüdür. "Kur'ân bize yeter!" demek doğru değildir. Çünkü Kur'ân'ı hakkıyla anlayıp uygulayacak âlimlerin olması da şarttır. Kur'ân'ı Ehlibeyt İmamları'ndan daha iyi anlayıp uygulayacak kim vardır? Öyleyse haddi aşarak onlardan öne geçmek veya kusur ederek onlardan geri kalmak, büyük bir hatadır. Ehlibeyt, ilim madenidir; onların ilimlerinden yararlanmak gerekir. İlim peşinde olanlar, onların kapılarını çalmalıdırlar. Nitekim Resulullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur:

1- Müstedrek-i Sahihayn, c.2, s.343, (hadis, Müslim'in şartına göre sahihtir); Kenzü'l-Ummal, c.6, s.216; Tarih-i Hatib-i Bağ-dadî, c.12, s.19; Hilyetu'l-Evliya, c.4, s.306; Mecmau'z- Zevaid, c. 9, s.163 ve el-Mu'cemu'l-Kebir, c.1, s.125

> Ben ilmin şehriyim, Ali de onun kapısıdır; ilim isteyen o kapıya gelmelidir.[1]

3- İhtilâftan Kurtulma Hadisi

Resulullah (s.a.a), bu hadiste ümmetinin, ancak Ehlibeyt'e sarılarak ihtilâf ve tefrikadan kurtulabileceğini beyan etmiştir. Denizde veya çölde olan bir kimse, nasıl yıldızlarla yolunu bulup sapmaktan kurtulabiliyorsa, İslâm ümmeti de Ehlibeyt vasıtasıyla fikrî, amelî ve siyasî meselelerde onların söz ve davranışlarından yararlanarak ihtilâf ve sapkınlıktan kurtulabilirler. Hadis şudur:

> Yıldızlar yeryüzü ehli için (kaybolmaktan) kurtuluş vesilesi olduğu gibi, Ehlibeyt'im de yeryüzü ehli için (ihtilâftan) kurtuluş vesilesidir.[2]

4- Kisa Hadisi

Tirmizî kendi Sahih'inde, Ömer b. Ebu Seleme'den şöyle rivayet etmiştir:

> Tethir Ayeti (Ahzâb, 33) Ümmü Seleme'nin (bir rivayete göre de Safiyye'nin) evinde nazil olduğun-da, Resulullah (s.a.a) Hasan, Hüseyin ve Fatıma'-yı çağırtıp önünde oturttu ve Ali'yi de çağırtıp arkasında oturttu. Sonra onları ve kendisini bir kisa (cüppe) ile örtüp şöyle buyurdu:
>
> *"Allah'ım! Bunlar benim Ehlibeyt'imdir; bunlardan her türlü ricsi (günah ve çirkinlikleri) gider ve bunları tertemiz kıl."*[3]

Bu hadisi İbn Asakir de rivayet etmiştir. Fakat İbn Asakir'in nakline göre hadisin sonunda şu ilâve de mevcuttur:

1- Camiu's-Sağir, c.1, s.415, hadis: 2705

2- Müstedrek-i Sahihayn, c.3, s.149; es-Savaiku'l-Muhrika, İbn Hacer, s.68 ve Kenzü'l-Ummal, c.6, s.217

3- Sahih-i Tirmizî, c.12, s.85; Tefsir-i Taberî, c.22, s.7; Tefsir-i İbn Kesir, c.3, s.485; Müşkilü'l-Âsar, Tahavî, c.1, s.335 ve el-Fusulü'l-Mühimme Fî Ahvali'l-Eimme, İbn Sabbağ, s.25

> Bunun üzerine Ümmü Seleme: "Ya Resulallah, beni de onlarla birlikte kıl." dedi. Resulullah: *"Sen kendi mevkiinde dur, sen hayır üzeresin."* buyurdu.

Kisa Hadisi, muhtelif tabirler vee birçok senetle rivayet edilmiştir. Bu yüzden bu hadis, senet yönünden sa-hih ve muteberdir.

Ehlibeyt hakkında pek çok hadis vardır ki, biz onlardan bu birkaç tanesiyle yetinerek bu bölüme şu hadisle son veriyoruz:

> Hiçbir kimse biz Ehlibeyt'le kıyaslanamaz.[1]

Kırk Hadisle İlgili Bir Açıklama

Resulullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur:

> Ümmetimden her kim, diniyle ilgili ihtiyaç duyduğu meseleler hakkında kırk hadis hıfzederse, Al-lah Tealâ, onu kıyamet günü fakih ve âlim olarak haşreder.[2]

Allâme Meclisî (r.a), kırk hadis hıfzetmekle ilgili hadisleri naklettikten sonra şöyle diyor:

> Bu mazmundaki hadisler, Şia ve Ehlisünnet arasında meşhur ve müstefizdir; hatta mütevatir diyenler de vardır.[3]

Hıfzın ne demek olduğu hakkında da çeşitli görüşler ileri sürülmüştür. Bazıları şöyle demiştir:

> Hadiste geçen "hıfz" kelimesinden maksat, ezberlemektir. Çünkü eski zamanda "hadisi hıfzedin" denildiğinde akla gelen, onu ezberlemekti. Zi-ra o za-

1- Zehairu'l-Ukba, Taberî, s.17

2- Biharu'l-Envar, c.2, s.153; Sefinetu'l-Biharu'l-Envar, c.1, s.504 ve Usul-ü Kâfi, c.1, s.49

3- Müstefiz hadis, birkaç senetle rivayet edilmiş, fakat mü-tevatir derecesine ulaşmamış hadise denir. Mütevatir ise, pek çok senetle rivayet edilmesi nedeniyle masumdan nakledilmiş olduğuna yakin edilen hadise denir.

manlarda hadisi ezberlemek onu yazmaktan daha çok önem taşımaktaydı. Hatta ravinin, ezberlemediği hadisleri kullanarak delil getirmesini men edenler bile olmuştur.

Bazıları da şöyle demiştir:

Hadisi hıfzetmekten maksat, onu ezberlemek, yazmak, bir insan veya kitaptan nakletmekle de olsa onu unutulmaktan korumaktır.

Gerçek şu ki, hıfzetmenin dereceleri vardır. Dolayısıyla hıfza verilecek olan sevap da, bu derecelere göre farklılık gösterir. Bu derecelerden biri; ister akılda tutmak, ister deftere yazmak, isterse rivayet etmekle olsun, o hadisin lafzını korumaktır. İkinci derecesi, o hadisin manasını hıfzetmek yani onun incelikleri hakkında düşünmek, ahkâm ve maarifi ondan çıkarmaya çalış-maktır. Üçüncü derecesi ise, onunla amel etmek, ona ö-zen göstermek ve onun öğütleriyle öğütlenmek ve bu şe-kilde bir nevi hadisleri pratiğe geçirmek, yaşama dökmek ve gerçekleştirmek suretiyle korumaktır.

Bu hususta-ki hadislerin zahirlerinden de anlaşıldığı üzere, ezberlenilmesi tavsiye edilen kırk hadis, dinle ilgi-li olan hadisler olmalıdır. Kırk hadis ezberleyenin âlim ve fakih olarak haşrolmasından maksat da, bu hadisler hakkında tedebbür ve tefekkür ederek, Allah için onlara amel eden fakih ve âlimlerden sayılmasıdır. Başka bir ihtimale göre de, (bu ameliyle) âlim ve fakihlere benzemek istediğinden dolayı, onlardan olmasa bile, kıyamet günü onların zümresinde haşrolmasıdır.

Fakih; hadislerde genellikle insan nefsinin zaaflarını ve afetlerini bilen, dünyaya gönül vermeyen, Allah ka-tındaki nimete, Allah'a yakın olma ve kavuşmaya rağbet gösteren ve bildikleriyle amel eden âlime denilmektedir.[1]

Şunu da hatırlatalım ki, kırk hadis ezberlemenin önemine binaen, pek çok büyük âlimimiz Kırk Hadis unvanıyla kitaplar telif ederek o hadisleri tercüme ve şerh etmişler-

1- Biharu'l-Envar, c.2, s.156

dir. Örneğin İmam Humeyni (r.a) gibi büyük bir âlim; helâl, haram ve hikmetle ilgili kırk hadis derleyerek onları şerh etmiş ve böylece "Kırk Hadis Şerhi" a-dında çok değerli bir eser meydana getirmiştir. Bu kitabı okumayı bütün mümin kardeşlerime tavsiye ederim.

Ehlibeyt Takipçilerinin Vazifesi

Ehlibeyt takipçilerinin önemli vazifelerinden biri, kuşkusuz Ehlibeyt'in ilmini ve hikmet dolu güzel sözlerini insanlara aktarmaktır. Çünkü Ehlibeyt'in hikmet dolu sözleri insanlara güzellikle iletildiği takdirde, insanlar o sözlerdeki güzellikleri görerek Ehlibeyt'e uyarlar. Nitekim Abdüsselâm b. Salih (Ebu Salt) el-Herevî şöyle diyor:

> İmam Rıza'nın (a.s) şöyle buyurduğunu duydum: *"Bizim meselemizi ihya edene Allah rahmet etsin!"* "Sizin meseleniz nasıl ihya edilir?" dediğimde şöyle buyurdu: *"Bizim ilmimizi öğrenip o-nu halka öğretmekle. Şüphesiz, eğer halk sözlerimizdeki güzellikleri bilmiş olsalar, mutlaka bize uyarlar."*[1]

Hadiste de vurgulandığı gibi, Ehlibeyt'in sözlerini ilk önce kendimiz iyice okuyup öğrenmeli, yaşamalı ve daha sonra başkalarına aktarmalıyız.

Şunu da hatırlatalım ki, bazı hadisleri anlamak pek kolay olmadığından, onları din âlimi fakih ve müçtehit bir kimsenin açıklaması gerekir; yerinden kalkan herkes kendi kafasına göre yorum yapmamalıdır. Çünkü Kur'ân-ı Kerim'de olduğu gibi, hadislerde de muhkem ve müteşabih hadisler vardır. Hatta birbirleriyle çelişen bazı hadisler de vardır. Bunları ancak büyük âlimler açıklayabilirler. Nitekim İmam Rıza (a.s) şöyle buyurmuştur:

> Kur'ân'da olduğu gibi, bizim hadislerimizde de müteşabih ve muhkem ifadeler vardır. Bizim hadislerimizdeki müteşabih ifadeleri muhkem ifadelere döndü-

1- Uyunu Ahbar'ir-Rıza (a.s), c.1, bab: 28, hadis: 64 ve Mea-ni'l-Ahbar (Şeyh Saduk), s.180

rün; muhkemleri bir kenara bırakıp sadece müteşabih ifadelere uymayın, aksi takdirde sapıtırsınız."[1]

Bir hadiste de İmam Cafer Sadık (a.s) şöyle buyurmuştur:

Anladığın bir hadis, (anlamayarak) rivayet ettiğin bin hadisten daha hayırlıdır. Sizden hiç kimse, sözlerimizin mefhumunu anlamadıkça, içeriğini kavramadıkça, fakih olamaz. Şüphesiz, sözlerimizden bir kelime, yetmiş şekilde yorumlanabilir; oysa bunların hepsinde bizim için sadece bir çıkış yolu vardır.[2]

Bunları yorumlayabilecek güce sahip olmayan kimseler, hadisler arasında bir çelişki olduğunu zannedebilirler.

Ayrıca hadisler arasında birtakım uydurulmuş sahte hadisler de vardır ki, onları ancak bu alanın uzmanları teşhis edebilirler, herkes değil. Buna göre, bir yandan anlamadığımız veya kafamızdakilere uymayan her hadisi görür görmez, hemen "Bu hadis yalandır" demeye kalkışmayalım; diğer yandan da hadis kitaplarında bulunan her sözün gerçekten hadis olduğunu kayıtsız-şartsız kabul etmeyelim.

Hadisler (özellikle itikat ile alakalı ise) ancak yeterli sahih senede sahip olduğu ve Kur'ân ile ters düşmediği takdirde nazar-ı itibara alınırlar. Bunu teşhis etmek de hem Kur'ân ve hem hadis alanında uzman olmayı gerektirir.

Elinizdeki Kitap Hakkında Kısa Bir Açıklama

"On Dört Masum'dan Kırkar Hadis" kitabı, ilk kez 1988 yılında basıldı. Bu kitap halkımızın eline geçer geç-mez, büyük bir ilgi gördü. Beş bin tirajda basıldığı hâlde kısa bir süre içerisinde tükendi. Ehlibeyt'in bereketiyle büyük beğeni kazanan bu kitap "Sena Yayınevi" tarafından, "Ehlibeyt'ten Kırkar Hadis" ismiyle ikinci kez yayınlandı. Hatta bazı medreselerde bir ders kitabı olarak okutulduğunu bile duyduk. Oldukça faydalı ve eğitici olduğundan dolayı Farsça, İngiliz-

1- Biharu'l-Envar, c.2, s.185, hadis: 7

2- Biharu'l-Envar, c.2, s.184, hadis: 5

ce, Orduca, Tacikçe, Azerice vs. dillere de tercüme edildi.

Kitabın böyle tutulması ve ilgi görmesi, kitabı yeniden titizlikle gözden geçirmemize ve birçok yeni hadis ekleyerek bazı değişiklikler yapmamıza sebep oldu. Söz konusu değişikliği, özellikle Hz. Fatıma (a.s) ve İmam Mehdi (a.f) bölümlerinde göreceksiniz.

Ayrıca kitaba 150'den fazla yeni hadis eklendi. Hadis ekledik derken maksadımız şudur: Kitabın daha önceki hâlinde uzun bir hadisi tefrik ederek birkaç hadis şeklinde aktarmıştık. Ama şimdiki baskısında yeni hadisler ekleyerek, o hadisleri tek bir hadiste topladık ve -uzun da olsa- her hadisi bir tek hadis olarak getirdik. Allah'a, bize vermiş olduğu bu Tevfik başarıdan dolayı, binlerce hamt ve şükür ediyoruz. Allah, İslâm'a hizmet etmeyi hepimize nasip etsin.

Takdir ve Teşekkür

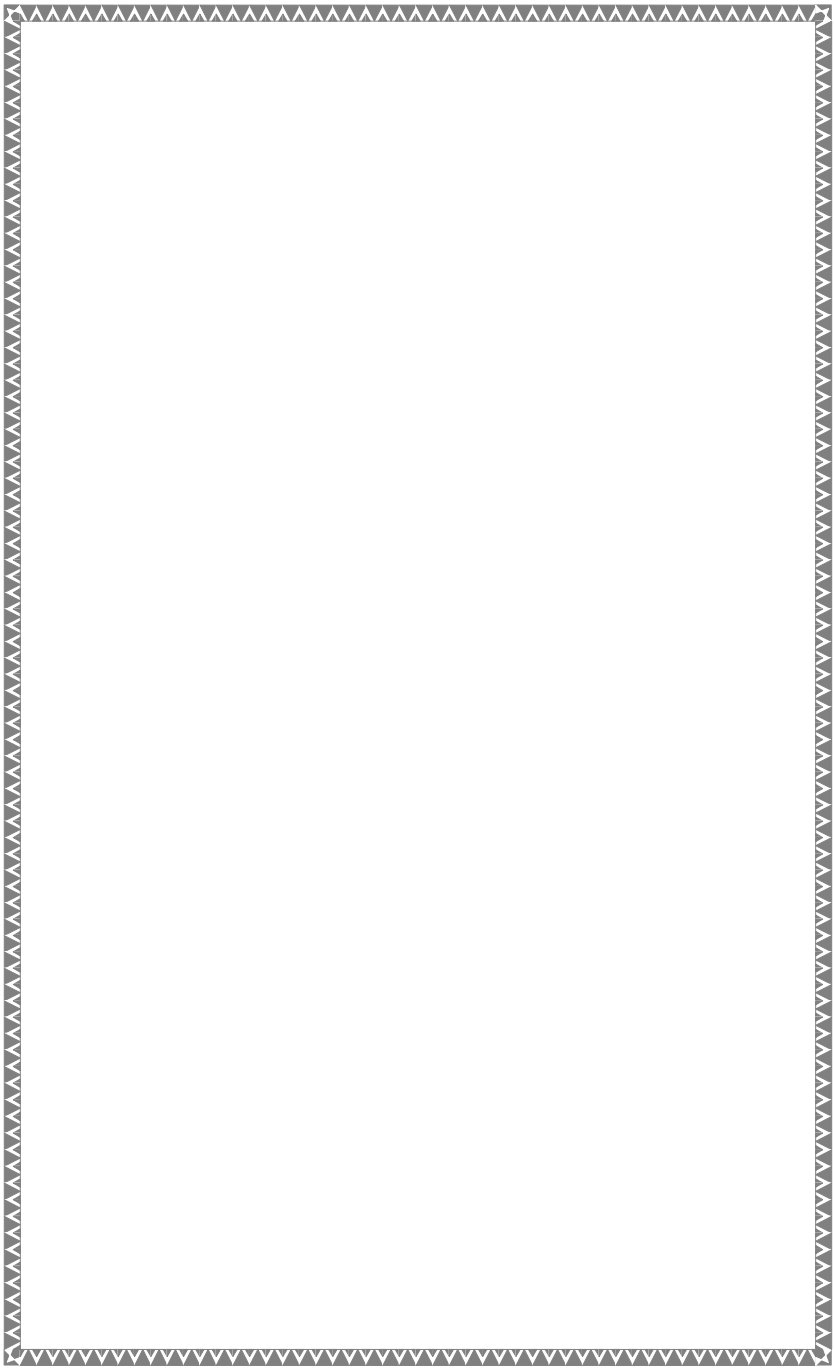
Diğer kitaplarda olduğu gibi, bu kitabın hazırlanmasında da pek çok kardeşimizin, tashih, tatbik, kontrol ve editörlük açılarından yardımları dokunmuştur. Emeği geçen bütün kardeşlerime teşekkür etmeyi kendime bir borç biliyorum. Allah, hepsinden razı olsun, bu yolda başarılarını artırsın ve onları Ehlibeyt'le mahşur etsin.

Allah Tealâ, bu çalışmalarımızı bizlerden en iyi şekilde kabul buyursun ve en yakın bir zamanda, İmam Mehdi'nin (a.f) zuhuruyla İslâm, Kur'ân ve Ehlibeyt ma-arifini tüm dünya halklarına ulaştırsın. Âmin ya Rab-b'el-Âlemin!

Fahrettin ALTAN

Resulullah'tan (s.a.a)

Kırk Hadis

HZ. MUHAMMED'İN (S.A.A) KISACA HAYATI

Hz. Muhammed (s.a.a), Fil Vakası'nın vuku bulduğu yıl olan 571 miladî yılında Arap Yarımadası'ndaki Mekke şehrinde dünyaya geldi. Babasının adı Abdullah, annesinin adı Âmine'dir.

Resulullah'ın (s.a.a) mübarek veladeti, bütün insanlık âlemini saran karanlık cahiliyet gecesinin ufkunda, İslâm güneşinin yakında doğacağını müjdeleyen bir şafak misaliydi. Bu şafağın doğuşuyla Kisra'nın sarayındaki sütunlar yıkılıyor, ateşperestlerin ateşkedelerinde-ki ateş sönüyor, şirk ve put ehlinin bekçileri dehşete düşüyordu.

Hz. Muhammed (s.a.a) daha dünyaya gelmeden babasını, altı yaşına geldiğinde de annesini yitirdi. Hayatı-nın ilk yıllarını Mekke dışında sütannesi Halime'nin ya-nında geçirdi. Daha sonra dedesi Abdulmuttalib'in himayesine girdi. Dedesinin vefatından sonra da amcası Ebu Talib'in yanında kaldı.

Ebu Talip, risalet ve peygamberlik döneminin başlamasıyla müşriklerden gelen saldırılara karşı Hz. Muhammed'in (s.a.a) en büyük hamisi olmuştur.

Hayatının çocukluk dönemleri, ilâhî gözetim ve gay-bî denetim altında geçen Hz. Muhammed'in gençlik dönemi de herkese örnek olacak bir vefa, dürüstlük ve sadakat örneğidir.

Gençlik dönemlerinde bile ameli sözüne uygun, güvenilir bir insan olması hasebiyle "Muhammed Emin" la-kabını

almıştı.

Hz. Muhammed (s.a.a), peygamber olmadan önceki kemale erişme dönemi yıllarını, Yaratıcısına raz-ü niyaz ve ibadete ayırmıştı. Hatta bazen ibadet için halktan uzaklaşarak Nur dağındaki Hıra mağarasına çekilirdi.

Kırk yaşlarına ulaştığı sıralarda, yine Hıra mağarasındayken vahiy meleği Cebrail (a.s) Kur'ân'dan ilk a-yetleri indirmiş ve beklenen ilâhî güneş, cehalet ve şirk karanlığı üzerine hiç batmamak üzere doğmuştu.

Bi'setin gerçekleşmesiyle insanlığa Allah'ın elçisi olarak gönderilen Hatemü'l-Enbiya Muhammed Mustafa (s.a.a), 23 yıl sürecek olan tebliğ ve cihat hareketini başlattı. Bu dönemde nice mücahit, mümin ve kabiliyetli insanlar yetiştirdi. Hz. Muhammed (s.a.a) peygamberlik döneminde, söz ve amelleriyle, bütün insanlığa kurtuluş yolunu gösterdi.

Tebliğ, bir mesajı ulaştırmak demektir. En büyük ilâ-hî mesaj ise Kur'ân-ı Kerim'dir. Böylece Kur'ân'ın ulaştırıcısı ve açıklayıcısı olan Hz. Muhammed (s.a.a) de en büyük tebliğ görevini üstlenmiştir.

Bu tebliğ görevi, Hicret'ten önce, daha çok tevhit, nübüvvet ve mead inançlarını insanlara benimsetmek için müjdeleyici ve korkutucu ayetleri açıklamak noktasında ağırlık kazanıyordu.

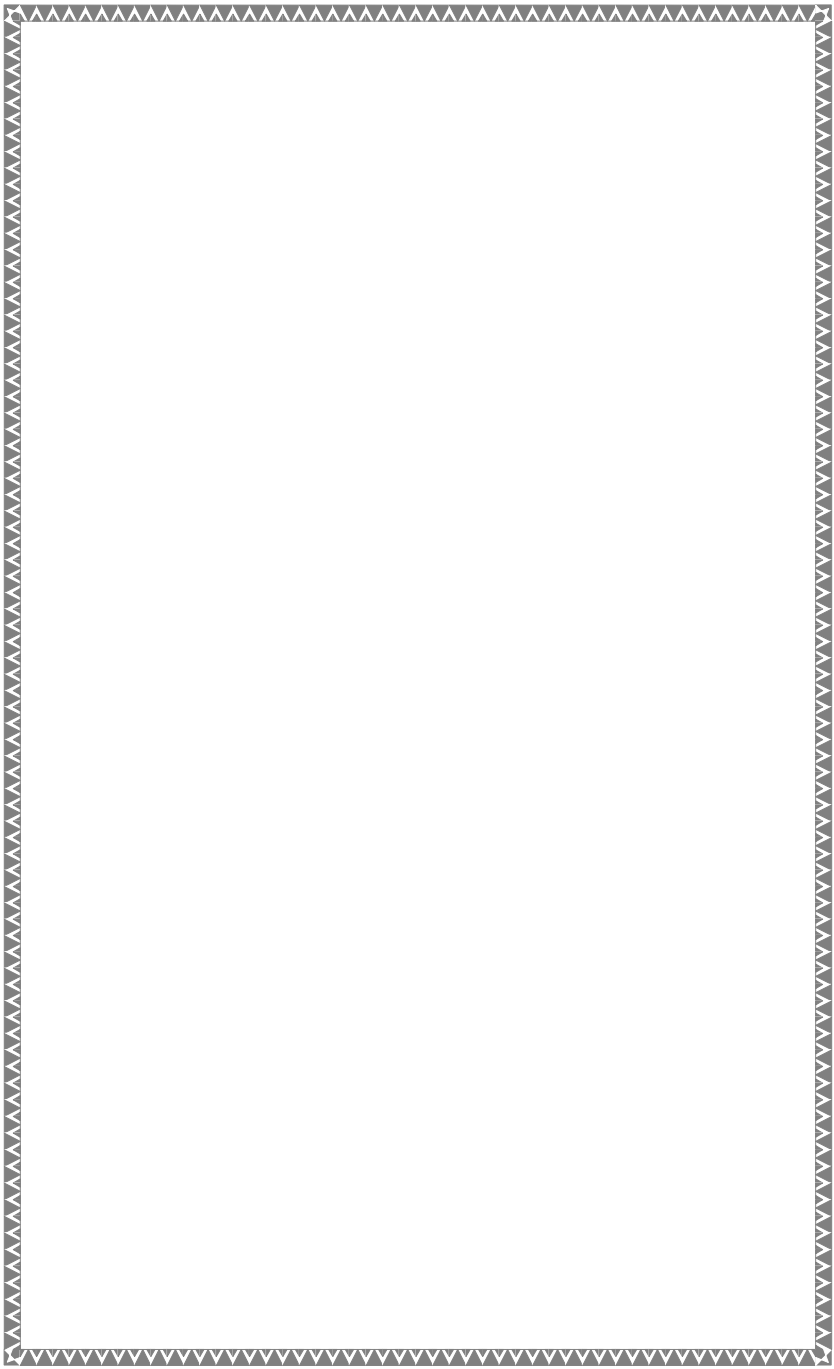
Elbette Resulullah'ın (s.a.a) tebliğ yöntemi, diğer bü-tün ilâhî peygamberlerde olduğu gibi, ilk baştan müşriklerin inançlarının temelini oluşturan put ve tağutları reddetmek ve böylece onlara karşı beraat ilan etmek e-sasına dayalıydı. Bu yüzden Resulullah (s.a.a) ve yaranı ilk önce müşriklerin çeşitli işkence ve eziyetlerine maruz kalmıştır. Hicret sonrası dönemde ise, Resulullah (s.a.a), İslâm'ın müdafaası için birçok savaş sahnesinde hazır bulunmuş, bunun yanı sıra, insanların kemale u-laşmaları için de yerine getirmeleri veya uzak durmaları gereken konuları ve içtimaî hayatın İslâm'a göre şekillendirilmesi için gerekli olan siyasî, iktisadî, hukukî ve cezaî kuralları açıklamıştır.

Diğer Müslümanlarla birlikte Mekke'den Medine'ye hicret eden Hz. Peygamber (s.a.a), Medine'deki on yıllık İslâm hâkimiyeti döneminde o zamana kadar tebliğ ettiği ve etmekte olduğu İslâm dinini, bir hayat nizamı o-larak tatbik etti. Yine bu dönemde, insanları her türlü esaret zincirlerinden kurtaran tevhit fikrini yaymak, bu fikir önündeki engelleri kaldırmak ve İslâm toplumunu müdafaa etmek için birçok savaşa katıldı.

Müslümanların talim ve terbiyesiyle de uğraşan Resulullah (s.a.a), ashabından bir kısmının eğitimine özel bir itina göstermiştir. Özel ihtimam gösterilenler arasında İmam Ali'nin özel bir yeri vardı. Hz. Ali (a.s), ister çocukluk döneminde olsun, ister sonraki dönemde, Hz. Muhammed'e (s.a.a) en yakın kimse olarak onun yanında talim ve terbiye gördü. Nitekim Resulullah (s.a.a), Hz. Ali'ye hitaben: *"Senin bana nispetin, Harun'un Musa'ya olan nispeti gibidir."* buyurarak, onun, kendisi tarafından özel olarak terbiye edilişinin yanı sıra ilâhî bir makama sahip olduğunu da belirtmiştir.

Allah tarafından yaratılmış ilk varlık ve en kâmil nur olan, peygamberlerin en şereflisi ve yüce mesajın sahibi Hz. Muhammed Mustafa (s.a.a) Hicret'in 11. yılı (miladî 632) dünyadan irtihal etmiştir.

Selâm olsun o yüce insana, doğduğu ve vefat ettiği gün! Selâm olsun ona, tekrar dirilip kalkacağı gün. Yine selâm olsun onun pak Ehlibeyt'ine...

RESULULLAH'TAN (S.A.A) KIRK HADİS

1- Kurtuluşa Ermenin Yolu

"Ey Allah'ın kulları, sizler hasta ve âlemlerin Rabbi de tabip gibidir. Hastanın yararına olan, tabibin bildiği ve tedbir ettiği şeylerdedir, nefsinin istediği şeylerde de-ğil. Öyleyse Allah'ın emirlerine teslim olun ki, kurtuluşa eresiniz."[1]

2- Müslümanların Sorunlarıyla İlgilenmek

"Kim Müslümanların meselelerini (sorunlarıyla) önemsemezse, Müslüman değildir. Kim 'Ey Müslümanlar!' diye feryat eden birinin sesini duyar da onun yardımına koşmazsa, Müslüman değildir."[2]

3- Büyük Cihat

Hz. Peygamber (s.a.a), ashaptan bir grubu savaşa gönderdi; döndüklerinde şöyle buyurdu:

"Hoş geldiniz ey küçük cihadı yapıp da üzerlerinde büyük cihat kalanlar!"

Ashap: "Ya Resulellah, büyük cihat nedir?" diye sorduklarında: "Nefisle cihat etmektir." *diye buyurdu.*[3]

1- Mecmuatu'l-Verram, c.2, s.117

2- Biharu'l-Envar, c.74, s.339

3- Vesailu'ş-Şia, c.11, s.122

4- Allah'ın Lânetine Uğrayan Âlim!

"Ümmetimin içerisinde bidatler ortaya çıktığında, âlimler ilimlerini ortaya koysunlar. Kim bunu yapmaz ise, Allah'ın lâneti ona olsun."[1]

5- Sulatanın Hizmetindeki Âlimden Korkun!

"Âlimler, dünya işlerine girmedikçe/bulaşmadıkları sürece, peygamberlerin eminleridirler."

Ashap: "Ya Resulallah, dünya işlerine girmeleri nasıl olur?" diye sorduklarında, şöyle buyurdu:

"Sultana (zalim yöneticiye) uymalarıyla olur. Bunu yaptıkları zaman dininiz hususunda onlardan korkun."[2]

6- Konuşmasını İyi Bilen Münafık

"Ben ümmetim için ne müminden korkarım, ne de müşrikten; çünkü mümini imanı engeller, müşriki ise küfrü yok eder. Fakat ben sizler için konuşmasını iyi bilen münafıktan korkarım. Çünkü o, sizin iyi bildiğinizi söyler, ama kötü bildiğinizi yapar."[3]

7- Zalimlere Destek Olanlar

"Kıyamet günü olduğunda biri (münadi) şöyle nida eder: Zalimler ve zalimlerin yardımcıları, onların hokkalarına mürekkep dökenler yahut keselerinin ağzını bağlayanlar veya kalemlerini sivriltenler neredeler? Onları da zalimlerle haşredin!"[4]

8- Ehlibeyt'in Konumu

"Benim Ehlibeyt'imi kendi aranızda, vücuttaki baş ve baştaki iki göz gibi kabul edin; gözler olmadan baş yolunu

1- Usul-i Kâfi, c.1, s.54
2- Usul-i Kâfi, c.1, s.46
3- Biharu'l-Envar, c.2, s.110
4- Biharu'l-Envar, c.75, s.372

bulamaz."[1]

9- İnsanların En Kötüsü

"İnsanların en kötüsü, dünyası karşılığında ahreti-ni satandır. Bundan daha kötüsü ise, ahiretini başkasının dünyası uğruna satandır."[2]

10- Dinden Çıkmak

"Kim bir hükümdarı (güç sahibini) Allah'ı gazaplandırma/kızdırma pahasına hoşnut ederse, Allah'ın dininden çıkar."[3]

11- Zengine Zenginliği İçin Saygı Göstermek

"Kim bir zenginin yanına gelerek (zenginliği için say-gı amaçlı) önünde eğilirse, dininin üçte ikisi gider."[4]

12- İyilerin Nişaneleri

"İyi insanın alâmeti on şeydir: Allah için sever, Allah için buğz/nefret eder, Allah için arkadaş olur, Allah için (birinden) ayrılır, Allah için kızar, Allah için razı o-lur, Allah için çalışır, Allah'a rağbet eder; Allah'tan kor-karak, hayâ ederek, gözeterek, ihlâsla, temiz bir kalple Allah'a karşı huşu içerisinde olur ve Allah yolunda ihsanda bulunur."[5]

13- Yanlış Değerlendirmeler

"Öyle bir zaman gelecek ki, âlimleri ancak güzel elbiseyle, Kur'ân'ı da ancak güzel sesle tanıyacaklar ve Al-lah'a yalnız ramazan ayında ibadet edecekler. Böyle o-lunca, Allah Tealâ, ilmi, hilmi ve merhameti olmayan bir hükümdarı onla-

1- el-Fusulu'l-Muhimme, s.8; Mecma'uz-Zevaid, c.9, s.172
2- Biharu'l-Envar, c.77, s.46
3- Tuhefu'l-Ukul, s.107
4- Tuhefu'l-Ukul, s.23
5- Tuhefu'l-Ukul, s.45

ra musallat kılar."[1]

14- Şehitlerin Kanından Daha Üstün Mürekkep

"Kıyamet gününde, âlimlerin kalemlerinin mürekkebi, şehitlerin kanlarıyla ölçülür; âlimlerin kalemlerinin mürekkebi, şehitlerin kanlarından daha üstün gelir."[2]

15- Ehlibeyt İmamları'na Uymak

"Kim kurtuluş gemisine binmek, sağlam bir kulpa tutunmak ve Allah'ın sağlam ipine sarılmak istiyorsa, Ali'yi sevsin, düşmanıyla düşman olsun ve onun soyundan olan Hidayet İmamları'na uysun. Çünkü onlar benim halifelerim, vasilerim, benden sonra Allah'ın yarattıklarına olan hüccetleri, ümmetimin efendileri ve takvalıları, (insanları) cennete rehberlik eden kimselerdir. Onların yolu benim yolumdur, benim yolum da Allah'ın yoludur. Onların düşmanlarının yolu ise Şeytan'ın yoludur."[3]

16- Başkalarına Yük Olan Kimse

"(Bakım) yükünü (işlerini) başkalarının üzerine a-tan kişi melundur (Allah'ın rahmetinden uzaktır)."[4]

17- Kıyamette Sorulacak Dört Şey

"Kıyamet günü olduğunda, insana şu dört şey sorulmadıkça yerinden hareket edemez: Ömrünü nerede geçirdiği, gençliğini nerede sarf ettiği, malını nereden kazanıp nerede harcadığı ve biz Ehlibeyt'in sevgisi."[5]

1- Biharu'l-Envar, c.22, s.454
2- Leâli'l-Ahbar, c.2, s.272
3- Yenabiu'l-Mevedde, s.445
4- Tuhefu'l-Ukul, s.71
5- Tuhefu'l-Ukul, s.105

18- Cahilin Nişaneleri

Şem'un; "Cahilin alâmetleri nedir?" diye sorduğun-da, Resulullah (s.a.a) şöyle buyurdu:

"Cahil ile arkadaş olursan, seni zahmete düşürür; u-zak durursan, sana küfreder. Sana bir şey verirse, min-net eder; sen bir şey verirsen, nankörlük eder. Sırrını ona söylersen, ihanet eder; sırrını sana söylerse, seni (o-nu yaymakla) suçlar. Zengin olursa azar, kaba ve katı yürekli olur; fakir olursa, Allah'ın nimetini inkâr eder ve günahtan çekinmez. Sevinçli olursa, haddini aşar ve azgınlık yapar; üzülürse, ümitsizliğe kapılır. Gülerse, kahkahayla güler; ağlarsa, feryat eder. İyilere dil uzatır. Allah'ı sevmez, O'nun haklarını gözetmez, O'ndan utan-maz, O'nu anmaz, Onu razı etsen. Seni över ve sende bulunmayan iyilikleri sana nispet eder. Sana öfkelenirse, övgüleri kesilir ve sende bulunmayan kötülükleri sa-na isnat eder. İşte cahilin hâli budur."[1]

19- Altı Cümlede Altı Yüz Bin Söz!

Resulullah (s.a.a): "Ya Ali, altı yüz bin koyun mu, altı yüz bin dinar mı, yoksa altı yüz bin söz mü istiyorsun?" *buyurduğunda, Hz. Ali (a.s): "Ya Resulellah! Altı yüz bin söz istiyorum." dedi. Bunun üzerine Resulullah şöyle buyurdu:*

"Altı yüz bin sözü altı cümlede toplayıp sana söylüyorum; onlar şunlardır: Ya Ali! İnsanların müstehap o-lup farz olmayan işlerle uğraştıklarını gördüğünde, sen farzları yerine getirmekle meşgul ol. İnsanların, dünya işleriyle uğraştıklarını gördüğünde, sen ahiret işiyle uğraş. İnsanların başkalarının ayıplarıyla uğraştıklarını gör-düğünde, sen kendi ayıplarınla meşgul ol (onları düzelt-meye çalış). İnsanların dünyayı süslemekle meşgul olduklarını gördüğünde, sen ahretini süslemeye çalış. İnsanların çok amel yapmakla meşgul olduklarını gördüğünde, sen [az da olsa] halis amel yapmakla meşgul ol. İnsanların halka tevessül ettiklerini

1- Tuhef u'l-Ukul, s.39

gördüğünde, sen Al-lah'a tevessül et (O'na el aç)."[1]

20- İhtilaftan Kurtulmak İçin Bir Vesile

"Yıldızlar, (denizlerde yolu kaybedenler için) boğulmaya karşı yeryüzü ehlinin güvencesidir. Ehlibeyt'im de, ihtilafa karşı ümmetimin güvencesidir. Bu yüzden Arap-lardan (veya herhangi bir milletten) bir kabile onlara muhalefet ettiği zaman, ihtilafa düşer ve Şeytan'ın taraftarı olurlar."[2]

21- Dokuz Tavsiye

"Rabbim dokuz şeyi bana tavsiye etmiştir: Gizlide ve açıkta ihlâslı olmayı, hoşnutluk ve gazap hâlinde adaletli davranmayı, fakirlik ve zenginlikte orta hâlli olmayı, bana zulmedeni affetmeyi, beni mahrum bırakana ihsanda bulunmayı, benimle ilişkisini kesenle ilişki kurmayı (ilişkiyi sürdürmeyi); susmamın tefekkür, konuşmamın zikir ve bakışımın da ibret olmasını."[3]

22- İsimleriyle Vasiler

"Ey Cabir! Benim vasilerim ve benden sonra Müslümanların İmamları şu şahıslardır: Önce Ali'dir, sonra Hasan, sonra Hüseyin, sonra Ali b. Hüseyin, sonra Bâkır olarak meşhur olacak Muhammed b. Ali… -Ey Cabir, onunla karşılaştığın zaman, benim selâmımı kendisine ilet.- Sonra Cafer b. Muhammed, sonra Musa b. Cafer, sonra Ali b. Musa, sonra Muhammed b. Ali, sonra Ali b. Muhammed, sonra Hasan b. Ali, sonra da Hasan b. Ali'nin oğlu Kaim (Mehdi)'dir ki, onun ismi benim ismim, künyesi benim künyemdir. Allah onun eliyle yeryüzünün doğusu ve batısını fetheder. O, kendi dostlarına o kadar gizli kalır ki, Allah'ın, kalplerini iman için imtihan ettiği kimselerden başkası onun imametine inan-

1- el-Mevaizu'l-Adediyye, bab: 6, fasıl: 4, hadis: 1
2- es-Savaiku'l-Muhrika, s.87; Müstedrek-i Sahihayn, c.3, s. 149
3- Tuhefu'l-Ukul, s.69

makta sabit kalmaz."[1]

23- Kırk Gün İhlâsla Amel Etmenin Neticesi

"Kim Allah için kırk gün ihlâsla amel ederse, hikmet pınarları kalbinden diline dökülür."[2]

24- Kıyamet Günü Ağlamayan Göz

"Ya Ali, kıyamet günü, üç gözden başka her göz ağlayacaktır: Allah yolunda geceleri uyumayan göz, Alla-h'ın haram kıldığı şeylere bakmayan göz ve Allah korku-sundan ağlayan göz."[3]

25- İlmin Kapısı

"Ben ilmin şehriyim, Ali de o şehrin kapısıdır; ilim isteyen, o kapıya gelmelidir."[4]

26- Beş Şeyden Önce Beş Şeyin Değerini Bil

"Ey Ebuzer! Beş şeyden önce beş şeyin değerini bil: Yaşlılığından önce gençliğinin, hastalığından önce sağlığının, fakirliğinden önce zenginliğinin, işin çıkmadan önce boş vaktinin ve ölümünden önce hayatının değerini."[5]

27- Allah Sadece Kalple Amele Bakar

"Allah Tealâ, sizin şekillerinize ve mallarınıza bakmaz, kalplerinize ve amellerinize bakar ancak."[6]

1- Yenabiu'l-Mevedde, bab: 94, s.494
2- Camiu's-Saadat, s.2, s.202
3- Tuhefu'l-Ukul, s.23
4- Camiu's-Sağir, c.1, s.415
5- Biharu'l-Envar c.77, s.75
6- Biharu'l-Envar c.77, s.88

28- İki Değerli Emanet

"Ey insanlar! Ben sizin aranızda iki değerli emanet bırakıyorum: Allah'ın Kitabı ve Ehlibeyt'im. Bu ikisine sarıldığınız sürece benden sonra asla sapmazsınız."[1]

29- Kiminle Oturup Kalkalım?

Resulullah (s.a.a) şöyle buyuruyor:

"Meryem oğlu İsa havarilerine dedi ki: 'Kendinizi Allah'a sevdirin ve O'na yaklaşın.' 'Ey Ruhullah, ne yaparak kendimizi O'na sevdirelim ve O'na yaklaşalım?' diye sorduklarında, İsa: 'Günahlara dalanları sevmeyerek ve Allah'ın rızasını, onlardan nefret etmekte arayarak.' dedi. 'Ey Ruhullah, o hâlde kiminle oturup kalkalım?' dediklerinde de, İsa: "Kendisiyle görüştüğünüzde Allah'ı hatırladığınız, sözlerini dinleyince ilminizi artırdığınız, davranışları karşısında ahiret ve kıyameti andığınız kimseyle.' dedi."[2]

30- Münafık Kimdir?

"Kimde dört sıfat olursa, münafıktır; öyle ki bunlardan biri dahi bir kimsede olursa, onu terk edene kadar nifakın bir sıfatı onda vardır: Konuştuğunda yalan söyleyen, söz verdiğinde sözünde durmayan, anlaşma yap-tığında anlaşmasına uymayan, düşman olunca haddi a-şan kimse."[3]

31- Halkın En Kötüleri

"Haberiniz olsun, ümmetimin en kötü kişileri kötülüklerinden korkulduğu için saygı gösterilenlerdir. Haberiniz olsun, kötülüğünden korktukları için insanların saygı gösterdikleri kimse, benden değildir."[4]

1- Sünen-i Tirmizi, hadis: 4036

2- Tuhefu'l-Ukul, s.81

3- el-Hisal, Şeyh Saduk, c.2, s.254

4- Tuhefu'l-Ukul, s107

32- Kurtuluş Gemisi

"Biz kurtuluş gemisiyiz; kim bu gemiye gelirse, kurtulur, kim de ondan uzaklaşırsa helâk olur. O hâlde kimin bir haceti ve bir isteği olursa, biz Ehlibeyt'e tevessül ederek (bizi aracı kılarak) Allah'tan istesin."[1]

33- Zinanın Zararları

"Ey Müslümanlar! Zinadan sakının; çünkü zinada, üçü dünyada, üçü de ahirette olmak üzere altı kötü özellik vardır. Dünyada olanlar şunlardır: İnsanın değerini yok eder, fakirlik doğurur, ömrü azaltır. Ahirette olanlar ise şunlardır: Allah'ın gazabına, hesabın zorluğuna ve ateşte ebedî kalmaya sebep olur."[2]

34- Amellerin Üç Şeyle Doğrulması

"Ey Ali! Şu üç şeye sahip olmayanın hiçbir ameli doğrulmaz: Kendisini Allah'a karşı günah işlemekten alıkoyacak takvası, akılsızın cehaletini önleyecek ilmi ve insanlarla iyi geçinmesini sağlayacak aklı."[3]

35- Kötü Amellere Karşı Çıkmak

"Sizlerden biri, kötü bir işe şahit olduğunda, engel olsun. Buna gücü yetmezse, diliyle ona karşı çıksın. Buna da gücü yetmezse, kalbiyle ondan nefret etsin. Ki bu (sonuncusu) imanın en zayıf mertebesidir."[4]

36- Ehlibeyt'in Sevgisi

"Bilin ki, kim Âl-i Muhammed (Ehlibeyt) sevgisi ü-zere ölürse, şehit olarak ölmüştür. Bilin ki, kim Âl-i Mu-hammed sevgisi üzere ölürse, (günahları) bağışlanmış olarak ölmüş-

1- Feraidu's-Simtayn, s.5; Ercehu'l-Metalib, s.461
2- Hisal-u Saduk, c.1, s.320
3- Tuhefu'l-Ukul, s.21
4- Müsned-i Ahmed b. Hanbel, c.3, s.49

tür."

"Bilin ki, kim Âl-i Muhammed sevgisi üzere ölürse, tövbe etmiş olarak ölmüştür. Bilin ki, kim Âl-i Muham-med sevgisi üzere ölürse, imanı kâmil bir mümin olarak ölmüştür."

"Bilin ki, kim Âl-i Muhammed sevgisi üzere ölürse, ilk olarak ölüm meleği, ardından da Nekir ve Münker o-nu cennetle müjdeler. Bilin ki, kim Âl-i Muhammed sev-gisi üzere ölürse, gelinin, kocasının evine uğrulanması gibi, o da cennete uğrulanır."

"Bilin ki, her kim Âl-i Muhammed sevgisi üzere ö-lürse, kabrinde cennete doğru iki kapı açılır. Bilin ki Allah, Al-i Muhammed sevgisi üzere ölen kimsenin kabrini meleklerin ziyaretgâhı kılar…"[1]

37- Şarabın Zararları

"Ey Ali! Şarap içen kimse, puta tapan kimse gibidir. Ya Ali! Allah, şarap içenin namazını kırk gün kabul etmez ve bu kırk gün içerisinde ölürse, kâfir olarak ölmüş olur."[2]

38- Yumuşaklık ve Sertlik

"Yumuşaklık kimde olduysa, onu süsledi. Kabalık (sertlik) da kimde olduysa, onu çirkinleştirdi."[3]

39- Hacca Gitmeden Ölen Kimsenin Hâli

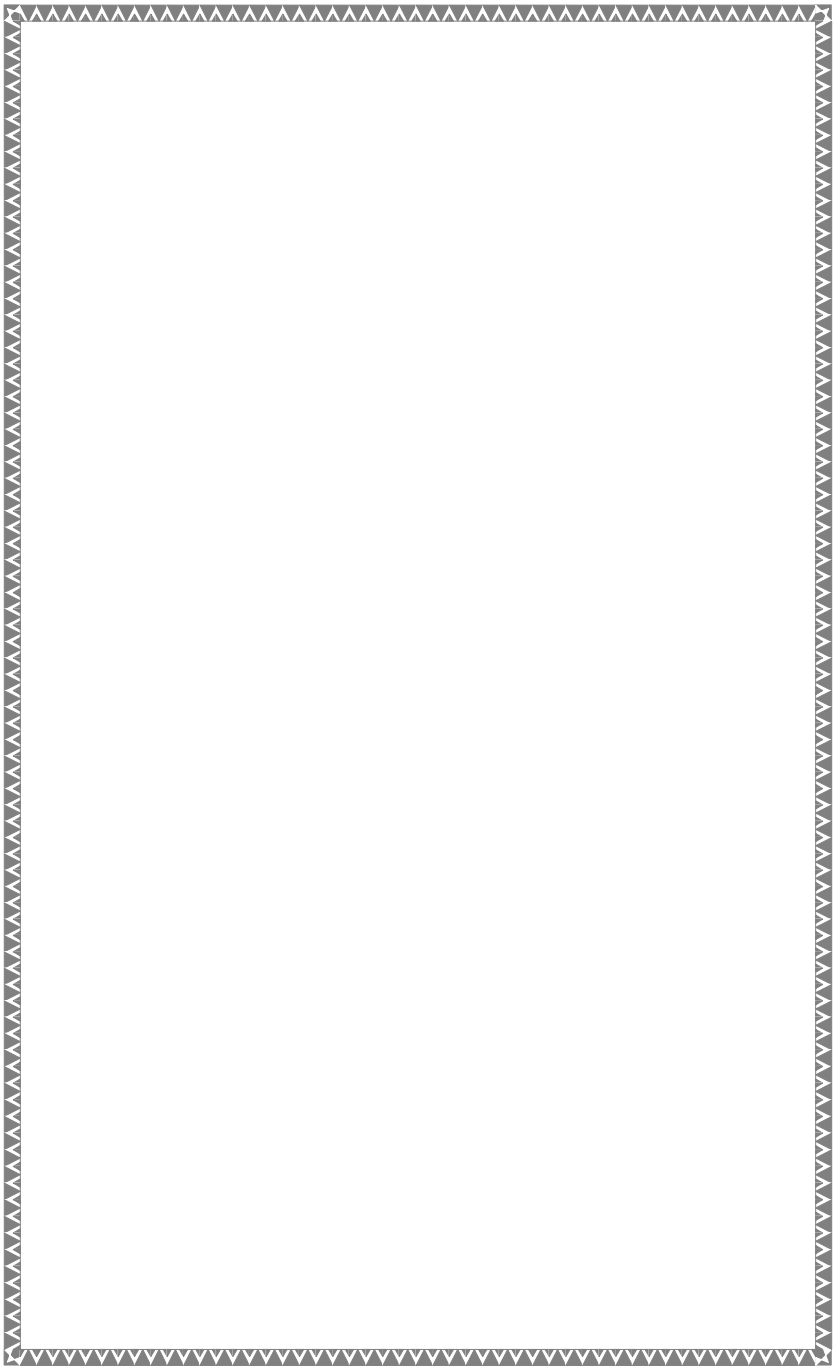
"Kim (gücü olduktan sonra) hacca gitmeyi geciktirir de hacca gitmeden ölürse, Allah Tealâ onu, kıyamet günü Yahudi veya Hıristiyan olarak haşreder."[4]

1- Tefsir-i Keşşaf, s.4, s.220
2- Biharu'l-Envar, c.77, s.47
3- Tuhefu'l-Ukul, s.88
4- Biharu'l-Envar, c.77, s.58

40- Şeytan'ın Zehirli Oku!

"Namahreme bakmak, Şeytan'ın oklarından zehirli bir oktur. O hâlde kim Allah Tealâ'dan korkarak namahreme bakmazsa, Allah Tealâ ona öyle bir iman verir ki, tadını kalbinde hisseder."[1]

1- Camiu's-Saadat, c.2, s.12

İmam Ali'den (a.s) Kırk Hadis

İMAM ALİ'NİN (A.S) KISACA HAYATI

İmam Ali (a.s) Hicret'ten 23 yıl önce recep ayının 13. gününde Mekke'de dünyaya geldi. Babası Ebu Talib, annesi Esed kızı Fatıma'dır. Altı yaşında iken Peygamberimiz onu kendi evine aldı. Terbiye ve himayesini bizzat kendisi üstlendi.

İmam Ali (a.s) Hz. Peygamber'e (s.a.a) ilk iman e-den kimsedir. O, her zaman Hz. Muhammed (s.a.a) ile beraberdi. Leyletü'l-Mebit'te (Hz. Ali'nin Resulullah'ın yerinde yattığı gece) kâfirler Hz. Peygamber'in (s.a.a) e-vine saldırıp da onu öldürmek istediklerinde, İmam Ali (a.s) onun yatağında yattı.

İmam Ali (a.s) Hz. Peygamber'in (s.a.a) kızı Hz. Fatıma'nın eşi ve Peygamber'in de kardeşidir. Çünkü Hz. Muhammed (s.a.a) Medine'ye hicret ettiğinde müminler arasında kardeşlik bağı kurarken, Hz. Ali'yi (a.s) kendi kardeşi olarak seçti.

Resulullah (s.a.a) döneminde gerçekleşen savaşların çoğunda, Müslümanların zaferi Hz. Ali'nin (a.s) kılıcıyla gerçekleşmiş, bu savaşlardaki fetihleri yüzünden Resu-lullah (s.a.a): *"Ali'den başka yiğit ve Zülfikar'dan başka kılıç yoktur."* diyen hadis-i kutsî ile Hz. Ali'yi övmüştür. Yine Hendek Savaşı'nda, İslâm ordusuna korku ve dehşetin hâkim olduğu bir sırada, müşriklerin en büyük kah-ramanı olan Amr b. Abdevud'u yere serdiğinde, Resulul-lah (s.a.a): *"Ali'nin bu darbesi, bütün insanların ve cinlerin ibadetinden daha üstündür."* buyurmuştur.

Şia inancına göre, İmam Ali (a.s) ilâhî emir gereği Resu-

lullah'ın (s.a.a) halifesi olan 12 Masum İmam'ın ilkidir. Resulullah (s.a.a), davetini ilk ilan edişinden itibaren, çeşitli münasebetlerle, İmam Ali'nin (a.s) bu ilâhî makama sahip olduğunu açıklamıştır. Ama Hz. Resu-lullah'tan (s.a.a) sonra bazı sebeplerden dolayı ilk üç halife döneminde İmam Ali'nin (a.s) zahirî hilafeti gerçekleşmemiştir.

İmam Ali (a.s), Üçüncü Halife Afvan b. Osman'ın hilafetinden sonra Hicret'in 35. yılında Müslümanların halifesi oldu. Hz. Ali (a.s), geçmişteki valilerin çoğunun iş başında olmalarını uygun görmeyince, her şeyden önce onları görevden alarak yerlerine lâyık gördüğü kimseleri atadı. Bu arada birtakım çevreler, çıkar yüzünden ona muhalefet edip Cemel, Sıffin ve Nehrevan gibi savaşların çıkmasına sebep olarak İmam'a karşı savaştılar.

İmam Ali (a.s); takvada, Hakk'a ibadet etmekte, cesarette, yiğitlikte ashap arasında eşsiz birisi idi. Hakkı ve ilâhî kanunları icra ediyor, her zaman için mazlumlara yardımcı olup zalimlerle savaşıyordu. Adaleti icra etmekte hiçbir kimseye zerre kadar ayrıcalık tanımıyor, yakınlarına bile müsamaha göstermeyip herkese eşit davranıyordu.

İmam Ali (a.s), ilimde ashabın en bilgini idi. Nitekim Resulullah (s.a.a): *"Ben ilmin şehriyim, Ali de o şehrin kapısıdır."* buyurmuştur. Yine ilk üç halife döneminde şer'i meselelerin çözümü için ona müracaat edilirdi. Nehcü'l-Belâğa kitabı onun hutbe, mektup ve sözlerinden bir kısmını içermektedir.

Hz. Ali (a.s), hicrî 40 yılında ramazan ayının 19. gününün sabahında, Kufe camisinde namaz kılarken kılıç darbesi aldı ve aldığı darbe sonucu ramazanın 21. günü şehit oldu. Kutsal mezarı Irak'ın Necef şehrindedir.

İMAM ALİ'DEN (A.S) KIRK HADİS

1- Yönetici Böyle Olmalı!

İmam (a.s), Malik Eşter'e yazdığı emirnamesinde ve mektubunda şöyle buyurmuştur:

"...Halkın kusurlarını bağışlayınca pişman olma, onlara ceza verince de sevinme. Bir mazeret bulup da göz yumabileceğin bir cezayı vermekte acele etme. 'Ben bir buyruk verenin tayin ettiği görevliyim, emrime uyulması gerek.' demeye kalkışma. Çünkü bu çeşit düşünce gönlü bozar, dini gevşetir ve (insanı) fitneye yaklaştırır. Bedbahtlığa düşmekten Allah'a sığın. Eğer hükümdarlığın seni kendini beğenmeye ve büyüklük taslamaya sevk eder ve kendin için yücelik ve büyüklük taslarsan, başının üzerindeki Allah'ın mülkünün azametine ve O'nun, senin yapamadığın şeylere olan gücüne bak; bu, başkaldıran (serkeşlik eden) nefsini yatıştırır; kibrini, gururunu giderir; dağılıp giden aklını başına getirir. Sakın Allah'ın azametiyle boy ölçüşmeye, kendi gücünü ve kuvvetini O'nun kudretine benzetmeye kalkışma; çünkü Allah, her zorbayı zelil eder ve kibirlenip büyüklük taslayanı alçaltır..."[1]

2- Nimetin Şükrü Farzdır

"Yemek yerken Allah'ı çok anın, konuşmayın. Çünkü yemek, Allah'ın nimet ve rızklarından biridir; şükrü ve

1- Tuhefu'l-Ukul, s.239

hamdı ise size farzdır. Nimet elinizden çıkmadan, ona iyi davranın (kadrini bilin, şükrünü yerine getirin). Çünkü nimet, (sahibinden) ayrılır ve sahibinin kendisine nasıl muamele ettiğine dair şahadet eder. Kim Allah'ın az rızkına razı olursa, Allah da onun az ameline razı olur."[1]

3- Kur'ân'la Olmanın Yararları

"Kur'ân'la oturan kimse, kalktığında mutlaka bir fazlalık veya bir eksiklikle kalkar; (şöyle ki,) ya hidayeti fazlalaşır veya körlüğü azalır. Şunu da bilin ki, Kur'-ân'la olan kimsenin (başka) bir (şeye) ihtiyacı kalmaz, Kur'ân'dan ayrılanın ise bir zenginliği olmaz."[2]

4- Bir Toplumun Yaptığına Razı Olmak!

"Bir toplumun yaptığına razı olan, o işe katkısı olanlardan sayılır. O hâlde batıl iş yapan bir kimsenin iki suçu vardır: O işi bizzat yapmak ve yaptığı işe razı olmak."[3]

5- İman Dört Direk Üstünde Durur!

İmandan sorduklarında şöyle buyurdu:

"İman, dört direk üstünde durur: Sabır, yakin, adalet, cihat. Sabır dört kısımdır: Özlem, korku, çekinmek, hazırda durmak. Cenneti özleyen, nefsanî dileklerden vaz-geçer; cehennemden korkan, haramlardan çekinir; dünyada çekinen, dünya musibetlerini hiçe sayar; ölüme kar-şı hazırda duransa, hayırlı işlere koşar…"

"Cihat da dört kısımdır: İyiliği emretmek, kötülüklerden sakındırmak, mücadele sahalarında dosdoğru direnmek, hakka uymayanlardan uzak durmak. İyiliği em-retmek, müminlerin bellerini güçlendirir; kötülükten sa-kındırmak, kâfirlerin burunlarını toprağa sürer; mücadele sahalarında

1- Tuhefu'l-Ukul, s.189
2- el-Hayat, c.2, s.101
3- Nehcü'l-Belâğa (Suphi Salih), s.499

dosdoğru direnen, kendi vazifesini yapar; hakka uymayanlardan uzak duran ve Allah için kızan ise, öyle bir makama erer ki, Allah onun için (onun düşmanlarına) kızar ve kıyamet günü onu razı eder."[1]

6- Cennet Kapılarından Bir Kapı!

"Cihat, cennetin kapılarından bir kapıdır; Allah onu ancak özel kullarının yüzüne açmıştır. Cihat takva elbisesi, Allah'ın sağlam zırhı ve güvenilir kalkanıdır. Kim cihadı terk ederse, Allah ona zillet elbisesini giydirir."[2]

7- Hakla Batılın Karışması

"Gerçekten de fitneler, heva ve heveslere uymakla ve Allah'ın Kitabı'na ters düşen hükümlerin bidat olarak çıkarılmasıyla başlar. Bu işlerde insanlar, diğer insanlara Allah'ın dini dışında hükmederler. Batıl haktan tam ayrılsaydı, arayanlara gizli kalmazdı. Eğer hak da batıla karıştırılmaktan kurtulsaydı, düşmanların dili on-dan kesilirdi. Fakat bundan (haktan) bir demet, ondan (batıldan) bir demet alınıp sonra birbirine karıştırılıyor, böyle olduğunda da Şeytan kendi dostlarına musallat oluyor; sadece Allah'ın önceden kendilerine bir lütufta bulunduğu kimseler kurtuluyor."[3]

8- Ölçü; Hakkın Tanınmasıdır, Halkın Değil

"Allah'ın dini kişilerle tanınmaz, hakkın nişaneleriy-le tanınır. Öyleyse hakkı tanı, hakka uyanları tanırsın."[4]

9- Hür Yaratılmışsın!

"Sakın başkasının kölesi olma; çünkü Allah seni hür ya-

1- Nehcü'l-Belâğa (Suphi Salih), s.473
2- Nehcü'l-Belâğa (Suphi Salih), s.69
3- Nehcü'l-Belâğa (Suphi Salih), s.88
4- Biharu'l-Envar, c.68, s.120

ratmıştır."[1]

10- İyiliği Emretmek

"İyiliği emretmek ve kötülükten sakındırmak, ne insanın ecelini yaklaştırır, ne de rızkını azaltır; ama sevabı artırır ve mükâfatı çoğaltır. Bunlardan daha faziletli olan ise, zalim bir yönetici karşısında hak söz söylemektir."[2]

11- Güzel Ceza!

"İyi ve yumuşak davranışla ıslah olmayan kimseyi, güzel ceza ıslah eder."[3]

12- Bel Kıran İki Grup!

"Belimi iki kimse kırmıştır: Konuşmasını iyi bilen fasık ve aklı az, şuursuz abit. O, diliyle fasıklığını örtüyor ve bu da, ibadetiyle cehaletini. Fasık âlimlerle cahil abitlerden korkun! Aldananları bunlar aldatır. Ben Re-sulullah'tan duydum ki şöyle buyuruyordu: Ey Ali! Üm-metimin helâk oluşu, konuşmasını bilen münafıkların eliyledir."[4]

13- İyi İle Kötü Eşit Olmamalı!

"İyi insanla kötü insan senin yanında aynı seviyede olmamalıdır; çünkü bu, iyileri iyilik yapmaktan soğutur; kötüleri ise kötülük yapmaya sevk eder."[5]

14- Dünya İçin Dine Ait Bir Şeyi Terk Etmek

"İnsanlar dünyalarını düzene sokmak için dinlerine ait bir şeyi terk ettiler mi, Allah ondan daha zararlı bir şeyi on-

---

1- Gureru'l-Hikem, fasıl: 85, hadis: 219

2- Gureru'l-Hikem, fasıl: 8, hadis: 272

3- Gureru'l-Hikem, fasıl: 77, hadis: 547

4- el-Hayat, c.2, s.337

5- Nehcü'l-Belâğa (Suphi Salih), s.430

ların karşısına çıkarır."[1]

15- Dünya!

"Dünya, körün gözünün işlediği son yerdir, ondan ötesini göremez; ama gözü sağlam olan bakışını ondan öteye vardırır ve ebedî evin (gerçek barınağın) onun ö-tesinde olduğunu anlar. Öyleyse gözü olan ona göz dikmez; kör olan ise ona göz diker; gözü olan ondan azık toplar, kör olan ise ona azık toplar."[2]

16- Kendini Ölçü Yap!

"Kendini, kendinle diğerleri arasındaki şeylerde ölçü yap; kendin için sevdiğini başkaları için de sev; kendin için sevmediğini başkaları için de sevme. Sana zulüm yapılmasını sevmediğin gibi, sen de zulüm yapma. Kendine iyilik yapılmasını sevdiğin gibi, sen de iyilik yap. Başkalarına kötü saydığın şeyleri kendine de kötü say. İnsanların senden olana razı olmasını istediğin gibi sen de onlardan olana razı ol. Bilmediğini söyleme, hatta her bildiğini de söyleme; sana söylenmesini istemediğin şeyi diğerlerine söyleme."[3]

17- Ey Oğlum!

"Ey oğlum, tefekkür ışık, gaflet karanlık, cehalet ise sapıklıktır. Saadete eren insan, başkalarından öğüt alan kimsedir. Edep en iyi mirastır. Güzel ahlâk en iyi arkadaştır. Akrabalarla ilişkiyi kesmekte bereket (bolluk) ol-madığı gibi, kötülükte de zenginlik olmaz."[4]

18- Çok Konuşan

"Çok konuşan çok hata yapar, çok hata yapanın hayâsı az olur, hayâsı az olanın takvası/günahtan çekinişi azalır,

1- Nehcü'l-Belâğa (Suphi Salih), s.487
2- Nehcü'l-Belâğa (Suphi Salih), s.191
3- Tuhefu'l-Ukul, s.135
4- Tuhefu'l-Ukul, s.159

günahtan az çekinenin kalbi ölür, kalbi ölen kim-se ise ateşe girer."[1]

19- Söyleyene Mi, Söylenene Mi Bakmalı?

"Söyleyene bakma, söylenene bak."[2]

20- Bütün Hayırları Kapsayan Üç Şey

"Bütün hayırlar üç şeyde toplanmıştır: Bakma, sus-ma ve konuşma. İbret alma maksadı taşımayan her bakış boştur; tefekkürle birlikte olmayan her susma gaflettir; içerisinde zikir olmayan her konuşma faydasızdır. Ne mutlu bakışı ibret, susması fikir, konuşması zikir o-lan, hatalarına ağlayan ve insanların, eziyet etmeyeceğinden emin oldukları kimseye!"[3]

21- Oğul ve Baba Hakları

"Oğlun, babanın boynunda hakkı vardır; babanın da oğlun boynunda hakkı vardır. Babanın oğlun boynundaki hakkı, Allah'a karşı günah olmayan her şeyde ona itaat etmesidir. Oğlun babanın boynundaki hakkı ise, oğluna güzel isim koyması, onu iyi terbiye etmesi ve ona Kur'ân'ı öğretmesidir."[4]

22- Dünya Nedir?

"Dünya, onunla doğru davranana doğruluk yurdudur; ondan bir şey anlayana kurtuluş evidir, ondan azık toplayana zenginlik diyarıdır. Dünya, Allah peygamberlerinin mescidi, vahyinin iniş yeri, meleklerinin namazgâhı, dostlarının ticaret yurdudur; orada rahmet elde e-der ve cenneti kazanırlar. Ayrılacağını bildirdiği, uzaklaşacağından haber verdiği ve kendisinin faniliğini anlattığı hâlde bu dünyayı kim

1- Tuhefu'l-Ukul, s.157
2- Gureru'l-Hikem, Fasıl 85, Hadis 40
3- Tuhefu'l-Ukul, s.421
4- Nehcü'l-Belâğa (Suphi Salih), s.546

kınayabilir? Dünya, neşesiyle onları neşeye teşvik etmiştir, belasıyla beladan kor-kutmuştur; bazen korkutmuş, bazen sakındırmıştır; bazen meyillendirmiş, bazen çekindirmiştir. Öyleyse, ey dünyayı kınayan ve dünyanın aldatmasına kapılan! Ne vakit dünya aldattı seni? Toprağa atıp çürüttüğü babalarının helâk oldukları yerlerle mi aldattı seni, yoksa yer altına attığı analarının yattığı yerlerle mi kandırdı seni?!"[1]

23- En Korkunç İki Şey!

"Sizin için korktuğum şeylerin en korkuncu iki şeydir; heva ve hevese uymak ve uzun arzulara kapılmak. Heva ve hevese uymak, insanı haktan alıkoyar; uzun ar-zulara kapılmak ise ahireti unutturur."[2]

24- Kim Dini İçin Çalışırsa …

"Kim gizlideki durumunu düzeltirse, Allah onun açıktaki durumunu düzeltir. Kim dini için çalışırsa, Allah dünyasını temin eder. Kim kendisiyle Allah arasında o-lanı güzelleştirirse, Allah onunla insanlar arasında olanı güzelleştirir."[3]

25- Tüm Uğraşın, Ailen İçin Olmamalı

"Bütün işin, ailen ve çocukların için uğraşmak, çalışmak olmasın! Çünkü ailen ve çocukların Allah'ın dostlarıysa, Allah dostlarını kaybetmez (ihmal etmez); yok, Allah'ın düş-manlarıysa, o zaman niçin Allah'ın düş-manları için bu kadar çalışıp durasın ki?!"[4]

26- Allah Katındaki Konumunu Bilmek İstiyorsan

"Kim Allah katında makamının nasıl olduğunu bilmek

1- Biharu'l-Envar, c.77, s.418
2- Nehcü'l-Belâğa (Suphi Salih), s.83
3- Nehcü'l-Belâğa (Suphi Salih), s.551
4- Nehcü'l-Belâğa (Suphi Salih), s.536

istiyorsa, günah işlediği zaman Allah'ın kendi yanındaki makamının nasıl olduğuna baksın."[1]

27- Yüzsuyunu Kime Döktüğüne Bak!

"Yüzünün suyu donmuştur; ancak (başkasından) bir şey istersen yumuşar, sızıp damlamaya başlar. Öyleyse, kime yüzsuyu döktüğüne dikkat et."[2]

28- Kibirlenmek

"İnsanoğluna kibirlenmek yakışır mı hiç? Dün bir meni parçasıydı, yarın bir leş olacak..."[3]

29- Gerçek Fakih

"Gerçek fakihin (din âliminin) kim olduğunu size söyleyeyim mi? Gerçek fakih, insanların Allah'a isyan etmesine müsaade etmeyen, onları Allah'ın rahmetinden ümitsizleştirmeyen, onları Allah'ın azabına karşı e-min kılmayan ve Kur'ân'ı bırakıp başka şeylere yönelmeyen kimsedir. Bilinçsiz ibadette, fikirsiz bilgide ve tedebbür (dikkat ve tefekkür) edilmeyen kıraatte hayır yoktur."[4]

30- Muhammed ve Ehlibeyt'ine Salâvat

"Günlerinizi maceralar anlatmak, şöyle böyle yaptım demekle geçirmeyiniz; çünkü amellerinizi koruyan muhafızlar sizinle bilirliktedir. Allah'ı, her yerde anın. Peygamber'e (s.a.a) ve Ehlibeyt'ine salâvat getirin. Zira Allah-u Tealâ, onu andığınızda ve ona saygıda bulunduğunuzda duanızı kabul eder."[5]

1- Tuhefu'l-Ukul, s.189
2- Nehcü'l-Belâğa (Suphi Salih), s.535
3- Nehcü'l-Belâğa (Suphi Salih), s.555
4- Biharu'l-Envar, c.78, s.41
5- Tuhefu'l-Ukul, s.181

31- Takvalı Kimseler

"Gerçekten takvalı kimseler, hem geçici dünyanın nimetlerinden yararlandılar, hem de ahirette verilecek nimetleri kazandılar; dünya ehlinin dünyasına ortak oldular; ama dünya ehli, onların ahiretine ortak olamadı."[1]

32- Yalanı Terk Etmedikçe

"Kul, ciddi veya şaka olan her türlü yalanı terk etmedikçe, imanın tadını alamaz."[2]

33- Dinin Dünyaya Tercihi

"Eğer dinini dünyana tâbi kılarsan, hem dinini, hem de dünyanı bozar ve ahirette zarara uğrayanlardan o-lursun. Ama dünyanı dinine tâbi kılarsan, hem dinini, hem de dünyanı korur ve ahirette kurtuluşa erenlerden olursun."[3]

34- Yılana Benzer!

"Dünya, insanın elinin altında yumuşak olan, ama içinde öldürücü zehir bulunan bir yılana benzer; aldanan bilgisiz, ona meyleder; akıllı kişiyse ondan çekinir."[4]

35- Üç Kısım İnsanlar

"Ey Kumeyl! Bu kalpler birer kaptır, bunların en iyisi daha geniş olanıdır. Öyleyse söylediklerimi koru. İnsanlar üç kısımdır: Ya rabbanî âlimdir, ya kurtuluş için ilim tahsili edendir, ya da her sesin peşice giden ve her rüzgâra kapılan ahmak kimselerdir ki, bunlar ne ilim nuruyla aydınlanmış, ne de sağlam bir direğe sığın-mışlardır."[5]

1- Nehcü'l-Belâğa (Suphi Salih), s.383
2- Usulu'l-Kâfi, c.2, s.340
3- Gureru'l-Hikem, fasıl: 10, hadis: 44
4- Nehcü'l-Belâğa (Suphi Salih), s.489
5- Nehcü'l-Belâğa (Suphi Salih), s.495

36- Beş Değerli Tavsiye

"Size beş şey vasiyet ediyorum, eğer onları elde etmek için develere binip seferlere çıksanız yeridir: Hiçbiriniz Rabbinden başkasından bir şey ummasın, günahın-dan başka bir şeyden korkmasın, sizden birinize bilmediği bir şey sorulduğunda 'bilmiyorum' demeye utanma-sın, hiçbiriniz bilmediği bir şeyi öğrenmekten çekinmesin ve sabredin; çünkü sabır imana nispetle bedendeki baş gibidir; başı olmayan bedende hayır olmadığı gibi, sab-rı olmayan imanda da hayır yoktur."[1]

37- Kendinizi İnsanlara Sevdirin

"İnsanlarla öyle kaynaşın ki, öldüğünüzde size ağlasınlar, sağlığınızda ise özlesinler."[2]

38- Amelsiz Dua Eden

"Amelsiz dua eden, yaysız ok atmak isteyen kişiye benzer."[3]

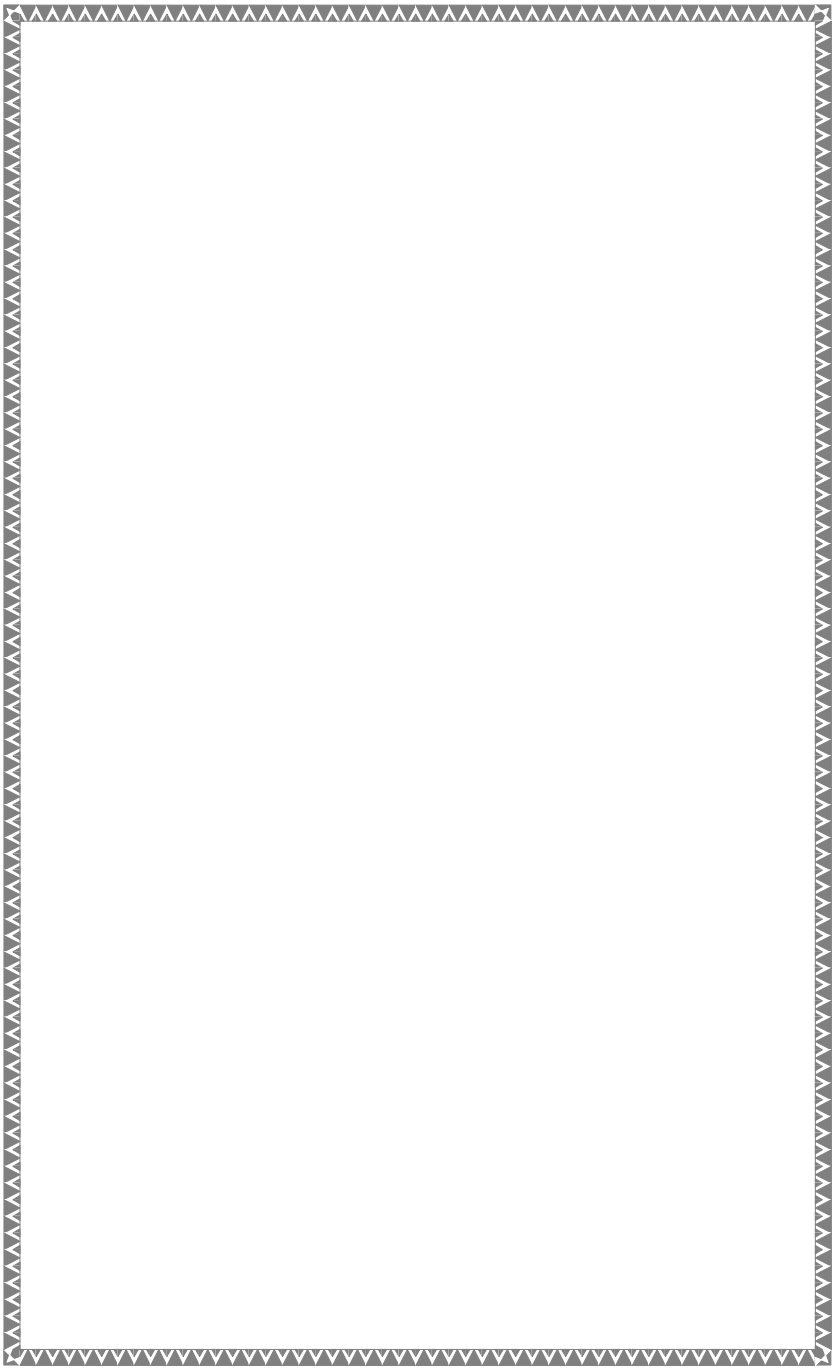
39- Amelle Kazanılır!

"Cennet, amelle (çabayla) kazanılır; arzuyla değil."[4]

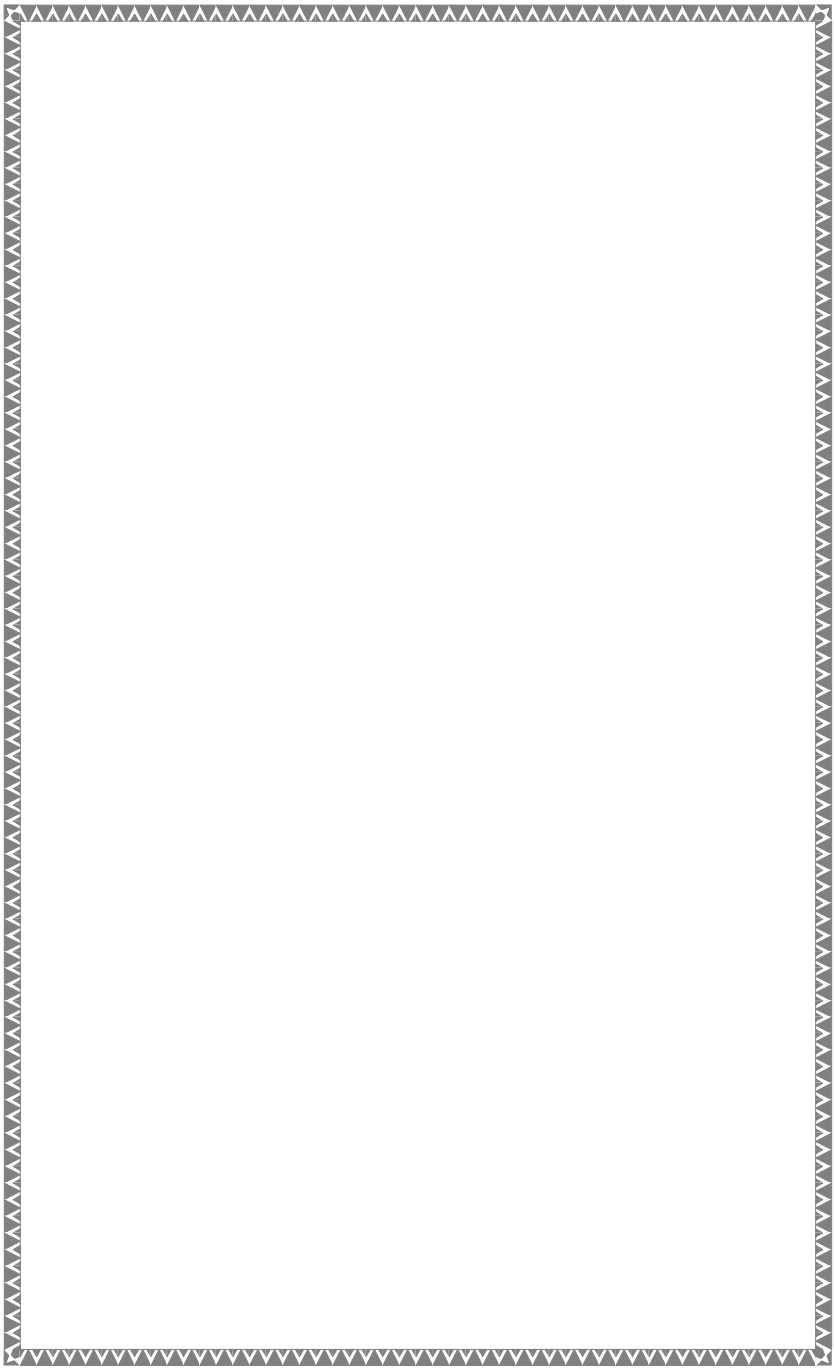
40- Horlanarak Cennete Girmek!

"Müminin ayıpları ortaya çıkıp horlanarak cennete girmesi ne de kötüdür! İşlediğiniz günahların affedilmesi için kıyamet günü size şefaat dilemekten dolayı bizi zahmete düşürmeyin. Kıyamet günü kendinizi düşmanlarınızın yanında utandırmayın. Allah katındaki makamınızı bırakıp, bu değersiz dünyaya kapılarak kendinizi yalanlamayın."[5]

1- Nehcü'l-Belâğa (Suphi Salih), s.482
2- Nehcü'l-Belâğa (Suphi Salih), s.470
3- Nehcü'l-Belâğa (Suphi Salih), s.434
4- Gureru'l-Hikem, fasıl: 18, hadis: 119
5- Tuhefu'l-Ukul, s.183

Hz. Fatıma'dan (a.s) Kırk Hadis

HZ. FATIMA'NIN (S.A) KISACA HAYATI

Hz. Fatıma (s.a), Hz. Resulullah'ın (s.a.a) Hz. Hatice'den doğan kızıdır. Resulullah'ın (s.a.a) risaletinin baş-lamasının beşinci yılı, cemaziyülâhır ayının 20'sinde cu-ma günü dünyaya gelmiştir.

Babası Resulullah (s.a.a), onun hakkında şöyle buyurmuştur:

> Kim Fatıma'yı razı ederse beni razı etmiş, beni razı eden de Allah'ı razı etmiştir. Kim de Fatıma'-yı gazaplandırırsa, beni gazaplandırmış, beni gazaplandıran da Allah'ı gazaplandırmıştır.

Bu hadis-i şerif, Hz. Fatıma'nın (a.s) günahlardan masum olduğunu göstermekte ve onun rıza ve gazabının ilâhî rıza ve gazapta ölçü olduğunu göstermektedir.

Hz. Peygamber'in (s.a.a) Hz. Fatıma'ya olan sevgisi, anlatılmayacak derecedeydi. Resulullah'ın (s.a.a): *"Fatı-ma benim bir parçamdır."* diye buyurduğu, yolculuğa çıktığında en son Fatıma'nın evine uğradığı ve döndüğünde de ilk uğradığı yerin onun evi olduğu nakledilmiştir.

"Allah ancak siz Ehlibeyt'ten her türlü kötülüğü uzak tutmak ve sizi tertemiz kılmak ister." ayet-i kerimesi nazil olduğunda, Resulullah'ın (s.a.a), Ümm-ü Se-leme'nin evinde Hz. Ali'yi, Hz. Fatıma'yı, Hz. Hasan'ı ve Hz. Hüseyin'i kendi abası altına toplayarak: *"Alla-h'ım! Şahit ol ki bunlar benim Ehlibeyt'imdir."* buyurduğu, bunun üzerine Ümm-ü Seleme'nin: "Ben de Ehlibeyt'ten miyim?" diye sorduğu ve Resu-

lullah'ın (s.a.a): *"Sen hayır üzeresin; ama Ehlibeyt'ten değilsin."* buyurduğu, Şia ve Sünnî kaynaklarda nakledilmiştir.

Hz. Fatıma (s.a), Hz. Ali'nin eşidir. Resulullah (s.a.a): *"Ali olmasaydı, Fatıma'ya eş bulunmazdı."* diye buyur-muştur. Hz. Ali'nin savaş meydanlarındaki cihadının en büyük yardımcısı, Hz. Fatıma idi. Hz. Fatıma (s.a), eşinin evde bulunduğu ve bulunmadığı dönemlerde evi en güzel şekilde idare eder ve eşinin rızasını kazanırdı. Hz. Fatıma (s.a), İmam Hasan ve İmam Hüseyin gibi İmamların annesidir. Cennet gençlerinin efendileri olan Hasan ve Hüseyin'in bütün güzel hasletleri, annelerinin sa-hip olduğu ahlâkî erdemleri yansıtan birer ayna olarak görülmelidir.

Hz. Fatıma'nın (s.a) züht ve ibadetine gelince, birçok geceleri ibadetle geçirdiği nakledilir. Her namazdan sonra okunması sünnet olan ve Hz. Fatıma'ya Resulul-lah tarafından bir hediye olarak öğretilen Fatımat'üz-Zehra Tesbihatı (34 defa Allah-u Ekber, 33 defa Elhamdülillah, 33 defa Sübhanallah) onun ibadetteki yüce ma-kamına bir işarettir.

Hz. Fatıma'nın mübarek ömrü 18 sene gibi çok kısa bir süre olmasına rağmen, ilimdeki makamı öyle bir dereceye varmıştır ki, Kur'ân'nın tefsiriyle ilgili buyrukları Hz. Ali (a.s) tarafından kaleme alınmış; bu yolla meydana gelen kitap, Ehlibeyt İmamları'nın ilmî kaynaklarından biri olmuştur.

Hz. Fatıma (s.a), Resulullah'tan (s.a.a) sonra çok kı-sa bir süre yaşamıştır. Bu süre bazı nakillere göre altı ay, bazısına göre de 95 veya 100 gündür.

Hz. Fatıma (s.a), Medine'de vefat etti ve vasiyeti üzerine geceleyin gizlice defnedildi. Bu yüzden kabrinin yeri günümüze kadar gizli kalmıştır.

HZ. FATIMA'DAN (S.A) KIRK HADİS

1- İhlâslı İbadet

"Kim yüce Allah'ın katına ihlâslı ibadetini gönderirse, Allah, katından ona en yararlı olan şeyi indirir."[1]

2- Biz Ehlibeyt!

"Göklerde ve yerde bulunan her şeyin, azametine ve nuruna ulaşmak için vesile aradığı Allah'a hamt edin. Biz, Allah'ın mahlûkatı içindeki vesileleriyiz, biz sırf O'-na özgü kullarız. Biz, O'nun kutsiyetinin mahalleriyiz. Biz O'nun gaybına ilişkin hüccetleriyiz. Biz, peygamberlerin mirasçılarıyız."[2]

3- Gerçek Mutlu Kimse

"Bir gün Resulullah (s.a.a) yanımıza geldi ve şöyle buyurdu: Şüphesiz yüce Allah sizinle övünmektedir. Genelde sizi, özelde de Ali'yi bağışlamıştır. Ben size gönderilmiş Allah'ın elçisiyim. Kavmini dehşete düşüren ve akrabalarını kayıran biri değilim. İşte şimdi Cebrail bana haber verdi ki: Tam ve gerçek mutlu kimse, ben yaşarken ve ben öldükten sonra Ali'yi seven kimsedir."[3]

1- Biharu'l-Envar, c.68, s.249; Avalim, c.11, s.623

2- Şerh-i Nehcü'l-Belâğa, c.16, s.211; Nehcü'l-Hayat, s.36; Fatımatu'z-Zehra Behcetu Kalbi'l-Mustafa, s.265, hadis: 1

3- Esne'l-Metalib, Şemsuddin el-Cezerî, s.70

4- Güler Yüzlü Olmak

"Bir müminin yüzüne gülümsemek, gülümseyen kimsenin cennete girmesine sebep olur. Düşman bir inatçının yüzüne gülümsemek de, gülümseyen kişiyi ateşten korur."[1]

5- En Hayırlınız

"En hayırlınız, omuzu en yumuşak (insanlar arası ilişkilerde yumuşak ve ağırbaşlı) olanınız ve kadınlara kar-şı en cömert davrananınızdır."[2]

6- Kadınlar İçin En İyi Olan

"Kadınlar için en iyisi, (yabancı, namahrem) erkekleri görmemeleri ve (yabancı) erkeklerin de onları görmemeleridir."[3]

7- Kadının Rabbine En Yakın Olduğu Zaman

Resulullah (s.a.a) ashabına: "Kadın nedir?" *diye sor-du. Dediler ki: "Örtülmesi gereken avrettir." Buyurdu ki:* "Peki ne zaman Rabbine en yakın hâlde olur?"

Bu soruya ne cevap vereceklerini bilemediler. Hz. Fa-tıma (a.s) bunu duyunca şöyle dedi:

"Evinin iç bölümünden ayrılmadığı zaman Rabbine en yakın olur."

Bunun üzerine Resulullah (s.a.a) şöyle buyurdu:

"Hiç şüphesiz Fatıma benim bir parçamdır."[4]

1- Biharu'l-Envar, c.75, s.401; Avalim, c.11, s.628; Nehcü'l-Hayat, s.26

2- Delailu'l-İmamet, s.7; Nehcü'l-Hayat, s.157

3- Biharu'l-Envar, c.101, s.36; Keşfu'l-Ğumme, c.2, s.23; Neh-cü'l-Hayat, s.160; Hilyetu'l-Evliya, c.2, s.40; Fatımat'uz-Zehra Behcetu Kalbi'l-Mustafa, s.267, hadis: 6

4- Biharu'l-Envar, c.43, s.92; Avalim, c.11, s.223; Mecma'uz-Zevaid, c.9, s.202; Nehcü'l-Hayat, s.164

8- Annenin Hizmetinde Olmak

"Sürekli annenin hizmetinde ol; çünkü cennet onun ayaklarının altındadır."[1]

9- Sevdiğim Üç Şey

"Dünyanızdan üç şey benim için sevimlidir: Allah'ın Kitabı'nı (Kur'ân'ı) okumak, Resulullah'ın (s.a.a) yüzüne bakmak ve Allah yolunda infak etmek."[2]

10- Gerçek Oruç

"Oruç tutan; dilini, kulağını, gözünü ve diğer organlarını haramdan korumazsa, o tuttuğu oruç ne işe yarar ki?!"[3]

11- Sofra Adabı

"Sofranın, her Müslümanın bilmesi gereken on iki adabı vardır. Bunlardan dördü farz, dördü müstehap, dördü de edeptendir: Farz (gerekli) olanlar şunlardır: Ni-metin asıl sahibini tanımak, vermiş olduğu nimete razı olmak, yemekten önce O'nu anmak (bismillah demek), yemeğin sonunda O'na şükretmek."

"Müstehap olanlar şunlardır: Yemekten önce abdest almak, (ağırlık) sol taraf üzerine (gelecek şekilde) oturmak, üç parmakla yemek …"

"Edepten olanlar da şunlardır: Önündekinden yemek, lokmaları küçük tutmak, yemeği iyi çiğnemek, ye-mekte başkalarının yüzüne az bakmak."[4]

1- Müsned-i Ahmed, s.28; Kenzu'l-Ummal, c.16, s.426; Neh-cü'l-Hayat, s.312

2- Vekayiu'l-Eyyam, s.295; Nehcü'l-Hayat, s.271

3- Delailu'l-İmamet, s.7; Avalim, c.11, s.626; Nehcü'l-Hayat, s.158; Müstedreku'l-Vesail, c.1, s.565

4- Nefaisu'l-Lübab, c.3, s.124 (elyazması); Avalim, c.11, s. 629; Nehcü'l-Hayat, s.56

12- Önce Komşu

İmam Hasan b. Ali (a.s) şöyle anlatır:

"Anam Fatıma'yı, bir cuma gecesi mihrabında ibadet ederken gördüm. Şafak sökünceye kadar sürekli rükûa gitti, secde etti ve hep mümin erkeklerle mümin kadınlara isim vererek dua ettiğini duydum. (Onlara) uzun uzun dua ediyordu; fakat kendisi için hiç dua etmiyordu. Dedim ki: 'Anneciğim! Niçin başkaları için dua ettiğin gibi kendin için de dua etmiyorsun?' Dedi ki: Yavrucuğum! Önce komşu, sonra ev."[1]

13- İlme Verdiği Önem

Bir kadın Hz. Fatımatü'z-Zehra'nın (a.s) yanına gel-di ve şöyle dedi: "Zayıf, güçsüz bir annem var. Namazı ile ilgili olarak kafasını kurcalayan bir şey var. Sana sor-mam için beni gönderdi." Hz. Fatıma (a.s) sorusuna cevap verdi. Kadın ikinci bir soru sordu, Hz. Fatıma cevapladı. Üçüncü bir soru sordu, yine cevapladı. Kadın böylece on kadar soru sordu ve Hz. Fatıma her seferinde cevap verdi. Sonra kadın çok soru sorduğu için utandı ve şöyle dedi: "Seni daha fazla yormayayım, ey Resulul-lah'ın kızı!" Hz. Fatıma dedi ki:

"Her ne zaman bir şeyi öğrenmek istersen, gel ve bana sor. Yüz bin dinar altın karşılığında ağır bir yükü dam üstüne çıkarmak için kiralanan biri, hiç yorgunluk hisseder mi?"

Kadın: "Hayır." dedi. Fatıma (a.s) buyurdu ki:

"Senin sorduğun her bir soruya karşılık ben, yerle Arş arası dolu mercandan daha fazla ödül alıyorum Allah katında..."[2]

1- Biharu'l-Envar, c.43, s.82; Keşfu'l-Ğumme, c.2, s.25; Bey-tu'l-Ahzan, s.22; Nehcü'l-Hayat, s.149

2- Biharu'l-Envar, c.2, s.3; Mehaccetu'l-Beyza, c.1, s.30; A-valim, c.11, s.621; Nehcü'l-Hayat, s.225

14- Allah'ım!

"Allah'ım! Verdiğin rızka kani eyle beni, ayıplarımı ört, yaşattığın sürece afiyet ver bana, canımı aldığında bağışla beni, bana acı."

"Allah'ım! Benim için mukadder kılmadığın şeyi elde etmek için yorma (uğraştırma) beni; benim için mukadder kıldığın şeye ulaşmamı ise kolaylaştır."

"Allah'ım! Benim tarafımdan ana-babamı ve üzerimde hakkı olan herkesi en iyi mükâfatınla mükâfatlandır."

"Allah'ım! Bütün vakit ve çabamı, beni yarattığın ga-ye doğrultusunda sarf etmemi sağla, vereceğini üstlendiğin şeyi elde etmek için çaba harcamakla meşgul etme beni, senden mağfiret dilediğim hâlde beni cezalandırma, senden istediğim hâlde beni mahrum bırakma."

"Allah'ım! Nefsimi bana küçük göster; kendi maka-mını ise, nazarımda büyült. Sana itaat etmeyi, senin rızanı kazandıracak işleri yapmayı ve seni gazaplandıracak şeylerden uzak durmayı ilham et bana; ey merhametlilerin en merhametlisi!"[1]

15- Kabir Evine Göçmeyi Hatırlaması

İmam Ali (a.s), evlendiği gece Hz. Fatıma'yı (s.a) üz-gün görür: "Neden rahatsızsın?" *diye sorar. Hz. Fatıma (s.a) şöyle cevap verir:*

"Ömrümün tükendiği ve kabir evine konulacağım zamanı hatırladım. Babamın evinden bu eve göçmem, buradan kabir evine göçeceğimi hatırlattı bana. Allah aşkına gel de namaza durup bu gece birlikte Allah'a ibadet edelim..."[2]

16- Eşinden Bir Şey İstememesi

Bir gün Ali b. Ebu Talib (a.s) acıkmış bir hâlde sabahladı.

1- A'yanu'ş-Şia, c.1, s.323

2- İhkaku'l-Hak, c.4, s.481; Gayetu'l-Meram Fî Ricali'l-Bu-harî, s.295; Nehcü'l-Hayat, s.35

Dedi ki: "Ey Fatıma! Bana verebileceğin bir yiyecek var mı?" "Hayır." *dedi:* "Babama peygamberliği, sana vasiliği bahşeden Allah'a yemin ederim ki, benimle bu sabaha hiçbir yiyecek çıkmadı ve iki günden beri yediğimiz hiçbir şey yoktur. Sadece bir yiyecek vardı, onu da kendime ve Hasan ile Hüseyin'e tercih ederek sana vermiştim."

Ali (a.s) dedi ki: "Ey Fatıma! Bana söyleseydin ya, sizin için yiyecek bulmaya çıksaydım?" *Dedi ki:* "Ey E-bu'l-Hasan! Sana, güç yetiremeyeceğin bir şeyi yüklemek hususunda Allah'tan utanırım."[1]

17- Şiîlerimiz

Bir adam, eşine şöyle der: "Resulullah'ın (s.a.a) kızı Fatıma'nın (s.a) yanına giderek ondan, benim onların Şiîlerinden (sevenlerinden ve takipçilerinden) olup olma-dığımı sor." O kadın Hz. Fatıma'nın yanına giderek bu soruyu ona ilettiğinde, Fatıma (s.a) şöyle buyurur: "Ona de ki: Eğer emrettiğimiz şeyi yerine getiriyor ve sakındırdığımız şeyden de sakınıyorsan, bizim Şiîlerimizdensin; aksi takdirde değilsin."

Kadın geri dönüp aldığı cevabı kocasına iletince kocası şöyle der: "Eyvah! Kim günah ve hatadan ayrılıp-kurtulabilir ki! Öyleyse ben bu durumda sürekli cehennemde kalacağım; çünkü onların takipçisi olmayan kim-se ebedî cehennemde kalır." Kadın Hz. Fatıma'nın yanına gelerek kocasının dediklerini ona anlatır. Bunun üzerine Hz. Fatıma (s.a) şöyle buyurur:

"Ona de ki: Durum düşündüğü gibi değildir. Şiîlerimiz cennet ehlinin en iyilerindendirler. Çünkü bizi seven, dostlarımızı dost edinen, düşmanlarımızı kendine düşman bilen, kalbi ve diliyle bize teslim olan, ama emir ve nehiylerimizde bize muhalefet eden kimseler, Şiîleri-mizden olamazlar. Fakat bununla birlikte, bunlar da, (dünyada) belâ ve musibetlere duçar olarak veya herkesin toplanacağı kıyamet sahnesinde çeşitli zorluklara kat-lanarak veya cehennemin üst ta-

1- Biharu'l-Envar, c.37, s.103, hadis: 7; Fezailu'l-Hamse, c.2, s.147; Nehc'ul Hayat, s.19

bakasının azabını tadarak günahlarından temizlendikten sonra, bize karşı duy-dukları sevgileri sebebiyle cehennemden kurtulacak ve cennette bizim yanımızda olacaklardır.[1]

18- Hak İmamları

Sehl b. Sa'd el-Ensarî şöyle rivayet eder: Resulullah'ın (s.a.a) kızı Fatıma'ya (a.s) İmamlar'la ilgili bir soru sordum. Dedi ki: Resulullah (s.a.a) Ali'ye (a.s) şöyle derdi:

"Ey Ali! Sen benden sonra imam ve halifesin. Sen müminlere kendilerinden daha evlâ ve önceliklisin (onların üzerinde tasarruf ve yetki sahibisin). Sen öldüğün zaman, oğlun Hasan, müminlere kendilerinden daha evlâ ve öncelikli olur. Hasan ölünce, oğlun Hüseyin, müminlere kendilerinden daha evlâ ve öncelikli olur. Hüseyin vefat edince, oğlu Ali b. Hüseyin (Zeynelabidin), müminlere kendilerinden daha evlâ ve öncelikli olur. Ali vefat edince, oğlu Muhammed (Bâkır), müminlere kendilerinden daha evlâ ve öncelikli olur. Muhammed ölünce, oğlu Cafer (Sadık), müminlere kendilerinden daha evlâ ve öncelikli olur. Cafer vefat edince, oğlu Musa (Kâ-zım), müminlere kendilerinden daha evlâ ve öncelikli olur. Musa vefat edince, oğlu Ali (Rıza), müminlere ken-dilerinden daha evlâ ve öncelikli olur. Ali vefat edince, oğlu Muhammed (Taki), müminlere kendilerinden daha evlâ ve öncelikli olur. Muhammed vefat edince, oğlu Ali (Naki), müminlere kendilerinden daha evlâ ve öncelikli olur. Ali vefat edince, oğlu Hasan (Askerî), müminlere kendilerinden daha evlâ ve öncelikli olur. Hasan ölünce, Kaim (Kıyam Eden) Mehdi, müminlere kendilerinden daha evlâ ve öncelikli olur. Allah Tealâ onun eliyle yeryüzünün doğularını ve batılarını fetheder."

"Onlar, hakkın imamları ve doğruluğun dilleridirler. Onlara yardım eden, yardım görür; onları terk eden (yalnız bı-

1- Tefsiru'l-Burhan, c.4, s.21; Avalim, c.11, s.620; Leali'l-Ah-bar, c.5, s.156; Nehcü'l-Hayat, s.26; Biharu'l-Envar, c.68, s.155; Fatımat'uz-Zehra Behcetu Kalbi'l-Mustafa, s.298, hadis: 57

rakan), terk edilir (yardımcısız kalır)."[1]

19- Uyumadan Önce Yapılacak Dört Şey

Bir gün Resulullah (s.a.a) evime geldi. O sırada u-yumak üzere yatağıma uzanmıştım. Dedi ki:

"Ey Fatıma! Dört şeyi yapmadan uyuma. Kur'ân'ı hatmetmeden, peygamberleri şefaatçin kılmadan, müminleri hoşnut etmeden, hac ve umre yapmadan."

Resulullah (s.a.a), bunu söyledi, ardından da hemen namaza durdu. Namazını tamamlayıncaya kadar bekledim. Dedim ki:

"Ya Resulallah! Bana dört şey emrettin, ama bu durumda onları yerine getirecek gücüm yok ki."

Resulullah gülümsedi ve şöyle dedi:

"Kul Huvellahu Ahad (İhlâs) Suresi'ni üç kere okuduğun zaman, bütün Kur'ân'ı hatmetmiş gibi olursun. Bana ve benden önceki peygamberlere salât ve selâm getirdiğin zaman, kıyamet günü senin şefaatçilerin oluruz. Müminler için mağfiret/bağışlanma dilediğin zaman, bütün müminler senden hoşnut olurlar. 'Subhanallahi ve'l-hamdulillah ve lâ ilâhe illallahu vellahu ekber' dedi-ğin zaman da, hac ve umre ziyaretini yapmış gibi olursun."[2]

20- İpek Kumaşa Yazılan Söz

İbn Mes'ud'dan şöyle rivayet edilir: Bir adam Fatı-ma'nın (a.s) yanına geldi ve dedi ki:

"Ey Resulullah'ın kızı! Acaba Resulullah'ın (s.a.a) sana bırakıp da bana gösterebileceğin bir şey var mı yanında?"

Bunun üzerine Hz. Fatıma: "Ey Cariye! O ipek kumaşı bana getir." *Cariye aradı, fakat bulamayınca, Fatı-ma (a.s) şöyle dedi:* "Yazıklar olsun sana! Onu bul, çünkü benim nazarımda (değer açısından) Hasan ve Hüseyin'e denktir." *Cariye tek-*

1- Fatımat'uz-Zehra Behcetu Kalbi'l-Mustafa, s.288, hadis: 50

2- Fatımat'uz-Zehra Behcetu Kalbi'l-Mustafa, c.1, s.304

rar aradı, süpürüp çöplüğe attığını gördü. Bu kumaşın üzerinde şöyle yazılıydı:

"Peygamber Muhammed (s.a.a) dedi ki: Bir kimsenin komşusu onun eziyetinden emin değilse, o kimse mümin değildir. Allah'a ve ahiret gününe inanan kimse, komşusuna eziyet etmesin. Allah'a ve ahiret gününe i-nanan, ya hayır söylesin ya da sussun. Allah hayırsever, ağırbaşlı ve iffetli kimseyi sever; küfürbaz, cimri ve yüzsüz dilencileri sevmez. Hayâ imandandır. İman da cennettedir. Küfür (sövmek) hayâsızlıktan kaynaklanır. Ha-yâsızlık da ateştedir."[1]

21- Azap Gören Kadınlar

Uzun bir hadiste, Resulullah'ın (s.a.a), Miraç gecesinde ümmetinin kadınlarının çeşitli azaplara çarptırıldıklarını gördüğü nakledilmiştir. Resulullah (s.a.a) onların görmüş oldukları azabı anlattığında, Hz. Fatıma (s.a) babasına şöyle der:

"Ey habibim, ey gözümün nuru! O kadınların amel ve davranışlarının nasıl olduğunu ve Allah-u Tealâ'nın onları böyle cezalandırmasının sebebini bana açıklar mısın?"

Resulullah (s.a.a), cevabında şöyle buyurur:

"Saçıyla asılan kadın, saçını (yabancı) erkeklerden kapatmıyordu. Diliyle asılan kadına gelince; o kadın kocasını incitiyordu. Göğüslerinden asılan kadına gelince; o kadın kocasının yatağından kaçınıyordu. Ayaklarından asılan kadına gelince; o kadın kocasının izni olmaksızın evinden dışarı çıkıyordu. Bedeninin etini yiyen kadına gelince; o kadın bedenini halk için süslüyordu. Elleri a-yaklarına bağlanan, yılan ve akreplerin kendisine musallat olduğu kadına gelince; o kadın necis bir şekilde necis elbiseyle abdest alıyordu, cenabet ve hayız guslü yapmaz, temizliğe riayet etmezdi ve namazı önemsemez-di. Kör, sağır ve lal olan kadına gelince; o kadın zinadan çocuk doğurup onu kocasına mal ediyordu.

1- Delailu'l-İmamet, s.1; Fatımat'uz-Zehra Behcetu Kalbi'l-Mustafa, c.1, s.275, hadis: 30

Bedeninin e-ti makasla kesilen kadına gelince; o kadın kendisini erkeklere sunuyordu. Yüzü ve bedeni yakılan ve bağırsaklarını yiyen kadına gelince; o kadın hayat kadınlığı yapıyordu. Başı domuz başı, gövdesi de eşek gövdesi olan kadına gelince; o kadın söz taşıyan ve yalancı idi. Köpek şeklinde olan ve ateşin, altından girip ağzından çıkan kadına gelince; o kadın (yabancılar için) makyaj yapan (veya şarkı söyleyen), bağırarak ağlayan ve herkesi kıskanan idi."

Ardından şöyle buyurdu:

"Kocasını öfkelendiren kadına yazıklar olsun ve ne mutlu kocası kendisinden razı olan kadına!"[1]

22- Ali ve Şiîleri

"Babam Resulullah (s.a.a), Ali'ye bakarak şöyle buyurdu: O ve Şiası (onu sevip takip edenler) cennettedirler."[2]

23- Kur'ân ve Ehlibeyt

Babam Resulullah'ın (s.a.a) ölümüne yol açan hastalığında, evi ashabıyla dolu iken, şöyle buyurduğunu duydum:

"Ey insanlar! Yakında sizin aranızdan ayrılacağım. Daha önce de size özür bırakmayacak sözü söylemiştim, yine söylüyorum: Bilin ki, ben sizin aranızda, Allah'ın Kitabı ile soyum olan Ehlibeyt'imi emanet bırakıyorum."

Sonra Ali'nin elini tutarak şöyle buyurdu:

"Ali, Kur'ân iledir, Kur'ân da Ali iledir. Bu ikisi, Havuz'un başında yanıma gelinceye kadar birbirlerinden ayrılmayacaklar. Ben size kıyamet günü, bu iki emanet konusunda benden sonra nasıl davrandığınızı soracağım."[3]

1- Biharu'l-Envar, c.8, s.309; Fatımat'uz-Zehra Behcetu Kal-bi'l-Mustafa, c.1, s.304, hadis: 76

2- İhkaku'l-Hak, c.7, s.308

3- Yenabiu'l-Mevedde, s.44

24- Camiye Girip Çıkarken Okunan Dua

Babam Resulullah (s.a.a) camiye girdiği zaman, Muhammed'e salât ve selâm getirir, ardından da şöyle derdi:

"Allah'ın adıyla. Allah'ım! Günahlarımı bağışla. Rahmetinin kapılarını üzerime aç."

Camiden çıktığı zaman da şöyle derdi: "Allah'ın a-dıyla. Allah'ım! Günahlarımı bağışla ve lütuf ve keremi-nin kapılarını üzerime aç."[1]

25- Duanın Kabul Olduğu Vakit

Resulullah'ın (s.a.a) şöyle dediğini duydum:

"Cuma gününde bir saat vardır ki, Müslüman kişi, bu saate denk gelip de Allah'tan her ne isterse kendisine verilir."

Dedim ki: "Ya Resulallah, bu hangi saattir*?" Buyur-du ki: "Güneş kursunun bir yarısı battığı zamandır."*

Ravi der ki: Fatıma (a.s) hizmetçisine şöyle derdi:

"Damın üstüne çık. Güneş kursunun yarısının battığını gördüğün zaman, bana haber ver, dua edeyim."[2]

26- Namazı Önemsememenin Sonuçları

Babam Resulullah'a (s.a.a) namazı önemsemeyen, küçümseyen erkekler ve kadınlar için ne tür bir ceza olduğunu sordum. Buyurdu ki:

"Ey Fatıma! Allah; namazı önemsemeyen, namaz hususunda gevşek davranan erkek ve kadınları, on beş sıkıntıya duçar eder: Bunların altısı dünyada, üçü ölüm anında, üçü kabirde ve üçü de kabrinden çıktığı kıyamet gününde karşısına çıkar."

"Dünyada karşısına çıkan sıkıntılar şunlardır: Her şeyden önce Allah ömründen bereketi kaldırır. Rızkından bere-

1- Müsned-i Fatımat'uz-Zehra, s.215

2- age. s.227; Delailu'l-İmame, s.5

keti kaldırır. Yüzündeki salih insanlara özgü alâmeti siler. İşlediği hiçbir amele mükâfat vermez. Duasını semaya çıkarmaz (kabul etmez). Altıncısı, salihle-rin duasında onun payı olmaz."

"Ölüm anında karşısına çıkan sıkıntılar şunlardır: Öncelikle alçak bir şekilde ölür. İkincisi, aç ölür. Üçüncüsü, susuz ölür; öyle ki dünyadaki bütün nehirlerin suyu verilse yine de susuzluğu geçmez."

"Kabirde karşısına çıkan sıkıntılar şunlardır: Birincisi, Allah, bir meleği onun başına vekil eder; bu melek kabrinde onu sürekli rahatsız eder. İkincisi, kabrini daraltır. Üçüncüsü, kabri karanlık olur."

"Kabrinden çıktığı kıyamet günü karşısına çıkan sıkıntılar ise şunlardır: Birincisi, Allah, ona bir melek vekil kılar; bu melek onu yüzükoyun sürükler, bu sırada bütün varlıklar ona bakarlar. İkincisi, çok zor ve şiddetli bir hesaptan geçirilir. Üçüncüsü, Allah ona bakmaz, onu arındırmaz ve ona acı bir azap vardır."[1]

27- Bu Ümmetin Babaları!

"Muhammed ve Ali, şu ümmetin babalarıdır. Eğer onlara itaat ederlerse, onların eğriliklerini doğrultur ve onları sürekli azaptan kurtarırlar; onların dediklerine uygun hareket ederlerse, onları daimî nimete kavuştururlar."[2]

28- Ali'nin Kim Olduğunu Biliyor musun?

Hz. Ali'yi (a.s) kınayan bir cahile şöyle buyurdu:

"Ali'nin kim olduğunu biliyor musun? O; rabbanî imam, nurdan bir vücut, efendilerin kutbu (efendisi), tertemiz ailenin oğlu, doğruyu söyleyen, imamet dairesi-nin merkezi, Peygamber'in iki gülü ve cennet gençlerinin efendileri olan

1- Sefinetu'l-Biharu'l-Envar, c.2, s.43; Müsned-i Fatımat'uz-Zehra, s.235

2- Biharu'l-Envar, c.23, s.259; Tefsiru'l-Burhan, c.3,s.245; Nehcü'l-Hayat, s.37

Hasan ve Hüseyin'in babasıdır."[1]

29- Özür Yolu Kalmamıştır!

"Allah Tealâ, Gadir-i Hum olayından sonra hiç kimseye bir bahane ve özür bırakmamıştır."[2]

30- Gadir-i Hum Gününü Unuttunuz mu?

Ebu Ömer Mahmud b. Lebid şöyle diyor:

Fatıma'ya (s.a) dedim ki: "Ey Efendim! Sana bir soru sormak istiyorum, içimdeki huzursuzluğu, kararsızlığı dindirmiş olursun." "Sor." *dedi. Dedim ki: "Resu-lullah (s.a.a) vefatından önce, Ali'nin (a.s) imameti hak-kında açık bir şey söyledi mi?" Dedi ki:* "Hayret! Gadir-i Hum'u unuttunuz mu?" *Dedim ki: "Evet, Gadir-i Hum olayı doğrudur; ama Resulullah'ın (s.a.a) bir sır olarak sana bıraktığı bilgiyi istiyorum." Dedi ki:*

"Yüce Allah şahittir ki, Resulullah'ın (s.a.a) şöyle dediğini duydum: Ali, benden sonra size bırakacağım en hayırlı haleftir. O, benden sonraki imam ve halifedir. Şu iki torunum ve Hüseyin'in soyundan gelecek yedi kişi hayır ve iyilik imamlarıdırlar. Eğer onlara tâbi olursanız, onların hidayet üzere olduklarını ve sizi hidayete götürdüklerini görürsünüz. Ama onlara karşı gelirseniz, kıyamete kadar aranızda ihtilâf eksik olmaz."

Dedim ki: "Efendim! Peki, Ali niçin hakkını istemedi de bir köşede bekledi?" Dedi ki:

"Ey Ebu Ömer! Resulullah (s.a.a) şöyle buyurdu: İmam'ın örneği Kâbe örneğidir; ona gidilir, kendisi kimseye gitmez."[3]

1- Reyahiynu'ş-Şeria, c.1, s.93; Nehcü'l-Hayat, s.44

2- Biharu'l-Envar, c.43, s.158; Hisal, c.1, s.173; Delailu'l-İ-mamet, s.38; Nehcü'l-Hayat, s.42

3- Biharu'l-Envar, c.36, s.353; Avalim, c.11, s.444; Ğayetu'l-Meram, s.96; Nehcü'l-Hayat, s.38; Fatımat'uz-Zehra Behcetu Kalbi'l-Mustafa, c.1, s.281, hadis: 40

31- Kisa Hadisi

Şeyh Abdullah Bahranî, kendi senediyle sahabenin büyüklerinden olan Cabir b. Abdullah el-Ensarî'den şöyle rivayet etmiştir: Rahman ve Rahim olan Allah'ın a-dıyla. Resulullah'ın (s.a.a) kızı Fatıma'nın (s.a) şöyle de-diğini duydum:

"Bir gün babam Resulullah (s.a.a) benim evime geldi ve 'Selâm olsun sana ey Fatıma!' dedi. Ben de: 'Sana da selâm olsun!' dedim. (Babam Resulullah:) 'Vücudumda bir bitkinlik hissediyorum.' dedi. Ben: 'Allah seni bitkinliğe karşı korsun.' dedim. Sonra: 'Kızım Yemen malı olan abayı getir ve benim üzerime ört.' dedi. Ben de abayı getirip üzerine örttüm. Bu sırada yüzünün dolunay gibi parladığını gördüm."

"Az geçmeden oğlum Hasan geldi ve 'Selâm olsun sana ey anne!' dedi. Ben de; 'Sana da selâm olsun ey be-nim gözümün nuru ve kalbimin meyvesi!' dedim. 'Anne! Ben burada bir güzel koku hissediyorum; bu koku dedem Resulullah'ın kokusuna benziyor.' dedi. Ben: 'Evet, deden şu kisanın (abanın) altındadır.' dedim. Hasan a-baya doğru yöneldi ve 'Selâm olsun sana ey dedeciğim! Ey Allah'ın Resulü, benim de abanın altına girip senin yanında olmama izin verir misin?' dedi. Resulullah (s.a.a): 'Sana da selâm olsun ey benim oğlum ve havuzu-mun sahibi! Evet, izin veriyorum.' dedi ve Hasan abanın altına girdi."

"Az geçmişti ki, oğlum Hüseyin içeri girdi ve 'Selâm olsun sana ey anne!' dedi. Ben de: "Sana da selâm olsun ey benim oğlum ve gözümün nuru ve gönlümün meyvesi!' dedim. 'Anne, ben burada bir güzel koku hissediyorum; dedem Resulullah'ın kokusuna benziyor.' dedi. Ben: "Evet, deden ve kardeşin abanın altındalar.' dedim. Hüseyin abaya doğru yaklaşarak: 'Selâm olsun sana ey dedeciğim! Selâm olsun sana ey Allah'ın seçkin kıldığı! Benim de sizinle birlikte abanın altında olmama izin verir misin?' dedi. Peygamber (s.a.a): 'Sana da selâm olsun ey oğlum, ümmetimin şefaatçisi! Evet, izin verdim.' diye karşılık verdi. Hüseyin de abanın altına girdi."

"Bu esnada Ebu'l-Hasan Ali b. Ebi Talip (a.s) geldi ve

'Sana selâm olsun, ey Resulullah'ın kızı!' dedi. Ben de: 'Sana da selâm olsun, ey Ebe'l-Hasan ve ey Emire'l-Müminin!' diye cevap verdim. Sonra: 'Ben burada güzel bir koku hissediyorum; bu korku amcam oğlu ve kardeşim Resulullah'ın kokusuna benziyor.' dedi. 'Evet.' dedim. 'Peygamber, çocuklarınla birlikte kisanın (abanın) altındalar.' dedim. Bunun üzerine Ali de abaya doğru ilerleyip: 'Selâm olsun sana, ey Resulullah! Benim de sizinle birlikte kisânın altında olmama müsaade eder misin?' dedi. Resulullah (s.a.a): 'Sana da selâm olsun ey benim kardeşim ve ey benim vasim ve halifem ve bayraktarım! Sana da izin verdim." şeklinde karşılık verdi. Böylece Ali de abanın altına girdi."

"Sonra ben abaya doğru ilerledim ve 'Selâm olsun sana ey babacığım, ey Allah'ın Resulü! Acaba benim de sizinle birlikte abaın altında olmama izin verir misin?' dedim. Resulullah (s.a.a): Sana da selâm olsun, ey benim kızım ve ey benim vücudumun bir parçası! Sana da izin verdim.' dediğinde, ben de abanın altına girdim."

"Hepimiz abanın altına toplandığımızda, babam Resulullah (s.a.a) abanın iki yanından tutup sağ eliyle göğe taraf işaret etti ve şöyle dedi:

"Ey Allah'ım, bunlar benim Ehlibeyt'im ve benim özel yakınlarımdır. Bunların eti benim etimdendir ve kanları benim kanımdandır. Bunları inciten, beni de incitir ve bunları üzen, beni de üzer. Ben bunlarla savaşanlarla savaş hâlindeyim ve bunlarla sulh içinde olanlarla sulh içindeyim. Bunların düşmanlarına düşmanım ve bunları sevenleri severim. Bunlar hakikaten bendendirler ve ben de bunlardanım. Allah'ım, kendi rahmet ve bereketini, ihsan ve bağışını bana ve bunlara indir ve bunlardan, her türlü pisliği gider ve bunları tertemiz kıl."

"Allah (azze ve celle) buyurdu ki: Ey benim meleklerim ve ey göklerde bulunanlar! Bina edilmiş gökyüzünü ve döşenmiş yeryüzünü ve aydınlatan ay ve ışık saçan güneşi, dönen her feleki (gezegeni), akan denizi ve dolaşan gemiyi, sadece kisanın altında olan bu beş kişinin sevgisi için yarat-

tım."

"Cebrail-i Emin: 'Ya Rabbi, abanın altında bulunan kimlerdir?' diye sordu. Allah (c.c): 'Onlar, Peygamber'in Ehlibeyt'i ve risaletin madenidirler. Onlar; Fatıma, babası, kocası ve çocuklarıdır.' buyurdu. Cebrail: 'Ya Rabbi! Yere inip onların altıncısı olmama izin verir misin?' dedi. Allah Tealâ: 'Evet izin verdim.' buyurdu."

"Bunun üzerine Cebrail-i Emin yere indi ve 'Selâm olsun sana ey Allah'ın Resulü! Yücelerin en yücesi olan Allah sana selâm gönderiyor, güzel tebrik ve ihtiramını sana sunuyor ve diyor ki: 'İzzet ve celalime andolsun ki, ben bina edilmiş gökyüzünü ve döşenmiş yeryüzünü ve aydınlatan ayı ve ışık saçan güneşi ve dönen her feleki (gezegeni) ve akan her denizi ve dolaşan her gemiyi, sadece sizin hatırınız ve sizin sevginiz için yarattım.' Allah Tealâ benim de sizinle birlikte olmam için izin verdi. Ya Resulellah! Sen de izin veriyor musun?' dedi."

"Resulullah şöyle dedi: Sana da selâm olsun ey Allah'ın vahyinin emini! Evet, sana da izin verdim."

"Bunun üzerine Cebrail de bizimle birlikte abanın altına girdi ve babama dedi ki: **Allah sana şöyle vahiy gönderdi: Allah, ancak siz Ehlibeyt'ten her türlü kötülüğü uzak tutmak ve sizi tertemiz kılmak ister.**"[1]

"Bu sırada Ali (a.s): 'Ey Allah'ın Resulü! Bizim bu abanın altında oturmamızın Allah katındaki fazileti nedir?' diye sordu."

"Peygamber (s.a.a) dedi ki: Beni hak olarak peygamberlikle gönderen ve insanların kurtarıcısı olarak risalete seçen Allah'a andolsun ki, bizim bu haberimiz (böylece kisânın altında toplanmamızla ilgili olay), yeryüzünde içerisinde takipçi ve sevenlerimizden bir topluluğun bulunduğu herhangi bir toplantıda söylenecek o-lursa, onlar dağılıncaya kadar mutlaka onlara rahmet i-ner ve melekler onların etrafını sarar ve onlara Allah'-tan bağış dilerler."

1- Ahzâb Suresi, 33

"Ali (a.s): 'O hâlde Allah'a andolsun ki, biz saadete kavuştuk!' dedi."

"Peygamber (s.a.a) de şöyle dedi: Ey Ali! Beni hak üzere peygamber olarak gönderen ve insanların kurtarıcısı olarak risaleti için seçen Allah'a andolsun ki, bizim bu haberimiz, takipçi ve sevenlerimizden bir topluluğun bulunduğu herhangi bir mecliste söylenirse ve onların içerisinde sorunu olan birisi olursa, onun sorununu Allah Tealâ mutlaka giderir. Onların içerisinde gamlı biri olursa, Allah Tealâ onun gamını yok eder. Yine onların içerisinde ihtiyacı olan biri olursa, Allah (c.c) onun ihtiyacını bertaraf eder."

"Ali (a.s) bunu duyunca: 'O zaman Allah'a andolsun ki, biz mutluluk ve saadete kavuştuk ve Kâbe'nin Rabbine andolsun ki, bizim takipçilerimiz de dünya ve ahi-rette mutluluk ve saadete kavuştular!' dedi."[1]

32- Üstüme Öyle Musibetler Geldi ki...

Resulullah'ın (s.a.a) vefatı üzerine Hz. Fatıma (a.s) ağıt yakarken şu şiiri okudu:

"Yerin tabakalarının altında kaybolup gidene, de:
Eğer feryadımı ve haykırışımı duyuyorsan
Üstüme öyle musibetler geldi ki, bunlar
Gündüzlere uğrasaydı, geceye dönüşürlerdi.
Korunaklıydım, Muhammed'in gölgesinde
Hiçbir haksızlıktan korkmazdım, benim için bir siperdi
Bugünse, bir alçaktan korkuyorum ve sakınıyorum
Bana haksızlık etmesinden, hırkamla savıyorum ba-na zulmedeni
Eğer gecesinde ağlıyorsa kumru
Üzüntüden bunaldığı için, ben de sabahımda ağlıyorum

1- Avalimu'l-Ulum ve'l-Mearif (Behrani), c.11, s.635; İhka-ku'l-Hak, c.2, s.557–558; Nurulu'l-Afak, (Şeyh Keni) s.4, Tahran basımı; Müntahabu'l-Kebir (Mecmau'l-Bahreyn kitabının sahibi Allâme Tureyhî); el-Ğurer-u ve'd- Durer (İrşad kitabının sahibi Allâme Deylemî)

Senden sonra hüznü arkadaş edineceğim
Senin için döktüğüm gözyaşlarını gerdanlık yapacağım
Ahmed'in toprağının kokusunu alana ne gerek!
Çok uzun zaman hiçbir koku almasa da ne gerek!"[1]

33- Babacığım

Hz. Fatıma (a.s), Hz. Peygamber (s.a.a) defnedildikten sonra perişan bir hâlde evden çıkıp hâlsizlikten babasının kabrine zor ulaşabildi. Ezan okunan yeri görünce, bağırmasıyla yere düşmesi bir oldu. Kadınlar bu durumu görünce, yüzüne su serptiler. Ayıldığında, babasının kabrine bakarak şöyle dedi:

"Babacığım! Gücüm tükendi, bedenimde hâl kalmadı; düşmanım şematet etti (dil uzattı), üzüntü beni öldürdü.

Babacığım! Yalnız, şaşkın ve tek kaldım. Sesim tutuldu, belim kırıldı, hayatım bunaldı, günlerim karardı.

Babacığım! Senden sonra yalnızlığımı giderecek, gözyaşımı dindirecek, zaafıma çare bulacak bir munis, bir yardımcı bulamıyorum.

Babacığım! Senden sonra Kur'ân'ın muhkem ayetleri unutuldu; Cebrail ve Mikail'in indikleri yer yok oldu.

Babacığım! Senden sonra sebepler (ilişkiler) değişti, kapılar yüzüme kapandı.

Babacığım! Senden sonra artık dünyadan nefret ediyorum, nefesim tükeninceye dek sana ağlayacağım.

Babacığım! Sana olan aşkım tükenmek bilmez, sana olan hüznüm sona ermez. Eyvah babacığım! Eyvah Allah'ım!"[2]

1- Avalim, c.11, s.454; Menakıb, c.1, s.242; A'lam'un-Nisa, c.4, s.113; Nehcü'l-Hayat, s.199

2- Biharu'l-Envar, c.43, s.176, Beyrut basımı; Avalim, c.11, s.487; Nehcü'l-Hayat, s.71; Biharu'l-Envar, c.8, s.221–223, Kom-pani basımı

34- Allah-u Tealâ

Abdullah b. Hasan'ın kendi senediyle babalarından (üzerlerine selâm olsun) rivayetine göre, Hz. Fatıma (a.s) Fedek'in kendisinden alınması olayında Camide yaptığı konuşmada sözüne başlarken yüce Allah'a hamdüsena ederek şöyle buyurdu:

"Hamdolsun Allah'a verdiği nimetler için. Şükürler olsun O'na, ilham ettikleri için. İlk defa var edip sunduğu engin nimetler için övgüler olsun O'na; bahşettiği eksiksiz ve bol bağışları için, sunmuş olduğu tüm nimetleri için. Nimetleri sayılmaz, lütuflarının sonsuzluğunun şükrü eda edilemez ve ebedî oluşları kavranabilmelerini imkânsız kılar. Nimetlerini daha da artırmak için insanları şükretmeye çağırmış, nimetlerini bollaştırarak kullarının kendisine hamdetmelerini istemiş ve (kıyamette) benzerlerine davet ederek ihsanını (salih kullara) iki kat artırmıştır."

"Tanıklık ederim ki, tek ve ortaksız Allah'tan başka ilâh yoktur. Bu bir sözdür ki, Allah, ihlâsı, sırf kendisine yönelik kulluğu bunun tevili (esası, özü) olarak ön görmüştür. Kalplere, ona bağlılığını yerleştirmiştir. Aklın kavrayabilmesi için tevhit düşüncesini aşikâr etmiştir. O Allah ki, gözlerin O'nu görmesi, dillerin O'nu vas-fetmesi ve tasavvurların O'nun keyfiyetini algılaması im-kânsızdır."

"Varlıkları ilk defa var etti, öncesinde var olan bir şeyden değil. Benzeyen bir örneği karşısına almadan onları meydana getirdi. Onları kudretiyle oluşturdu. Dilemesiyle onları yeşertti. Bunların olmasına da ihtiyacı olduğu için değil. Onlara şekil vermede kendisine bir fay-dası olduğu için değil. Sadece hikmetini gerçekleştirmek (sağlamlığını bildirmek) için; ibadetine, itaatine dikkatleri çekmek için; kudretini göstermek için, mahlûkatının kulluğunu sergilemek (ve onları kulluğa çağırmak) için, davetinin üstünlüğünü ortaya koymak için (onları var etti)."

"Sonra kullarını intikamından uzaklaştırmak ve onları toplayıp cennetine sevk etmek için ödülü, kendisine yönelik itaatin karşılığı kıldı ve cezayı da, kendisine kar-şı gelinmesi-

nin karşılığı kıldı."

35- Hz. Muhammed (s.a.a)

Aynı konuşmasının devamında babası Hz. Muham-med'i (s.a.a) şöyle anlattı:

"Tanıklık ederim ki, babam Muhammed O'nun elçisidir. Onu henüz mahlûkatlar gayp âleminde gizliyken, korku veren perdelerin gerisinde koruma altındayken ve yokluk sınırının eşiğinde bulunuyorken elçi olarak göndermeden önce seçti, kendi risaleti için ayırmadan önce isimlendirdi, göndermeden önce tercih etti. Çünkü Allah, işlerin varacakları sonu bilir. Zamanın içerdiği hadiseler, O'nun bilgisinin kuşatması altındadır. Olguların konumlarına dair malumat, O'nun katındadır."

"Allah, onu emrini tamamlamak, hükmünü yürürlüğe koymaya verdiği karar ve takdir ettiği rahmetini etkin kılmak için gönderdi. Çünkü milletlerin çeşitli din-lere bölündüklerini, ateşlere tapındıklarını, putlara kulluk sunduklarını, bildikleri hâlde Allah'ı inkâr ettiklerini gördü."

"Allah, babam Muhammed (s.a.a) aracılığıyla mahlûkatın içinde bulunduğu karanlıkları aydınlattı, kalpleri kıskacına alan buhranları ortadan kaldırdı, gözlerin önündeki bulut perdelerini dağıttı. Böylece insanlara hi-dayeti gösterdi. Onları sapıklıktan kurtardı. Onları kör iken görür kıldı. Dosdoğru dine iletti onları. Onları doğru yola çağırdı."

"Sonra Allah, şefkatinin ve kendisine özgü kılmanın, seçiminin bir göstergesi olarak onun ruhunu kabzetti. Onu tercih ettiğini, yanına almayı arzuladığını gös-terdi."

"Muhammed (s.a.a), şu dünyanın sıkıntılarından ra-hat etmiştir; seçkin melekler tarafından kuşatılmış, gafur/bağışlayıcı olan Rabbin hoşnutluğu onu sarmış ve muktedir sultan ulu Allah'ın civarına yerleşmiştir. Allah'ın peygamberi, vahyinin emini, mahlûkatın içinde en hayırlısı ve en seçkini babam Muhammed'e salât olsun. Allah'ın selâmı, rahmeti ve bereketi onun üzerine olsun."

36- Bazı İslâmî Hükümlerin Felsefesi

Yine aynı konuşmada halka hitaben şöyle buyurdu:

"Siz, ey Allah'ın kulları! O'nun emrinin ve yasağının muhatabısınız. Dininin ve vahyinin taşıyıcıları sizsiniz. Allah'ın kendi nefislerine emin kıldığı kimselersiniz. Allah'ın dinini diğer milletlere tebliğ etmekle yükümlüsünüz. O'ndan gelen hakkın lideri (Kur'ân) sizin içinizdedir çünkü."

"O, Allah'ın size sunduğu bir ahittir ve size halef olarak bıraktığı bir emanettir. O, Allah'ın konuşan kitabı, doğru söyleyen Kur'ân'ı, ışıldayan nuru ve parlak ışığıdır."

"Kanıtları apaçık ortadadır. Sırları açıktadır. Açık yönleri de göz kamaştırıcıdır. Ona uyanlara gıpta olunur. Ona tâbi olmak, insanı Allah'ın hoşnutluğuna götürür. Onu dinlemek, kurtuluşa vesile olur. Onun aracılığıyla Allah'ın aydınlık kanıtlarına, ayrıntılı olarak a-çıklanmış azimet gerektiren hükümlerine, yasaklanmış haramlarına, parlak açıklamalarına, yeterli kanıtlarına, teşvik edilen faziletlerine, bağışlanmış ruhsatlarına, yazılmış şeriatlarına ulaşılır."

"Allah sizin için imanı, şirkten arınmanın; namazı büyük günahlardan temizlenmenin; zekâtı, nefsi temizlemenin ve rızkı genişletmenin; orucu, ihlâsı kalıcılaştır-manın; haccı, dini ayakta tutmanın; adaleti, kalpleri uzlaştırmanın aracı kıldı."

"Bize (Ehl-i Beyt'e) itaati, din için bir düzen (halkın düzene girmesi için) farz kıldı; imametimizi tefrikadan korumak için koydu. Cihadı, İslâm'ın onur ve üstünlük göstergesi; sabrı, ilâhî ödüle kavuşmaya yardımcı; marufu emretmeyi, kötülükten sakındırmayı, halkın genelinin maslahatı icabı farz kıldı."

"Anne ve babaya iyiliği, ilâhî gazaba uğramaktan korunmanın yolu; akrabalık bağlarını gözetmeyi, ömrün uzamasına ve sayının artmasına vesile kıldı. Kısası, kan-ların dökülmesini önlemek; adakları yerine getirmeyi, bağışlanmak; ölçü ve tartıyı eksiksiz yapmayı, haksızlığı ortadan kaldırmak için farz kıldı."

"İçki içmeyi yasaklamayı, pislikten arınmak aracı kıl-mış; (zina vb.) iftira atmaktan uzak durmayı, lânete uğramaktan korunmak için; hırsızlığı terk etmeyi iffetliliğin ve toplumda emniyeti hâkim kılmanın bir gereği o-larak farz kıldı."

"Allah, rabliğin sırf kendisine özgü kılınmasının bir göstergesi olarak da şirk koşmayı haram kılmıştır."

"O hâlde Allah'tan gereği gibi korkup sakının. Ancak Müslüman olarak ölün."[1]

"Emrettiklerine ve yasakladıklarına uymak suretiyle Allah'a itaat edin. Çünkü ancak âlim kulları Allah'tan korkar."[2]

37- Sen Gidince Ya Resulallah!

Hz. Fatıma (a.s) sevgili babasının vefatından sonra Mescitte yaptığı konuşmada Rasulullah'ın (s.a.a) kabrine yöneldi ve şunları söyledi:

"Senden sonra ne haberler var, ne musibetler!
Ağır gelmezdi; bunlara tanık olsaydın eğer.
Biz seni yitirdik, yağmuru yitiren yer gibi
Kavmin bozuldu, sen gittin gideli.
Her ailenin bir yakınlığı, bir menzili, değeri var
Allah katında, en aşağıdan en yakına kadar.
İçlerindeki kini bize göstermeye başladı nice adamlar
Sen gittiğin ve seni bağrına bastığı için topraklar.
Surat asmaya başladı, bizi küçümser oldu çok kişi bizi görünce
Tüm yeryüzü gasp edilmiş oldu sen gidince
Sen dolunaydın, aydınlatan nurdun bizce
İzzet sahibi Allah katından sana inerdi kitaplar.
Bize eşlik ederdi Cebrail ayetlerle
Sen gittin, hayır gizlendi perdelerle
Ah! Ne olurdu, senden önce buluşsaydık ölümle!

1- Âl-i İmrân Suresi, 102
2- Fâtır Suresi, 28

Sen gittin, senden sonra gelmez oldu kitaplar.

Öyle musibetlere duçar olduk ki, gamlı ve kederli insanlardan hiçbir kimse

Ne Arap, ne de Acem böyle bir musibete duçar olmuştur."[1]

38- Ziyaretine Gelen Kadınlara Konuşması

Hz. Fatıma (a.s), sonunda vefat ettiği hastalığa yakalanınca, muhacir ve ensar kadınları ziyaret maksadıyla toplanıp yanına geldiler. Dediler ki:

"Ey Resulullah'ın (s.a.a) kızı! Hastalığın nasıl oldu? Hasta olarak nasıl sabahladın?"

Hz. Fatıma (a.s) Allah'a hamdettikten ve babasına sa-lât ve selâm gönderdikten sonra onlara söyledikleri sözler arasında şöyle buyurdu:

"Allah'a yemin ederim ki, dünyanızdan tiksinerek, kocalarınıza öfke duyarak sabahladım. Onları denedikten sonra tutup attım. Onları sınadıktan sonra onlara buğz ettim. Ne çirkin bir şeydir kılıçların kırılması, hasımların elinde birer oyuncağa dönüşmek, mızrakların kırılması, görüşlerin karmaşık bir görüntü arz etmesi! Nefislerinin önceden hazırladığı şey ne kötüdür! Bu yüz-den Allah onlara gazap etti ve onlar ebediyen azaba uğ-rayacaklardır…"

"Allah'a yemin ederim ki, eğer Resulullah'ın (s.a.a) ona (Ali'ye) yüklediği sorumluluğu ona verecek olsalardı, Ali (a.s) o sorumluluğu sever ve onları kolaylıkla yola getirirdi. Öyle ki, izleyicisini yumuşak bir şekilde, yaralamadan, hırpalamadan ve dosdoğru bir şekilde maksadına eriştirirdi.

1- Fedek olayı ve Hz. Fatıma'nın (s.a) camideki meşhur hutbesi hakkında şu kaynaklara bakınız: Şerh-i İbn Ebi'l-Hadid, c. 16, s.236; Keşfu'l-Ğumme, c.1, s.492; Müruc'uz-Zeheb, c.2, s.311; A'lam'un-Nisa, c.4, s.116; Tezkiretu'l-Havass, s.179; Keşfu'l-Me-hacce, s.124; el-İmamet-u ve's- Siyase, c.2, s.14; el-İsabe, s.61; Usdu'l-Ğabe, c.2, s.522; Tarih-i İbn Kesir, c.12, s.441; İkdu'l-Fe-rid, c.2, s.6; Mizanu'l-İ'tidal, c.2, s.172

Sonunda onları besleyici, susuzluğu giderici bir tatlı su kaynağına ulaştırırdı. Bir kaynak ki, a-labildiğine geniş ve iki yakasına kadar su ile doludur. İçtiklerinde karınları şişmez. Ki bu su, çevrelerinde bir girdap gibi dönüyordu; ama onlar bundan gereği gibi ya-rarlanamadılar."

"Ali, dünyadan herhangi bir pay almamıştı; sadece bir yudum su almıştı, çok susamış bir kimsenin aldığı küçük bir yudum. Eğer Resulullah'ın (s.a.a) kendilerine yüklediği sorumluluğu hatırlasalardı, dünyadan uzaklaşan ile dünyanın peşinden gideni, doğru söyleyen ile yalan söyleyeni, birbirinden ayırırlardı. O zaman göklerin ve yerin bereketleri üzerlerine yağardı. Ama Allah, kendi elleriyle işleyip kazandıkları amellerinden dolayı onları sorgulayıp hesaba çekecektir..."[1]

39- Eşi İmam Ali'ye (a.s) Vasiyeti

"Ey amcamın oğlu! Başımda ağladıktan sonra, beni yıka, vücudumu açma. Çünkü ben temiz ve temizlenmişim. Üzerime, babam Resulullah'ın (s.a.a) üzerine döktüğünüz kâfurdan kalanını dök. Namazımı kıl, sonra akrabalarımdan diğerleri peş peşe gelip kılsınlar. [Sonra yüzüme taraf başucumda otur, çok Kur'ân oku ve dua et; çünkü o anlar, ölünün dirilerle gönül yakınlığı kurmaya muhtaç olduğu anlardır.] Beni gündüz değil, geceleyin; açıkça değil, kimse görmeden gizlice defnet. Kabrimin izlerini yok et, belli olmasın. Bana zulmeden hiç kimseye cenazemi gösterme... Ey Ebu'l-Hasan! Oğullarımın yüzüne bağırma. Kanadı kırık kimsesiz yetimler gibi görmesinler kendilerini. Çünkü onlar dün dedelerini yitirdiler, bugün de annelerini yitirecekler."[2]

1- el-İhticac, c.1, s.108; el-Emali, c.1, s.384; Delailu'l-İma-met, s.39; Belağet'un-Nisa, s.32; Keşfu'l-Ğumme, c.23, s.147; Şerh-i İbn Ebi'l Hadid, c.16, s.233; A'lam'un-Nisa, c.4, s.123; Bi-haru'l-Envar, c.43, s.158; Avalim, c.11, s.445; İhkaku'l-Hak, c.10, s.306; Nehcü'l-Hayat, s.126

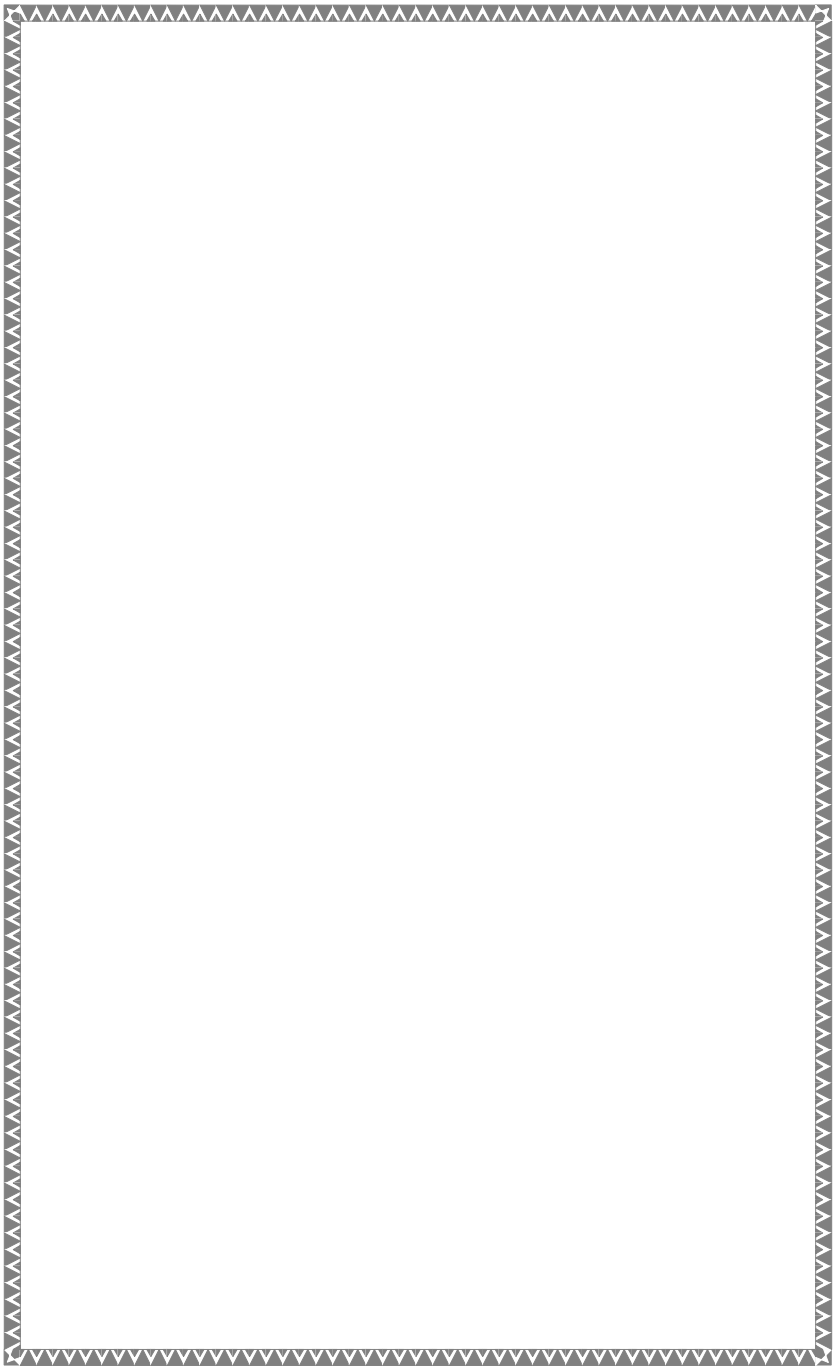
2- Biharu'l-Envar, c.43, s.178 ve 192; Beytu'l-Ahzan, s.176; Nehcü'l-Hayat, s.315

40- Vasiyetname

İbn Abbas'tan şöyle rivayet edilmiştir: Fatıma (a.s) vefat ettikten sonra İmam Ali (a.s) camiden gelip yüzündeki örtüyü açtığında, başucunda bir mektup gördü. O mektupta (vasiyetnamede) şöyle yazılmıştı:

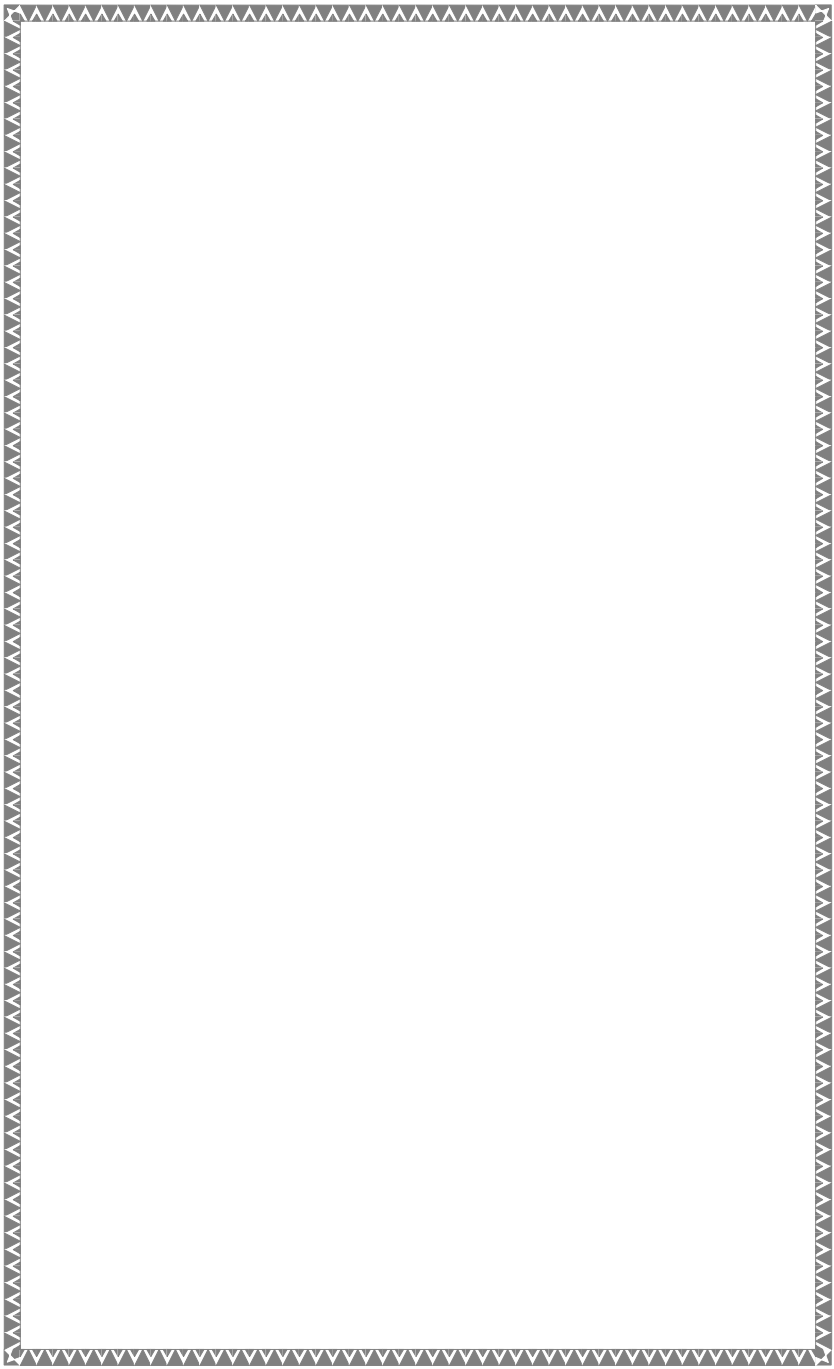
"Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla! Bu, Resulullah'ın (s.a.a) kızı Fatıma'nın vasiyetidir. O, bu vasiyette bulunurken, Allah'tan başka ilâh olmadığına ve Muhammed'in Allah'ın kulu ve resulü olduğuna, cennetin ve cehennemin hak olduğuna, kıyamet gününün gel-mesinde şüphe bulunmadığına ve Allah'ın kabirlerde bu-lunan herkesi dirilteceğine şahitlik etmektedir. Ey Ali! Ben, Muhammed'in kızı Fatıma'yım. Allah beni seninle evlendirdi ki, dünya ve ahirette senin olayım. Sen başkalarından daha çok bana yakınsın. Naaşımın üzerine kâfur dök, beni yıka ve geceleyin beni kefenle. Namazımı kıl ve cenazemi geceleyin defnet. Hiç kimse bilmesin. Seni Allah'a emanet ediyorum; çocuklarıma selâm söyle kıyamete kadar."[1]

1- Biharu'l-Envar, c.43, s.214; A'yanu'ş-Şia, c.1, s.321; Avalim, c.11, s.514; Nehcü'l-Hayat, s.320.

İmam Hasan'dan (a.s)

Kırk Hadis

İMAM HASAN'IN (A.S) KISACA HAYATI

İkinci İmam Ebu Muhammed Hasan el-Mücteba (a.s), Hicret'in üçüncü yılı ramazan ayının on beşinde dünyaya geldi. Babası İmam Ali (a.s), annesi Hz. Fatıma'dır (a.s). İmam Hasan, Resulullah'ın (s.a.a), İmam Ali ve Hz. Fatıma'nın himaye ve terbiyesinde büyüdü.

Ehl-i Beyt İmamları'nın ikincisi, cennet ehli gençlerin efendisi olan İmam Hasan'ı dedesi Resulullah (s.a.a) çok severdi. Nitekim Allah Resulü (s.a.a), bir hadisinde şöyle buyurmuştur:

> Hasan ve Hüseyin cennet gençlerinin efendileridir.

Yine buyurmuştur ki:

> Hasan ve Hüseyin ayakta olsalar (kıyam etseler) da, otursalar (kıyam etmeseler) da imamdırlar. Allah'ım! Ben onları seviyorum, sen de onları sevenleri sev.

İmam Hasan (a.s), İmam Ali'nin (a.s) şahadetinden sonra Allah'ın emriyle ve babasının vasiyeti üzerine i-mamet makamını bizzat üstlendi. İmam olmasından kısa bir süre sonra Muaviye, saltanatını yaygınlaştırabilmek için, bir sürü desiseler tertipleyerek İmam'a karşı çıktı.

İmam Hasan (a.s), kendi ashap ve komutanlarının vefasızlığı ve Müslümanların Benî Ümeyye'yi iyi tanımamaları yüzünden ve ortamın da cihat ve kıyama elverişli olmadığını bildiğinden, Muaviye ile belli şartlar ü-zerine sulh yapmak mecburiyetinde kaldı.

Fakat Muaviye şartlarının hiçbirine riayet etmedi ve böylece Benî Ümmeye'nin içyüzü yavaş yavaş ortaya çıkmaya başladı.

Böylece İmam Hasan'ın (a.s) şartlı barışı, Muaviye'-nin cahiliye kökenli gerçek projelerinin ortaya çıkmasının ve saf Müslüman halkın onun kim olduğunu öğren-mesinin önünü bütün genişliği ile açmış oldu.

Bundan dolayı bu barış, düşmanın, arkasında saklandığı siyasî hileleri rezalet olarak ortaya çıkaran niteliği sebebi ile bir zafer oldu.

Sonunda Muaviye, İmam Hasan'ın (a.s) varlığına tahammül edemedi ve 47 yaşında iken Hicret'in 50. yılı, safer ayının yirmi sekizinde İmam'ı zehirleterek şehit etti.

İmam Hasan (a.s) Medine'de Baki mezarlığına defnedilmiştir.

İMAM HASAN'DAN (A.S) KIRK HADİS

1- Hikmetli Tavsiyeler

"Allah sizi boşuna yaratmadı ve sizi başıboş, kendi başınıza bırakacak da değildir. Ecellerinizi yazdı, her akıl sahibinin derecesini bilmesi, kendisi için takdir edilen şeyin mutlaka eline geçeceğini ve eline geçmeyen şe-yin eline geçmesinin zaten söz konusu olmadığının kavranması için geçim kaynaklarınızı aranızda bölüştürdü. Dünyalık geçiminizi üstlendi ve sizin, kendinizi O'na kulluk etmeye vermenize zemin hazırladı. Sizi şükretmeye teşvik etti. O'nu zikretmeyi üzerinize farz kıldı. Si-ze takvayı tavsiye etti. Takvayı rızasının/hoşnutluğunun son noktası saydı. Takva her tövbenin kapısı ve her hik-metin başı ve her amelin şerefidir. Kurtuluşa eren takva sahipleri, ancak takva sayesinde kurtuldular. Yüce Allah şöyle buyuruyor: **'Şüphe yok ki, takva sahipleri için kurtuluş vardır.'**[1] Yine buyuruyor ki: **'Allah, takva sahiplerini kurtuluşlarına sebep olan şeyle korur. Onlara kötülük dokunmaz ve onlar üzülmezler.'**[2] Ey Allah'ın kulları! Allah'tan korkup sakının ve bilin ki, kim Allah'tan korkup sakınırsa, Allah kendisine fitnelerden çıkış yolu gösterir, onu işinde doğru istikamete yöneltir, kemale ermesini sağlar, delilini (sağlam, açık ve) galip kılar, yüzünü ak eder ve Allah'ın kendilerine nimet sun-duğu peygamberler, sıdıklar (doğrular), şehitler ve sa-lihler ile beraber isteklerinizi

1- Nebe, 31
2- Zümer, 61

yerine getirir; ne iyi arkadaştır onlar!"[1]

2- Oğluna Öğütleri

"Ey oğlum! Bir kimsenin, (nerelere) girip çıktığını (ve nasıl bir adam olduğunu) öğrenmeden onu kardeş edin-me. Durumunu iyice araştırıp arkadaşlığından hoşlandı-ğında, yanlışları affetmek ve zorluklarda beraber olmak üzere onunla kardeşlik kur."[2]

3- En İyi Gören Göz

"En iyi gören göz, hayrı görendir; en güzel işiten ku-lak, nasihatleri dinleyip ondan yararlanandır; en sağlam kalp de şüphelerden temiz olandır."[3]

4- Korkaklık Nedir?

"Korkaklık nedir?" denilince buyurdu ki:

"Dosta karşı cesur olmak, düşmandan çekinmektir."[4]

5- Suçluya Fırsat Tanımak

"Suç işleyeni cezalandırmakta acele etme; suçla ceza arasında özür dilemek için bir yol bırak (ona özür dileyebilmesi için fırsat tanı)."[5]

6- Cahillik

"Cahillik gibi fakirlik yoktur."[6]

1- Tuhefu'l-Ukul, s.459
2- Tuhefu'l-Ukul, s.465
3- Tuhefu'l-Ukul, s.469
4- Tuhefu'l-Ukul, s.465
5- Biharu'l-Envar, c.78, s.113
6- age. c.78, s.111

7- Dünya ve Ahiret Mutluluğu

"Dünya ve ahiret (mutluluğu), akıl ve düşünmek ile elde edilir."[1]

8- İlim

"Başkalarına öğret ve başkalarının bildiklerini öğren. Böylece ilmini kesinlik düzeyine çıkarmış (sağlamlaştırmış) ve bilmediklerini öğrenmiş olursun."[2]

9- Ahlâkî Erdemler

"Ahlâkî erdemler on tanedir; doğru sözlülük, gerçek yiğitlik (veya dürüstlük), dilenene vermek (el açan fakire yardımda bulunmak), iyi huyluluk, iyiliklere karşılık vermek, akrabayı gözetmek, komşuyu korumak, hakkı sahibine teslim etmek (hakşinaslık), misafiri güzel ağırlamak, bunların hepsinin başı olarak da hayâ."[3]

10- İhlâslı Olmak ve Allah'a Sığınmak

"Ey insanlar! Kim Allah'a karşı ihlâslı olur ve O'-nun sözünü kılavuz edinirse, en doğru olana hidayet olur. Allah, onu olgunluk yolunda muvaffak kılar ve en güzel akıbete yönlendirir."

"Allah'a sığınan kimse, emniyette yaşar ve mahfuz kalır; Allah'ın düşmanı ise yardımcısız kalır ve daima korku içerisinde olur."

"Çok zikir etmekle kendinizi Allah'ın azabından koruyun, takva yolunu tutarak Allah'tan korkun ve itaatle O'na yaklaşın. Çünkü O, pek yakın ve duayı kabul edendir."[4]

1- age. c.78, s.111

2- age. c.78, s.111

3- Tarih-i Yâkubî, c.2, s.206

4- Tuhefu'l-Ukul, s.449

11- Aklın Kemali

"Aklın kemali; halkla iyi geçinmektir."[1]

12- Kardeşlik Nedir?

"Kardeşlik, zorlukta/darlıkta ve kolaylıkta/bollukta vefalı olmaktır."[2]

13- Mahrumiyet Nedir?

"Sana sunulduğu hâlde nasibini bırakmandır."[3]

14- Kerem Nedir?

"İstemeden önce vermek, iyi şekilde bağışta bulunmak ve kıtlıkta yemek yedirmektir."[4]

15- Hakla Batılın Arası!

"Hak ile batıl arasında dört parmak mesafe vardır; gözünle gördüğün haktır, ama kulağınla çok batıl sözler duymaktasın."[5]

16- Her İşte Orta Hâlli Olmak

"Galip bir insan gibi istediğine ulaşmaya çalışma; yenik bir insan gibi de kadere teslim olma. Çünkü rızkı artırmak sünnettendir; kazançta açgözlü olmamak ise iffettendir."

"İffet bir rızkı önlemediği gibi, hırs da rızkı çoğaltmaz; çünkü rızklar paylaştırılmıştır, oysa hırsa dayanan bir hareket günahtır."[6]

1- Biharu'l-Envar, c.78, s.111
2- Biharu'l-Envar, c.78, s.114
3- Biharu'l-Envar, c.78, s.115
4- Hayatu'l-İmami'l-Hasan (a.s), c.1, s.344–345
5- Tuhefu'l-Ukul, s.453
6- Tuhefu'l-Ukul, s.465

17- İstişarenin Faydası

"İstişare eden bir kavim, (mutlaka) kemale erişir."[1]

18- Salih Bir Kardeşinin Vasfı

Salih bir kardeşinin vasfında şöyle buyurmuştur:

"O benim gözümde insanların en büyüklerindendi. Onu gözümde büyüten en önemli şey, dünyayı küçük görmesiydi. O, cehaletin sultasından kurtulmuştu; sadece yararlı olduğuna güvendiği bir şeye el uzatırdı. Ne şikâyet ederdi, ne kızardı, ne de usanırdı. Zamanının ço-ğu susmakla geçerdi; konuştuğunda ise konuşanlara galip gelirdi. (Görünüş itibariyle) zayıf ve güçsüzdü; ama ciddiyet ve cihat zamanı geldiğinde düşman karşısında kızgın bir aslan gibiydi. Âlimlerin yanında olduğunda din-lemeyi konuşmaktan daha çok severdi. Fazla konuşmada yenilse bile susmada yenilmezdi. Yapmadığını söylemezdi; ama söylemediğini de yapardı. İki yol önüne koyulduğunda, hangisinin Allah'ın emrine daha yakın oldu-ğunu bilmediği zaman, kendi heva ve hevesine hangisinin daha yakın olduğuna bakar ve onu terk ederdi. Mazeret gösterilebilecek bir şey için kimseyi kınamazdı."[2]

19- Dünyayı Sevmek

"Kim dünyayı severse, ahiret korkusu kalbinden kaybolur."[3]

20- Takva ve Tefekkür

"Size Allah'tan korkmayı (takvayı) ve sürekli düşün-meyi (tefekkürü) tavsiye ederim. Çünkü düşünmek, bütün iyiliklerin anası ve babasıdır.[4]

1- Tuhefu'l-Ukul, s.465
2- Tuhefu'l-Ukul, s.467
3- Leali'l-Ahbar, c.1, s.51
4- Hayatu'l-İmami'l-Hasan, c.1, s.343

21- İyilik Nedir?

"İyilik, geciktirmeden ve minnetsiz olarak yapılan iştir."[1]

22- Ayıplanma

"Dünyada arlanmaya (ayıplanmaya) katlanmak, cehennem ateşine tahammül etmekten daha kolaydır."[2]

23- Mümin ve Kâfirin Uğraşı

"Mümin, ahireti için azık toplar; kâfir ise zevke dalar."[3]

24- Cebriye'ye Reddiye

"Allah'a, O'nun kazasına ve kaderine inanmayan kimse kâfir olur. Günahını Rabbine yükleyen kimse ise facirdir. Allah'a ne zorlama altında itaat edilir ve ne üstün gelinerek asi olunur. Çünkü O, kullarına sunduğu her şeye malik olduğu gibi verdiği her güce de kadirdir. Kullar eğer Allah'a itaat üzere hareket ederlerse, Allah onlar ile yaptıkları işler arasına girmez. Demek ki onları bu işlere, O zorlamamıştır. Eğer Allah kullarını itaate zorlasaydı, onlardan sevabı düşürürdü. Nitekim eğer on-ları günahlara zorlasaydı, onlardan cezayı düşürürdü.

Aynı şekilde eğer onları ihmal etseydi; kendi başlarına bıraksaydı, bu durum O'nun gücünde acizlik anlamına gelirdi. Fakat onlara yönelik, onlara saklı tuttuğu dileği, meşiyeti vardır. Eğer itaat üzere hareket ederlerse, onlara yönelik minnet koyar; yok eğer isyan üzere hareket ederlerse, yaptıkları kötülük aleyhlerine gerekçe olur."

1- Biharu'l-Envar, c.78, s.113

2- Tuhefu'l-Ukul, s.465

3- Biharu'l-Envar, c.78, s.112

25- Hikmetli Sözler

"İbadet etmek isteyen, onun için temizlenmelidir. Müstehap ameller, farzları engellerse onları bırakınız. Yakin kurtuluşun sığınağıdır. Yolculuğun uzaklığını hatırlayan, ona hazırlanır. Akıllı adam, kendisine nasihat etmesini isteyen kimseye hile yapmaz. Sizinle öğüt arasında (öğüt almanızı engelleyen) gurur perdesi vardır. (Gurur ve bencillik kalkmadıkça öğüt etkili olmaz.) İlim, öğrenenlerin mazeretini ortadan kaldırdı, geçersiz kıldı. Vakti biten her kişi mühlet ister, fırsatı olan kişi de işlerini sonraya ertelemekle oyalanır."[1]

26- İnsanı Helâk Eden Üç Şey

"İnsanın helâk olması şu üç şeydedir: Kibir, hırs, kıskançlık."

"Kibir: Dinin mahvolması onunladır. İblis onun sebebi ile lânetlendi."

"Hırs: Nefsin düşmanıdır. Onun sebebi ile Âdem cennetten çıkarıldı."

"Kıskançlık: Kötülüğün habercisidir. Habil'in Kabi-l'i öldürmesine o sebep oldu."[2]

27- Dünya!

"Ey Allah'ın kulları! Allah'tan korkun; (kurtuluş ve saadet) talep etmede ve ihtiyarlığa karşı (onu göz önünde bulundurarak) ciddiyet gösterin; azap parçaları inme-den ve lezzetleri yok edici ölüm ulaşamadan önce amel etmeye koşun. Çünkü dünya, nimetlerinin devamı bulunmayan, musibetlerinden emin olunmayan, kötülüklerinden kaçınılmayan aldatıcı bir engel ve eğik (güvensiz) bir dayanaktır."[3]

1- Tuhefu'l-Ukul, s.469
2- Biharu'l-Envar, c.78, s.111
3- Tuhefu'l-Ukul, s.471

28- En Kötü İnsan

"En kötü insan, geçiminde hiç kimsenin ortak olma-dığı kişidir. (Başkalarının geçimini sağlamayan kimsedir.)"[1]

29- Üç Şeyden Yoksun Olmanın Kötü Neticesi

"Edebi olmayanın aklı, kıskançlığı olmayanın sevgisi, dini olmayanın hayâsı yoktur. Aklın başta gelen göstergesi insanlarla iyi geçinmektir. İki dünyanın mutluluğu, akıl ile elde edilebilir; kimin aklı yoksa, her ikisinden mahrum kalır."[2]

30- En İyi Zenginlik İle En Kötü Fakirlik

"En iyi zenginlik, kanaattir. En kötü fakirlik de, (zen-gin birinin karşısında) boyun eğmektir."[3]

31- Şaka ve Susmak

"Şaka, heybeti yer (azaltır); susmak (az ve öz konuş-mak) ise heybeti çoğaltır."[4]

32- İbretlerden Öğüt Almak

"Ey Allah'ın kulları! İbretlerden öğüt alın ve geçmiş-lerin geriye bıraktıkları eserleri ibret kaynağı edinin. Bunca nimetlerin şükrü için günahlardan uzak durun ve nasihatlerden yararlanın. Allah'ın yardımcı ve sığınak, Kur'ân'ın delil ve davacı, cennetin sevap, cehenne-min de ceza ve işkence olması insana (öğüt olarak) yeter."[5]

1- Tarih-i Yakubî, c.2, 202

2- Keşfu'l-Ğumme, c.2, s.197; A'lamu'l-Hidayet, c.4, s.215

3- Biharu'l-Envar, c.78, s.113

4- Biharu'l-Envar, c.78, s.113

5- Tuhefu'l-Ukul, s.471

33- Gerçek Yakın

"Gerçek yakın, nesep bakımından uzak olsa bile, muhabbetin yakınlaştırdığı kimsedir. Gerçek yabancı ise, nesep açısından yakın olsa bile, muhabbetin uzaklaştırdığı kimsedir. Vücuda, elden daha yakın bir şey yoktur; fakat kırıldığı zaman kesilip atılır."[1]

34- Şükretmemek

"Nimetlere şükretmemek, aşağılıktır."[2]

35- Arkadaşlık

"Halkın seninle nasıl arkadaş olmasını istiyorsan, sen de onlarla öyle arkadaş ol."[3]

36- Mescide Gitmek

"Mescide devamlı gidip gelen insan şu sekiz hasleti kazanır: (Faydalanacağı) sağlam bir ayet/alâmet, yararlı olacak bir kardeş, yeni bir bilgi, beklenen/umulan bir rahmet, hidayete erdiren veya alçaklıktan men eden bir söz, utanç veya korku sebebi ile günahları terk etmek."[4]

37- Şaşarım…

"Şaşarım yemeği hakkında düşünüp aklî ve manevî meseleler hakkında düşünmeyen kimseye! Karnını rahatsız edici yemeklerden uzak tutar; ama göğsünü (kalbini ve aklını) helâk edici şeylerle doldurur."[5]

38- Nasihat İsteyen Kişi

Kendisini nasihat etmesini isteyene şöyle buyurdu:

1- Tuhefu'l-Ukul, s.465
2- Tuhefu'l-Ukul, s.465
3- Biharu'l-Envar, c.78, s.116
4- Tuhefu'l-Ukul, s.467
5- Sefinetu'l-Biharu'l-Envar, c.2, s.84

"(Şu şartla sana nasihat ederim ki) sakın beni övmeyesin; çünkü ben kendimi daha iyi tanıyorum. Beni yalanlamayasın; çünkü yalanlanan bir kimsenin görüşü (görüşünü söylemesi) değer taşımaz. Yanımda da bir kim-senin gıybetini etmeyesin."

*Bunun üzerine nasihat isteyen adam: "Bana müsaa-de ederseniz, huzurunuzdan ayrılayım." dedi. İmam (a.s) da: "*İstersen gidebilirsin." *buyurdu.*[1]

39- Allah'tan Korkmanın Yararları

"Bilin ki, kim Allah'tan korkup sakınırsa (takvalı olursa), Allah ona fitnelerden kurtulabilmesi için bir çıkış yolu gösterir, onu doğruya iletir, kemale ermesini sağlar, hüccetiyle onu zafere erdirir, yüzünü ağartır, isteklerini yerine getirir ve Allah'ın kendilerine nimet verdiği peygamberler, doğrular, şehitler ve salihlerle beraber olur; ne iyi arkadaştır onlar."[2]

40- Ölüm Anındaki Nasihati

*Hz. Peygamber'in (s.a.a) sahabîsi Cünade b. Ebu Ü-meyye ziyaret maksadı ile şahadetine sebep olan zehirlenişi sırasında İmam Hasan'ın (a.s) yanına gider ve İ-mam'a: "Neden kendinizi tedavi ettirmiyorsunuz?" der. İmam cevabında: "*Ölümü ne ile tedavi edebilirim?" *buyurur. Bunun üzerine Cünade: "İnna lillah ve inna iley-hi raciûn" dediğinde, İmam ona bakıp şöyle buyurur:*

"Vallahi Resulullah (s.a.a), kendisinden sonra Ali ve Fatıma'nın evlatlarından on iki imamın gelerek imamet makamını üstleneceklerini bize haber vermiştir. Hepimiz ya kılıçla ya da zehirle şehit edileceğiz..."

Sonra Cünade İmam'a döner ve "Ey Resulullah'ın oğlu, bana öğüt ver!" der. İmam da, yarasının en şiddetli durumunda, en ağır acıyı ve sıkıntıyı çektiği anlarda Cünade'nin iste-

1- Tuhefu'l-Ukul, s.469
2- Tuhefu'l-Ukul, s.459

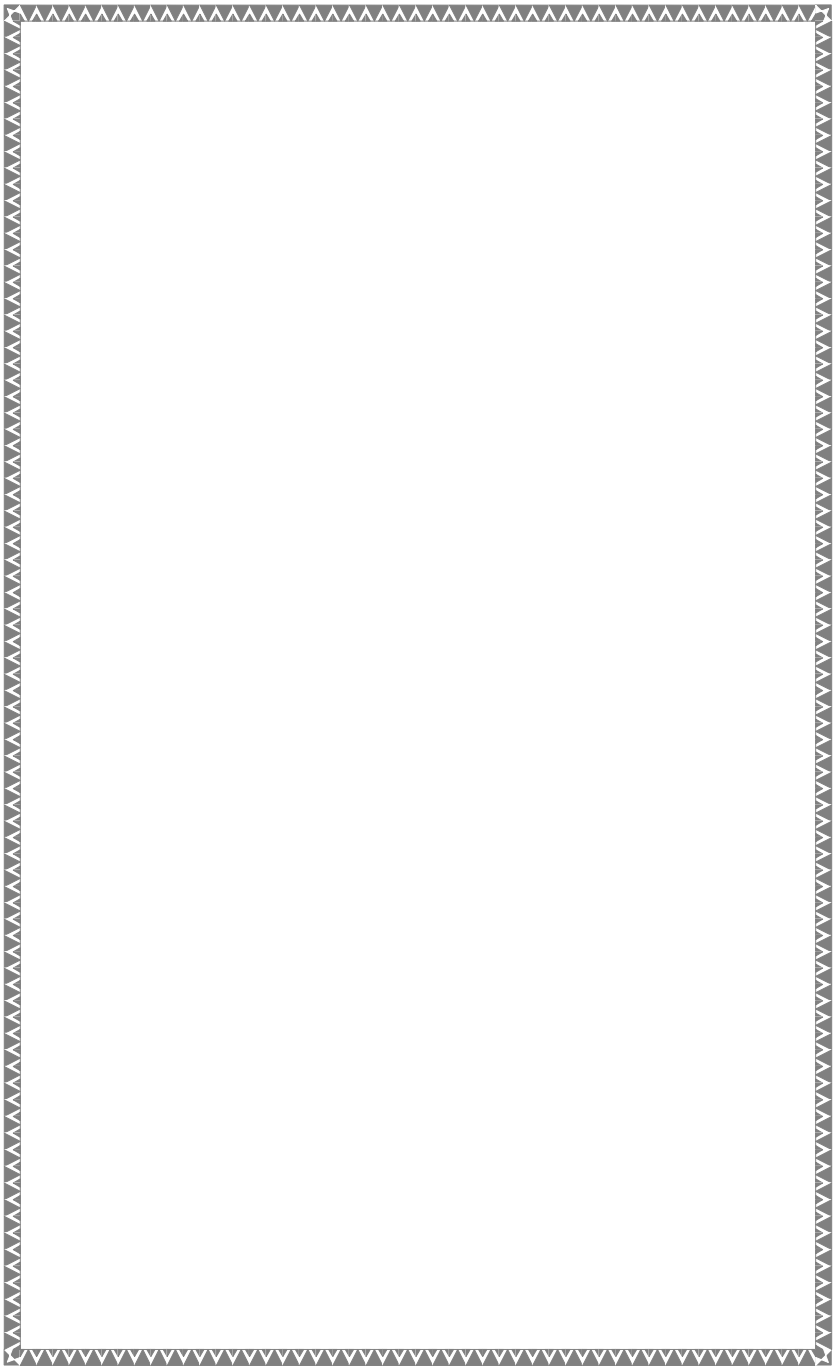
ğine cevap vererek ona mücevherden daha değerli ve pahalı olan şu altın sözleri armağan eder:

"Ey Cünade! Yolculuğuna hazırlan. Ecelin gelmeden azığını biriktir. Bilesin ki, sen dünyanın peşindeyken ö-lüm senin peşindedir. Henüz gelmemiş olan gününün derdini, içinde bulunduğun güne yükleme. Bilesin ki, yi-yip içeceğin miktarın üzerinde kazandığın malı sadece başkaları için biriktirmektesin. Bilesin ki, dünyanın helâlinde hesaba çekilme, haramında cezalandırılma ve şüp-heli şeylerinde azarlanma vardır. Dünyayı bir leş gibi gör; ondan sadece kendine yetecek kadarını al. Eğer ondan aldığın helâl ise dünyadan el çekmiş, onun uzağında durmuş (ve kanaat yolunu tutmuş) olursun. Eğer aldığın şey haram ise, onda sorumluluk yükü olmaz. Çünkü on-dan, (zaruret durumunda) leşten aldığın kadar gibi almışsın. Eğer cezası da olursa, bu ceza hafif olur. Hep ya-şayacaksın gibi dünyan için ve yarın öleceksin gibi ahi-retin için çalış. Eğer aşiretsiz şan ve otoritesiz heybet istersen, Allah'a asi olma zilletinden Allah'a itaat etme izzetine yüksel. Eğer insanlarla arkadaşlık yapmaya ihtiyaç duyarsan, dost edindiğinde sana süs olan, kendisinden bir şey aldığında seni koruyan, yardım istediğinde yardımına koşan, bir söz söylediğinde sözünü onaylayan, hamle ettiğinde hamleni güçlendiren, iyilik elini uzattığında iyilik elini sana uzatan, bir ayıbını gördüğünde onu kapatan, bir iyiliğini gördüğünde onu dile ge-tiren, kendisinden bir şey istediğinde veren, sustuğunda ilk konuşmaya başlayan, herhangi bir musibete, felâkete uğradığında yardımcı olan, kendisinden sana bir şer ve zarar ulaşmayan, sana karşı değişik hâller sergilemeyen, gerçekler önünde seni yüzüstü bırakmayan, bir malı bölüşürken anlaşmazlığa düştüğünüzde seni kendisine ter-cih eden kimse ile arkadaş ol!"[1]

1- Biharu'l-Envar, c.44, s.138–139; A'yanu'ş-Şia, c.4, 85

İmam Hüseyin'den (a.s)

Kırk Hadis

İMAM HÜSEYİN'İN (A.S) KISACA HAYATI

Üçüncü İmam Hz. Hüseyin (a.s), Hicret'in dördüncü yılı şevval ayının üçüncü gününde Medine'de dünyaya geldi. Babası İmam Ali (a.s), annesi Resulullah'ın kızı Hz. Fatıma'dır. Nakledilen birçok hadislere göre, Hz. Muhammed (s.a.a), İmam Hüseyin'e özel bir ilgi gösteri-yordu.

Resulullah (s.a.a), İmam Hüseyin'in doğum haberini aldığında, onun boğazından ve dudaklarından öptü. Nitekim bu işi başka zamanlar da yaptığı, hatta bunu yaparken ağladığı bile rivayet edilmiştir. Nakledilen birçok hadiste Peygamber efendimiz (s.a.a), İmam Hüseyin'in (a.s) azgın bir grubun eliyle şehit edileceğini haber vermiştir.

İmam Hüseyin, İmam Hasan'ın zehirlenip şehit edilmesinden sonra Allah'ın emriyle ve kardeşinin vasiyeti üzerine bilfiil imamet görevini üstlenmiş oldu.

İlâhî emir ve nehiylere itinasız bir insan olan Muaviye'nin oğlu Yezid'in Müslümanların önderliğine geçmesiyle İslâm kökten yok olmak ve saptırılmak tehlikesiyle karşı karşıya kalmıştı.

İmam Hüseyin (a.s), böyle birinin Müslümanlara ha-life oluşunun anlamının ne olduğunu iyi biliyor ve şöyle buyuruyordu:

> Ümmet, Yezid gibi bir öndere müptelâ olduktan sonra İslâm'la vedalaşmak lazım…

İmam Hüseyin (a.s), şehit olacağını bildiği hâlde, Müslümanları bu büyük tehlike karşısında uyarmak ve gelecek nesillere, Yezid'in takipçilerinin yaptıklarının İs-lâm'a mal

edilemeyeceğini anlatabilmek için kıyam etti ve Hicret'in 61. yılında muharrem ayının onuncu günü Kerbela çölünde 72 yaranıyla birlikte şehit edildi.

Bu kıyam, Müslümanlarda büyük sapıklıkların meydana çıkmasını önlemiştir. İmam Hüseyin'in kıyamı ardınca oluşan hareketler, bunun en büyük kanıtıdır.

İMAM HÜSEYİN'DEN (A.S) KIRK HADİS

1- Dünya!

"Ey Allah'ın kulları! Allah'tan korkun ve dünyaya karşı ihtiyatlı olun. Eğer bütün dünya bir kişiye kalacak veya bir kişi orada daimî yaşayacak olsaydı, peygamberler buna daha lâyık, rızaları celp edilmeye daha evla ve böyle bir hükme daha uygun olurlardı. Ama Allah dünyayı fani olmak için yaratmıştır. Yenileri eskinir, nimetleri zail olur, sevinci ise kararır (gam ve üzüntüye dönü-şür). Dünya, engebeli bir menzil ve geçici bir evdir. Öyleyse ahiretiniz için azık toplayın. En güzel azık ise takvadır. Allah'tan sakının ki, kurtuluşa eresiniz."[1]

2- Cehennem Köpeklerinin Katığı

Yanında başkasının gıybetini eden birisine buyurdu ki:

"Ey adam! Gıybet etmekten sakın; çünkü gıybet, cehennem köpeklerinin katığıdır."[2]

3- Halkın Rızasını Hakkın Rızasına Tercih

"Allah'ı öfkelendirmekle halkın rızasını kazanmak isteyen bir kavim, kurtuluşa erememiştir."[3]

1- Hicretten Şahadete, s.206

2- Tuhefu'l-Ukul, s.493

3- Maktel-i Harezmî, c.1, s.239

4- Dünyada Allah'tan Korkmak

Biri ona: "Rabbinden ne çok korkuyorsun?" dediğin-de o, şu cevabı verir:

"Dünyada Allah'tan korkanlardan başkası, kıyamet günü azaptan emin olamaz."[1]

5- İyiliği Emredip Kötülükten Sakındırma

"Yüce Allah buyuruyor ki: **'Mümin erkek ve kadınlar birbirlerinin velileridir, marufu emreder ve mün-kerden nehyederler...'** Allah Tealâ (müminlerin sıfatını saydığında) iyiliği emretmek ve kötülükten sakındırmakla başlayıp ilk olarak onu farz kılıyor. Çünkü biliyor ki, eğer bu fariza hakkıyla yerine getirilip uygulanırsa, artık bütün farizalar -ister kolay olsun, ister zor- yerine getirilip uygulanır. Çünkü iyiliği emretmek ve kötülükten sakındırmak, zulme uğrayanların haklarının alınma-sını, zalimlere karşı koyulmasını, beytülmalin ve ganimet-lerin adaletle dağıtılmasını, zekâtın gereken yerlerden alınıp gerektiği şekilde sarf edilmesini sağlamakla İslâ-m'a yapılan (amelî) bir davettir."[2]

6- Zalim Yöneticiye Karşı Çıkmamak

"Ey insanlar! Resulullah (s.a.a) şöyle buyurdu: Allah'ın haram kıldıklarını helâl sayan, Allah'ın ahdini çiğneyen, Resulullah'ın Sünneti'ne aykırı hareket eden, Allah'ın kullarına karşı günah ve düşmanlık esasına dayalı bir ilişki tarzını benimseyen zalim, zorba bir sultan görüp de, fiilî veya sözlü olarak ona karşı gelmeyen kim-seyi, yüce Allah'ın, o zalim ve zorba sultanı soktuğu yere sokması bir haktır..."[3]

7- Dinden Yararlandıkça...

"İnsanlar dünya kullarıdır; din ise, onların dillerine bir

1- Biharu'l-Envar, c.44, s.192

2- Tuhefu'l-Ukul, s.477

3- Maktel-i Harezmî, c.1, s.234; Tarih-i Taberî, c.4, s.304

yalaktır. Dinin sayesinde geçimlerini sağladıkları müd-detçe onun etrafını sararlar; ama zorluklarla imtihan e-dildiklerinde, dindarlar azalır."[1]

8- Günahla Bir Şeye Ulaşmaya Çalışmak

"Allah'a karşı günah işleyerek bir şeye ulaşmak isteyen kimse, umduğundan uzaklaşarak korktuğu şeye yaklaşır." [2]

9- Zalimlerle Yaşamak

"Hakkın uygulanmadığını, batılın da yasaklanmadığını görmüyor musunuz? (Böyle bir durumda,) müminin Allah'a kavuşmayı (şehit olmayı) arzulaması haktır. Bana göre, ölüm mutluluktur; zalimlerle beraber yaşamaksa alçaklıktır."[3]

10- Hür Olun!

"Ey Ebu Süfyan'ın oğullarına uyanlar! Eğer dininiz yoksa ve kıyamet gününden de korkmuyorsanız, en a-zından şu dünyanızda hür insanlar olun."[4]

11- Zalimlere Hizmet Eden Âlimler

"Eğer aklınız olsaydı anlardınız ki, insanların içerisinde en büyük musibete uğrayan, âlimlerin hakikî makamından uzak düşmüş olan sizlersiniz. Çünkü işleri yü-rütmek ve hükümleri uygulamak, ancak Allah'ın helâl ve haramı konusunda güvenilir olan âlimlerin eliyle olur. Oysa bu makam sizin elinizden alınmıştır. Elinizden a-lınmasının sebebi de, açık deliller geldikten sonra hakta tefrikaya düşmeniz ve Sünnet'te ihtilaf etmenizdir. Hâl-buki eziyetlere sabredip Allah için zorluklara katlanacak olsaydınız, sizden ilâhî işler sadır

1- Tuhefu'l-Ukul, s.493

2- age. s.499

3- age. s.493

4- Maktel-i Harezmî, c.2, s.33

olur ve (bu makam tekrar) size dönerdi. Ama siz mevkiinizi zalimlere bırakarak ilâhî meseleleri onlara teslim ettiniz. Onlar da şüphe üzerine hareket ediyor, nefsî arzularına uyuyorlar. Zalimleri bu işlere musallat kılan, siz âlimlerin ölümden kaçmanız ve sizden ayrılacak olan hayata gönül bağlamanızdır."[1]

12- Kıyamın Sebepleri

"Allah'ım! Sen biliyorsun ki, bizim kıyamımız, saltanat (makam) için yarışmak ve değersiz dünya mallarından bir şeye ulaşmak için değildir. Senin dinini (öğretilerini) öğretmek, ıslahat yapmak, mazlum kullarına emniyet ve güvence kazandırmak, İslâm'ın farzları ve Resulullah'ın (s.a.a) Sünnet ve hükümleriyle amel olun-ması içindir."[2]

13- Farz ve Sünnet Olan Cihat

"Farz olan cihatlardan biri, insanın kendisini günah-tan koruması için nefsi ile cihat etmesidir. İşte bu cihat, cihatların en büyüğüdür (cihad-i ekber)... Sünnet olan cihat ise, kişinin (güzel) bir sünneti (genel bir âdeti/ge-leneği) ayakta tutmak, uygulamak ve ihya etmek için ça-lışmasıdır. Bu yolda çalışmak ve çaba sarf etmek, en üstün amellerdendir. Çünkü bu, (güzel olan) bir sünneti diriltmektir. Nitekim Resulullah (s.a.a) şöyle buyurmuş-tur: Kim bir iyi çığır (sünnet) açarsa, yaptığı iyiliğin sevabı ile birlikte kıyamete kadar açtığı çığırdan gidenlerin sevabı kadar sevap kazanır; ona amel edenlerin sevabından da bir şey eksilmez."[3]

14- İmam'dan Bir Şiir

"Eğer dünya hayatı bazılarının nazarında değerli sayılıyorsa,

---

1- Tuhefu'l-Ukul, s.479

2- age. s.481

3- age. s.489

Allah'ın mükâfat evi daha yüce ve daha değerlidir.

Eğer bu bedenler ölüm için yaratılmışsa

İnsanın Allah yolunda kılıçla öldürülmesi daha üstündür.

Eğer rızklar takdir edilip bölünmüşse,

Servet elde etmekte insanın hırsının azlığı daha güzeldir.

Eğer dünya malını toplamak ondan bir gün ayrılmak içinse,

İnsanın böyle bir servet için cimrilik yapmaması lazım gelir."[1]

15- Toprağın Üstünden Altına…

"Ben size Allah'ın takvasına sarılmayı tavsiye ediyo-rum; azabından korkutuyor ve nişanelerini gözünüzün önüne seriyorum. Gelmesi sevilmeyen ve tadı kötü olan korkunç ve dehşetli ölüm gününün gelip çatmasına az kalmıştır. (O ölüm ki,) ruhunuza asılıp sizi amel etmekten tamamen koparır. Öyleyse yaşadığınız sürece onun ansızın gelecek belâlarına hedefmişsiniz gibi sağlığınızı ganimet bilin ve amel etmeye koşun. O (ölüm), sizi toprağın üzerinden alıp içine bırakır. (Toprağın) üzerinden alarak altına sokar. Ülfet ve beraberlikten koparıp vahşet ve yalnızlığa atar. Rahatlık ve aydınlıktan yerin karanlık ve darlığına götürür. Orası öyle bir yerdir ki, ne dostlar orada ziyaret edilir, ne hastaların yanına gidilir ve ne de yardım dileyenin yardımına koşulur."[2]

16- Özgür İnsanların İbadeti

"Bazıları cennet beklentisi ile Allah'a ibadet ederler; bu, tüccarların ibadetidir. Bazıları cehennem korku-su ile Allah'a ibadet ederler; bu, kölelerin ibadetidir. Ba-zı kimseler

1- Biharu'l-Envar, c.44, s.374

2- Tuhefu'l-Ukul, s.483

de, nimetlere şükretmek maksadıyla Allah'a ibadet ederler; bu da, özgür insanların ibadetidir. İbadetin en faziletlisi de budur."[1]

17- Halkın Size Muhtaç Olması Nimettir!

"Ey İnsanlar! Üstün ahlâkta birbirinizle yarışın. Fırsatları iyi değerlendirmeye koşun. Acele etmediğiniz bir iyiliği hesaba katmayın. Başarılarınızla övgü kazanın. İ-yi işleri geciktirerek yergiyi hak etmeyin. Bir kimse, bir kimseye iyilik yapar da o kimsenin iyiliği bilmediğini, te-şekkür etmediğini görürse üzülmesin. Çünkü onun yerine Allah, mükâfatını verecektir. En büyük bağış ve en yüksek mükâfat da Allah'ındır."

"Bilin ki, insanların size muhtaç olması, Allah'ın size bahşettiği nimetlerden biridir. Nimetlere karşılık şükretmekten usanmayın; aksi takdirde, size bahşedilen nimetler azaba dönüşür."[2]

18- Allah'ın Kendi Dostlarına Öğüdü

"Ey İnsanlar! Yüce Allah'ın, kendi dostlarına öğüt vermek için Yahudi âlimleri hakkında yaptığı kınamadan öğüt alın. Allah Tealâ, (Yahudi âlimlerini kınayarak) şöyle buyuruyor: **'Niçin onların din âlimleri, onları (Yahudileri) günah olan sözleri söylemekten (ve haram yemekten) men etmediler...'**[3] Yine buyuruyor ki: **'İsrailoğulları'ndan kâfir olanlara, Davud'un diliyle de lânet edilmiştir... Yaptıkları iş ne de kötüdür!'**[4] Alla-h'ın onları kınamasının sebebi; Yahudi âlimlerinin, zalimlerin yaptığı kötü işleri görüp, onları o işlerden alıkoymamalarındandır. Çünkü dünya mal ve makamını elde etmek için onlara bağlıydılar ve onların baskılarına maruz kalmaktan korkuyorlardı. Hâlbuki Allah Tealâ: **'İnsan-**

1- age. s.495
2- Keşfu'l-Ğumme, c.2, s.29; Biharu'l-Envar, c.78, s.121
3- Mâide Suresi, 63
4- Mâide Suresi, 78–79

lardan korkmayın, benden korkun.' buyurmaktadır.[1] Ve yine buyuruyor ki: **Mümin erkekler ve mümin kadınlar, birbirlerinin (gözetleyen ve koruyan) velileridirler; iyiliği emreder, kötülükten sakındırırlar..."[2]**

19- Allah'tan Sakının!

"(Ey insanlar!) Allah'tan sakınmayı/takvayı size vasiyet ediyorum. Çünkü yüce Allah, takvalı kimseyi hoşlanmadığı durumdan kurtarıp hoşlandığı bir duruma sokmayı ve ummadığı yerden rızkını vermeyi uhdesine almış, garanti etmiştir. Öyleyse sakın kulların yaptıkları günahlardan dolayı onlara acıyan ve kendi günahının cezasından emin olan kimselerden olmayın. Zira Allah'ı aldatarak cennet kazanılmaz ve O'nun nimet ve sevabına, O'nun izniyle gerçekleşen itaatten başka bir yolla e-rişilmez."[3]

20- Allah'tan Başka Sığınağı Olmayana Zulüm

"Allah'tan başka sığınağı olmayan kimseye zulmetmekten sakın."[4]

21- Sevginin ve Buğzun Nişaneleri

"Seni seven, kötü işlerden seni sakındırır; seni sevmeyen ise seni bu işlere teşvik eder."[5]

22- Aklın Kemali

"Akıl, ancak hakka uymakla kâmil olur."[6]

1- Mâide Suresi, 44
2- Tevbe Suresi, 71; Tuhafu'l-Ukul, s.475
3- Tuhefu'l-Ukul, s.483.
4- Biharu'l-Envar, c.78, s.118
5- age. c.78,s.128
6- age. c.78, s.127

23- Laubali Kimselerle Oturup Kalkmak

"Laubali kişilerle oturup kalkmak, insan hakkında şüphe doğurur." [1]

24- Allah Korkusundan Ağlamak

"Allah korkusundan ağlamak, cehennem ateşinden kurtulmaya sebep olur." [2]

25- Beş Şeyi Yap İstediğin Günahı İşle

Bir adam İmam'a (a.s) geldi ve dedi ki: "Ben günahkâr bir adamım. Günaha karşı direnemiyorum. Bana öğüt ver." Buyurdu ki:

"Şu beş şeyi yapabiliyorsan, dilediğin günahı işle:

Birincisi: Allah'ın rızkından yemeyebiliyorsan, istediğin günahı işle.

İkincisi: Allah'ın egemenliğinin altından çıkabiliyor-san, istediğin günahı işle.

Üçüncüsü: Allah'ın seni görmeyeceği bir yer bulabiliyorsan, istediğin günahı işle.

Dördüncüsü: Ölüm meleği (Azrail) canını almak üze-re geldiğinde, ona engel olabilirsen, istediğin günahı işle.

Beşincisi: Cehennem bekçisi Malik seni cehenneme koyduğu zaman, cehenneme girmeyebilirsen, istediğin günahı işle."[3]

26- Özür Dilenilecek Hareketten Sakın

"Özür dilenecek hareketten sakın! Çünkü mümin ne suç işler, ne de özür diler; ama münafık her gün suç işler ve özür diler."[4]

1- age. c.78, s.122

2- Müstedreku'l-Vesail, c.2, s.294

3- Biharu'l-Envar, c.78, s.126

4- Tuhefu'l-Ukul, s.499

27- Âlimlerin Vazifesi

"Sonra siz ey ilimle meşhur olup hayırla anılan, nasihatle tanınıp Allah'ın vesilesiyle halkın gönüllerinde heybetli görünen âlimler topluluğu! (Bilin ki!) Şerefli in-sanlar sizden çekinir, zayıflar size saygı gösterir, kendi düzeyinizde olan ve iyilikte bulunmadığınız kimseler sizi kendilerine tercih ederler. (İnsanların) ihtiyaçları kar-şılanmadığı zaman sizin arabuluculuğunuzla karşılanır. Yolda giderken padişahların heybeti ve büyüklerin de izzetiyle yürürsünüz."

"Acaba bunların hepsi, sizden beklenilen ilâhî vazifeyi yerine getirmeniz (hakkı hâkim kılmanız) için değil midir? Ama siz vazifenizin çoğunu yapmıyor ve kusur gösteriyorsunuz. İmamların hakkını küçümsüyor ve zayıfların hakkını çiğniyorsunuz. Fakat kendiniz için kurguladığınız hakka gelince; onu (hemen) talep ediyorsunuz. Siz Allah yolunda ne bir mal harcadınız, ne yarattığı nefsi O'nun için herhangi bir tehlikeye attınız ve ne de O'nun rızası için bir topluluğa düşman oldunuz."

"(Bununla birlikte) Allah'ın cennetine girmeyi, peygamberleriyle komşu olmayı ve azabından da kurtulmayı arzu ediyorsunuz!"[1]

28- Önce Selâm

Bir adam, İmam'a (a.s) selâm vermeden: "Nasılsınız? Allah afiyet versin." dediğinde, İmam (a.s) şöyle bu-yurdu: "Evvel selâm, sonra kelâm. Allah da sana afiyet versin."

Daha sonra buyurdu ki: "Selâm vermedikçe hiç-bir kimseye konuşma müsaadesi vermeyin."[2]

29- Mal Seni Yemeden, Sen Onu Ye

"Malın senin için varsa, senindir. O hâlde malına a-cıma (harca); çünkü o sana acımaz. Malın seni yemeden önce sen

1- Biharu'l-Envar, c.78, s.122

2- age. c.78, s.117

onu ye."[1]

30- Müminin Sıfatlarından

"Mümin, Allah'ı kendisine sığınak, sözünü ise ayna edinir; bazen müminlerin, bazen de gaddarların sıfatına bakar; onların sıfatlarından incelikler elde eder; kendisini iyice tanır; üstün zekâsıyla yakin makamına ulaşır; nefsini temizlemekte de güçlü olur."[2]

31- Ey Âdemoğlu! Düşün

"Ey Âdemoğlu! Düşün ve de ki: Nerede dünyanın kralları ve sahipleri?! Dünyayı imar edenler, nehirlerinin yataklarını kazanlar, ağaçlarını dikenler, şehirlerini kuranlar?! İstemedikleri hâlde, bütün bunları bırakıp gittiler, başka kavimlere miras bıraktılar. Biz de kısa bir süre sonra onlara katılacağız."

"Ey Âdemoğlu! Yere yıkılacağını, kabre yatırılacağını ve Allah'ın huzurunda duracağını hatırla. Ayakların kaydığı, kalplerin boğazlara dayandığı, bazı yüzlerin ağardığı, bazı yüzlerin karardığı, bütün sırların orta yere saçıldığı, adalet terazisinin kurulduğu günde bütün or-ganlarının aleyhine şahitlik edeceğini düşün."

"Ey Âdemoğlu! Atalarının ve çocuklarının yere yıkılışlarını hatırla. Düşün, nasıldılar, sonra nereye yerleştiler?! Ve sen çok kısa bir süre sonra onların durumuna düşecek, ibret alanlar için bir ibret olacaksın."[3]

32- Cömertlik ve Cimrilik

"Cömert davranan yücelir; cimrilik yapan ise alçalır."[4]

1- Tuhefu'l-Ukul, s.499
2- Biharu'l-Envar, c.71, s.357
3- İrşadu'l-Kulub, c.1, s.29
4- age. c.78, s.121

33- Dünya ve Ahiret Hayrı

Birisi İmam Hüseyin'den (a.s) dünya ve ahiret hayrını kendisine yazmasını istedi, şu cevabı yazdı:

"Bismillahirrahmanirrahim. Bilesiniz ki, kim Alla-h'ın rızasını, insanları öfkelendirmek pahasına isterse, insanların yapacakları hususunda Allah ona yeter. Kim de Allah'ı öfkelendirmek pahasına insanların memnuniyetini isterse, Allah onun işini insanlara bırakır. Vesselâm."[1]

34- İnsanların Kederini Gidermek

"Kim, bir müminin keder ve üzüntüsünü giderirse, Allah Tealâ onun dünya ve ahiret üzüntülerini giderir."[2]

35- Halkın Haysiyetiyle Oynayanlar

"Halkın haysiyetine el uzatan (onların haysiyetiyle oynayan) birisini duyduğunda, onun seni tanımamasına gayret göster."[3]

36- Zenginlik Nedir?

"Zenginlik nedir?" diye sorduklarında, buyurdu ki:

"Arzuların az olması ve yeterli bir rızka razı ve kani olmaktır."[4]

37- İhtiyacını Söylemek

Ensardan birisi, İmam'a (a.s) ihtiyacını karşılaması için ricada bulunmak istedi, İmam (a.s) şöyle buyurdu:

"Ey Ensarî kardeş! Yüzünün suyunu dökmeyip isteğini bir kâğıda yaz; ben Allah'ın izniyle seni sevindirecek bir şey yaparım..."

1- age. c.78, s.126
2- age. c.78, s.122
3- Belağatu'l-Huseyn, Kısa Sözler: 45
4- Meani'l-Ahbar, s.401

Sonra şöyle buyurdu:

"Şu üç kimsenin dışında, hiç kimseye ağız açma: Dindar, yiğit ve soylu. Çünkü dindar, dinini korumak için ihtiyacını karşılar; yiğit de, (seni ümitsiz etmeyi) kendi yiğitliğine sığdırmaz, utanır; soylu ise, ihtiyacın için yüzünün suyunu dökmeye mecbur kaldığını bildiğinden haysiyetini korumak için seni eli boş geri çevirmez."[1]

38- Nasıl Amel Etmeli?

"En aciz insan, dua etmekten aciz olan insandır. En cimri insan da, selâm vermekte cimrilik eden insandır."[2]

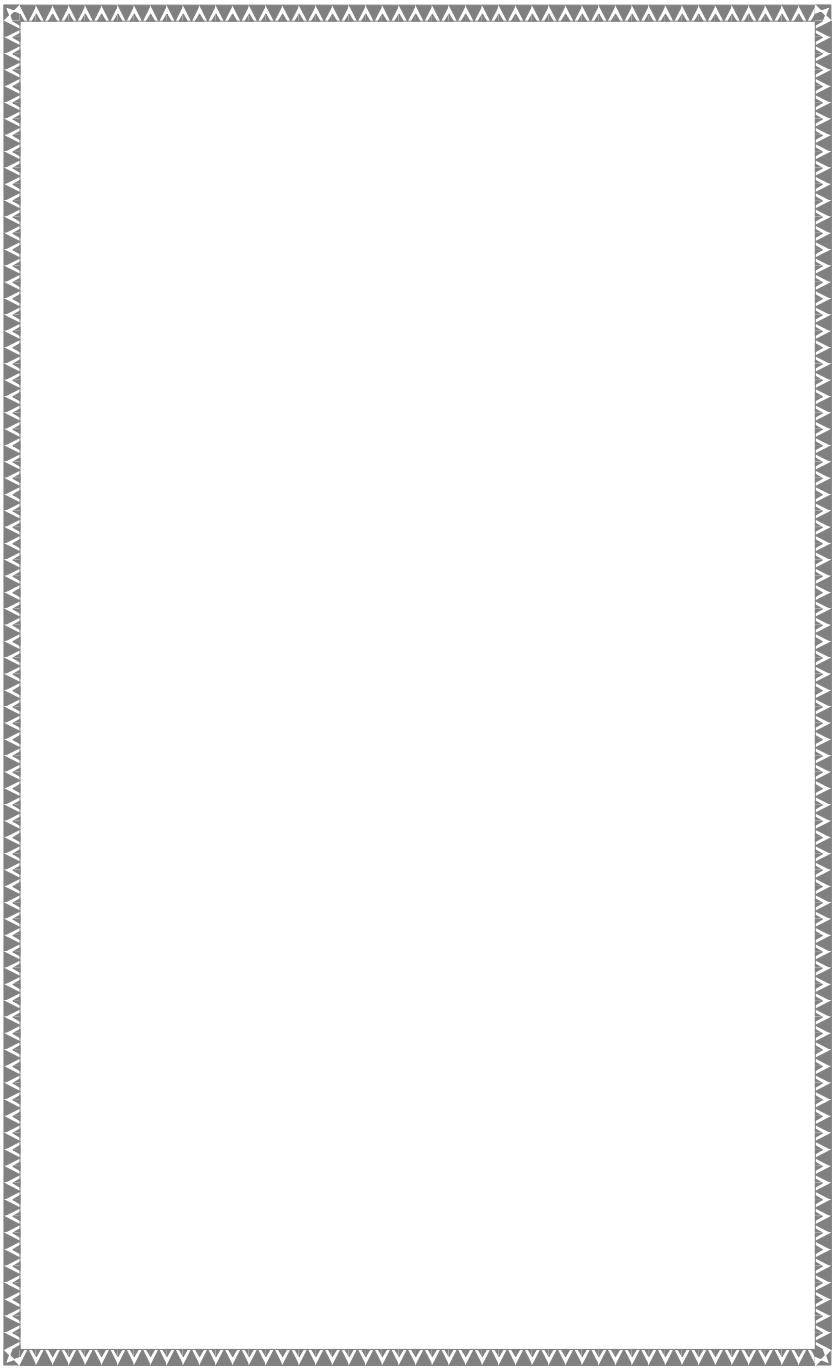
39- Müslüman Kardeşin Arkasından Konuşmak

"Bir Müslüman kardeşin senden ayrıldığında, arkan-dan söylemesini sevmediğin bir şeyi, sen de onun arkasından söyleme."[3]

40- Selâmın Sevabı

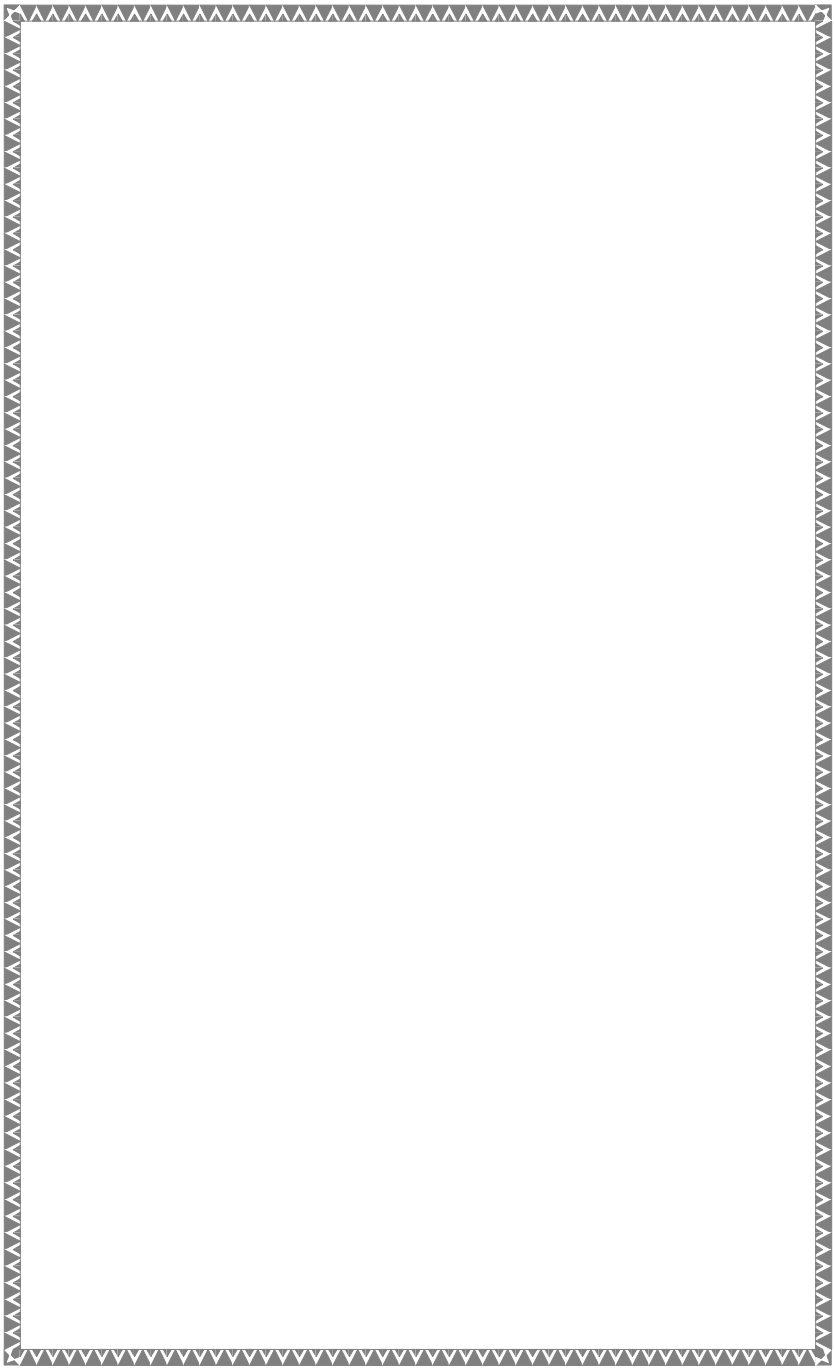
"Selâmın yetmiş sevabı vardır; altmış dokuzu selâm veren, biri ise selâm alan kimseye aittir."[4]

1- Tuhefu'l-Ukul, s.497
2- Bihar'ul-Envar, c.93, s.294
3- age. c.78, s.127
4- age. c.78, s.120

İmam Zeynelabidin'den

(a.s) Kırk Hadis

İMAM ZEYNELABİDİN'İN (A.S) KISACA HAYATI

Dördüncü İmam Hz. Zeynelabidin (a.s), Hicret'in 38. yılında cemaziyülâhır ayının on beşinde Medine'de dünyaya geldi. Babası İmam Hüseyin (a.s), annesi İran Şahı Yezdgird'in kızı Şehrebanu'dur.

Yaklaşık olarak elli yedi yıl yaşamıştır. Ömrünün iki veya dört yılını, dedesi İmam Ali'nin (a.s) kucağında geçirdi. Sonra Resulullah'ın (s.a.a) torunları olan amcası İmam Hasan (a.s) ve babası İmam Hüseyin'in (a.s) med-resesinde yetişti. Berrak nebevî pınardan ve tertemiz Eh-libeyt kaynağından beslendi.

Babası İmam Hüseyin (a.s) ve ashabının şehit düştüğü Kerbela vakıasında, yeryüzünün masum imamsız kalmaması için, ilâhî bir lütuf olarak hastalanmış, savaşa katılamamış ve böylece sağ kalmıştır.

Hz. Zeynelabidin (a.s), İmam Hüseyin'in (a.s) Hicre-t'in 61. yılında Kerbela'da şehit edilişini müteakip Alla-h'ın emriyle ve babası İmam Hüseyin'in (a.s) vasiyeti ü-zere imam oldu. İmam Züynelabidin'in (a.s) imamet dö-nemi, Benî Ümeyye'nin baskı ve zulmünün en şiddetli dönemine rastlar. Buna rağmen, babasının şahadetinden sonra esir olarak dolaştırıldığı şehirlerde, yaptığı konuş-malarla İmam Hüseyin'in (a.s) kıyamının hedeflerini ve uğradıkları zulümleri açıklayarak halkı uyarmış ve onları, Yezid'in Kerbela vakıasını oluşturmakla elde etmek istediği hedeflerin ters istikametine sevk etmiştir.

İmam Zeynelabidin'in (a.s) dualarından oluşan meşhur "Sahife-i Seccadiyye" adlı kitaba baktığımızda, İslâ-mî düşüncenin bütün siyasî, içtimaî ve ferdî yönlerini en güzel üslupla dua kalıbında dile getirdiğini görüyoruz. Bu da, en zor şartlarda bile olsa zalimler karşısında sus-mamanın gerektiğini iyice göstermektedir.

İmam Zeynelabidin (a.s) Hicret'in 95. yılında muhar-rem ayının on ikisi veya yirmi beşinde zehirletilerek şehit edildi. Bir görüşe göre de muharrem ayının 12'sinde şehit edilmiştir. Kabri, Medine'de Baki mezarlığındadır.

İMAM ZEYNELABİDİN'DEN (A.S) KIRK HADİS

1- Allah Korkusu

"Allah korkusunu kalbinize yerleştirin ve Allah'ın vaat ettiği dönüşteki güzel sevapları ve korkuttuğu şiddetli azapları hatırlayın; çünkü bir şeyden korkan, ondan sakınır ve bir şeyden sakınan onu terk eder. Dünya hayatının süslerine gönül bağlayan ve kötülük düzenleri kuran gafillerden olmayın. Allah Tealâ buyuruyor ki: **Kötülük düzenleri kuranlar, Allah'ın onları yere batırmayacağından yahut hiç anlamadıkları bir yerden başlarına bir azap gelmeyeceğinden yahut dönüp dolaşırlarken tutup onları helâk etmeyeceğinden emin mi oldular? Onlar O'nu aciz bırakamazlar.**"[1]

2- Müminin Duası

"Mümin dua ettiğinde üç sonuçtan biri gerçekleşir; ya kendisine ahirette azık olur veya bu dünyada kabul olur, ya da ona ulaşacak bir belayı geri çevirir."[2]

3- Allah'a Yönelmek

"Allah'tan mağfiret dileyin ve O'na yönelerek tövbe edin; çünkü O, tövbeyi kabul eden, günahları affeden ve yaptığınız her şeyi bilendir. Günahkârlarla dost olmaktan, za-

1- Tuhefu'l-Ukul, s.504
2- Tuhefu'l-Ukul, s.565

limlere yardım etmekten ve fasıklarla komşu olmaktan sakının, fitnelerine karşı ihtiyatlı olun ve çevrelerinden uzaklaşın."[1]

4- Saray Âliminin Zararları

İmam Zeynelabidin'in (a.s), Ümeyyeoğullar tarafından kadılık ve fetva makamını elde etmiş Muhammed b. Müslim adlı saray âlimine yazdığı mektubun bir bölümünde şöyle buyurur:

"Sanma ki, Allah senin mazeretini kabul edip kusurlarına göz yumacaktır. Heyhat, heyhat! Sandığın gibi değildir. Allah-u Tealâ, Kuran'da âlimlerden: '(Semavî kitapların hakikatlerini) insanlara açıklamalısınız, onu gizlememelisiniz.' buyurarak söz almıştır. Bil ki, gizlediğin en ufak hak ve taşıdığın en hafif günah, zalime yaklaşmakla ve davetini kabul etmekle onun yalnızlık ve korkusunu giderip, zulüm yolunu ona kolaylaştırman-dır..."

"Acaba onlar kendi yanlarına çağırmakla, seni kendi zulüm değirmenlerinin etrafında döndürdükleri bir eksen, kendi yerlerine ulaşmak için bir köprü, sapıklıklarına bir merdiven, sapık yollarına tebliğci ve gittikleri yolu izleyen birisi yapmamışlar mı?"

"Seninle gerçek âlimler hakkında şüphe icat ederek cahillerin kalplerini kendilerine çekiyorlar. Onların fesatlarının üzerini kapatmakta, onların en yakın vezir ve en güçlü yardımcılarının bile yapmadığı hizmeti sen yap-maktasın! Senden aldıkları şeye karşılık verdikleri ne de azdır! Senin için onardıkları değersiz şey karşısında, gör ki başına neyi yıkıyorlar?!"[2]

5- İki Değerli Damla

"Allah katıda iki damladan daha değerli damla yoktur:

1- Tuhefu'l-Ukul, s.515
2- Tuhefu'l-Ukul, s.555

Allah yolunda dökülen kandamlası ve gecenin karanlığında yalnız Allah için dökülen gözyaşı damlası."[1]

6- Üç Kurtuluş Yolu

"Mümin için üç kurtuluş yolu vardır: Dilini insanlardan, onların gıybetini etmekten alıkoyması. Nefsini a-hiretine ve dünyasına yarayan şeylerle uğraştırması. İşlediği hatalara uzun uzun ağlaması."[2]

7- Üç Haslet

"Üç haslet vardır ki, bunlar kimde olursa, Allah'ın koruması ve rahmeti altındadır; Allah onu kıyamet günü arşının gölgesine alır ve en büyük günün dehşetinden emin kılar:

İnsanlardan kendisi için istedikleri şeyi nefsinden insanlara veren kimse.

Atacağı adımın Allah'a itaatle veya O'na isyanla ilgili olduğunu bilmeden elini uzatmayan ve adımını atmayan kimse.

Bir ayıp kendisinde var ise, bu ayıbı terk etmeden kardeşini bu ayıptan ötürü kınamayan kimse.

İnsanların kusurunu aramaktansa kendi kusurlarını araştırması, bir adama yeter!"[3]

8- Düşmanlık Etmemek, Dostluğu Bırakmamak

"Sana zarar veremeyeceğini bilsen dahi kimseye düşmanlık etme; sana yararı olmayacağını zannetsen bile, hiç kimseyle dostluğu bırakma."[4]

9- Marifet ve Dinin Kemal Derecesi

"Müslüman'ın marifetinin ve dininin kemal derecesine

1- Biharu'l-Envar, c.100, s.10
2- Tuhefu'l-Ukul, s.571
3- Biharu'l-Envar, c.78, s.141
4- Biharu'l-Envar, c.78, s.160

ulaşmış olmasının göstergesi; kendisini ilgilendirmeyen konularda konuşmaması, tartışmalarının azlığı, ağırbaşlılığı, sabırlılığı ve güzel ahlâka sahip oluşudur."[1]

10- Peşin Yoksullukla Peşin Zenginlik

"İhtiyaç duyulan şeyleri insanlardan talep etmek, hayatı alçaltır, hayâ duygusunu yok eder ve saygınlığı zedeleyip vakarı azaltır. Bu, peşin yoksulluktur. Buna karşılık, ihtiyaçları insanlardan az talep etmek, peşin zenginliktir."[2]

11- Değerli Tavsiyeler

"Salihlerin meclisleri, iyiliğe ve ıslaha sebep olur. Âlimlerin adabı, aklı arttırır. Emir sahiplerine itaat, izzeti tamamlar. Malın bereketlenip artması için çalışmak, erdemin ve mürüvvetin tamamlanmasını sağlar. Danış-mak isteyen kimseye doğruyu göstermek, nimetin hakkını eda etmektir. Eziyet etmekten vazgeçmek, aklın ke-malinin göstergesidir. Bu, hem dünyada, hem de ahiret-te bedenin rahat etmesi demektir."[3]

12- Beş Kimseyle Arkadaş Olma

Evlatlarından birisine şöyle buyurdu:

"Ey oğul! Şu beş kişiye dikkat et; onlarla arkadaşlık etme, onlarla konuşma, onlarla yola çıkma."

Oğlu: "Bunlar kimlerdir?" diye sorduğunda, dedi ki:

"Yalancının arkadaşlığından sakın; çünkü yalancı, serap gibidir; sana uzağı yakın, yakını da uzak gösterir. Günahkârla arkadaşlık etme; çünkü günahkâr seni bir lokma yiyeceğe veya ondan daha az bir şeye satar. Cimriyle arkadaşlık etme; çünkü o, malına en çok ihtiyaç duyduğun bir anda seni yüzüstü bırakır. Ahmakla arkadaşlık etme; çünkü

1- Tuhefu'l-Ukul, s.565
2- Tuhefu'l-Ukul, s.562
3- Tuhefu'l-Ukul, s.571

o, sana yararlı olayım derken sana zarar verir. Akrabalık bağlarını kesen kimseyle arkadaş-lık etme; çünkü ben onun Allah'ın kitabında lanetlendiğini gördüm."[1]

13- Dilin İnsanın Üzerindeki Hakkı

"Dilin (senin üzerinde olan) hakkı, onu çirkin sözden koruyup güzel söze âdet ettirmen, edebe riayet etmeye zorlaman; ihtiyaç olan yerler, din ve dünya menfaatleri dışında onu kullanmaman, pek az yararı olmasıyla birlikte zararlı ve faydasız olan çirkin ve boş sözlerden de uzak tutmandır. Velhasıl dil, aklın şahidi ve onun nişanesidir; akıllının kendi aklıyla süslenmesi de, dili hususundaki doğru tavrıyladır."[2]

14- Cevap Hazırla!

"Âdemoğlu! Nefsin sana öğüt verdiği sürece, nefis muhasebesi gibi bir derdin olduğu müddetçe, korku iç gömleğin ve sakınma dış elbisen oldukça, hayırla berabersindir. Âdemoğlu! Kuşkusuz sen öleceksin, sonra diriltileceksin ve Allah'ın huzurunda hesap vermek üzere duracaksın. Şimdiden O'na vereceğin cevabı hazırla."[3]

15- Cenneti Özleyen, Cehennemden Korkan

"Bilin ki, cenneti özleyen kimse, iyiliklere koşar, şehevî arzulara arkasını döner. Cehennem ateşinden kor-kan, tövbe edip Allah'a yönelir ve haramlardan vazgeçer. Dünyadan uzak duran kimseye, dünyanın musibetleri basit gelir, onlardan ürkmez."[4]

16- İyi-Kötü Herkese İyilik Yap

Oğlu İmam Muhammed Bâkır'a (a.s) şöyle buyurdu:

1- Usul-i Kâfi, c.2, s.376; Tuhefu'l-Ukul, s.565
2- Tuhefu'l-Ukul, s.519
3- Tuhefu'l-Ukul, s.565
4- Tuhefu'l-Ukul, s.569

"Senden iyilik isteyen herkese iyilik yap. Eğer bu isteyen kimse, iyiliğe lâyıksa, iyiliği tam yerinde yapmış olursun. Değilse, o zaman sen bu iyiliğe lâyık olursun. Bir adam sağında sana sövse, sonra solunda gelip senden özür dilese, kabul et."[1]

17- Müminin Yüzüne Sevgiyle Bakmak

"Müminin, müminin kardeşinin yüzüne sevgi ve muhabbetle bakması ibadettir."[2]

18- Komşunun Hakkı

"Komşunun senin üzerindeki hakkı şudur: Gıyabın-da onu (haklarını) korumalısın. Huzurunda ona saygı göstermelisin. Zulme uğrarsa, ona yardımda bulunmalısın. Ayıbını aramamalısın. Kötülüklerinden haberdar o-lursan, onu örtmelisin. Nasihatini dinlediğini bilsen, giz-lice ona nasihat etmelisin. Çetinlikte onu yalnız bırakmamalısın. Hatalarından vazgeçmelisin. Suçlarını bağışlamalısın ve iyi bir şekilde onunla muaşeret etmelisin."[3]

19- Şerefli ve Aziz İnsan

"Allah'ım! Fakirleri hakir, zenginleri üstün görmek-ten beni koru. Çünkü şerefli insan, senin itaatinin şereflendirdiği kimsedir. Aziz insan ise, senin ibadetinin aziz kıldığı kimsedir."[4]

20- Münafık ile Mümin

"Münafık; günahtan nehyeder, kendisi yapar. İbadeti emreder, kendisi yapmaz. Namaza kalktığı zaman gösteriş yapar. Rükûa gittiği zaman, yayılır adeta. Secde ederken yeri

1- Tuhefu'l-Ukul, s.571
2- Tuhefu'l-Ukul, s.571
3- Biharu'l-Envar, c.74, s.7
4- Sahifetu's-Seccadiyye, Dua: 35

gagalar gibi yapar. Akşama girince bütün derdi akşam yemeğini yemektir, oysa oruçlu değildir. Sabahlarken bütün derdi uyumaktır, hâlbuki gecesini uykusuz geçirmemiştir."

"Mümin [ise], ameli ağırbaşlılığına karışan kimsedir. Bir yerde öğrenmek için oturur, gerçeği kabul etmek için susar. Kendisine emanet edilen şeyi arkadaşlarına anlatmaz. Kendisinden uzak olanların lehine olan şahitliğini gizlemez. Hak namına hiçbir şeyi riya olsun diye yapmaz, hiçbir şeyi de utandığı için terk etmez. Kendisini tezkiye eden olursa, söylenenlerden korkar ve onların bilmedikleri şeylerden dolayı Allah'tan bağışlanma diler. Kendisini bilmeyenin (cahilin) bilmeyişi (cehaleti) ona zarar vermez."[1]

21- İyilik Yapanın Hakkı

"Sana iyilik edenin senin üzerindeki hakkı; ona teşekkür etmen, iyiliğini anman, hakkında güzel sözler yay-man ve Allah ile kendi aranda onun için halisane dua etmendir."

"Böyle yaptığında, gizlide ve açıktan ona teşekkür etmiş olursun. Eğer bir gün yaptığı iyiliği telafi etmen mümkün olursa telafi et."[2]

22- Allah Katında En Sevimli Kimseler

"Allah katında en sevimli olanınız, ameli en güzel olanınızdır. Allah katında ameli en büyük olanınız, Allah katındaki nimetleri en çok arzu edeninizdir. Alla-h'ın azabından en çabuk kurtulanınız, Allah'tan en çok korkanınızdır."

"Allah'a en yakın olanınız, ahlâkı en geniş olanınızdır. Allah katında en çok rızaya/hoşnutluğa mazhar o-lanınız, ailesine en fazla eli açık davrananınızdır. Allah katında en üstün olanınız, O'ndan en çok korkanınız, en muttaki olanınızdır."[3]

1- Tuhefu'l-Ukul, s.567

2- Tuhefu'l-Ukul, s.533

3- Tuhefu'l-Ukul, s.563

23- İlim Öğrenmenin Önemi

"Eğer insanlar ilim öğrenmenin faydalarını bilselerdi, kan akıtmak ve denizlere dalmak pahasına bile olsa, ilim öğrenirlerdi."[1]

24- Hastalık Günah Döker

İyileşen bir hastayı gördüğünde, İmam (a.s) ona şöyle buyurdu:

"Günahlardan temizlenişin kutlu olsun! Allah seni hatırlamıştır, sen de O'nu hatırla; günahlarını affetmiştir, sen de O'na şükret."[2]

25- Yalandan Kaçın

"İster ciddi olsun, ister şaka olsun, yalanın küçüğün-den de, büyüğünden de sakının. Çünkü bir kimse küçük bir yalan söylediği zaman, büyük yalan söylemeye de cesaret eder."[3]

26- Duanın Kabulünü Engelleyen Günahlar

"Duanın kabul olmasına engel olan günahlar şunlardır: Kötü niyetli olmak, batını bozuk olmak, kardeşlerine ikiyüzlü davranmak, duanın kabul olacağına inanmamak, farz namazları vakitleri geçinceye dek geciktirmek, iyilik ve sadakayla Allah'a yaklaşmayı terk etmek ve konuşmada küfür ve sövüşe başvurmak."[4]

27- Sekiz Şeye Çağırıldığım Hâlde Sabahladım

Birisi İmam Seccad'a (a.s) "Nasılsınız?" anlamında: "Ey Resulullah'ın torunu, nasıl sabahladın?" dedi, İmam şöyle buyurdu:

1- Biharu'l-Envar, c.1, s.185

2- Tuhefu'l-Ukul, s.567

3- Tuhefu'l-Ukul, s.563

4- Meani'l-Ahbar, s.271

"Sekiz şeye çağırıldığım hâlde sabahladım: Allah-u Tealâ, farzları yerine getirmeye; Peygamber, Sünnet'ine uymaya; çoluk-çocuk, geçimlerini sağlamaya; nefis, şehvete dalmaya; Şeytan, günah işlemeye; amelleri gözeten iki melek (Rakib ve Atid), doğru şekilde amel etmeye; ö-lüm meleği (Azrail) ruhu almaya; kabir de cesedi alma-ya çağırıyor olduğum (hâlde sabahladım)."[1]

28- Birler, Onlardan Fazla Olmasın!

"Bir'leri, 'on'larına galip olan kimseye yazıklar olsun!"[2]

29- Günahtan Daha Kötü!

"Günah işlemeye sevinmekten sakın; çünkü günah işlemeye sevinmek, onu yapmaktan daha kötüdür."[3]

30- Nimetleri Kaybetmeye Sebep Olan Günahlar

"Nimetlerin değişmesine (elden çıkmasına) sebep o-lan günahlar şunlardır: İnsanlara zulmetmek, iyi iş ve iyilik yapmak âdetini terk etmek, nimete karşı nankörlük etmek ve şükretmemek."[4]

31- Kötü İşi Terk Et

"Kötü işi terk etmekten vazgeçme; o kötü fiille tanınmış olsan bile."[5]

32- Allah Katında En Çok Sevilen

"Allah katında, O'nu (Allah'ı) tanımaktan sonra, mi-de ve

1- Biharu'l-Envar, c.76, s.15

2- Tuhefu'l-Ukul, s.567. Bir günaha karşılık bir ceza, bir hayır işe karşılık da on mükâfat verildiği için birlerden maksat günahlar, onlardan maksat da sevaplardır.

3- Biharu'l-Envar, c.78, s.159

4- Meani'l-Ahbar, s.270

5- Biharu'l-Envar, c.78, s.161

cinsel organ hususunda iffetli olmaktan daha se-vimli bir şey yoktur. Allah katında, O'ndan istemekten daha sevimli bir şey yoktur."[1]

33- Aldanmış İnsanın Hâli

"Nice aldanmış ve fitneye düşmüş kişi vardır ki, eğlenerek, gülerek sabahlar! Yer, içer; ama Allah'ın kendisine önceden gazap etmiş olabileceğinin ve bu gazaptan dolayı kendisini cehennem ateşine atabileceğinin farkında değildir."[2]

34- Yanlış Dua

Yanında bir adam şöyle dedi: "Allah'ım! Beni kullarına muhtaç etme." İmam (a.s) buyurdu ki:

"Böyle deme. İnsan insana muhtaçtır. Şöyle de: Allah'ım! Beni kötü kullarına muhtaç etme."[3]

35- Allah'ın Korkuttuklarından Korkun

"Allah'ın, kitabında sizleri korkuttuğu şeylerden kor-kun ve zalimlere verdiği azap vaatlerinin bazılarının size de inmeyeceğinden emin olmayın. Allah-u Tealâ başkalarının kıssalarını anlatarak size öğüt vermiştir. Saadetli insan başkalarından öğüt alan kimsedir."[4]

36- Takvayla Yapılan Amel Az Değildir

"Takva ile işlenen hiçbir amel az değildir; kabul o-lan amel az olur mu hiç?!"[5]

1- Tuhefu'l-Ukul, s.571
2- A'lamu'l-Hidayet, c.4, s.238
3- Tuhefu'l-Ukul, s.561
4- Tuhefu'l-Ukul, s.507
5- Tuhefu'l-Ukul, s.562

37- İnsanların En Değerlisi

İmam'a (a.s) denildi ki: "En büyük değere sahip insan kimdir?" Buyurdu ki:

"Dünyayı kendisi için önemli ve değerli görmeyen kimsedir."[1]

38- Ölüme Hazır Ol!

"Ey insanlar! Allah'tan korkun ve bilin ki O'na döneceksiniz. O gün herkes yaptığı hayır ve kötü amelini hazır bir hâlde karşısında bulacak ve işlediği kötülükle arasında çok uzun bir mesafenin olmasını dileyecektir. Allah kendisinden sakınmanızı emretmektedir."

"Yazıklar olsun sana ey gafil Âdemoğlu! Oysa senden gaflet edilmemekte, ecelin her şeyden daha hızlı süratle sana doğru gelmektedir. Seni arıyor ve seni yakalamasına bir şey kalmamıştır. Neredeyse vaktini tüketmişsin, ölüm meleği canını almış ve kabirde yalnız başına bırakılmışsın, ruhun tekrar sana döndürülmüştür. Ne-kir ve Münkir adlı iki melek seni sorguya ve sıkı imtihana tâbi tutmak aniden, habersiz olarak yanına gelmiş-lerdir. Bil ki, onların senden soracakları ilk soru; taptığın Rabbin, sana gönderilen Peygamber, inandığın din, okuduğun kitap, itaat ettiğin imam hakkında ve ömrünü nerede geçirdiğin, malını nereden kazanıp ve nerede harcadığın hususunda olacaktır."[2]

39- Annenin Hakkı

"Annenin senin üzerindeki hakkı şudur: Bilmelisin ki, o hiç kimsenin diğerini taşımadığı bir yerde (karnında) seni taşımıştır. Hiç kimsenin başkasına vermediği kendi yüreğinin meyvesinden sana yedirmiş ve seni seve seve kulağı, gözü, eli, ayağı, saçı, derisi ve (kısacası) bütün azalarıyla korumuştur. Hamilelik döneminin bütün zorluk, dert, elem ve

1- Biharu'l-Envar, c.78, s.135
2- Tuhefu'l-Ukul, s.503

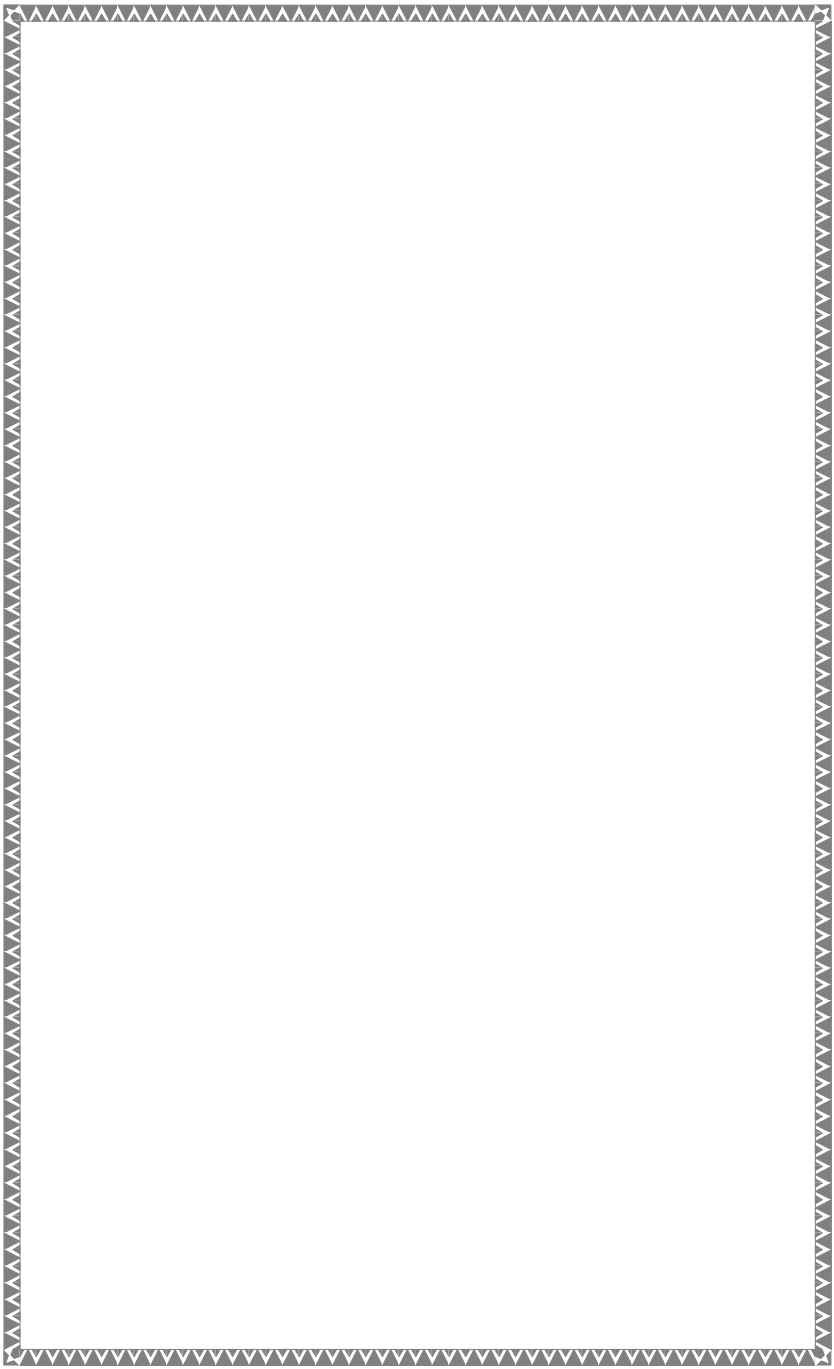
gamlarını yüklenen de yine o olmuştur. Sonra Rabbin seni ondan ayırıp yeryüzüne getirmiştir."

"Aç kalıp seni doyurmaya, susuz kalıp sana su vermeye, çıplak kalıp seni giydirmeye, güneşte kalıp seni gölgede tutmaya, zorluklar çekerek seni nazlıca yetiştirmeye ve uykusuz kalarak seni tatlı tatlı uyutmaya ö-zen gösteren yine o olmuştur. Karnını sana yuva, eteğini örtü, göğsünü su kabı, canını siper etmiş, sıcak ve soğuktan seni korumuştur. Tüm bunlara karşı şükran bor-cunu yerine getirmelisin."[1]

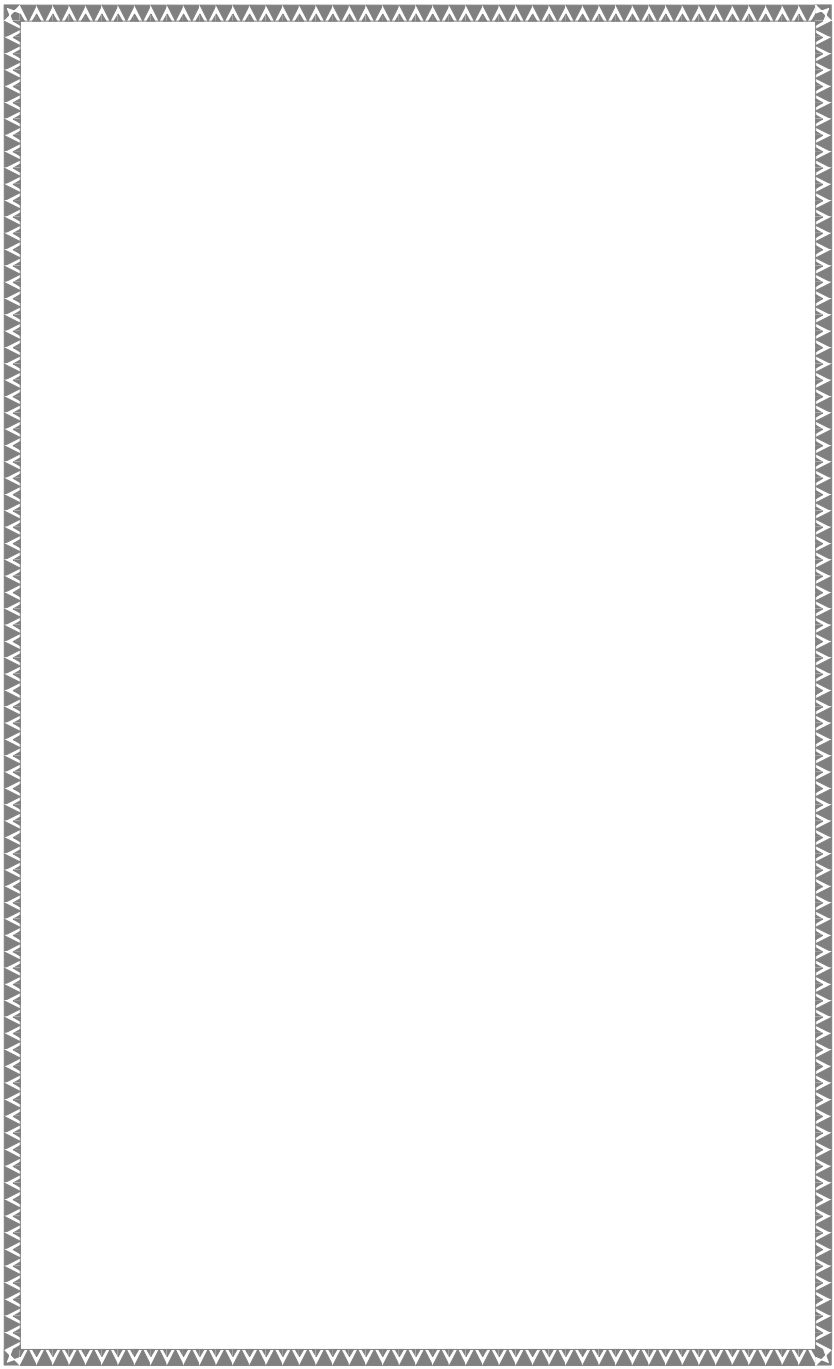
40- İmtihana Önceden Hazırlan!

"Korunmak için kendine bir vesile hazırla ve nefsini yokla. İmtihan ve sorguya tâbi tutulmadan önce kendine cevap hazırla. Eğer iman eden, dinini tanıyan, doğrulara uyan ve Allah'ın velilerini sevenlerden olursan, (o zaman) Allah, delilini (vereceğin cevabı) sana bildirir, dilini doğruya açar ve böylece güzel cevap vererek cennet ve Allah'ın rızasına kavuşmakla müjdelenirsin. Melekler de rahmet ve nimetle seni karşılarlar. Böyle olma-dığın takdirde dilin tutulur, delilin batıl olur; cevap ver-mekten aciz kalarak cehennemle müjdelenirsin ve azap melekleri cehennemin kaynar suyu ve yakıcı ateşiyle se-ni karşılarlar."[2]

1- Tuhefu'l-Ukul, s.529
2- Tuhefu'l-Ukul, s.505

İmam Muhammed Bâkır'dan (a.s) Kırk Hadis

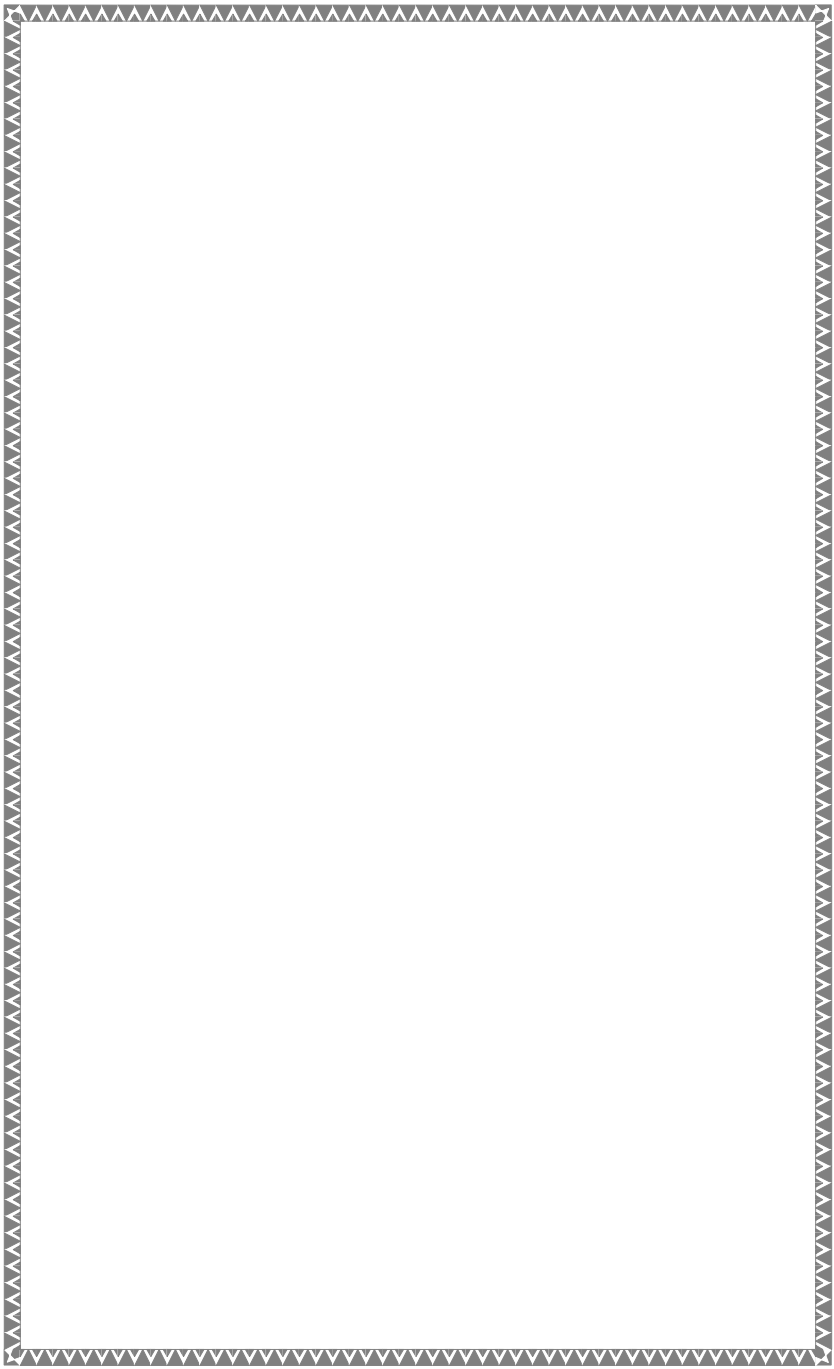
İMAM MUHAMMED BÂKIR'IN (A.S) KISACA HAYATI

Beşinci İmam Hz. Muhammed Bâkır (a.s), Hicret'in 57. yılı safer ayının üçünde Medine'de dünyaya geldi. Babası İmam Seccad, annesi İmam Hasan'ın kızı Fatı-ma'dır. 38 yaşında Allah'ın emri ve babasının vasiyeti üzerine imamet görevini üstlendi.

İmam Zeynelabidin (a.s), 35 yıllık imamlık döneminde birçok Şia toplulukları oluşturmuştu; ama siyasî zulüm ve baskı yüzünden Ehlibeyt mektebinin fıkhî ve fikrî temellerini açıklamaya fırsat bulmamıştı. Fakat İ-mam Muhammed Bâkır ve İmam Cafer Sadık döneminde zulüm ve baskının zayıflaması nedeniyle, İslâm ilimlerini öğrenmek isteyen Ehlibeyt dostları, her taraftan Medine'ye akın etmeye başladılar.

Böylece İmam Muhammed Bâkır (a.s) için çeşitli İslâmî ilimlerde öğrenci yetiştirme fırsatı doğmuş oldu. Bu nedenle İmam'a, Bâkıru'l-Ulum (İlimleri Yaran) lakabı-nı verdiler.

İmam Muhammed Bâkır (a.s), Hicret'in 114. yılı zilhicce ayının 7. günü şehit oldu. 57 yıl yaşadı. İmamet müddeti 19 yıl sürmüştür. Kabri ise, Medine'de Baki Me-zarlığı'ndadır.

İMAM MUHAMMED BÂKIR'DAN (A.S) KIRK HADİS

1- Zalimi Zulümden Sakındırmak

"Kim zalim bir hükümdarın yanına giderek onu Allah'tan sakınmaya emreder ve ona nasihatte bulunursa, tüm insanların ve cinlerin mükâfatı kadar ona mükâfat verilir."[1]

2- İslâm'ın Beş Esası

"İslâm beş esas üzerine bina edilmiştir: Namaz kılmak, zekât vermek, oruç tutmak, hacca gitmek ve velâyet (Ehlibeyt'in velâyeti). Velâyete çağrıldığı şiddetle baş-ka bir şeye çağrılmamıştır."[2]

3- Allah'ın Hz. Âdem'e Vahyi

"Yüce Allah, Âdem'e vahyetti ki: Ben bütün hayrı senin için dört cümlede toplayacağım. Bu cümlelerden biri benimle, biri seninle, biri benimle senin aramızdaki münasebetle, biri seninle insanlar arasındaki münasebetle ilgilidir. Benimle ilgili olanı, bana kulluk etmen ve hiçbir şeyi bana ortak koşmamandır. Seninle ilgili olanı, seni en çok muhtaç olduğun bir zamanda işlediğin amelinle mükâfatlandırmamdır. Benimle senin aramızdaki münasebetle ilgili olanı, senin dua etmen, benim de dua-na icabet etmemdir. Seninle

1- Biharu'l-Envar, c.75, s.375

2- Usl-i Kâfi, c.2, s.8

insanlar arasındaki münasebetle ilgili olanına gelince, kendin için istediğin, razı olduğun şeyi insanlar için de istemen, razı olmandır."[1]

4- İyilerin Kötülerle Birlikte Cezalandırılması

"Yüce Allah Şuayb'a (a.s) şöyle vahyetti: 'Ben senin kavminden yüz bin kişiyi azaba çarptıracağım; bunların kırk bini kötülerden, altmış bini de iyilerden olacaktır.' Dedi ki: 'Ya Rabbi! Kötüler, kötü oldukları için azabı hak ediyorlar. İyileri niçin cezalandırıyorsun?' Allah ona şöyle vahyetti: Onlar, günahkârlarla uzlaştılar, onlara yaltaklandılar, benim gazap ettiğim şeye gazap duy-madılar."[2]

5- Ruhsata Yer Verilmeyen Üç Şey

"Üç şey vardır ki, yüce Allah bunlarda ruhsata yer vermemiştir: İyi-kötü herkesin emanetini vermek; iyi-kötü herkese verilen sözü tutmak; iyi olsunlar, kötü olsunlar anne ve babaya iyi davranmak."[3]

6- İslâm'ın Kökü, Dalı ve Zirvesi

Süleyman b. Halid şöyle diyor: İmam Muhammed Bâkır (a.s) bana dedi ki: "İslâm'ın kökünün, dalının ve zirvesinin ne olduğunu sana söyleyeyim mi?" *"Evet, sana feda olayım." dediğimde buyurdu ki:* "İslâm'ın kökü namazdır, dalı zekâttır, zirvesi cihattır." *Daha sonra:* "İstediğin takdirde hayır kapılarını sana açıklarım." *buyurdu. "Sana feda olayım, açıklayın." dediğimde, şöyle buyurdu:*

"Oruç, ateşe karşı siperdir; sadaka, hataları (günahları) yok eder ve gece yarısı kalkarak Allah'ın zikriyle meşgul olmak."[4]

1- Tuhefu'l-Ukul, s.581
2- el-Emali, Şeyh Saduk, s.544
3- Usul-i Kâfi, c.2, s.162
4- Usul-i Kâfi, c.2, s.23

7- İmamı Olmayan Kimsenin Durumu

Muhammed b. Müslim'e şöyle buyurdu:

"Allah tarafından tayin edilmiş adil bir imama uymaksızın Allah'a ibadet etmekle kendisini yoran kimsenin çabası kabul edilmez ve kendisi de yolunu şaşırmış bir sapıktır. Bu hâliyle o; çobansız, çobanını ve ait olduğu sürüyü yitirmiş bir koyuna benzer. Bu koyun gününü oraya-buraya gidip gelmekle geçirir. Gece karanlığı çökmeye başlayınca, başında çobanı bulunan bir sürü görür, o sürünün yanına gider, geceyi onlarla geçirir. Ama şaşkındır, çobanını ve sürüsünü arar durur. Sonra bir merada otlayan başka bir sürü görür, onlara yönelir, katılmak ister. Sürünün çobanı: 'Kendi sürüne git; sen kaybolmuş, yolunu şaşırmış, çobanını ve sürünü yitirmişsin.' diye seslenir. Şaşkınlık içinde büyük bir korku yaşar. Merasını gösterecek ve onu geri döndürecek bir çobanı olmaksızın kalakalır. O bu hâlde iken, kurt onun kaybolduğunu fırsat bilir ve onu yer. İşte böyle, ey Muhammed b. Müslim! Bu ümmete mensup olup da, Allah tarafından tayin edilmiş adil imama uymayan kimse, yo-lunu yitirmiş bir şaşkın olmaktan kurtulamaz. Eğer bu hâlde ölürse, bir tür küfür ve nifak üzere ölür. Bil ki, ey Muhammed! Hak imamlar ve tâbileri, Allah'ın dini üzeredirler…"[1]

8- İmanın En Büyük Şubesi

"Bir müminin bir diğer mümini Allah için sevmesi, imanın en büyük şubelerinden biridir. Allah için seven, Allah için buğz eden, Allah için veren ve Allah için vermeyen kimse, Allah tarafından seçilmişlerden biridir."[2]

9- Gerçek Ehlibeyt Şiîleri

"Allah'a yemin ederim, bizim Şiîlerimiz; ancak Allah'tan korkan ve O'na itaat eden, sadece mütevazılıklarıyla, huşu

1- Usul-i Kâfi, c.1, s.375
2- el-Mehasin, s.263

sahibi oluşlarıyla, güvenilirlikleriyle, Alla-h'ı çokça zikredişleriyle, oruç tutup namaz kılmalarıyla, ana-babaya iyi davranmalarıyla yoksul ve düşkün komşularına, borçlulara ve öksüzlere karşı sorumluluk hisset-meleriyle, Kur'ân okumalarıyla, insanlar hakkında iyilikten başka bir şey konuşmamalarıyla, aşiretleri içinde her hususta güvenilir kabul edilmeleriyle bilinen kimselerdir."[1]

10- Mümin Kimdir?

"Mümin o kimsedir ki, razı olduğu zaman, rızası o-nu günah ve batıla sürüklemez; öfkelendiği zaman, öfkesi onu hakkı söylemekten alıkoymaz; gücü yettiği za-man, gücü onu, hakkı olmayan şeyi almaya yöneltmez."[2]

11- Kalpteki Beyaz Sayfanın Günahla Kararması

"Her kulun kalbinde beyaz bir sayfa vardır; bir günah işlediğinde onda siyah bir leke oluşur. Bu durumda tövbe ederse, o siyahlık yok olur. Yok, eğer günah işlemeye devam ederse, o siyahlık gittikçe büyür ve sonunda beyaz sayfanın tamamını kaplar. Böyle olunca da, artık o kalbin sahibi asla hayra dönmez. Allah'ın: **'Hayır, onların kazanmakta oldukları, kalpleri üzerinde pas tutmuştur.'** buyruğundan maksat işte budur."[3]

12- Haram Mal Kazanın Amelleri

"Dört yerden mal kazananın, dört ameli kabul edilmez: Sahtekârlıktan, faizden, hainlikten ve hırsızlıktan mal sahibi olanın, o malı zekâtta, sadakada, hacda ve umrede harcaması ondan kabul olmaz."[4]

1- Usul-i Kâfi, c.2, s.74
2- Usul-i Kâfi, c.2, s.234
3- Bihar'ul Envar, c.73, s.332
4- el-Emali, Şeyh Saduk, s.359

13- Kemalin Tümü

"Kemalin tümü, din hususunda derin bilgi sahibi olmak, musibetlere karşı sabretmek ve geçim masrafını öl-çülü bir şekilde ayarlamaktır."[1]

14- Üstün Ahlâk

"Üç haslet, dünya ve ahiret açısından üstün ahlâk sayılır: Sana haksızlık edeni affetmen, seninle ilişkisini kesenle ilişkini sürdürmen ve sana karşı cahillik edip ka-ba davranana karşı hilmini, ağırbaşlılığını koruman"[2]

15- Allah'a İsyan Eden O'nu Tanımıyor

İmam (a.s): "Allah'a isyan eden, O'nu tanımamıştır." *buyurup şu manzumeyi okudu:*

"Allah'ı sevdiğini söyler, isyan edersin O'na!
Acayip bir iştir bu, andolsun ki canına!
Sevgin gerçek olsaydı, itaat ederdin O'na.
Çünkü âşık, maşukun sözünden çıkmaz asla."[3]

16- Âlim Âbidden Üstündür

"İlminden yararlanılan bir âlim, yetmiş bin abidden üstündür."[4]

17- Komşusunu Rahatsız Edenin Cezası

"Kim komşusunu rahatsız ederse, Allah ona cennetin kokusunu haram eder. Onun barınağı cehennemdir. Orası ne kötü dönüş yeridir! Komşusunun hakkını çiğneyen kimse bizden değildir. Cebrail durmadan komşuları bana tavsiye etti. Öyle ki komşuların birbirlerine vâris olacaklarını san-

1- Tuhefu'l-Ukul, s.597
2- Tuhefu'l-Ukul, s.599
3- Tuhefu'l-Ukul, s.601
4- Tuhefu'l-Ukul, s.601

dım.[1]

18- Din Kime Verilir?

"Allah Tealâ dünyayı, hem sevdiğine, hem de sevmediğine verir; ama dinini ancak sevdiğine verir."[2]

19- Mümin Kardeşi Savunmak

"Bir kimsenin yanında mümin kardeşinin gıybeti yapılır, o da buna karşı mümin kardeşini savunur, ona yardım ederse, Allah da dünya ve ahirette ona yardım e-der. Ama gücü yettiği hâlde mümin kardeşini savunmaz ve yardım etmezse, Allah, onu dünya ve ahirette alçaltır."[3]

20- Ey Mağrur İnsan!

"Yazıklar olsun sana (ey mağrur insan)! Sen, hırsızsın; günah hırsızı. Bir şehvet gördüğünde veya günaha hazır bir ortam bulduğunda, cehaletle ona doğru koşuyorsun. Sanki Allah seni görüp gözetmiyor. Ey cennet talibi! Allah bu hâlinle sana hayır versin! Ey cehennemden kaçmak isteyen! Neden bineğin hızla seni ona doğru götürüyor? Seni cehenneme düşürecek şeyler uğuruna ne kadar da gayret ediyorsun! Evlerin önlerinde (kitabın satırları gibi) sıralanan şu kabirlere bir bakın! Sıralar birbirine yakın, mezarlar da birbirlerinin kenarında; ama vardıkları yer (cennet ve cehennem) birbirinden u-zaktadır. Bunlar onarıp yıktılar; ısınıp ürktüler; mesken edinip kovuldular; ikamet edip göçtüler."[4]

21- Şefkat

"Kimin payına şefkat duygusu düşmüşse, onun payına

1- el-Kâfi, c.2, s.166
2- Tuhefu'l-Ukul, s.611
3- el-Mehasin, s.103
4- Tuhefu'l-Ukul, s.595

iman düşmüştür."[1]

22- Üç Hasletin Dünyevî Cezası

"Üç haslete sahip olan, bu hasletlerinin vebalini (cezasını) görmedikçe ölmez: Zulmetmek, sıla-i rahmi kes-mek ve yalan yere yemin etmek -ki Allah'a karşı savaşmaktır-. Sevabı çabuk ulaşan itaat, sıla-i rahimdir. Bazı insanlar facir ve fasık olur, (ama) ilişkileri ve birbirlerini sevmeleri sebebiyle mal ve servetleri artar. Yalan yere yemin etmek ve sıla-i rahmi kesmek ise yurtları hara-beye dönüştürür."[2]

23- Üç Hasletin Sonuçları

"Dili gerçeği söyleyenin ameli temiz olur; niyeti iyi olanın rızkı çoğalır; ailesine karşı güzel davrananın ise ömrü uzar."[3]

24- Her Şerrin Anahtarı

"Sakın tembellik ve sabırsızlık etme; çünkü bunlar her şerrin (kötülüğün) anahtarıdır. Tembellik yapan, hiç-bir hakkı eda edemez; sabırsızlık yapan da, hiçbir şeye dayanamaz (az sinirlenmekle haktan el çeker)."[4]

25- Tevazu Nedir?

"Tevazu (alçakgönüllülük); makamından aşağı olan bir yerde oturmaya razı olman, karşılaştığın herkese selâm vermen ve haklı olsan bile münakaşayı terk etmendir."[5]

1- Usul-i Kâfi, c.2, s.103
2- Tuhefu'l-Ukul, s.601
3- Tuhefu'l-Ukul, s.603
4- Tuhefu'l-Ukul, s.603
5- Tuhefu'l-Ukul, s.605

26- Müminin Mümine Karşı Tavrı

"Mümin, müminin kardeşidir; ona sövmez (küfretmez), onu mahrum bırakmaz ve onun hakkında kötü zan beslemez."[1]

27- Akrabalık İlişkisi

"Akrabalık ilişkisini sürdürmek; amelleri arındırır, belâları savar, malları nemalandırır, ömrü uzatır, rızkı genişletir, aile içinde sevilmeyi sağlar. O hâlde kişi Allah'tan korkmalı ve akrabalarıyla ilişkisini sürdürmelidir."[2]

28- Allah'ın Sevdiği ve Sevmediği Kimseler

"Size söylenmesini istediğiniz en güzel sözü söyleyin insanlara. Çünkü Allah; müminlere lânet eden, söven ve incitici sözlerle eleştiren, küfürbaz, çirkin sözlü, ısrarla isteyen yüzsüz kimseye buğz eder. Hayâ sahibi, ağırbaşlı, iffetli ve yüzsüzlük etmeyen kimseyi ise sever."[3]

29- Allah'ın Hakkını Vermemek

"Yüce Allah, kıyamet günü bazı insanları kabirlerinden kaldırır. Bunların elleri boyunlarına bağlanmıştır, onunla bir parmak kadar bir şey dahi tutamazlar. Beraberlerinde melekler vardır, onları çok sert şekilde ayıplayıp azarlarlar. Şöyle derler: Bunlar, karşılığında elde edecekleri çok hayır olduğu hâlde az bir hayrı vermediler. Bunlar, Allah'ın kendilerine mal bağışladığı kimselerdi; ama onlar mallarında Allah'a ait olan hakları vermediler."[4]

1- Tuhefu'l-Ukul, s.605
2- Usul-i Kâfi, c.2, s.152
3- Tuhefu'l-Ukul, s.613
4- Furu-i Kâfi, c.3, s.506

30- Üç Şeyin Üç Şeyde Gizlenmesi

"Yüce Allah, üç şeyi üç şeyin içinde gizlemiştir: Rızasını itaatinde gizlemiştir. Sakın herhangi bir ibadeti küçük görme; belki de Allah'ın rızası onun içindedir. Ga-zabını kendisine karşı işlenen isyanda gizlemiştir. Sakın herhangi bir günahı azımsama; belki de Allah'ın gazabı onda gizlidir. Velilerini de kullarının içinde gizlemiştir. Sakın hiçbir kulu hakir görme; belki de hakir gördüğün o kul Allah'ın velisidir."[1]

31- Dünyayı Geçici Bil!

"Dünyayı bir saat kalacağın ve sonra da oradan göçüp gideceğin bir menzil veya uykuda mutlu olup da uyandığında elinde bulunmayan bir mal olarak bil. Bu misali söylemem, Allah'ın tevfiki ile akledip amel etmen içindir."[2]

32- Bel Kıran Üç şey

"Üç şey bel kırar: Kişinin kendi amelini çok sayması, günahını unutması ve kendi görüşünden hoşlanması."[3]

33- Dünya Malına Yeni Kavuşan Kimse

"Dünya malına yeni kavuşmuş bir kimseye muhtaç olmak, yılanın ağzındaki paraya muhtaç olmaya benzer; bir taraftan ona muhtaçsın, diğer taraftan ise tehlikedesin."[4]

34- Güzel Amel Ağır, Kötü Amel Hafiftir

"Allah Tealâ hayır (amel) yapmayı dünya ehline a-ğır kılmıştır; nitekim hayır (amel), kıyamette ölçülürken mizanda da ağır gelecektir. Şerri de dünya ehline hafif kılmıştır; nitekim şer kıyamette de ölçülürken hafif gelecektir."

1- Biharu'l-Envar, c.78, s.188

2- Tuhefu'l-Ukul, s.583

3- el-Hisal, c.1, s.112

4- Tuhefu'l-Ukul, s.601

35- Sadaka

"Şüphesiz sadaka, kötü ölümle birlikte yetmiş dünya musibetini bertaraf eder."[1]

36- Cennet Zorlukla Kuşatılmıştır

"Cennet zorluk ve sabırla kuşatılmıştır. Öyleyse kim dünyada zorluklara sabrederse, cennete girer. Cehennem de zevk ve şehvetlerle kuşatılmıştır. O hâlde, kim (canının) istediği her türlü zevk ve şehvete yönelirse, ce-hennem ateşine girer."[2]

37- Güzel Ahlâk ve Yumuşak Huyluluk

"Bir kimseye güzel ahlâk ve yumuşak huyluluk verilmişse, bütün hayırlar ve rahatlık verilmiş demektir ve onun hâli, dünyada da, ahirette de güzel olur. Bir kimse de güzel ahlâk ve yumuşak huyluluktan mahrum kalmışsa, bu onun için bütün kötülüklere ve belâlara giden bir yol demektir. Sadece yüce Allah'ın korumasıyla kurtulanlar bundan müstesnadır."[3]

38- Kötülüklerin Anahtarı

"Yüce Allah, şer ve kötülükler için kilitler kılmıştır, şarabı da o kilitlerin anahtarı kılmıştır. Yalan ise şaraptan dahi kötüdür."[4]

39- Dilenmek ve Dilenene Vermemek

"Eğer dilenen kimse dilenmenin vebalini bilseydi, hiç kimse kimseden bir şey istemezdi. Eğer veren kimse de vermenin sevabını bilseydi, hiç kimse kimseyi boş çevir-

1- Tuhefu'l-Ukul, s.579
2- Usul-i Kâfi, c.2, s.89
3- Hilyetu'l-Evliya, c.3, 187
4- Bihar'ul Envar, c.72, s.237

mezdi."[1]

40- Hikmetli Tavsiyeler

İmam Muhammed Bâkır (a.s), Cabir b. Yezid el-Cu'-fî adlı âlim talebesine şu vasiyeti tevdi etmiştir:

"Sana beş şeyi tavsiye ediyorum: Zulme uğradığında zulmetme, sana ihanet ettiklerinde sen ihanet etme, yalanlandığında sinirlenme, övüldüğünde sevinme, kınandığında sabırsızlanma. Hakkında söylenen sözler hakkında düşün; eğer söyledikleri şeyleri kendinde bulursan, (bil ki) söylenen hak söze karşı öfkelenerek Allah'ın gözünden düşmenin musibeti, seni kaygılandıran halkın gözünden düşmek musibetinden daha büyüktür. Ama eğer hakkında söylenenin sende olmadığını görürsen, (o zaman) zahmetsiz sevap elde etmiş olursun."

"Bil ki, yaşadığın şehrin bütün halkı toplanıp sana: 'Sen kötü bir adamsın.' derlerse, bu, seni üzmemeli. 'Sen iyi bir adamsın.' derlerse de, bu, seni sevindirmemeli. Böyle olmadıkça, bizim dostumuz, velimiz olamazsın. (Bu tür şeylere itibar etme!) Kendini Allah'ın kitabına sun. Eğer onun yolunu izliyorsan, onun küçümsediğini küçümsüyor (sakındırdığından sakınıyor), sevdirdiğini seviyor (teşvik ettiğine yöneliyor) ve korkuttuğundan da korkuyorsan, sebat et ve sevin. Bu takdirde, senin hakkında söylenenler, sana zarar vermez. Yok, eğer Kur'-ân'dan uzak isen, kendin hakkında seni ne aldatabilir ki?!"

"Mümin, heva ve hevesine galip gelmesi için daima nefsine karşı cihat hâlindedir; bazen nefsin eğriliklerini düzeltip Allah rızası için heva ve hevesine muhalefet eder; bazen de nefsi, onu mağlup eder ve kendi heva ve hevesine uydurur; ama Allah hemen onun e-linden tutup ayağa kaldırır, sürçmesine göz yumar; o da Allah'ı anar, tövbe ve korkuya yönelir; (azap ve cezadan) korkusu arttığı için basiret ve marifeti de artar…"

1- Tuhefu'l-Ukul, s.513

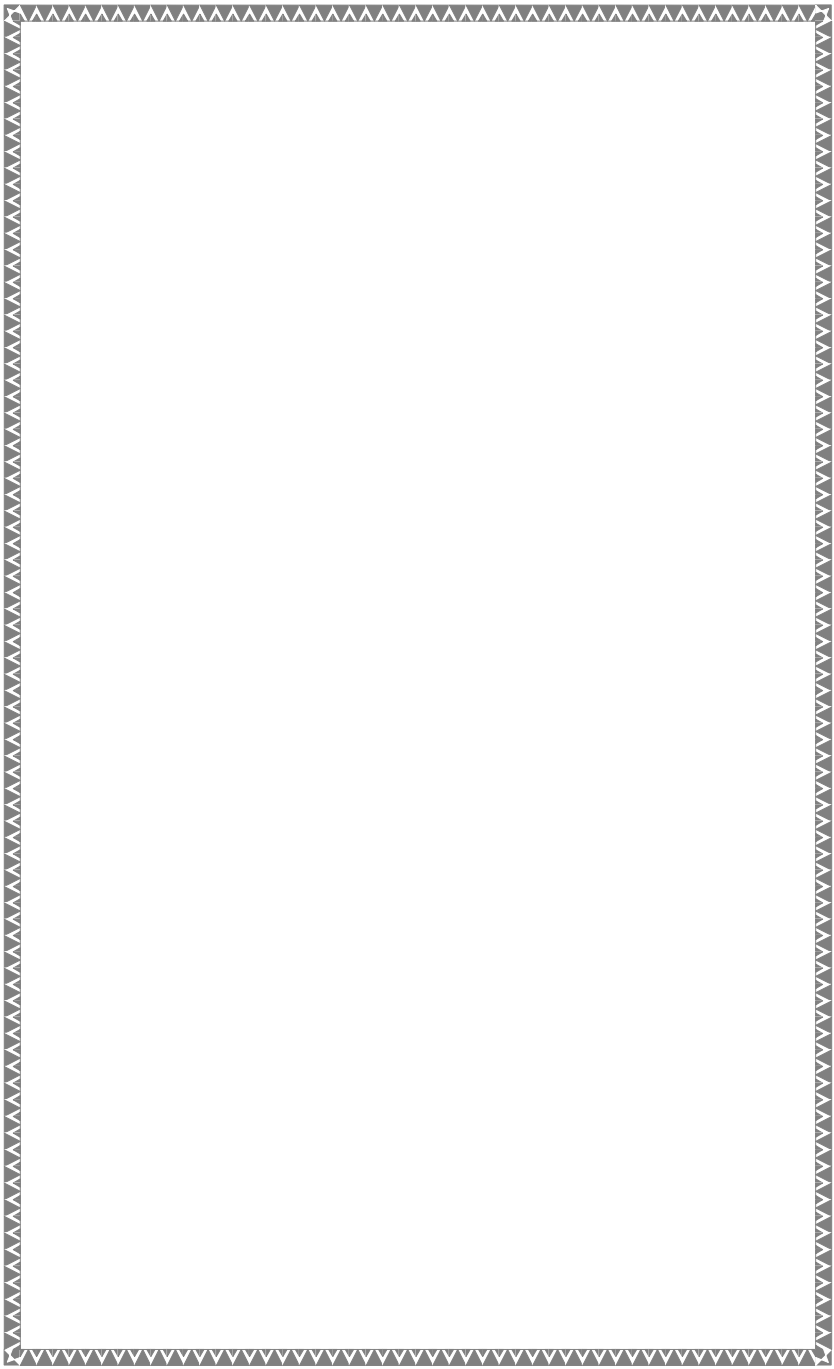
"Ey Cabir! Allah'ın sana verdiği rızkın şükrünü yerine getirebilmen için az rızkı çok say. Nefsinin ayıplarını görebilmen ve affolunman için Allah'a olan çok ibadet ve itaatini az bil. Karşılaştığın kötülüğü, edindiğin bilgiyle kendinden uzaklaştır; bilgiyi de halis amelle çalıştır; halis ameli de, tam uyanıklıkla büyük gafletten koru; tam uyanıklığı da, gerçek korkuyla elde et. Mevcut yaşantıya razı olarak gösterişten kaçın. Akla uyarak heva ve heves tehlikesinden kendini koru. Nefsanî istekler galip geldiğinde, ilmin irşadıyla kendini kontrol et. Halis amelleri mükâfat günü için sakla. İhtirastan (aşırı istekten) kaçınmakla, kanaatkâr olmaya çalış. Kanaati seçmekle şiddetli tamahkârlığı kendinden uzaklaştır. Arzuları azaltmakla zahitliğin tadını al; insan-lardan ümidini keserek tamahın kökünü kurut. Nefsi tanımakla kendini beğenmişliğin yolunu kapa. İşi Allah'a bırakmakla ruhsal rahatlığa kavuş. Beden rahatlığını kalbin huzurunda ara. Az hata yapmakla kalp huzuruna kavuş. Yalnızlıkta çok zikir etmekle yumuşak kalpli olmaya çalış. Daimî hüzünle kalbini aydınlat."

"Gerçek korkuyla Şeytan'dan korun. Yalan ümitten sakın (günah işleyip Allah'ın rahmetine boşuna ümit bağ-lama). Çünkü böyle bir ümit, seni gerçek korkuya (hakikî azaba) sokar. Amellerde samimî olmakla kendini Al-lah için süsle. Göçmeye acele etmekle (ölüme hazırlanmakla) kendini O'na (Allah'a) sevdir. İşi geciktirmekten ve sonra yapacağım, demekten sakın; çünkü helâk olanlar bu denizde gark olmuştur. Gafletten uzak ol; çünkü kalbin katılaşması gaflete dalmaktadır. Özrün olmadığı durumlarda gevşeklik yapma; çünkü pişman olanlar ona sığınır."

"Tam bir pişmanlık ve çok tövbe etmekle geçmiş günahlarından dön. Güzel bir dönüşle Allah'ın rahmet ve affını celp et. Güzel bir dönüş için de, gecelerin karanlığında halis dua ve münacat ile Allah'tan yardım iste. Az rızkı çok ve çok itaati da az saymakla büyük şükrü elde et. Çok şükür etmekle nimetin çoğalmasını kazan. Nimetin elden çıkması korkusuyla büyük şükre sarıl. Tamahı öldürmekle ebedî izzeti talep et. Halktan ümidini kesmenin verdiği izzetle tamahın zil-

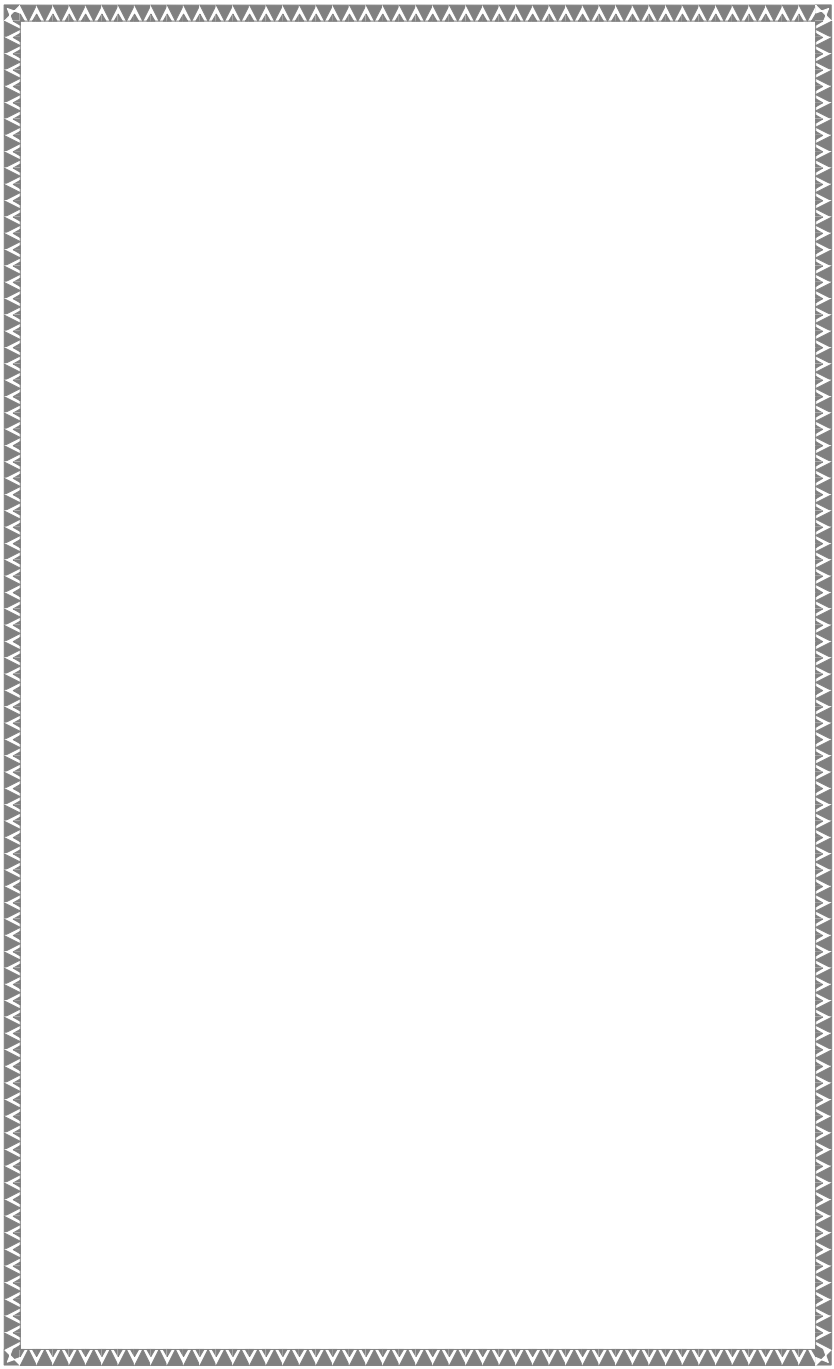
letini kendinden uzaklaştır. Yüce himmetle de, halktan ümidi kesmek izzetini elde et. Arzuyu azaltmakla dünyadan (ahi-retin için) azık topla. Fırsat varken, hedefe kavuşmak için çabuk davran. Bedenin sıhhatli olması ve boş zaman gibi iyi bir fırsat olmaz…"[1]

1- Tuhefu'l-Ukul, s.284–286 (Arapçası)

İmam Cafer Sadık'tan

(a.s) Kırk Hadis

İMAM CAFER SADIK'IN (A.S) KISACA HAYATI

Altıncı İmam Hz. Cafer Sadık (a.s), hicri 83 yılı rebiyülevvel ayının 17. gününde Medine'de dünyaya geldi. Babası İmam Muhammed Bâkır (a.s), annesi Kasım b. Muhammed b. Ebu Bekir'in kızı Ümmü Ferve'dir. 31 yaşındayken Allah'ın emri ve babasının vasiyeti üzerine imamet makamını üstlendi.

İmam Cafer Sadık (a.s), tarihin en hassas dönemlerinden birinde, yani Ümeyyeoğulları'nın çöküşü ve Abbasoğulları'nın başa geçişi döneminde yaşamıştır.

İmam Cafer Sadık (a.s), hilafet makamı (Abbasîler) tarafından kendisine yöneltilen bütün teklifleri reddetti. Çünkü Abbasoğulları'nın hedefi de, tıpkı Ümeyyeoğul-ları gibi, sadece kendi zalimane saltanatlarını pekiştirmekti.

İmam Cafer Sadık (a.s), bu geçiş döneminde zulüm otoritesinin zayıflamasından en iyi şekilde faydalanarak, İslâmî ilimler; fıkıh, tevhit ve sair ilimleri yaymak yolunda çalıştı. Meclisler kurarak geniş ders halkaları o-luşturdu. Rivayetlere göre, yaklaşık 4000 talebe bu meclislere iştirak etmekte, değişik ilim ve bilim dallarında ihtisas sahibi olmaya çalışmaktaydılar.

Şia fıkhı, İmam Cafer Sadık (a.s) tarafından tedvin edilmiştir. Bundan dolayı Ehlibeyt mezhebine, İmam'a atfen "Caferî Mezhebi" denilmektedir.

İmam Cafer Sadık (a.s), 65 yaşındayken, hicrî 148 yılı recep ayının on beşinde ya da şevval ayının yirmi be-şinde

zehirlenerek şehit edildi ve Medine-i Münevvere'-de Baki Mezarlığı'na defnedildi.

İMAM CAFER SADIK'TAN (A.S) KIRK HADİS

1- Yöneticiliğin Haram Kısmı

"Velâyetin (yöneticiliğin) haram kısmı, zalim yöneticinin velâyeti ve en yükseğinden en alt makamına kadar onun tarafından (yöneticilik makamına) atanan kim-selerin yöneticiliğidir. Yönetici olarak onlar için çalışmak ve onlarla ticaret yapmak haramdır ve bu iş meşru değildir. Bunu yapan adam, yaptığı iş ister az olsun, ister çok, büyük bir günah işlemiştir. Bunun sebebi ise şudur: Zalim yöneticinin yöneticiliğinde hak olan her şey ayakaltına alınır ve batıl olan her şey de dirilir; zulüm, haksızlık ve fesat aşikâr olur, (ilâhî) kitaplar iptal edilir; peygamber ve müminler öldürülür, camiler yıkılır, Allah'ın sünnet ve şeriatı değiştirilir. Bu yüzden onlarla çalışmak, onlara yardımda bulunmak ve onlarla ticaret yapmak haramdır. Ancak kan ve murdarı yemek kadar bir zaruret söz konusu olursa, o başka."[1]

2- Zalim Hâkimlere Başvurmanın Caiz Olmayışı

Ömer b. Hanzala rivayet ediyor: Ebu Abdullah'a (a.s), bizim arkadaşlardan bir borç veya miras meselesi yüzünden ihtilafa düşen iki kişinin durumunun nasıl çözüleceğini (zalim yönetici veya onlar tarafından tayin edilen kadılara başvurmanın caiz olup olmadığını) sordum. Buyurdu ki:

1- Tuhefu'l-Ukul, s.683

"Kim hak veya batıl bir meselede onlara başvurursa, tağuta başvurmuştur. Yararına hükmettiği şey, kesin hakkı olsa bile (alması) haramdır; çünkü tağutun hük-müyle onu almıştır. Yüce Allah buyurmuştur ki: **Tağu-tun önünde muhakeme olmayı isterler, oysa onlar onu reddetmeye emredilmişlerdir."**[1]

"Öyleyse ne yapsınlar?" dediğimde, şöyle buyurdu:

"İçinizde bizim hadislerimizi rivayet eden, bizim belirlediğimiz helal ve haramı inceleyen, hükümlerimizi bilen birine bakılır. Eğer böyle biri varsa hakem olarak ona razı olunmalıdır. Ben onu sizin üzerinizde hakem tayin ettim. O bizim hükmümüze göre hükmederse ve verdiği hüküm kabul edilmezse, bu takdirde Allah'ın hükmü küçümsenmiş olur. Böyle davranan kimse bizi reddetmiş olur, bizi reddeden Allah'ı reddetmiş olur. O, Allah'a ortak koşma düzeyinde bir suç işlemiştir."[2]

3- Kadıların Kısımları

"Kadılar dört kısımdır; üç kısmı cehennemde, bir kısmı da cennettedir:

a) Bilerek haksız yere hüküm veren kimse cehennemdedir.

b) Bilgisizlik üzere haksız yere hüküm veren kimse cehennemdedir.

c) Bilgisizlik üzere hakka hüküm veren kimse cehennemdedir.

d) Bilgi ile hakka hüküm veren kimse cennettedir."[3]

4- Dünya ve Ahiret Hayrı Umulmayan Kimseler

"İlmi olmayanı saadet ehli saymak, sevgi ve muhab-beti

1- Nisâ Suresi, 60

2- Vesailu'ş-Şia, c.18, s.99; Men Lâ Yahzuruhu'l-Fakih, c.3, s.8, hadis: 3233

3- Tuhefu'l-Ukul, s.749

olmayanı övmek, sabırlı olmayanı kâmil saymak, u-lemayı kınamaktan ve onlara dil uzatmaktan kaçınmayan kimse için dünya ve ahiret hayrı dilemek doğru değildir."

"Akıllı kimsenin; sözüne güvenilmesi için doğru konuşan, nimetin çoğalmasını hak etmesi için de şükreden olması gerekir."[1]

5- Eşler Arası Haklar

"Erkek, eşine karşı üç şeyi riayet etmelidir: Muhabbet ve ilgisini kazanmak için onunla uyum sağlaması. Ona karşı güzel ahlâklı olması. Onun gözünde güzel görünmekle ve de refahını sağlamakla kalbini elde etmesi."

"Kadının da kocasına karşı şu üç şeyi riayet etmesi gerekir: Kocasının tüm hâllerde güvenini sağlayacak şekilde kendisini kötülüklerden koruması. Muhtemel ha-talarının affedilmesi için sürekli kocasının hakkını gözetmesi. Tatlı dil ve çekici tavırlarıyla kocasına olan sev-gisini bildirmesi."[2]

6- Ölümden Sonra Yazılan Sevaplar

"Ölümden sonra insana ancak üç durumda sevap yazılır: Hayatında, ölümünden sonra da devam edecek bir sadaka-i cariye (cami, köprü vb. şeyler) geride bırak-mak; kendisinden sonra, kendisiyle amel edilecek iyi bir çığır (sünnet) açmak ve kendisine dua edecek salih bir evlat yetiştirmek."[3]

7- Müslüman Kardeşin Hakkı

"Müslüman'ın, Müslüman kardeşi üzerindeki hakkı şunlardır: Karşılaştığında selâm vermek, hastalandığında ziyaret etmek, gıyabında hayrını istemek, aksırdığın-da, 'Yerhamukellah' (Allah sana rahmet etsin) demek, davet etti-

1- Tuhefu'l-Ukul, s.747, hadis: 70

2- Tuhefu'l-Ukul, s.665

3- Tuhefu'l-Ukul, s.743

ğinde davetini kabul etmek ve öldüğünde onu teşyi etmek (uğurlamak)."[1]

8- Mümin Müminin Kardeşidir

"Mümin, müminin kardeşidir. Müminler tek bir göv-de gibidirler; eğer bir tarafı ağrırsa ağrısını diğer organ-lar da hisseder. Müminlerin ruhları da bir ruhtandır. Müminin ruhunun Allah'a bağlılığı, güneş ışınlarının gü-neşe bağlılığından da ötedir."[2]

9- Dostluğun Şartları

"Dostluk ancak had ve sınırlarıyla gerçekleşir; kim bu had ve şartların hepsini veya bunlardan bazısını riayet ederse, gerçek bir dost olur; aksi takdirde böyle bir kimsenin dostluğunu dostluk sayma. Bu had ve sınırların birincisi, içte ve dışta sana karşı aynı olmasıdır. İkincisi, senin ziynetini (iyiliğini) kendi ziyneti, kötülüğünü de kendi kötülüğü bilmesidir. Üçüncüsü, bir makam veya servete ulaştığında, sana karşı durum ve tavrının değişmemesidir. Dördüncüsü, gücü yettiği bir şeyi senden esirgememesidir. Bu hasletlerin hepsinden kapsamlı ve üstün olan beşincisi ise musibet ve sıkıntılarda seni yalnız bırakmamasıdır."[3]

10- Değerli Tavsiyeler

"Suçlanacak yerde duran kimse, kendisine kötü zan-da bulunan kimseyi kınamamalıdır. Sırrını gizli tutan (açığa vurmayan) kimsenin yetkisi, daima kendi elinde olur. İki kişiyi geçen her söz ifşa olur. Kardeşinin yaptığını (her zaman) iyiye yorumla; sözüne iyi bir yorum bulduğun müddetçe onu kötüye yorumlama. Dürüst o-lan kardeşleri kaçırma, elden çıkarma; çünkü onlar, var-lıkta azık, belâda ise siperdirler. Allah'tan korkan kimselerle istişare et. Kardeş-

1- Usul-i Kâfi, c.2, s.171
2- Usul-i Kâfi, c.2, s.166
3- Tuhefu'l-Ukul, s.753, hadis: 90

lerini takvaları miktarınca sev. Kötü işte size meyletmemeleri için onlara (kötü iş yapanlara) karşı çıkın."[1]

11- Boş Söz ve Münakaşadan Sakın

"Boş konuşma; uygun bir yer bulmadıkça da yararlı sözleri söyleme. Nice konuşanlar vardır ki, yararlı ve hak sözü yersiz söyledikleri için incinmiştirler. Akılsız ve olgun kimseyle çekişme. Çünkü olgun kimse, sana galip gelir; akılsız ise seni helâk eder. Kardeşinin gıyabında, (arkandan) kendi hakkında söylenmesini sevdiğin şeyin en güzelini onun hakkında söyle. Çünkü amel, işte budur. İyilik karşısında mükâfat, suç karşısında ise ceza göreceğini (kesinlikle) bilen kişi gibi amel et."[2]

12- Dünyada Zahit Olmanın Faydaları

"Kim dünyada zahit olursa, Allah, hikmeti onun kal-bine yerleştirir, dilini onunla açar (konuşturur), dünyanın zararlarını, dert ve dermanlarını ona gösterir ve o-nu dünyadan esenlik evine salim olarak götürür."[3]

13- Sırat Köprüsünden Geçiş

"İnsanlar, (kıyamet günü) sırat köprüsü üzerinden çeşitli şekillerde geçerler. Sırat köprüsü kıldan ince, kılıçtan da keskindir... Bazıları sürünerek, bazıları yürüyerek, bazıları da bedenlerinin bir kısmını ateş yakacak şekilde köprüye asılı olarak geçerler."[4]

14- Cemaatle Namaz Kılan

"Bir kimse beş vakit namazı cemaatle kılıyorsa, onun

1- Tuhefu'l-Ukul, s.755, hadis: 103
2- Tuhefu'l-Ukul, s.781, hadis: 175
3- Biharu'l-Envar, c.73, s.48
4- Revzatu'l-Vaizin, s.499

hakkında her türlü hayırlı zanda bulunabilirsiniz."[1]

15- Basiretsiz Amel Eden…

"Basiretsiz (körü körüne) amel eden kimse, doğru yolda yürümeyen kimseye benzer; süratle gidişi, onu he-definden uzaklaştırmaktan başka bir işe yaramaz."[2]

16- Bağışlanmayan Günah, Kabul Edilmeyen Amel

"Ey Cündeb oğlu! Müminlere zulmün dışında, diğer bütün günahlar bağışlanır. Gösteriş için yapılan amellerin dışında, diğer bütün hayır ameller kabul edilir."[3]

17- Güzel Amellerle Hakka Davet

"Halkı güzel amellerinizle iyiliğe davet edenler o-lun, dilinizle değil. Halk sizin çabanızı, doğruluğunuzu ve haramlardan sakınmanızı görmelidir."[4]

18- Dikkate Değer Öğütler

"Ey Cündeb oğlu! Kazandığı maldan kendini mahrum bırakan (kendisi için harcamayan, gerçekte) başkası için toplamıştır. Heva ve hevesine uyan, düşmanına uy-muştur. Kim Allah'a güvenirse, Allah ona, dünya ve a-hiret işlerinde yeter ve gıyabında onun her şeyini korur. Kendini her belâya sabretmek, her nimete şükretmek ve her zorluğun ardından kolaylık beklemek üzere hazırlamayan kimse gerçekten acizdir. Her musibet karşısında, evlada ve mala gelen her felaket karşısında sabret. Allah, şükrünü ve sabrını denemek amacıyla emanetini ve bağışını geri almaktadır. Günah işlemeye cesaretlenmeyecek şekilde Allah'a ümitli ol ve Allah'ın rahmetinden de ümit kesmeyecek şekilde O'ndan

1- Vesailu'ş-Şia, c.5, Kitabu's-Salât, Salâtu'l-Cemaat, bab: 1
2- Tuhefu'l-Ukul, s.741
3- Tuhefu'l-Ukul, s.625
4- Usul-i Kâfi, c.2, s.105

kork. Cahilin övgü ve sözlerine asla aldanma. Çünkü bu, kibirlenip sonra ululanmana ve amelinle övünmene sebep olur. Gerçekten en iyi amel ibadet ve (ibadetle birlikte) tevazudur."[1]

19- Kim Marufu Emredip Münkeri Nehyedebilir?

"Ancak şu üç hasleti üzerinde taşıyan kişi marufu emreder, münkeri nehyeder: Emrettiğini ve nehyettiği-ni bilen, emrettiği ve nehyettiği şeyle ilgili olarak adil olan, emrettiği ve nehyettiği şeyden farklı bir tutum takınmayıp dediğine amel eden kişi."[2]

20- Âlimin Günahının Geç Bağışlanması

"Âlimin bir günahı bağışlanmadan, cahilin yetmiş gü-nahı bağışlanır."[3]

21- Aydınlatıcı Tavsiyeler

"Zenginlikte azma; yoksullukta sabırsızlık etme. Ka-tı ve taş yürekli olma. Çünkü böyle olursan, halk sana yaklaşmaktan hoşlanmaz. Gevşek ve zayıf da olma; çün-kü seni tanıyan tahkir eder. Kendinden üstte olana karşı düşmanlık yapma; senden aşağıda olanla da alay etme. İşlerde, o işin ehliyle çekişme (işi ehline bırak). A-kılsızlara itaat etme. Herkesin yanında kendini küçültme. Bir işe niyetlendiğin zaman hemen dalıp pişman ol-madan önce sonunu düşün, giriş ve çıkış yollarını öğren. (Eğer sonu doğru ise devam et, yanlışsa hemen vazgeç.) Kalbini ortak olduğun bir yakın, amelini peşinden gittiğin bir baba, nefs-i emareni/kötülüğü emreden nefsini mücadele ettiğin bir düşman ve (sahibine) geri vereceğin emanet kabul et. Sen kendi nefsinin doktoru kılınmışsın, sıhhat alâmeti sana öğretilmiş, dert ve dermanın da sana açıklanmıştır. Öyleyse kendine nasıl bakacağına dikkat

1- Tuhefu'l-Ukul, c.1, s.625
2- Tuhefu'l-Ukul, s.358; Biharu'l-Envar, c.78, s.240
3- Usul-i Kâfi, c.1, s.47

et."[1]

22- Müslüman Böyle Olmamalı

"Her kim, kendisini ateşten kurtarmaktan başka bir endişeyle sabahlarsa, büyük bir meseleyi küçümsemiş ve Rabbinin vereceği az bir kâra meyletmiştir. Kim, Müslüman kardeşime hile yapar, onu küçümser ve onunla kavga ederse, Allah onu cehenneme sokar. Kim, bir mü-mine haset güderse, tuzun suda eridiği gibi onun da ima-nı öylece kalbinde erir."[2]

23- Sadakanın Gizli Verilmesi

"Halkın seni iyi biri olarak bilmeleri için, onların gözü önünde (açıktan) sadaka verme. Böyle yaparsan, mükâfatını almış sayılırsın. (Öyle ki) sağ elinle bağışta bulunduğun zaman sol elinin (bile) haberi olmamalıdır. Çünkü halkın verdiğin sadakadan habersiz kalmasının sana zararı ulaşmayacağı bir günde (kıyamet günü), Allah için gizlice verdiğin sadakadan dolayı Allah, şahitlerin gözü önünde seni mükâfatlandıracaktır."[3]

24- Lokman Hekim'in Oğluna Tavsiyeleri

"Lokman'ın oğluna tavsiyelerinden bazıları şunlardı: Ey oğlum! İşlerinde ağırbaşlı olmaya çalış. İnanan kar-deşlerinin doğurduğu sıkıntılar karşısında nefsine sabır telkin et. Eğer dünya izzetini elde etmek istiyorsan, insanların elindekilerde gözün/ihtirasın olmasın. Çünkü peygamberler ve doğru insanlar, insanların elindekilere yönelik ihtiraslarının önüne geçerek, tamahlarını kurutarak o yüksek makamlara ulaştılar."[4]

1- Tuhefu'l-Ukul, s.627
2- Tuhefu'l-Ukul, s.621
3- Tuhefu'l-Ukul, s.629
4- Biharu'l-Envar, c.13, s.419–420

25- Gece ve Gündüz Nefis Muhasebesi

"Bizim velâyetimize inanan her Müslüman'ın, her gece ve gündüz amellerine bakması ve kendisini hesaba çekmesi gerekir. Eğer yaptığı işlerin iyi olduğunu görürse, o işi daha da çoğaltmalıdır; ama eğer kötü olduğunu görürse, kıyamet günü rezil olmamak için yaptığı kötü işlerden tövbe etmelidir."[1]

26- Dostuna Karşı Vazifen

"Ey Numan'ın oğlu! Eğer kardeşinin seni saf bir sevgiyle sevmesini istiyorsan onunla alay etme, fikirlerini kuşkuyla karşılayıp onunla tartışma, ona karşı ö-vünme, kızdırmaya çalışma. Arkadaşına, ancak düşmanın öğrendiği zaman sana zarar vermeyeceği sırrını aç. Çünkü arkadaşın gün gelir sana düşman olabilir."[2]

27- Allah'ın, Kuluna Verdiği Hediye

"İyilik kendi ismi gibi iyidir. İyiliğin sevabı hariç, iyilikten daha üstün bir şey yoktur. Amelden de iyi olan onun mükâfatıdır. İyilik etmek, Allah'ın, kuluna verdiği bir hediyedir. Her iyilik yapmak isteyen onu yapamaz; gücü yeten herkes de buna muvaffak olamaz. Allah bir kula lütufta bulunmak isterse, ona iyilik yapma isteğini, gücünü ve muvaffakiyetini verir. İşte burada, iyilik yap-mak isteyen için saadet ve yücelik tamamlanır..."[3]

28- Ümitle Korku Arasında Olmak

"Ey Cundeb oğlu! Ameline güvenen helâk olur, Allah'ın rahmetine güvenerek günahlara cüret eden kurtulamaz."

"Öyleyse kim kurtulur?" diye sorduğunda, şöyle bu-yurdu:

"Ümitle korku arasında olan kimseler kurtulur. Bun-ların

1- Tuhefu'l-Ukul, s.617
2- Usul-i Kâfi, c.1, s.165; Biharu'l-Envar, c.78, s.286
3- Biharu'l-Envar, c.78, s.246

kalpleri mükâfatın hevesinden ve azabın korkusundan sanki bir kuşun pençesine asılmış gibidir."[1]

29- Üç İyiliğe Yönelmeyen, Üç Kötülüğe Düşer

"Üç şeye rağbet göstermeyen, üç şeye duçar olur: Uzlaşmaya rağbet göstermeyen, yardımcısız kalır. Hayır işe rağbet göstermeyen, pişman olur. Arkadaşlarını çoğaltmaya rağbet göstermeyen, zarar görür."[2]

30- Müminin İhtiyacını Gidermek

"Mümin kardeşinin ihtiyacını karşılamak için (ona doğru giderek) adım atan bir kimse, Safa ve Merve arasında sa'y eden kimse gibidir. Onun ihtiyacını karşılayan kimse de, Bedir ve Uhud savaşlarında Allah yolunda kanına boyanan kimse gibidir. Allah hiçbir ümmeti, fakir kardeşlerinin haklarını küçümsemedikleri müddet-çe helâk etmemiştir."[3]

31- Nimetin Vebale, Belânın Nimete Dönüştüğü An

"Allah, bazı kavimlere nimetler verir; şükretmeyince, o nimetler onlara vebal olur. Bazı kavimleri de musibetlere ve belâlara duçar kılar, sabredince, o musibetler kendilerine nimet olur."[4]

32- Açıktan Yapılan Günah

"Kul, günahı gizli olarak işlerse, sadece yapana (kendisine) zarar verir. Ama açıktan işler ve de önlenmezse, (o zaman) topluma zarar verir."[5]

1- Tuhefu'l-Ukul, s.621
2- Tuhefu'l-Ukul, s.657, hadis: 32
3- Tuhefu'l-Ukul, s.623
4- Biharu'l-Envar, c.78, s.241
5- Kurbu'l-Esnad, s.26

33- Altın Öğütler

"Aklı olmayan, ıslah olmaz. İlmi olmayan, anlayamaz. Anlayan, nezaketli olur. Halîm ve olgun olan, muzaffer olur. İlim siperdir. Doğruluk izzettir. Cehalet zillettir. Anlayış ululuktur. Cömertlik başarıdır. Güzel ahlâk, dostluğa yol açar. Zamanını bilene, şüpheler saldır-maz. Sağduyu, zannın kandilidir. Allah, kendisini bilenin dostudur ve O'nu bilmediği hâlde biliyor gibi görüneninin de düşmanıdır."

"Akıllı insan bağışlayıcı, cahil ise gaddar olur. Saygı görmek istiyorsan, yumuşak davran. Hakir olmak istiyorsan, haşin ol. Asaletli olanın, kalbi yumuşak olur. Haşin olanın, kalbi katı olur. Vazifesini yapmada kusur eden, uçuruma düşer. İşin akıbetinden endişeli olan, bilmediği şeyde ihtiyatlı olmalıdır. Bilmeyerek bir işe teşebbüs eden, kendi burnunu yere sürter (zillete duçar olur). İlmi olmayan, anlamaz; anlamayan kurtulmaz; kurtulmayan, kıymetli olmaz; kıymetli olmayan, ezilir; ezilen, çok kınanır; böyle olan bir kimseye ise pişmanlık yakışır."[1]

34- İyilik Bekleyen, İyilik Eder

"Babalarınıza iyilik edin ki, çocuklarınız da size iyilik etsin. İnsanların kadınlarına (namuslarına) karşı iffetli olun ki, sizin de kadınlarınıza iffetli olsunlar."[2]

35- Kötülüğe Karşı İyilik

"Seninle ilişkisini kesenle ilişki kur. Seni mahrum bırakana bağışta bulun. Sana kötülük yapana iyilik yap. Sana küfredene selâm ver. Sana düşmanlık yapana karşı insaflı davran. Sana zulmedeni affet; nitekim sen de affedilmeği seversin. Allah'ın seni affetmesinden ibret al. Güneşin hem iyi, hem de kötü insanlara doğduğunu ve yağmurun hem salih, hem de suç işleyenlere yağdığını görmüyor musun?"[3]

1- Tuhefu'l-Ukul, s.731
2- Biharu'l-Envar, c.78, s.242
3- Tuhefu'l-Ukul, s.629

36- Üç Kısım İnsandan Kork

"Üç çeşit insandan kork: Hain, zalim ve laf taşıyan. Çünkü senin için (başkasına) hıyanet eden, sana da hıyanet eder. Senin için (başkasına) zulüm eden, sana da zulüm eder. Sana laf taşıyan, senin de lafını taşır (başkasına senin de sözünü götürür."[1]

37- Evlinin ve Bekârın Namazı

"Evli bir kimsenin kıldığı iki rekât namaz, bekârın kıldığı yetmiş rekât namazdan daha üstündür."[2]

38- Kur'ân Okuyanı Dinlemenin Sevabı

"Kendisi okumayan ama Allah'ın kitabından bir har-fin (ayetin) okunmasını dinleyen kimse için Allah bir ha-sene (sevap) yazar, bir günahını siler ve onu bir derece yükseltir." [3]

39- Ailesinin Geçimi İçin Çalışan Kişi

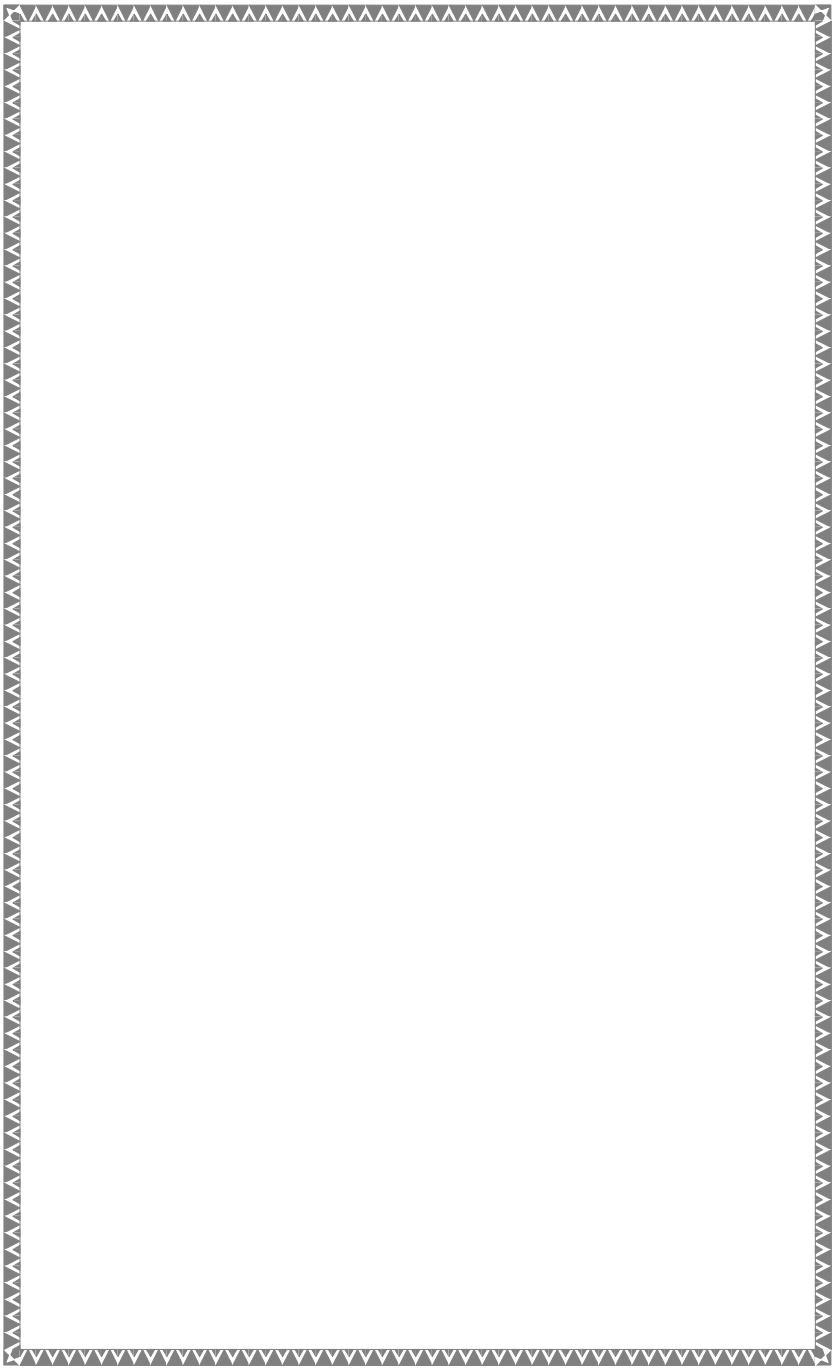
"Ailesinin geçimini sağlamak için çalışan, Allah yolunda cihat eden kimse gibidir."[4]

40- Namazı Hafife Alanlar

İmam (a.s), ölüm anında etrafında toplanan akrabalarına bakıp şöyle buyurdu:

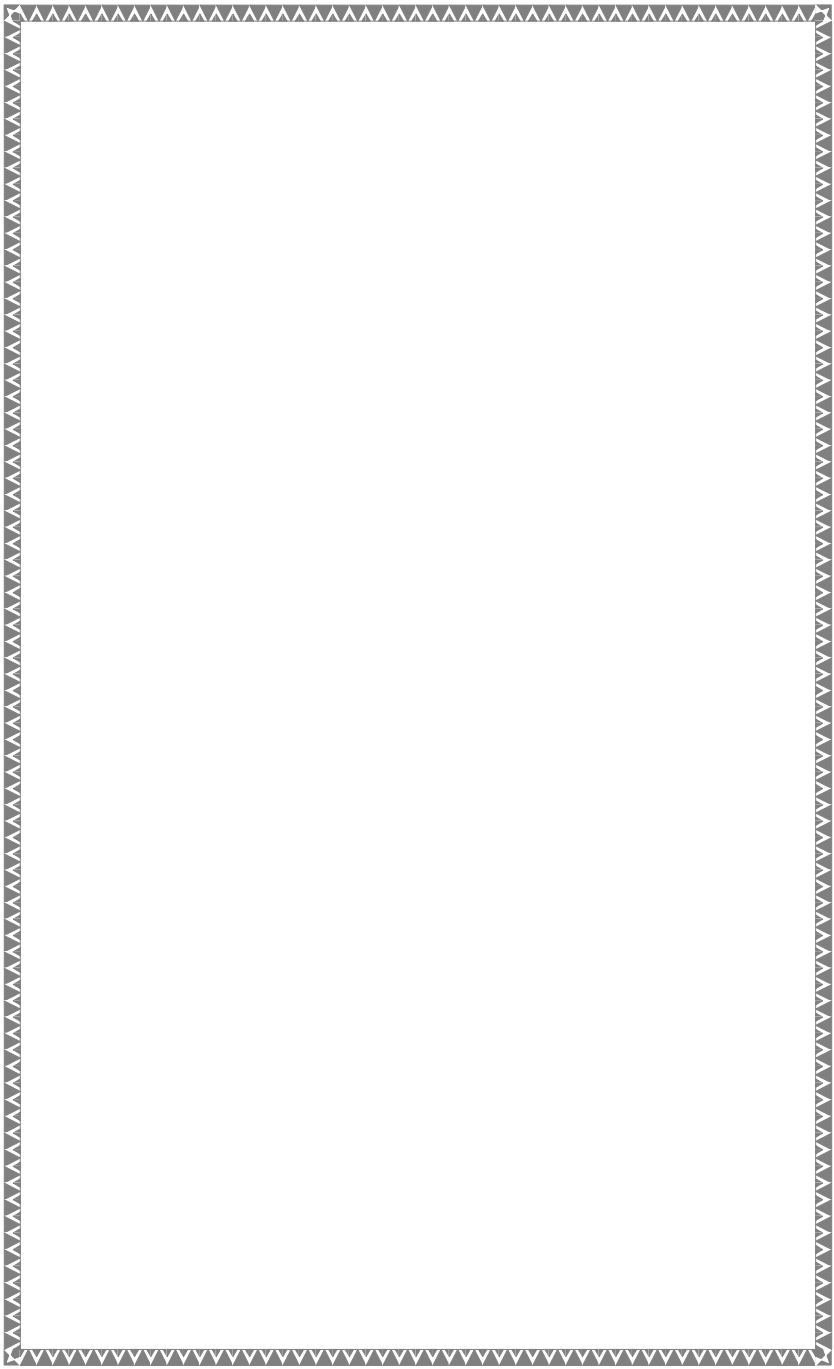
"Namazı önemsemeyen/hafife alan, bizim şefaatimi-ze ulaşmaz."[5]

1- Tuhefu'l-Ukul, s.651
2- Biharu'l-Envar, c.103, s.219
3- Uddet'ud-Daî, s.270
4- Vesailu'ş-Şia, c.12, s.43
5- Vesailu'ş-Şia, c.3, s.17

İmam Musa Kâzım'dan

(a.s) Kırk Hadis

İMAM MUSA KÂZIM'IN (A.S) KISACA HAYATI

Yedinci İmam, İmam Musa Kâzım (a.s), hicrî 128. yı-lın safer ayının yedisinde Mekke ve Medine arasında bulunan "Ebva" köyünde dünyaya geldi. Babası İmam Cafer Sadık (a.s), annesi ise Humeyde Hatun'dur.

20 yaşında iken Allah'ın emri ve babasının vasiyeti üzerine imamet görevini üstlendi.

İmam Musa Kâzım (a.s), Müslümanlara İslâm'ın hakikatini açıklıyor, onlara zalim yöneticilerden uzak durmayı emrediyordu. Bu nedenle Abbasî halifelerinden o-lan Harun Raşid, İmam'ın Müslümanlar arasındaki etkisinden dehşete kapılarak hükümetinin güvenliğini ko-rumak adıyla, gerçekte ise kendi egemenliğini korumak için İmam'ı yakalatıp gizlice Medine'den Bağdat'a getirterek zindana attı.

Zalim yöneticiler, İmam Musa Kâzım'ın (a.s) da kendileri gibi maddî ve şehvanî meselelerden etkileneceğini sanarak sarayla ilişkisi olan kötü bir kadını, İmam'ı etkilemek için bulunduğu zindana gönderdiler. O kadın İmam'ın (a.s) ona hiç bir surette teveccüh etmediğini ve Allah'a karşı itaat ve huşuunu, münacatını görünce, töv-be edip Allah'a yöneldi.

İmam'ın (a.s) zindanda olmasına rağmen halk içerisinde etkisinin yoğunlaştığını gören Harun, o yüce insa-nın hayatta kalmasına tahammül edemeyerek, Yahudi o-lan Sindi b. Şahik'in yönettiği zindana intikal ettirilme-sini ve orada zehirletilerek şehit edilmesini emretti. Sonunda 55 yaşındayken hicrî 183. yılın recep ayının yirmi beşinde Bağdat'ta

sözü edilen zindanda şehit edildi. Kab-ri, Bağdat'ın yakınında olan Kazimeyn'dedir.

İMAM MUSA KÂZIM'DAN (A.S) KIRK HADİS

1- Kurtuluş Hakkı Söylemektedir

Dostlarından birine şöyle buyurdu:

"Ey adam! Allah' tan kork; helâk olmana sebep olsa bile hakkı söyle; çünkü (gerçek) kurtuluşun ondadır. Ey adam! Allah'tan kork; kurtulmana sebep olsa bile batılı terk et; çünkü (senin gerçek) helâkin ondadır."[1]

2- Zahirî ve Batınî Hüccet

"Allah-u Tealâ'nın insanlara, biri zahirî ve biri de batinî olmak üzere iki hücceti (delili) vardır. Zahirî hücceti, resuller (elçiler), peygamberler ve (masum) imamlardır; batinî hücceti ise akıldır."[2]

3- Dünya Derin Bir Denizdir

"Lokman oğluna şöyle dedi: İnsanların en akıllısı olman için hakka boyun eğ. Ey yavrum, dünya derin bir denizdir; birçok insan onda boğulmuştur. Bu denizde gemin takva, (geminin) yükü iman, yelkeni tevekkül, kaptanı a-kıl, kılavuzu (pusulası) ilim, lengeri ise sabır olmalıdır."[3]

1- Tuhefu'l-Ukul, s.849, hadis: 5

2- Biharu'l-Envar, c.1, s.137

3- Tuhefu'l-Ukul, s.795

4- Allah'ın Dininde Fakih Olmak

"Allah'ın dininde fakih olun (dini derinlemesine anlamaya çalısın). Çünkü dinde fakih olmak; basiretin anahtarıdır, ibadetin kemalidir, din ve dünyanın yüce ma-kam ve derecelerine ulaşmak için de bir vesiledir. Fakihin, abide olan üstünlüğü, güneşin yıldızlara olan üstün-lüğü gibidir. Allah, dininde fakih olmayan kimsenin hiç-bir amelini beğenmez."[1]

5- Zamanı Dörde Ayırmak

"Zamanınızı dörde ayırın: Bir bölümünü Allah'la münacat etmeye, bir bölümünü geçiminizi sağlamaya, bir bölümünü ayıplarınızı size söyleyen kardeşlerinizi ve gönüllerinde size karşı samimiyet besleyen güvenilir insanları ziyaret etmeye ve bir bölümünü de haramlar dışındaki zevklere ayırın; bununla (sonuncuyu yapmakla) diğer üç bölümü de yapmaya kadir olursunuz."[2]

6- Güzel Komşuluk

"Güzel komşuluk, komşuya eziyet etmemek değildir; aksine güzel komşuluk, eziyete tahammül etmektedir."[3]

7- Ey Yavrum!

Çocuklarından birine şöyle buyurdu:

"Ey yavrum! Allah-u Tealâ'nın, seni nehyettiği günahta görmesinden ve seni emrettiği itaatte görmemesinden sakın. (Allah'a kulluk etmede) gayretli ve ciddiyetli ol. Her hâlükârda Allah'a ibadet ve itaatte kendini kusursuz görme; çünkü gerektiği şekilde Allah'a ibadet etmek mümkün değildir. Şaka yapmaktan sakın; çünkü şaka, imamın nurunu giderdiği gibi, insanı hafif düşürür. Usanmak ve tembellikten

1- Biharu'l-Envar, c.78, s.321

2- Tuhefu'l-Ukul, s.853

3- Tuhefu'l-Ukul, s.851

sakın; çünkü bunlar, dün-ya ve ahiret nasibinden seni mahrum bırakır."[1]

8- Bedenlerin Kıymeti

"Ey Hişam! Yiğitliği olmayanın dini olmaz, aklı olmayanın da yiğitliği olmaz. Halkın en değerlisi, dünyayı kendisi için bir değer görmeyen kimsedir. Bilin ki, bedenlerinizin kıymet ve değeri ancak cennettir. Öyleyse onu başka bir şeye satmayın."[2]

9- Akıllı Kimse

"Akıllı kimse, yalanlamasından korktuğu kimseye bir şey söylemez; reddedeceğinden endişe ettiği kimseye a-ğız açmaz, gücü yetmediği şeyi vaat etmez, arzu etmekle kınanacağı şeyi arzulamaz ve yapamama endişesi taşıdığı işe de teşebbüs etmez."[3]

10- İki Yüzlü ve İki Dilli Kul

"İkiyüzlü ve iki dilli olan kul ne de kötü kuldur! Kardeşinin huzurunda onu över, gıyabında (gıybetini e-derek) etini yer. Kardeşine bir nimet verildiğinde kıska-nır, sıkıntıya düştüğünde de onu yalnız bırakır."[4]

11- Müminin Kardeşi

"Mümin, aynı ana ve babadan olmasa bile, müminin kardeşidir. Kim kardeşine iftira eder, ona hile yapar, o-na nasihat etmez ve onun gıybetini ederse melundur."[5]

1- Biharu'l-Envar, c.78, s.315
2- Tuhefu'l-Ukul, s.803
3- Tuhefu'l-Ukul, s.390
4- Tuhefu'l-Ukul, s.395 ve Biharu'l-Envar, c.78, s.310
5- Biharu'l-Envar, c.78, s.333

12- İki Günü Eşit Olan Ziyandadır

"Kimin iki günü (manevî yönden) eşit olursa, zarara uğramıştır. Kimin de ikinci günü birinci gününden daha kötü olursa melundur (Allah'ın rahmetinden uzaktır). Kim kendi nefsinde bir (manevî) artış görmezse, noksanlık uçurumundadır; böyle olan bir kimsenin de ölme-si, yaşamasından daha iyidir."[1]

13- Üç Şeyi Üç Şeye Musallat Kılan…

"Kim üç şeyi, üç şeye musallat kılarsa, aklını yok et-mek için heva ve hevesine yardım etmiş gibi sayılır: U-zun arzularla düşünmenin nurunu söndüren, çok konuş-mayla hikmeti öldüren, nefsanî şehvetlerle ibret alma nurunu yok eden. İbret alma nurunu yok eden, sanki aklını yıkmak için nefsine destek olmuştur; aklını yok e-den kimse de dinini ve dünyasını ifsat etmiştir."[2]

14- Yeni Günahlarla Yeni Belalar

"İnsanlar, önceden bilmedikleri yeni günahlar icat ettikçe, Allah da onlara bilmedikleri yeni belalar gönderir."[3]

15- Gerçeği Bilene Halkın Sözleri Zarar Vermez

"Ey Hişam! Elindeki cevize halk 'İncidir' derse, sana bir faydası olmaz; çünkü sen onun ceviz olduğunu biliyorsun. Aynı şekilde elindeki inciye halk "cevizdir" derse, sana bir zararı olmaz; çünkü sen onun inci olduğunu biliyorsun."[4]

16- Âlim ve Cahile Karşı Yapılması Gereken

"Ey Hişam! Âlime ilmi için saygı göster ve onunla çe-

1- Biharu'l-Envar, c.78, s.327
2-Tuhefu'l-Ukul, s.797
3- Biharu'l-Envar, c.78, s.322
4- Tuhefu'l-Ukul, s.797

kişmekten sakın. Cahili cehaleti için aşağıda bil; fakat onu kendinden kovma; aksine onu kendine yaklaştır ve (bilmediği şeyleri) ona öğret."[1]

17- Kibir

"Kibirlenmekten kaçın; çünkü kimin kalbinde bir zerre miktarınca kibir olursa, cennete giremez. Büyüklük, Allah'ın ridasıdır; kim Allah'ın ridası hususunda O'-nunla çekişirse, Allah onu yüzüstü cehenneme atar."[2]

18- Her Şeyin Bir Nişanesi Vardır

"Her şeyin bir belirtisi vardır; akıllı insanın belirtisi de tefekkürdür; tefekkürün belirtisi ise susmaktır. Her şeyin bir bineği vardır; akıllının bineği de alçakgönüllülüktür. Alıkonulduğun şeyi yapman, cehalet bakımından sana yeter."[3]

19- Hz. İsa'nın Havarilerine Tavsiyesi

"Ey Hişam! İsa Mesih (a.s) havarilerine şöyle dedi: ...Ey dünya kulları, hak olarak diyorum ki: Ahiret şerefine, ancak sevdiğiniz şeyleri terk etmekle nail olabilirsiniz. Tövbe etmek için yarını beklemeyin; çünkü yarından önce bir gece ve gündüz vardır; Allah'ın kaza ve ka-deri her gece ve gündüz caridir. Şu söylediğim bir gerçektir ki; borçlu olmayan borçlu olandan daha huzurlu ve kaygısızdır; günah işlemeyen kimse de günah işleyenden, her ne kadar halis tövbe edip Allah'a dönse dahi, daha çok huzurludur. Küçük ve önemsiz sayılan günahlar, şeytanın tuzaklarındandır. Şeytan, toplanması ve ardından sizi kuşatması için günahlarınızı gözünüzde küçük ve basit gösterir."[4]

1- Biharu'l-Envar, c.78, s.329
2- Tuhefu'l-Ukul, s.817
3- Tuhefu'l-Ukul, s.797
4- Tuhefu'l-Ukul, s.808

20- Konuşanlar Üç Kısımdır

"Konuşanlar üç kısımdır: Kâr eden, salim kalan ve helâk olan. Kâr eden, Allah'ı zikreden kimsedir; salim kalan, susan kimsedir; helâk olan da batıla dalan kimsedir. Şüphesiz Allah Tealâ, çirkin söz söyleyen, kötü dilli olan, söylediğine ve hakkında söylenilenlere itina etmeyen hayâsız kimselere cenneti haram kılmıştır."[1]

21- Böyle İnsana Allah Rahmet Yağdırsın!

"Allah, kendisinden hakkıyla hayâ edip utanan, başını ve başında yer alan uzuvlarını (göz, kulak, dil vs.) haramdan koruyan, karnı ve karnının koruduğu şeyleri (yiyecek ve içecekler) haramdan sakındıran, ölümü ve çürümeyi hatırlayan, cennetin zorluklarla çevrildiğini, cehennemin de lezzet ve şehvetlerle kuşatılmış olduğunu bilip idrak eden kimseye rahmetini yağdırsın."[2]

22- İhtirastan Sakın

"Ey Hişam! İhtirastan sakın; halkın elindeki şeylere göz dikme. Halktan bir şey umma fikrini kalbinde öldür; çünkü başkasına göz dikmek zilletin anahtarıdır ve bu tutum aklı yok eder, yiğitliği çürütür, şerefi lekeler ve ilmi giderir. Allah'a sığınmayı ve O'na tevekkül etmeyi unutma. İsteklerini engellemek için nefsinle cihat et. Nefsine karşı cihat etmek, düşmana karşı cihat emek gibi sana farzdır."[3]

23- Halkın Haysiyetini Çiğnemekten Çekinen…

"Kim kendisini halkın haysiyetini çiğnemekten alıkoyarsa, Allah kıyamet günü onun hatalarından geçer. Kim halka karşı gazabının önüne geçerse, Allah da kıyamet günü

1- Tuhefu'l-Ukul, s.812
2- Tuhefu'l-Ukul, s.804
3- Tuhefu'l-Ukul, s.823

ona karşı gazabının önüne geçer."[1]

24- İlim ve Hikmetin Yerleştiği Yer

"Ey Hişam! Ziraat, yumuşak yerde olur, kayanın üzerinde değil. Bunun gibi ilim ve hikmet de mütevazı kal-be yerleşir ve hayatını sürdürür, büyüklük taslayan kal-be değil. Çünkü Allah Tealâ, tevazuu aklın nişanesi, tekebbürü de cehaletin nişanesi kılmıştır… Allah, alçakgönüllü olan kimseyi yüceltir."[2]

25- Yanlış Telkin

"Kendinize fakirliği ve uzun ömrü teklin etmeyin; çünkü fakirliği telkin eden cimri, uzun ömrü telkin e-den ise ihtiraslı olur. O hâlde yiğitliği lekelemeyecek şekilde, israfa da kaçmayacak miktarda helâl şeylerden ya-rarlanmakla dünyadan kendiniz için bir pay ayırın ve bunu dinî işleriniz için yardımcı kılın. Çünkü (Resu-lullah'tan) şöyle rivayet edilmiştir: Kim dünyasını, dini için veya dinini dünyası için terk ederse, bizden değildir."[3]

26- Ey Hişam!

"Ey Hişam! Eğer yeterli miktar seni ihtiyaçsız kılıyorsa, dünyada en az şey (sade yaşayış) sana yeter. Eğer sana yetecek kadarı seni müstağni kılmıyorsa, dünyada hiçbir şey seni müstağni kılmaz."[4]

27- Musibete Verilen Mükâfatın Heder Olması

"Kim musibet ve belâlarla karşılaştığında, elini dizi-ne veya elini eline vururs a, (musibete karşılık takdir e-dilen) mükâfatı heder olur. Musibetin sevabı, ancak mu-sibet sahi-

1- Vesailu'ş-Şia, c.11, s.289
2- Tuhefu'l-Ukul, s.816
3- Tuhefu'l-Ukul, s.853
4- Tuhefu'l-Ukul, s.799

binin sabretmesine ve musibet vakti, "İnna lil-lah ve inna ileyhi raciûn" (Gerçekten biz Allah'tan gelmişiz ve O'na döneceğiz) demesine bağlıdır... Allah, ihtiyaç miktarınca yardım eder ve musibet miktarınca da sabır verir."[1]

28- Aklın Güçlülüğünün Nişanesi

"Ey Hişam! Yalnızlığa sabretmek, aklın güçlülüğünün nişanesidir. Kim, Allah Tebareke ve Tealâ tarafından verilen akılla aklederse, dünyaya yönelen dünya ehlinden uzaklaşır, Allah'ın indinde olana yönelir. Böylece Allah korkuda onun munisi ve yalnızlıkta arkadaşı olur; fakirlikte onu ihtiyaçsız kılar ve aşireti olmaksızın da o-na izzet bahşeder."[2]

29- İhsanın Kemali

"İhsan/iyilik ancak üç şartla kâmil olur: Küçük saymak, gizlemek ve acele etmek. İyiliğini küçük sayan (i-yilik yaptığı) kardeşini büyütmüştür; iyiliğini büyük sayan ise kardeşini küçültmüştür. Kim yaptığı ihsanı gizlerse, işi değer kazanır. Kim sözünü verdiği şeyi yerine getirmekte acele ederse, verdiği o şey daha da hoş o-lur."[3]

30- Hamdüsena ve Salâvattan Önce Dua

"Allah'a hamdüsena etmeden ve Peygamber'e salât (ve selâm) göndermeden önce dua eden, kirişsiz kemanla ok atan kişiye benzer. Allah'ın vereceği mükâfata yakini olan, cömertçe bağışta bulunur. Mutedil davranan, muhtaç olmaz."[4]

31- Malsız Zengin Olmak

"Kim, malsız zenginliği, kalbin kıskançlıktan rahat ol-

1- Tuhefu'l-Ukul, s.834
2- Biharu'l-Envar, c.78, s.301
3- Tuhefu'l-Ukul, s.837
4- Tuhefu'l-Ukul, s.835

masını ve dininin sağlam kalmasını istiyorsa, dualarında Allah'tan (c.c.) aklının kâmil olmasını dilesin. Aklı kâmil olan, yeterli olan mala kanaat eder; yeterli olan mala kanaat eden, zengin olur; yeterli olan mala kanaat etmeyen ise zenginlik yüzü görmez."[1]

32- Allah'a İtaat Yolunda Malını Esirgeme!

"Sakın Allah'a itaat yolunda malını esirgeme; çünkü onun iki katını günah yolunda harcarsın." [2]

33- İlme Amel Etmek

"Ey Hişam! Bütün insanlar yıldızları görür; ama yıldızların rotası ve duruş yerlerini bilenden başkası onlara bakıp kendi yolunu bulamaz. İşte sizler de hikmet öğreniyorsunuz; ama onunla amel edenden başkası hidayete erişemez."[3]

34- İnsanlar Allah'a İtaat İçin Yaratılmıştır

"Ey Hişam! Halk Allah'a itaat için yaratılmıştır; kur-tuluş itaatle, itaat ilimle, ilim öğrenmek de akıl ile sağlanır ve ilim ancak rabbanî âlimden alınır; âlim de akılla tanınır." [4]

35- Müminin Yitik Malı

"Bilin ki hikmetli söz müminin yitik malıdır. Öyleyse ilim elden çıkmadan onu elde edin. İlmin elden çıkması ise, âlimin aranızdan ayrılmasıdır (ölmesidir)."[5]

1- Usul-i Kâfi, c.1, s.18
2- Biharu'l-Envar, c.78, s.320
3- Tuhefu'l-Ukul, s.807
4- Tuhefu'l-Ukul, s.798
5- Biharu'l-Envar, c.78, s.309

36- Kulların En Kötüsü

"Kulların en kötüsü, kötü dilli (çirkin sözlü) olduğundan dolayı kendisiyle birlikte oturulması sevilmeyen kimsedir. İnsanları yüzüstü cehennem ateşine atan, dilin ürünlerinden başka bir şey midir? Saçma sözleri terk etmek, kişinin dininin güzel olduğunu gösterir."[1]

37- En Güzel Vesile

"Ey Hişam! Kulu Allah'a yakınlaştıran en güzel vesile; namaz kılmak, anne ve babaya iyilik etmek; haset, bencillik ve övünmeyi terk etmektir."[2]

38- Temiz Amel, Bol Rızk, Uzun Ömür

"Ey Hişam! Dili doğru söyleyenin ameli temiz olur, iyi niyetli olanın rızkı çoğalır, kardeşlerine ve ailesine iyilik yapanın da ömrü uzar."[3]

39- Aklın Yarısı

"İnsanlara kendini sevdirmek, aklın yarısıdır. Çok gam, ihtiyarlığa neden olur. Acelecilik ahmaklıktır. Aile (çocuk) azlığı, iki kolaylıktan biridir. (Diğer kolaylık ise, kişinin zengin olmasıdır.) Anne ve babasını üzen, onlara karşı asilik etmiştir."[4]

40- Helâk Olmaya Sebep Olan Şeyler

"Kim Allah'ın künhü (zatı) hakkında konuşursa helâk olur, kim makam peşinde koşarsa helâk olur; kim bencilliğe kapılırsa helâk olur."[5]

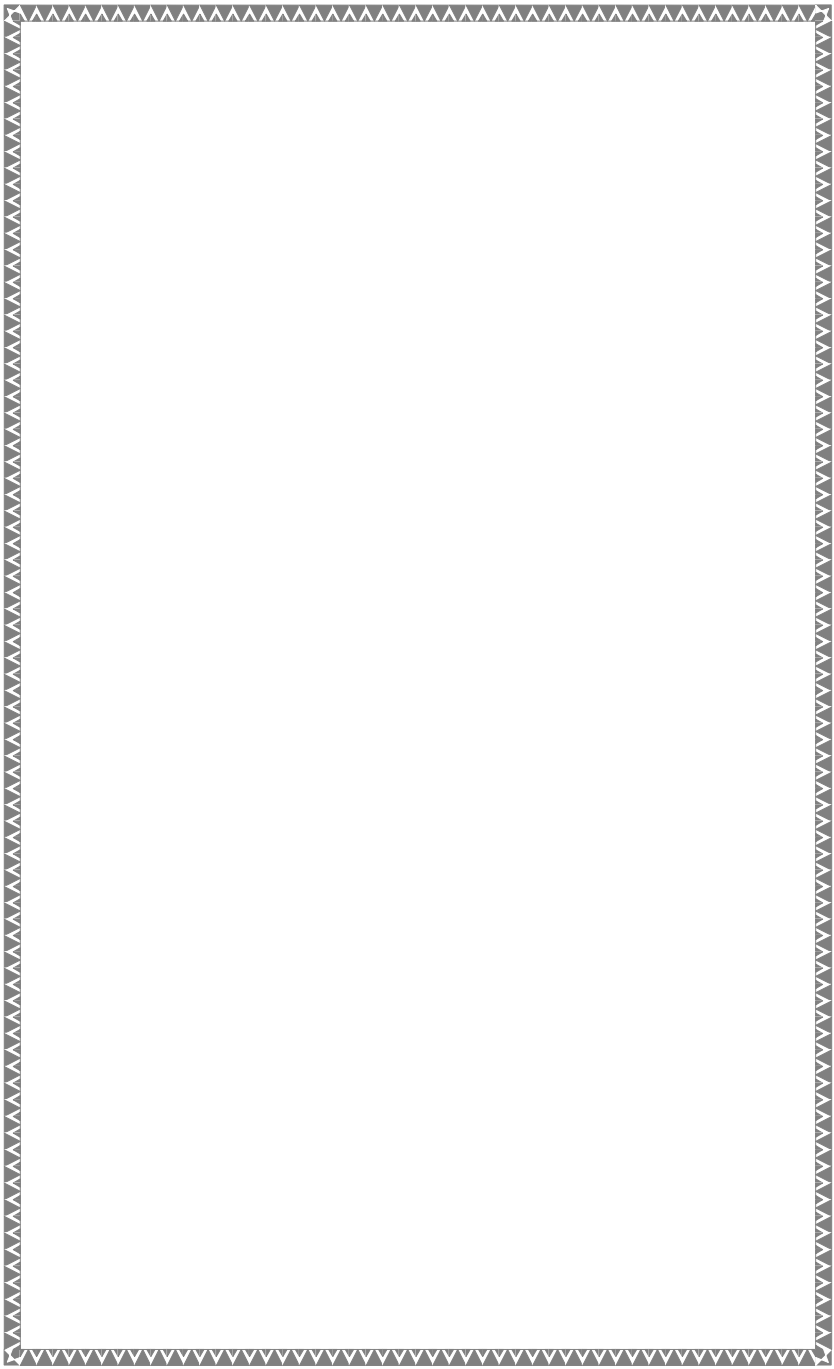
1- Biharu'l-Envar, c.78, s.310

2- Tuhefu'l-Ukul, s.807

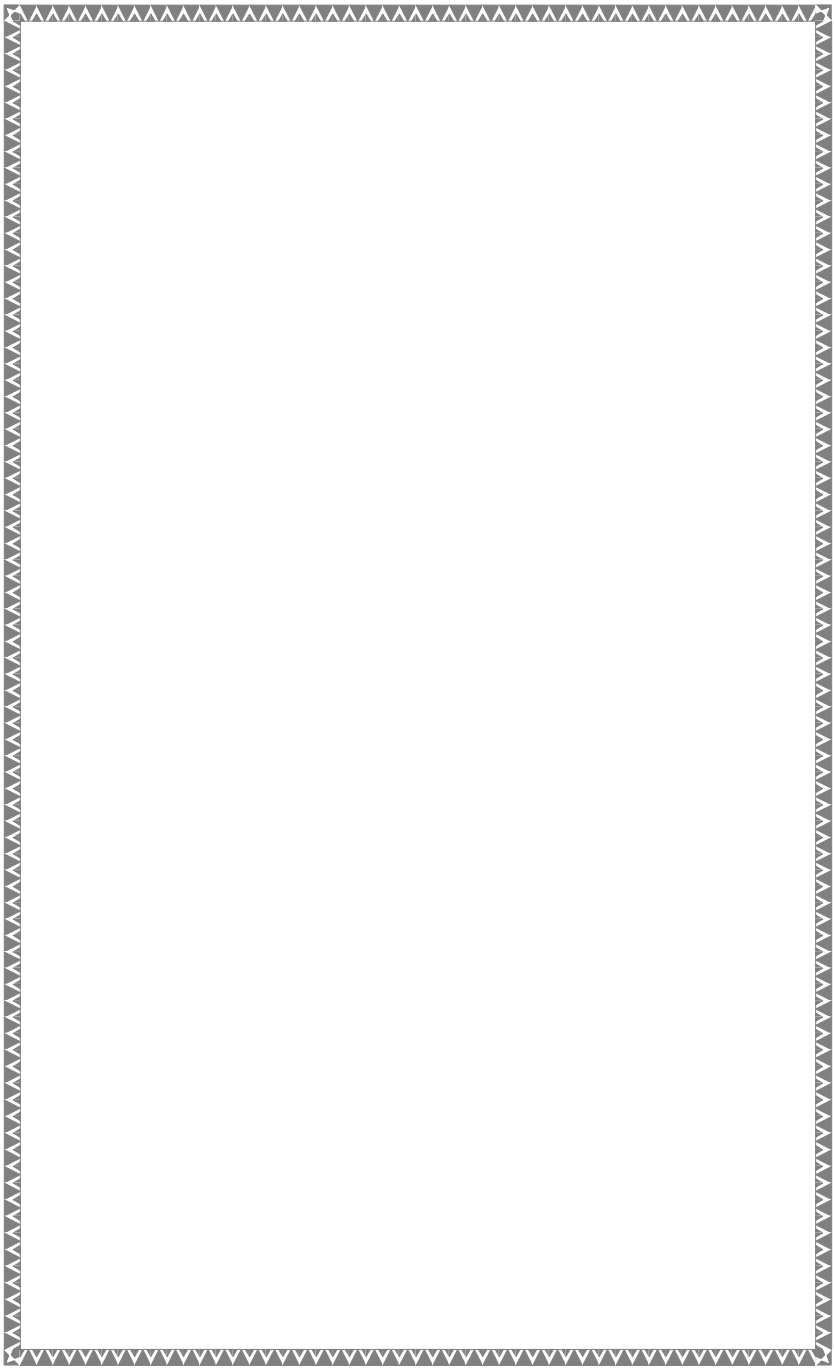
3- Tuhefu'l-Ukul, s.801

4- Tuhefu'l-Ukul, s.835

5- Tuhefu'l-Ukul, s.851

İmam Rıza'dan (a.s) Kırk Hadis

İMAM RIZA'NIN (A.S) KISACA HAYATI

Sekizinci İmam Hz. Ali Rıza (a.s), hicrî 148 yılında zilkade ayının 11. gününde Medine'de dünyaya geldi. Babası İmam Musa Kâzım (a.s), annesi ise Necme Hatun'dur. 35 yaşında iken Allah'ın emri ve babasının vasiyeti üzerine imamet görevini üstlendi.

Abbasî sultanlarından olan Me'mun, halkın beğenisini kazanmak için Medine'de bulunan İmam Rıza'yı (a.s) zorla Horasan'a davet etti. Zahirde İmam'a çok hürmet gösteren Me'mun, hilafeti de ona teklif etti.

Ancak Me'mun'un oyunlarının farkında olan İmam Rıza (a.s), Me'mun'la babasının cinayetlerinin sorumluluğunu öne sürerek bu teklifi reddetti. Daha sonra Me'-mun, İmam'a veliahtlık teklif etti ve ona başka bir seçe-neğin bulunmadığını bildirdi. İmam (a.s), devlet işlerine müdahale etmemek şartıyla bu teklifi kabul etti. Böylesi bir kabul, aslında üstü örtülü bir ret anlamına geliyordu.

İmam Rıza (a.s), büyük bir ilim ve fazilete sahipti. Bu yüzden "Âl-i Muhammed'in Âlimi" diye ün yapmıştı. O zamanda mevcut dinlerin temsilcilerini Horasan'a da-vet eden Me'mun, İmam ile münazara meclisleri tertip ederdi; İmam (a.s) da onları bizzat kendi delilleriyle sus-tururdu.

İmam'ın, halkın kalbine yerleşen sevgisi gittikçe artıyordu. Günün birinde Me'mun, İmam'ı bayram namazı kıldırmakla görevlendirdi. İmam (a.s) bu teklifi kabul ederken, ceddi Resulullah (s.a.a) gibi namaz kıldıracağını şart koştu, Me'mun da bunu kabul etti. İmam (a.s) bayram günü, sade bir elbise ve yalınayak, şehir dışına namaz kılınacak yere

giderken, halkın sevgi gösterisi ve tezahüratıyla karşılaştı.

Süslü elbiselerle binekler üzerinde bayram namazı yerine kadar İmam'a (a.s) eşlik eden devlet erkânı, halkın İmam'a gösterdiği ilgi karşısında ne yapacaklarını şa-şırdılar ve hemen Me'mun'a haber gönderdiler. Me'mun da, İmam'ın (a.s) namaz kılmasını önleyerek, onu geri çevirdi.

Me'mun, oyunlarının tutmadığını ve İmam'ın (a.s) kalplerdeki sevgisinin gün geçtikçe arttığını hissedince, buna daha fazla tahammül edemeyip hicrî 203 yılı safer ayının sonuncu günü İmam'ı 55 yaşında iken zehirleyerek şehit etti. Mübarek naaşını Tus şehri yakınlarında bir yere defnettiler. Şu anda Meşhed şehri olarak tanınmakta olan bu yer, günümüzde İmam Rıza'nın âşıklarının ziyaretgâhı olmuştur.

İMAM RIZA'DAN (A.S) KIRK HADİS

1- İyi ve Kötüye Karşı Müminin Tavrı

"İnsanlar (müminin nazarında) iki kısımdır: Kendisinden daha iyi ve takvalı olanlar, kendisinden kötü ve daha aşağı olanlar. (Mümin) kendisinden daha aşağı o-lan biriyle karşılaştığında şöyle demelidir: 'Belki onun i-yiliği gizlidedir ve bu onun yararınadır; benim iyiliğim ise açıktadır ve bu benim zararımadır.' Kendisinden da-ha iyi ve daha takvalı birini gördüğünde ise, ona (maka-mına) ulaşmak için ona karşı karşısında alçakgönüllü ol-malıdır. Bunu yaparsa makamı yücelir, iyilikleri halis o-lur, ismi iyilikle anılır ve zamanının efendisi olur."[1]

2- Hayır Umulmayan Kimse

"Asaletinde güvenirlilik, tabiatında kerem, ahlâkında sebat, nefsinde şeref ve kalbinde Allah korkusu tanımadığın kimseden, dünya ve ahiret işlerinden hiçbiri i-çin hayır bekleme."[2]

3- İmanın Dört Rüknü

"İman dört kısımdır: Allah'a tevekkül etmek, Alla-h'ın kaza ve kaderine razı olmak, Allah'ın emrine teslim olmak ve işi Allah'a bırakmak. Salih kul (Firavun ailesinin mümini)

1- Tuhefu'l-Ukul, s.925, hadis: 17
2- Tuhefu'l-Ukul, s.929, hadis: 31

şöyle demiştir: **İşimi Allah'a bırakıyorum. ...Bu yüzden Allah da onu, onların kurdukları kötü tuzaktan korudu."**[1]

4- İman Nedir?'

"İman; farzları yerine getirmek, haramlardan sakınmaktır. İman; kalple marifet (inanmak, Allah'ı bilmek), dil ile ikrar ve bedenle amel etmektir."[2]

5- Kur'ân'ın Tavsifi

Bir gün İmam Rıza (a.s) Kur'ân'dan söz etti, Kur'-ân'ın içerdiği kanıtları, nazmındaki ayet ve mucizeleri yüceltti ve şöyle dedi:

"Kur'ân, Allah'ın sağlam ipidir, kopmaz kulpudur, örnek yoludur. Cennete götürür, ateşten kurtarır. Üzerinden çok zaman geçti diye çürümez, diller tarafından sürekli tekrarlanmaktan dolayı zayıflamaz. Çünkü belli bir zaman için indirilmemiştir. Bilakis bütün insanlar için bir delil, bir burhan, bir hüccet kılınmıştır. Ne ö-nünden, ne de ardından batıl bulaşır ona. Hikmet sahibi, daima övülen Allah tarafından indirilmiştir."[3]

6- Cömertle Cimrinin Ahlâkı

"Cömert insan, kendi malından yesinler diye insanların malından yer; ama cimri insan, malını yemesinler diye insanların malından yemez."[4]

7- İmamet ve İmam

"İmamet; dinin yuları, Müslümanların nizamı, dünyanın salahı ve müminlerin izzetidir. İmamet, İslâm'ın gelişen kökü ve yükselen dalıdır. İmam'la namaz, zekât, oruç, hac ve

1- Biharu'l-Envar, c.78, s.338
2- Tuhefu'l-Ukul, s.877
3- Biharu'l-Envar, c.92, s.14
4- Tuhefu'l-Ukul, s.929, hadis: 33

cihat kâmil olur; ganimet ve sadakalar çoğalır; had ve hükümler uygulanır; hudut ve sınırlar korunur."

"İmam Allah'ın helalini helal, haramını da haram kılar; şer'î hadleri (cezaları) icra eder, Allah'ın dinini savunur; hikmet, güzel öğüt ve kesin delillerle halkı Rablerinin yoluna davet eder. İmam, âlemlere ufukta yer e-dinerek doğan bir güneş gibidir; öyle bir güneş ki, ne eller ona erişebilir, ne de gözler."

"İmam aydınlık saçan bir dolunay, parlak kandil, doğan nurdur. Karanlıkların ortasında, ıssız çölde ve engin denizlerde hidayet yıldızıdır. Susuzlar için tatlı bir su gibidir; doğru yola kılavuzluk eden ve tehlikeden kurtarandır. İmam, tepedeki ateş gibidir; soğuktan kaçıp ona sığınanı ısıtır, tehlikeli yerlerde kılavuzdur; kim ondan ayrılırsa helâk olur."[1]

8- Hikmet Kapısı

"Susmak, hikmet kapılarından bir kapıdır. Susmak, muhabbete sebep olur ve insanı her iyiliğe kılavuzluk e-der."[2]

9- Akıl Zahmetle Elde Edilmez

Ebu Haşim el-Caferî'ye şöyle buyurdu:

"Ey Ebu Haşim! Akıl, Allah'ın bir bağışıdır. Edep i-se zahmet çekilerek elde edilir. Edep elde etmek için uğraş veren kimse, sonunda onu elde eder; ama akıl edinmek için çabalayan insan, cahilliğini arttırmaktan başka bir iş yapmaz."[3]

10- Gerçek Müminin Üç Sünneti

"Bir mümin, şu üç Sünnet'e (haslete) sahip olmadık-ça, gerçek mümin olamaz: Rabbinden (alması gereken) bir

1- Usul-i Kâfi, c.1, s.200; Men Lâ Yahzuruhu'l-Fakih, c.4, s. 300; el-Hisal, s.527

2- A'lamu'l-Hidayet, c.10, s.306

3- Tuhefu'l-Ukul, s.933, hadis: 43; Usul-i Kâfi, c.1, s.24

Sünnet, Peygamber'inden (alması gereken) bir Sünnet ve İmam'ından (alması gereken) bir Sünnet. Rabbinin Sünnet'i, işini gizlemesidir. Allah Teala şöyle buyuruyor: **'Allah gaybı bilendir. O gaybı resullerinden razı olduklarından başkasına aşikâr etmez.'**[1] Peygamber'i-nin Sünnet'i, insanlarla iyi geçinmesidir. Nitekim Allah Teala, Peygamber'ine: **'(İnsanları) affet, iyiliği emret ve cahillerden yüz çevir.'**[2] buyurarak insanlarla iyi geçinmesini emretmiştir. Veli'sinin Sünnet'i ise, darlıkta (ve genişlikte) sabretmesidir."[3]

11- Aklın Kemali İçin Gerekli On Haslet

"Müslüman'da on haslet olmadıkça, aklı kemale er-mez: İyiliği umulmalı, kötülüğünden emin olunmalı, baş-kalarının az iyiliğini çok görmeli, kendisinin çok iyiliğini az saymalı, ihtiyacı olanların kendisine başvurmasından bıkmamalı, ömür boyu ilim talep etmekten yorulma-malı, Allah yolunda fakir olmayı zengin olmaktan daha çok sevmeli, Allah yolunda aşağı olmayı düşmanlar içerisinde aziz (üstün) olmaya tercih etmeli, tanınıp bilinmemeyi meşhur olmaya üstün tutmalı, en önemli olan onuncusu ise karşılaştığı herkesi kendisinden daha iyi ve daha takvalı bilmeli."[4]

12- Nefsi Hesaba Çekmek

"Kim nefsini hesaba çekerse, kâr eder; kim de ondan gafil olursa, zarara uğrar. Kim (Allah'tan) korkarsa, güvene kavuşur. Kim ibret alırsa, basiretli olur. Kim basiretli olursa, anlar. Kim de anlarsa, bilgili olur."[5]

13- Kulların En İyileri

"*Kulların en iyileri kimlerdir?" diye sorduklarında, şöyle*

1- Cin, 26–27
2- A'râf, 199
3- Usul-i Kâfi, c.2, s.242
4- Biharu'l-Envar, c.78, s.336
5- Biharu'l-Envar, c.78, s.352

buyurdu:

"Onlar iyilik yapınca sevinen, kötülük işleyince Allah'tan bağış dileyen, kendilerine nimet verilince şükreden, bir belâya duçar olunca sabreden ve bir şeye kızınca da affeden kimselerdir."[1]

14- Büyük Günahlar

"Kaçınılması gerekli olan büyük günahlar şunlardır: Allah'ın öldürülmesini haram kıldığı nefsi öldürmek. Zina. Hırsızlık. Şarap içmek. Anne ve babaya eziyet etmek. Savaştan kaçmak. Yetimlerin mallarını haksız yere yemek. Zaruret durumları dışında murdarı, kanı, domuz etini ve Allah'ın adı getirilerek (şer'i usullere göre) kesilmeyen hayvanın etini yemek. Açık kanıttan sonra faiz ve haram yemek. Haramdan mal kazanmak. Kumar. Ölçü ve tartıyı eksik yapmak. İffetli (suçsuz) kadınlara iftira etmek (zina iftirasında bulunmak). Li-vata. Yalan yere şahitlik etmek. Allah'ın lütfundan meyus olmak. Allah'ın cezalandırmamasından emin olmak. Allah'ın rahmetinden ümit kesmek. Zalimlere yardımcı olmak ve onlara yaslanmak. Yalan yere ant içmek. Darda olmaksızın başkasının hakkını vermemek. Yalan konuşmak. Kibirli olmak. İsraf ve savurganlık. Hıyanet et-mek. Haccı hafife almak, küçümsemek. Allah'ın velileriyle savaşmak. Boş şeylerle eğlenmek. Günah işlemekte ısrar etmek."[2]

15- Tevazuun Dereceleri

Alçakgönüllülüğün dereceleri vardır. Bu derecelerden bazıları şunlardır: Kişi kendisinin yerini bilmesi ve selim bir kalple kendini bu yere indirmesi. Sadece kendisine yapılmasını istediği şeyi başkasına yapmak. Bir kötülük gördüğünde, onu iyilikle savmak. Öfkeyi yutmak. İnsanları affetmek. Ve Allah ihsan sahiplerini sever.[3]

1- Tuhefu'l-Ukul, s.927

2- Uyunu Ahbar'ir-Rıza, c.2, s.127

3- el-Kâfi, c.2, s.124

16- Lütuf ve İhsanı Karşılığında Allah'a İtaat

"Eğer yüce Allah insanları, cennetle müjdeleyip cehennemle korkutmasaydı, yine de onlara yaptığı lütuf ve ihsanı karşılığında Allah'a itaat etmeleri, isyan etme-meleri gerekirdi."[1]

17- Orucun Hikmet ve Felsefesi

"Orucun neden insanlara farz kılındığı sorulacak olursa, cevap olarak şöyle denir: Açlık ve susuzluğun zorluğunu görerek ahiretin fakirliğini (sıkıntısını) anlamaları ve oruçlunun, huşulu olması, zelil ve zavallı olduğu-nu bilmesi, ödüllendirilmesi, sevaba ümitli olması, açlık ve susuzluk karşısında (bilinçle) sabrederek sevabı hak etmesi için oruç farz kılındı."

"Üstelik oruç, şehvetlerin (nefsî isteklerin) azalmasına da sebep olur. Yine orucun farz kılınması; dünyada insanlara bir öğüt olması, onları dinî sorumluluklarını yerine getirmeye yöneltmesi, ahirette kılavuz olması, dün-yadaki yoksulların durumlarını anlamaları ve Allah'ın onların mallarındaki farz kıldığı hakları yoksullara eda etmeleri sebebiyledir."[2]

18- Namazın Cemaatle Kılınmasının Hikmeti

"İşlerin en zoru üçtür: Kendi aleyhine tamamlansa da hakkı söylemek, her durumda Allah'ı anmak, mümin kardeşleri malında eşit kılmak (malî yardımda bulunmak)."[3]

19- Üç Şeyin Üç Şeyle Birlikte İstenmesi

"Allah (Kur'ân'da) üç şeyi, üç şeyle bağlantılı olarak emretmiştir: Namaz kılmakla zekâta birlikte emretmiştir. O hâlde, namaz kılıp da zekât vermeyen kimsenin namazı ka-

1- Biharu'l-Envar, c.71, s.174

2- Biharu'l-Envar, c.96, s.370

3- Müsned-i İmam Rıza, c.1, s.285–290

bul edilmez."

"Kendisine ve anne-babaya şükür ve teşekkürü birlikte emretmiştir; öyleyse kim annesine ve babasına teşekkür etmezse, Allah'a şükretmemiş sayılır."

"Kendisinden çekinmeyi ve sıla-i rahimde bulunmayı (akrabalarla iyi ilişkiler kurmayı) birlikte emretmiştir. Öyleyse kim sıla-i rahim yapmazsa, Allah Azze ve Celle'den gerektiği gibi çekinmemiştir."[1]

20- Şefaat Ümidiyle İbadeti Terk Etmek

"Âl-i Muhammed'in (Ehlibeyt'in) sevgisine güvenip (umut bağlayıp) ibadet için çaba göstermeyi ve salih ameller işlemeyi asla terk etmeyin."[2]

21- Hırs, Haset ve Cimrilikten Kaçının

"Hırs ve hasetten kaçının; çünkü geçmiş ümmetleri bu iki sıfat helâk etmiştir. Cimrilikten de sakının; çünkü cimrilik, hür ve mümin insanda bulunmaması gereken ve imana aykırı bir zaaftır."[3]

22- Seçkin Kullar

"Ey insanlar! Yüce Allah'ın size bahşettiği nimetleri hususunda Allah'tan korkup sakının. Günahlar işleyerek nimetlerin sizden uzaklaşmasına neden olmayın. Aksine, Allah Tealâ'nın size bahşettiği nimetlerinden dolayı şükrederek bu nimet ve lütufların devamlı olmasını sağlayın."

"Bilin ki, imandan ve Âl-i Muhammed'den evliyaullahın/Allah velilerinin hukukuna riayet etmekten sonra Allah'a yapacağınız en güzel şükür, dünyalık ihtiyaçları hususunda mümin kardeşlerinize yapacağınız yardımlar-dır ve bu sayede, onların Allah'ın cennetlerine varmalarına sebep

1- age. c.1, s.258
2- Biharu'l-Envar, c.78, s.347
3- Biharu'l-Envar, c.78, s.346

olursunuz. Bunu yapan kimse, Allah'ın seçkin kullarındandır."[1]

23- Cemaatle Kılınan Her Rekât…

"Namaz, ilk vakitte kılınmalıdır. Cemaatle kılınan her rekât, ferdî kılınan iki bin rekâta bedeldir."[2]

24- Rahatlığı, Lezzeti, Vefası ve Yiğitliği Olmayan Kimseler

"Cimrinin rahatlığı, hasetçinin lezzeti, çabuk usana-nın vefası, yalancının da yiğitliği olmaz."[3]

25- Farz ve Sünnet Oruçlar

"Ramazan ayının orucu, ramazan hilalinin görülmesiyle başlar ve şevval hilalinin görülmesiyle de sona e-rer. Teravih namazı cemaatle kılınmaz. Her (kamerî) ay-larından ayın her ilk perşembe, son perşembe ve onuncu günden sonraki ilk çarşamba günleri olmak üzere üç gün oruç tutmak müstehaptır. Şaban ayının orucu güzel bir amel ve sünnettir. Resulullah (s.a.a) buyurmuştur ki: Şaban ayı, benim ayımdır; ramazan ayı ise, Allah'ın ayıdır."[4]

26- Namazın Hikmeti

"Namazın hikmeti; Allah'ın rabbaniyetine ikrar et-mek, şeriki olmadığını belirlemek, onlara itiraf ederek Cebbar olan Allah'ın önünde tam teslimiyet ve huşu içerisinde durmak, geçmiş günahların affedilmesini dilemek, Allah'ın büyüklüğü karşısında günde beş defa yüzü yere koymak (secde etmek), unutmamak ve azmamak için Allah'ı sürekli anmak, O'nun huzurunda kendini hor ve hakir görmek, din

1- UyunuAhbari'r-Rıza, c.2, s.168–169
2- Tuhefu'l-Ukul, s.867
3- Tuhefu'l-Ukul, s.935
4- Tuhefu'l-Ukul, s.871

ve dünyayla ilgili nimetlerin artmasını da talep etmektir. Üstelik namaz, Mevlâ, yöneten ve yaratanı unutarak azmamak ve haddi aşma-mak için insanı, gece-gündüz sürekli olarak Allah'ı hatırlamaya iter. Namazda Rabbini anması ve O'nun huzurunda durması, onu her çeşit günah ve fesattan alıkoyar."[1]

27- Cihat

"Cihat, adil imamın emriyle yapılır. Kim mal, mülk ve canını savunma uğruna savaşır da öldürülürse, şehittir. Takiyye yurdunda (küfür diyarında) hiçbir kâfiri öldürmek caiz değildir; ancak can tehlikesi olmadığı takdirde kâfir katil veya azgın olursa, öldürülebilir. Aynı inancı taşımasalar da, başkalarının mallarını haksız yere yemek caiz değildir."[2]

28- İman ve İslâm

"İslâm, imandan başkadır. Her mümin, Müslüman-dır; ama her Müslüman mümin değildir. Hırsız, mümin olduğu hâlde (imanı vasfını taşıyarak) hırsızlık yapmaz. Şarap içen de, mümin olduğu hâlde şarap içmez. Mümin, mümin olduğu hâlde Allah'ın haram kıldığı canı öl-dürmez. (Dolayısıyla) haddi (şer'i cezayı) hak eden kimseler, ne mümindirler, ne de kâfir (yani Müslüman'dır-lar). Allah, kendisine cenneti ve orada ebedî kalmayı va-at ettiği bir mümini cehenneme sokmaz. Nifak, fısk veya başka büyük bir günahtan dolayı cehennem ateşini hak eden bir kimse, ne müminlerle haşrolur, ne de onlardan sayılır."[3]

29- Şarabın Haram Kılınmasının Sebebi

"Allah Tealâ şarabı haram kılmıştır; çünkü şarap fesada ve onu içen kimsenin şuurunu yitirip Allah'ı inkâr etmesine, Allah'a ve resullerine iftirada bulunmasına sebep olur. Yine

1- Uyunu Ahbar'ir-Rıza, c.2, s.261
2- Tuhefu'l-Ukul, s.871
3- Tuhefu'l-Ukul, s.877

şarap; fesada, (haksız yere) öldürmeye, zina iftirasında bulunmaya, zina etmeye ve Allah'ın haramlarından çekinmemeye yol açar. Bundan dolayı, içinde sarhoş edici maddelerin bulunduğu her şeyin içilmesinin haram olduğuna hükmettik; çünkü şarabı içmekle meydana gelen sonuçlar, diğer sarhoş edici içeceklerin içilmesiyle de meydana gelir. Öyleyse Allah'a ve ahiret gününe inanan, biz Ehlibeyt'i seven ve bizi dost tutmakla şereflenen herkes, her türlü sarhoş edici içecekten uzak dursun. İçki içenlerle bizim aramızda hiç-bir bağ yoktur."[1]

30- Kendisiyle Alay Edenler

"Yedi şey olmadan yedi şey alay sayılır: Kim kalben pişman olmaksızın diliyle mağfiret dilerse, kendisiyle a-lay etmiştir. Kim Allah'tan başarı ister ama ciddiyet göstermezse, kendisiyle alay etmiştir. Kim ihtiyatlı olmak ister ama sakınmazsa, kendisiyle alay etmiştir. Kim Allah'tan cenneti niyaz eder ama sıkıntılarda sabırlı olmaz-sa, kendisiyle alay etmiştir. Kim cehennemden Allah'a sığınır ama dünyevî lezzetleri terk etmezse, kendisiyle alay etmiştir. Kim Allah'ı anar ama O'na kavuşmaya koş-mazsa, kendisiyle alay etmiştir."[2]

31- Sıla-i Rahim

"Akrabanla iyi ilişki kur, bir içim su vermekle bile olsa. Akrabaya karşı en iyi ilişki, ona eziyet etmekten sakınmaktır. Allah kitabında şöyle buyurur: **Sadakalarınızı minnet ve eziyetle batıl etmeyin."**[3]

32- Bebeğin Yedinci Gününde

"Yeni doğan erkek veya kız çocuğu için yedinci gün kurban kesilir. Aynı gün saçı da kesilir, ismi konulur ve o

1- Vesailu'ş-Şia, c.17, s.262
2- Biharu'l-Envar, c.78, s.356
3- Bakara, 266. Biharu'l-Envar, c.78, s.338

günde saçının ağırlığı miktarınca da altın ve gümüş sadaka verilir."[1]

33- Selâm Vermede Fark Koymak

"Kim, fakir bir Müslüman'la karşılaştığında, zengine verdiği selâmdan farklı bir şekilde ona selâm verirse, kıyamet günü Allah'ı, kendisine gazaplı hâlde mülakat eder."[2]

34- Yakınlaşmış Bir Ecelle Sabahladım

İmam'a (a.s): "Nasıl sabahladın? (Nasılsınız?)" denildi, şöyle buyurdu:

"Azalmış bir süreyle, korunan (kaydedilen) amelle, boynumuzda duran ölümle, arkamızda olan ateşle ve bize ne yapılacağını da bilmediğim hâlde sabahladım."[3]

35- İnanmamız Gerekenler

"Kabir azabına, Nekir ile Münker'e (kabirde soru soran iki sorgu meleği), ölümden sonra dirilmeye, hesaba (sorgusuale), mizana (teraziye) ve sırata iman etmek; sapıklık önderlerinden ve onların takipçilerinden uzaklaşmak, onlardan teberri etmek, Allah'ın velilerini veli edinmek ve şarabın azını da, çoğunu da haram bilmek dinimizdendir (dinin şartlarındandır)."[4]

36- Muhkem ve Müteşabih Hadisler

"Kur'ân'ın müteşabih ayetlerini muhkem ayetlerine döndürerek açıklayan kimse dosdoğru yolu bulur."

İmam (a.s) daha sonra şöyle buyurdu:

"Kur'ân'da olduğu gibi, bizim hadislerimizde de, müteşabih ve muhkem ifadeler vardır. Bizim hadislerimizdeki

---

1- Tuhefu'l-Ukul, s.875
2- Vesailu'ş-Şia, c.8, s.442
3- Tuhefu'l-Ukul, s.929, hadis: 30
4- Tuhefu'l-Ukul, s.877

müteşabih ifadeleri muhkem ifadelere döndürün; muhkemleri bir kenara bırakıp sadece müteşabih ifadelere uymayın, aksi takdirde sapıtırsınız."[1]

37- Hediyeleşmek

"Hediye, gönüllerdeki kinleri giderir."[2]

38- Tefekkür İbadeti

"İbadet, çok namaz kılmak ve çok oruç tutmak demek değildir; ibadet, Allah'ın işleri üzerinde tefekkür etmektir."[3]

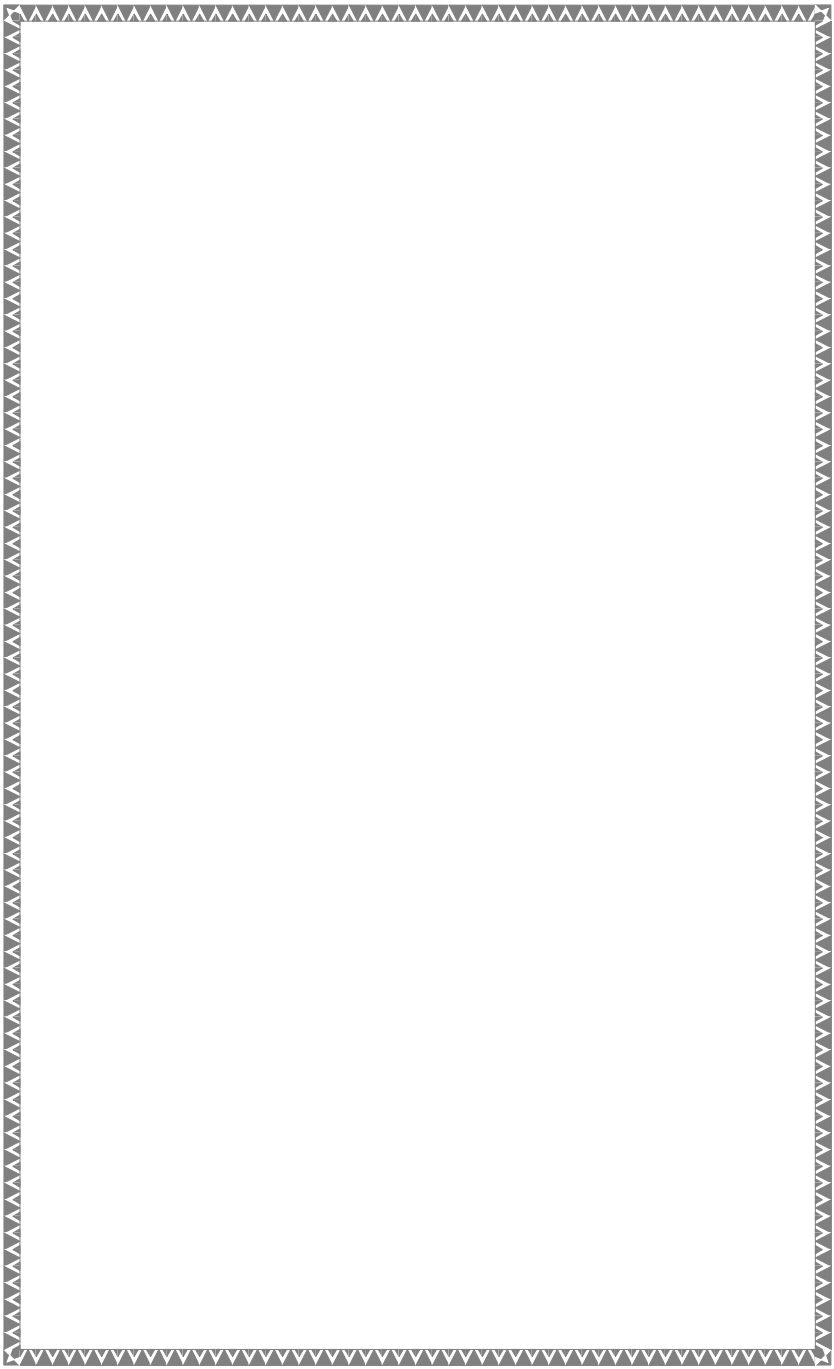
39- İnsanın Dostu ve Düşmanı

"Kendini insanlara sevdirmek, aklın yarısıdır."[4]

40- Kıyamet Günü Bana En Yakın Olacaklar

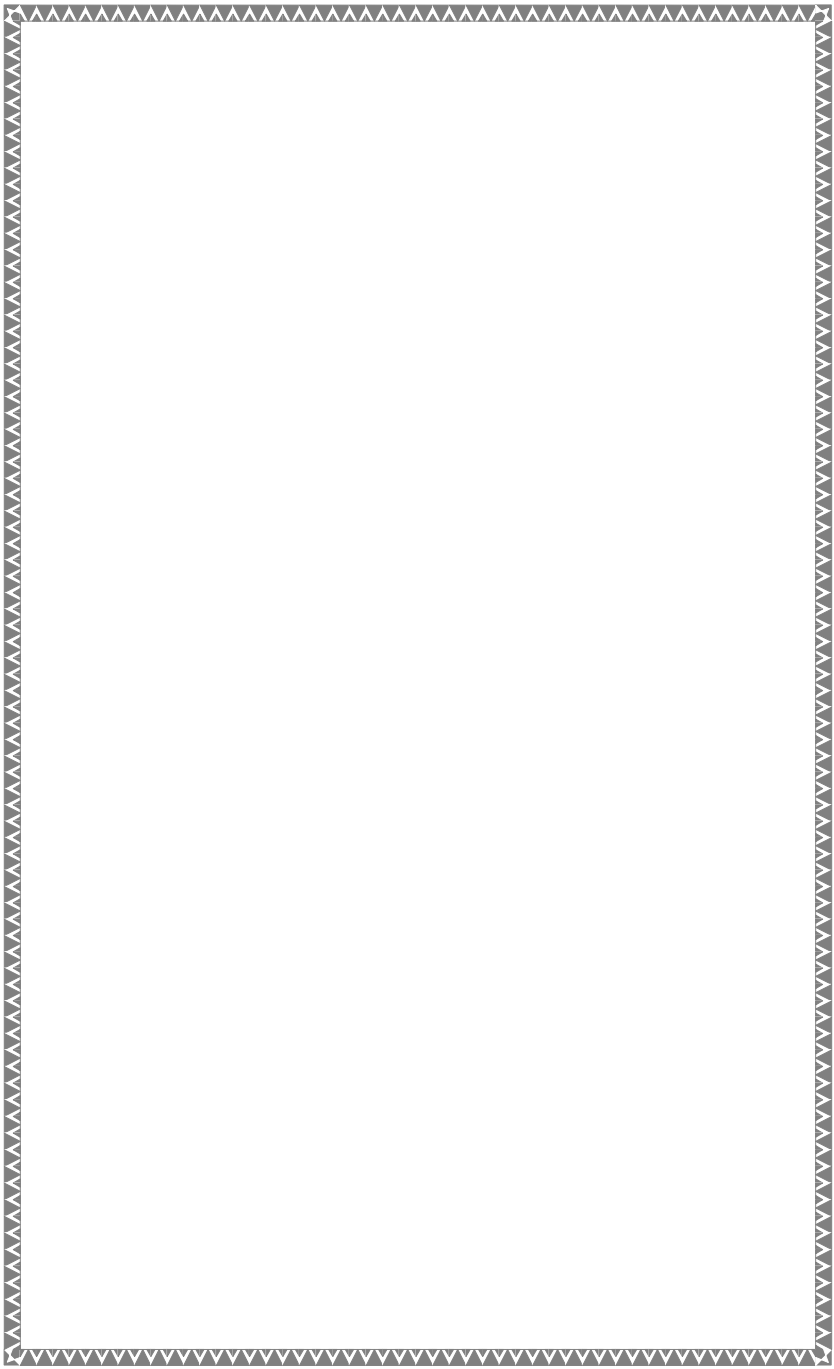
"Kıyamet günü bana en yakın olanınız, ahlâkı en gü-zel ve ailesi için en iyi olanınızdır."[5]

1- UyunuAhbari'r-Rıza, c.1, s.290
2- Biharu'l-Envar, c.78, s.352
3- el-Kâfi, c.2, s.55
4- A'lamu'l-Hidayet, c.10, s.306
5- Müsned-i İmam Rıza, c.1, s.294

İmam Muhammed

Taki'den (a.s) Kırk Hadis

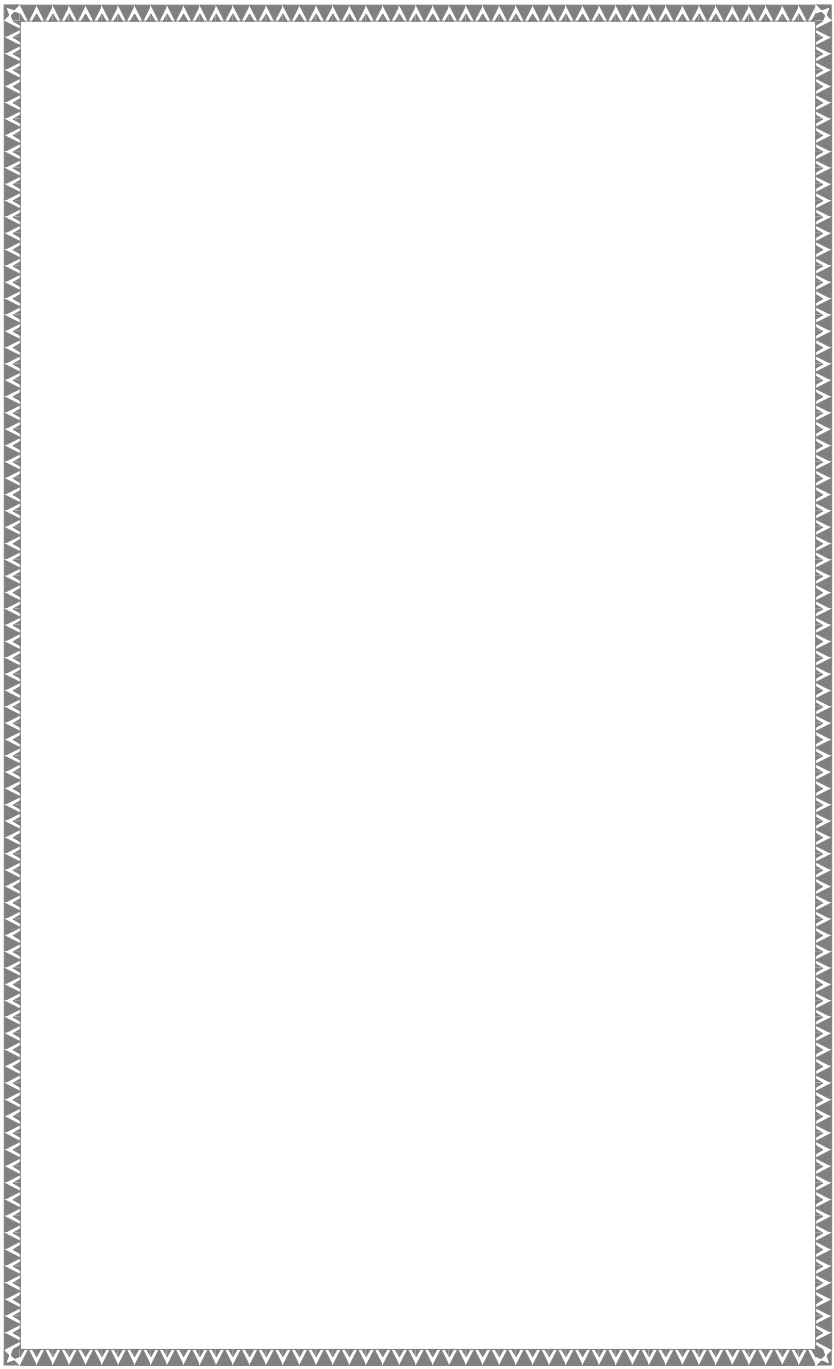
İMAM MUHAMMED TAKİ'NİN (A.S) KISACA HAYATI

Dokuzuncu İmam Hz. Muhammed Taki (a.s), hicrî 195 yılı recep ayının onu ya da ramazan ayının on dokuzunda Medine'de dünyaya geldi. Babası İmam Rıza, annesi ise Sebike'dir.

İmam Rıza (a.s), Allah'ın emriyle oğlu Muhammed Taki'yi kendisinden sonraki imam olarak tayin etti. İmam Muhammed Taki (a.s), imamet makamına eriştiğinde yaşı küçüktü; fakat ilimde öyle bir mevkie sahipti ki, halkın dinî sorunlarının hepsini hallediyor, sınamak için kendisine yöneltilen çok zor dinî sorulara en güzel şekilde cevaplar veriyordu.

İmam Muhammed b. Ali (a.s), çok takvalı ve cömert olduğu için "Taki" ve "Cevad" lakaplarını almıştır.

Hicrî 220 yılında Abbasî halifesi Mu'tasım, İmam Muhammed Taki'yi (a.s) Medine'den Bağdat'a getirtti ve aynı yılın zilkade ayının son gününde Bağdat'ta zehirleterek şehit etti. İmam Muhammed Taki (a.s) İmam Musa Kâzım'ın (a.s) yanına, Kâzimeyn'e defnedildi.

İMAM MUHAMMED TAKİ'DEN (A.S) KIRK HADİS

1- Allah'a Güvenmek

"Kim Allah'a güvenirse, Allah onu sevindirir. Kim Allah'a tevekkül ederse, Allah ona yeter. Allah'a güven-mek öyle bir kaledir ki, emin (güvenilir, sadakatli) müminden başkası ona sığınmaz. Allah'a tevekkül etmek, kötülükten kurtuluş ve her düşmana karşı sığınaktır. Din izzet, ilim hazine, susmak ise nurdur. Zühdün son derecesi, çok takvalı olmaktır. Bidatler gibi, dini yıkan bir şey olmaz. Tamah gibi insanları bozan bir şey bulunmaz. Halk yöneticiyle düzelir. Belâlar duayla defedilir."[1]

2- Günahkâra Ümit Bağlama!

"Kim günahkâr birine ümit bağlarsa, en küçük cezası mahrumiyet olur."[2]

3- Allah İçin Dost ve Düşman Olmak

"Yüce Allah, peygamberlerinden birine şöyle vahy-etti: Dünyada zahitlik yapman, rahatlığını çabuklaştırır; her şeyden kopup bana yönelmen, seni benim yanımdan azizleştirir. (Bu amellerin iyi de) fakat benim i-çin biriyle düşman

1- A'yanu'ş-Şia, yeni baskı, c.2, s.35
2- İhkaku'l-Hak, c.12, s.436

veya dost oldun mu?"[1]

4- Bir İşi Görmeden Razı Olmak

"Bir olayla karşılaşıp ondan ikrah eden/hoşlanma-yan kimse, onu hiç görmeyen kimse gibidir. Bir olayı gör-meyip (işin içinde olmayıp) de ondan razı olan kimse i-se, ona tanık olan biri gibidir."[2]

5- İhtilafın Nedeni

"Cahil susarsa, insanlar ihtilafa düşmez."[3]

6- Dostlarından Birine Tavsiyesi

Dostlarından birine şöyle yazdı:

"Biz bu dünyada birbirimizden ayrıyız. Ama (ahiret-te) kimin fikir ve inancı, arkadaşının fikir ve inancının aynısı olursa, nerede olursa olsun, o da onunla birlikte olur; çünkü asıl yerleşme yurdu ahiret yurdudur."[4]

7- Konuşanı Dinlemek

"Konuşan birini (canı gönülden) dinleyen kimse, gerçekte ona tapmış olur. Konuşan Allah'tan konuşursa, Allah'a tapmış olur; Şeytan'ın diliyle konuşursa, Şeyta-n'a tapmış olur."[5]

8- Hikmetli Sözler

"Tövbeyi geciktirmek, aldanıştır. Yapılacakları ertelemek, şaşkınlıktır. (Günah işlemek amacıyla) Allah'a kar-şı mazeret aramak, helâk olmaya sebep olur. Günah işlemekte ısrar etmek, kendini Allah'ın tuzağından güven-de samanın

1- Tuhefu'l-Ukul, s.951
2- Tuhefu'l-Ukul, s.953
3- A'yanu'ş-Şia, yeni baskı, c.2, s.36
4- Tuhefu'l-Ukul, s.953, hadis: 8
5- Tuhefu'l-Ukul, s.956

sunucudur. Oysa: **Allah'ın tuzağından, hüs-rana uğrayan topluluktan başkası güvende olmaz.**"[1]

9- İnsanların İhtiyaçlarını Gidermek

"Allah'ın nimetleri bir kimseye çoğaldıkça, insanların ona ihtiyacı da çoğalır; kim bu zahmete (ihtiyaçları giderme zahmetine) katlanmazsa, o nimetleri yok olmaya hedef kılar."[2]

10- Dört Haslet

"Dört haslet, bir işi yapmak için insana yardımcı o-lur: Sıhhat, zenginlik, ilim ve tevfik."[3]

11- Nasihat

Adamın biri İmam'a (a.s): "Bana nasihat et." deyince İmam (a.s): "Kabul eder misin?" *diye sordu. Adam: "Evet, kabul ederim." dedi. Bunun üzerine İmam (a.s) şöyle buyurdu:*

"Sabrı kendine yastık et, fakirlikten çekinme, şehvetleri (lezzetleri) terk et, heva ve hevese muhalefet et ve bil ki, Allah'ın gözünden uzaklaşamazsın; öyleyse hâl ve hareketlerine dikkat et."[4]

12- Zulme Ortak Olanlar

"Zulmü yapan, zulmü yapana yardım eden ve zulme razı olan, o zulümde ortaktırlar."[5]

13- Allah İle Müstağni Olmayı Dilemek

"Kim Allah ile müstağni olmayı dilerse, insanlar o-na muhtaç olur ve kim Allah'tan çekinirse, insanlar onu se-

1- Tuhefu'l-Ukul, s.953
2- İhkaku'l-Hak, c.12, s.428
3- İhkaku'l-Hak, c.12, s.438
4- Tuhefu'l-Ukul, s.951, hadis: 1
5- İhkaku'l-Hak, c.12, s.432

ver."[1]

14- Bir İşi Sağlama Almadan Açıklama!

"Bir işi sağlamlama almadan önce açıklamak, o işin bozulmasına sebep olur."[2]

15- Her Yüceliğin Merdiveni

"Allah'a güvenmek, her değerli şeyin pahası ve her yüceliğin merdivenidir."[3]

16- Kefili Allah Olan Zayi Olmaz

"Kefili Allah olan bir kimse, nasıl zayi (çaresiz) olabilir? Allah'ın aradığı bir kimse nasıl kurtulabilir? Kim Allah'tan kopup başkasına ümit bağlarsa, Allah onu ken-di hâline bırakır. Kim bilgisi olmaksızın bir iş yapmaya kalkışırsa, bozduğu düzelttiğinden daha çok olur."[4]

17- Allah'ın Sevgisini Kazanmanın Zorluğu

"Allah'ın muhabbet ve sevgisini kazanabilmek için, birçok insana düşman olmamız gerekir (veya gerekebilir)."[5]

18- Az ve Öz Bir Nasihat

"Bana az ve öz bir nasihatte bulun." diyen bir şahsa şöyle buyurdu:

"Kendini dünyadaki ardan (utanç verici işleri yapmaktan) ve ahiretteki nardan (ateşten) koru."[6]

1- İhkaku'l-Hak, c.12, s.429
2- Tuhefu'l-Ukul, s.955, hadis: 12
3- Biharu'l-Envar, c.78, s.364
4- Biharu'l-Envar, c.78, s.364
5- Biharu'l-Envar, c.78, s.363
6- İhkaku'l-Hak, c.12, s.439

19- Vazifelerini Yapmayan Âlimler

"Eğer âlimler, öğüt vermekten çekinir, şaşkın ve sa-pık birini görüp de onu hidayet etmez ve (ruhu) ölü birini görüp de onu diriltmezlerse, kendilerine hıyanet et-miş olurlar."[1]

20- İlâhî Takva

"Sana ilâhî takvayı tavsiye ediyorum; çünkü ilâhî takva, insanı (bu dünyada) helâk olmaktan kurtarır ve kıyamet günü için ona büyük bir kazanç sayılır. Yüce Allah, takva vasıtasıyla kulunu, aklı ermediği tehlikeler-den korur, körlük ve cahilliğini takvayla giderir. Nasıl ki Nuh (a.s) ve gemide onunla beraber olanlar, takva va-sıtasıyla boğulmaktan kurtuldular. Salih (a.s) ve onunla birlikte bulunanlar da takva vasıtasıyla yıldırım (azabın)dan necat buldular. Aynı şekilde sabredenler de, tak-va vasıtasıyla kurtuluşa erdiler."[2]

21- Kötü Adam Kılıca Benzer

"Kötü adamla dost ve arkadaş olmaktan kaçın. Çün-kü o, görünüşü güzel, ama etkisi kötü olan kılıca benzer."[3]

22- Doğru Yolu Gizlemek

"Senin isteğine uyup da doğru yolu senden gizleyen kimse, sana zulmetmiştir."[4]

23- Müminin İzzeti

"Müminin izzeti, halka muhtaç olmamasındadır."[5]

1- Biharu'l-Envar, c.78, s.361
2- Biharu'l-Envar, c.78, s.358
3- Biharu'l-Envar, c.78, s.364
4- Biharu'l-Envar, c.78, s.364
5- Biharu'l-Envar, c.78, s.365

24- Yiğitliğin Kemali

"Hiç kimseyle, sevmediği bir durumla karşılaşmamak, yiğitliğin kemalindendir."[1]

25- Heva ve Hevese Uyan…

"Heva ve hevesine uyan, düşmanını arzusuna kavuşturmuştur."[2]

26- Mümin Üç Şeye Muhtaçtır

"Mümin üç şeye muhtaçtır: Allah'tan olan başarıya, kendisinden olan öğütçüye, nasihat edenin nasihatini ka-bul etmeye."[3]

27- Amellerin Ziyneti

"İffetli olmak (şeref ve haysiyeti korumak) fakirliğin, şükretmek zenginliğin, sabretmek belânın, tevazu soyluluğun, fasih konuşmak konuşmanın, ezberlemek rivayetin, alçakgönüllülük ilmin, güzel edep aklın, güler yüzlü-lük cömertliğin, huşu namazın, tasarruf kanaatin, boş iş-leri terk etmek ise takvanın ziynetidir.[4]

28- Temkinli Davranmak

"Temkinli davran ki, hedefine ulaşasın veya ona yaklaşasın."[5]

29- Hazineler

"Güvenilir kardeşler, birbirlerinin hazineleridir."[6]

1- Nuru'l-Ebsar, s.108
2- Biharu'l-Envar, c.78, s.364
3- Biharu'l-Envar, c.78, s.358
4- İhkaku'l-Hak, c.12, s.434
5- Biharu'l-Envar, c.78, s.364
6- Biharu'l-Envar, c.78, s.362

30- Şükretmek Nimeti Artırır

"Kullar şükretmeye ara vermedikçe, Allah Tealâ da nimetlerini artırmaya ara vermez."[1]

31- İyilik Yapan Daha Çok Muhtaçtır

"İyilik yapanlar, yaptıkları iyiliklere, iyiliğe ihtiyaçları olanlardan daha çok muhtaçtırlar; çünkü iyiliğin mü-kâfatı, iftiharı ve anısı iyilik yapanlar içindir. Öyleyse iyilik yapan bir adam, önce kendisine iyilik yapmıştır."[2]

32- Kulu Allah'ın Rızasına Kavuşturan Şeyler

"Üç şey, kulu Allah'ın rızasına kavuşturur: Çok af dilemek, yumuşak huyluluk, çok sadaka vermek."

"Üç haslete sahip olan kimse de pişman olmaz: Aceleyi terk etmek, istişarede bulunmak ve karar aldığında Allah'a tevekkül etmek."[3]

33- İyi Geçinmek

"İyi geçinmeyen kimse, sevmediği durumlarla karşılaşır."[4]

34- Giriş Yolunu Bilmeyen Çıkışı da Bilmez

"Bir işin giriş yollarını bilmeyen, çıkış yollarında da aciz ve takatsiz kalır."[5]

35- Önce Dene, Sonra Güven!

"Deneyip sınamadan bir şeye itimat eden, kendisini teh-

1- Tuhefu'l-Ukul, s.955
2- İhkaku'l-Hak, c.12, s.437
3- İhkaku'l-Hak, c.12, s.438
4- Biharu'l-Envar, c.78, s.364
5- Biharu'l-Envar, c.78, s.364

likeye ve zahmetli bir sonuca maruz bırakmıştır."[1]

36- Kardeşine Gizlide Öğüt Vermek

"Kardeşine gizlide öğüt veren, onu süslemiştir; ona açıktan (başkalarının yanında) öğüt verense, onu lekelemiştir."[2]

37- Şükredilmeyen Nimet

"Şükredilmeyen nimet, bağışlanmayan günaha benzer."[3]

38- En İyi Bağış

"Afiyet, Allah'ın en iyi bağışıdır."[4]

39- İşi Zamanı Gelmeden Yapmak

"Bir işi, zamanı gelmeden yapmaya kalkışmayın; yok-sa pişman olursunuz. Ömrün süresini uzun saymayın; yoksa kalbiniz katılaşır. Zayıf insanlara merhametli dav-ranarak Allah'ın merhametini dileyin."[5]

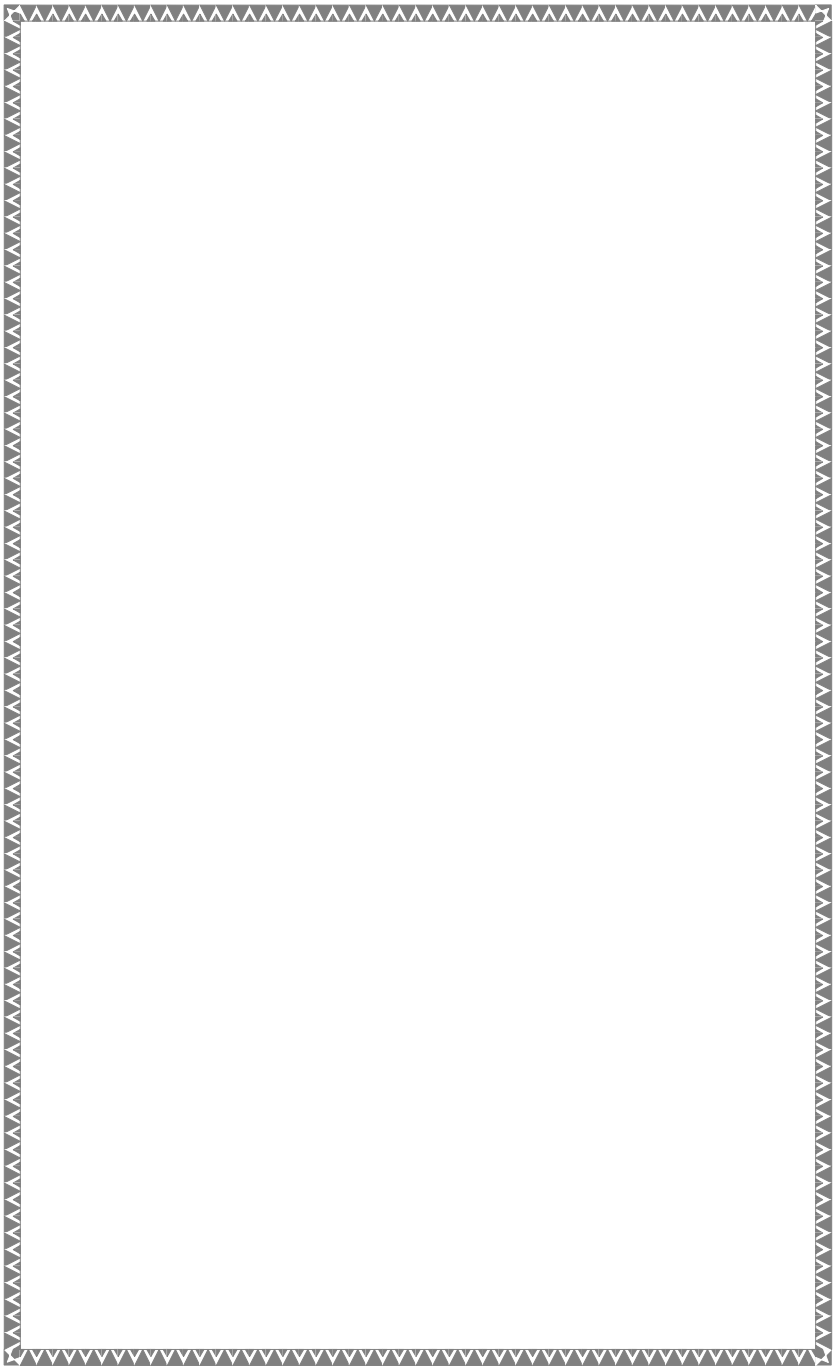
40- Bilin ki...

"Bilin ki, halîm ve âlim olan Allah, ancak rızasına razı olmayanlara (O'nun rızasına uygun amel etmeyenlere) gazap eder; bağışını, sadece reddedenlerden esirger ve yalnızca hidayetini kabul etmeyenleri saptırır."[6]

1- Nuru'l-Ebsar, s.108
2- Tuhefu'l-Ukul, s.877
3- Biharu'l-Envar, c.78, s.364
4- A'yanu'ş-Şia, yeni baskı, c.2, s.36
5- İhkaku'l-Hak, c.12, s.431
6- Biharu'l-Envar, c.78, s.359

İmam Ali Naki'den (a.s)

Kırk Hadis

İMAM ALİ NAKİ'NİN (A.S) KISACA HAYATI

Medine'de hicrî 212 yılında dünyaya gelen İmam Ali Naki (a.s), genç yaşta iken babasını kaybetti. Yaşadığı dönem, Abbasî halifelerinden sırasıyla Mu'tasım, Vasık, Mütevekkil, Muntasır, Mustein ve Mu'tezz'in başta oldukları döneme rastlar.

Medine Valisi, İmam'ın halk arasındaki itibar ve sevgisinden doğabilecek muhtemel tehlikeleri Mütevekkil'e bildirince Mütevekkil, İmam'ı (a.s) göz hapsi altında tut-mak için hilafetin merkezi olan Samerra şehrine gelmeye zorladı.

Zahirde İmam'a dokunulmamasına rağmen çeşitli vesilelerle İmam'a baskı ve eziyet yapılıyordu. Hatta defalarca İmam'ın evi Mütevekkil'in emriyle aratılmıştı.

Ehlibeyt'e karşı düşmanlık gütmek yönünden Abbasî halifeleri arasında Mütevekkil ön sırada yer alır. O açıkça İmam Ali'ye (a.s) küfür eder ve eğlence meclislerinde, soytarılarına İmam Ali'yi taklit ettirir ve eğlenirdi. Onun emriyle İmam Hüseyin'in (a.s) türbesi tamamen yerle bir edildi.

Müslümanların beytülmalini sorumsuzca harcayan Abbasî halifeleri, Allah'ın ahkâmını da gereğince tatbik etmiyorlardı. Bu durum karşısında, diğer Ehlibeyt İmam-ları gibi, İmam Ali Naki (a.s) de, Müslümanları uyararak zalimlere karşı durmalarını ve İslâm ahkâmını müdafaa etmelerini istiyorlardı.

İmam'ın (a.s) bu çalışmalarından tedirgin olan Abbasî halifesi Mu'tez, sonunda İmam Ali Naki'yi hicrî 254 yılında

42 yaşında iken zehirleyerek şehit etti. Kabri, Samerra şehrindedir.

İMAM ALİ NAKİ'DEN (A.S) KIRK HADİS

1- Allah'ı Nitelemek

"Allah, kendisini neyle nitelemişse, ancak onunla nitelenir, başka bir şeyle nitelendirilmez. Allah'ı nitelemek nasıl mümkün olabilir?! Oysa duyular, O'nu idrak etmekten, düşünceler O'na ulaşmaktan, sezgiler O'nu sınırlandırmaktan ve gözler O'nu kuşatmaktan acizdir. Yakın olduğu hâlde uzak, uzak olduğu hâlde yakındır."[1]

2- Hicret

"Hakkı aramak üzere hareket edip de kemaline varmadan ölen kimse, hayır üzere ölmüştür. Nitekim Allah Tealâ şöyle buyuruyor: **Kim, Allah ve Resulü'ne doğru hicret ederek evinden çıkar ve sonra ölürse, onun mü-kâfatı Allah'a aittir.**"[2]

3- Dikkat Et!

"Kendi değerini bilmeyenin şerrinden emin olma."[3]

4- İnsanların En Çok Öfkelendiği Kimse

"Kendini beğenen kimseye öfkelenen çok olur."[4]

1- Tuhefu'l-Ukul, s.1027
2- Tuhefu'l-Ukul, s.999
3- Tuhefu'l-Ukul, s.1033
4- Biharu'l-Envar, c.78, s.369

5- Dünya Bir Pazardır

"Dünya bir pazardır; bir grup onda kâr eder, diğer bir grup zarar."[1]

6- Fakirlik

"Fakirlik, açgözlülük ve ümitsizlikten ibarettir."[2]

7- Hayırdan Daha Hayırlısı

"Hayırdan daha hayırlı olan, o hayrı yapandır. Güzel sözden daha güzel olan, onu söyleyendir. İlimden da-ha üstün olan, o ilmi taşıyandır. Kötülükten daha kötü olan, onu işleyendir. Dehşetten daha dehşetli olan, o dehşeti yaratandır."[3]

8- Cebriyecilik

"Kim (Allah tarafından) günah işlemeye mecbur kılındığını zannederse, kendi günahını Allah'ın üzerine at-mış ve kulları cezalandırmada O'na zulüm isnadında bulunmuştur."[4]

8- İmam Hüseyin'in Hareminde Dua

"Allah'ın, kendisine dua edilmesini sevdiği bazı yerler vardır ki, o yerlerde dua edenin duasını kabul eder. Hüseyin'in haremi (türbesi) de o yerlerden biridir."[5]

9- Hüsnü Zan ve Suizan

"Adaletin zulümden daha yaygın olduğu bir zamanda, bir kimsenin, kötülüğüne yakin etmedikçe başka bir kimse

1- Tuhafu'l-Ukul, s.1033
2- Biharu'l-Envar, c.78, s.368
3- A'yanu'ş-Şia,c2 s.39
4- Tuhefu'l-Ukul, s.969
5- Tuhefu'l-Ukul, s.1027

hakkında suizanda bulunması haramdır. Zulmün adaletten daha yaygın olduğu bir zamanda da, iyi olduğunu (kesin) bilmediği sürece, bir kimse hakkında hüsnü zanda bulunmak doğru değildir."[1]

11- Allah'a İtaat Etmenin Sonucu

"Allah'tan korkandan, korkulur. Allah'a itaat edene, itaat edilir. Yaratıcıya itaat eden, yaratılanın öfkesinden ötürü endişe duymaz. Yaratıcıyı öfkelendiren de, yaratılanın öfkesinden emin olmaz.[2]

12- İleri Görüşlü Ol!

"İleri görüşlülükle, tefritin (gevşek davranıp kusurda bulunmanın) doğuracağı hasret ve pişmanlıkları hatırla (onları telafi etmeye çalış)."[3]

13- Hasedin Zararı

"Haset, hasenatı (iyilikleri) yok eder ve öfkeye yol açar."[4]

14- Anne-Babayı İncitmek

"Anne ve babayı incitmek, fakirlik ve zillete sebep olur."[5]

15- Kınamak, Kin Beslemekten İyidir

"Kınamak, ağır sözlerin anahtarı olduğu hâlde, kin beslemekten daha iyidir."[6]

1- A'yanu'ş-Şia, c.2, s.39
2- Tuhefu'l-Ukul, s.1027
3- Biharu'l-Envar, c.78, s.370
4- A'yanu'ş-Şia, c.2, s.39
5- Biharu'l-Envar, c.78, s.369
6- A'yanu'ş-Şia, c.2, s.39

16- Nefsin Özelliği

"Bilin ki nefis, kendisine sunulana hemen meyleder; esirgenenden ise çabuk geri durur."[1]

17- İlerlemede Ortaklık

"Öğretmen ve öğrenci (kemale doğru) ilerlemede ortaktırlar."[2]

18- Geceleri İbadet, Gündüzleri Oruç

"Geceleri uyanık kalmak (ibadet etmek), uykunun tadını çoğaltır; açlık (oruç tutmak) da yemeğin lezzetini artırır."[3]

19- Ölüm Anını Düşünmek

"Ailenin önünde yere serileceğin (can vereceğin) anı aklına getir; ne doktorlar seni ölümden kurtarabilir ve ne dostunun sana faydası olur."[4]

20- İmansız Amel

"Allah, kalbinin inanmadığı bir din üzereyken amel eden kimsenin, doğru bir niyet ve samimiyetle yaptığı ameller hariç, hiçbir amelini kabul etmez."[5]

21- Allah'ın Ani Cezasından Emin Olma!

"Allah'ın düzen ve elemli cezasından emin olan kimse, böbürlenip büyüklük taslar. Derken Allah'ın kazasına ve geçerli emrine yakalanıverir."[6]

1- A'yanu'ş-Şia, c.2, s.39
2- Biharu'l-Envar, c.78, s.367
3- İmam (a.s) bu sözü, geceleri ibadet etmeye, gündüzleri ise oruç tutmaya teşvik babında buyurmuştur. A'yanu'ş-Şia, c.2, s.39
4- A'yanu'ş-Şia, c.2, s.39
5- Tuhefu'l-Ukul, s.1001
6- Tuhefu'l-Ukul, s.1029

22- Nimetleri Korumak ve Artmasını Sağlamak

"Nimetleri kadrini bilerek onları koruyun ve onlara şükrederek artmasını isteyin."[1]

23- Yakin ve Musibet

"Allah tarafından açık bir delil üzere olan (yakin derecesine varan) kimse, bedeni doğranıp parça parça edil-se bile, dünya musibetleri ona kolay gelir."[2]

24- Dünya ve Ahiret

"Allah, dünyayı musibet, ahireti ise mükâfat yurdu kılmıştır. Dünya musibetini ahiret mükâfatının sebebi, ahiret sevabını da dünya musibetinin bedeli kılmıştır."[3]

25- Hayrı Dilenen Kul

"Allah bir kulun hayrını dilediğinde, ona kınamaları kabul etme erdemi verir."[4]

26- Yumuşak Huyluluk ve Aptallık

"Yumuşak huylu zalim, yumuşaklığı vasıtasıyla zulmünü affettirebilir. Haklı olan aptal kişi de, aptallığından dolayı hak oluşunun nurunu söndürebilir (haklılığına gölge düşürebilir)."[5]

27- Zamanın Halifesine

İmam Ali Naki (a.s), Halife Mütevekkil'in ısrarı üze-re şu şiir okudu:

"İnsanlar korunmak için dağ tepelerine tırmandılar. Yi-

1- A'yanu'ş-Şia, c.2, s.39
2- Tuhefu'l-Ukul, s.1031
3- Tuhefu'l-Ukul, s.1033
4- Tuhefu'l-Ukul, s.1027
5- Tuhefu'l-Ukul, s.1033

ğit kişilerdi; ama o tepeler fayda etmedi onlara, yenildiler.

Yüceldiler, sonra düşürüldüler; çukurlara (mezarlara) yerleştiler. Ne de kötü yerlerdi onlara, yerleştikleri yerler (mezarlar)!

Gömülüp gittiler; sonra da bir feryat eden, artlarından bağırdı: "Nerede bilezikleri, taçları, süslü iftihar e-dilen elbiseleri, tahtları?

Ne oldu o nazla nimetlerle beslenen ve süslenen yüz-ler? Hani vaktiyle perdelerle gizlenirdi?"

Kabir bu soruyu onun yerine şöyle cevaplar: "Şimdi o yüzlerde oynaşıp dolaşmaktadır kurtlar.

Uzun bir müddet yiyip içtiler. Şimdi ise başkalarına yem oldular."

Nice yıllar, oturmak için binalar yaptılar. Ama sonunda evlerinden ve ailelerinden ayrılıp kabre intikal et-tiler.

Uzun bir müddet, hazineler toplayıp mallar yığdılar. Sonunda onları düşmanlara dağıtıp göç ettiler."[1]

28- Ne Cebir, Ne Tefviz

"Sapıklık ve küfürden Allah'a sığınırız. Biz ne cebre (zorlamaya) inanıyoruz, ne de tefvize (tam serbestîliğe). Biz, Kur'ân'ın tanıklık ettiği ve Peygamber'in Ehlibeyt'inden olan Hidayet İmamları'nın da inandığı üzere, bu ikisinin ortasında yer alan bir şeye inanıyoruz. Bu inanca göre, Allah, bize verdiği güç ve kudret ile bizi itaate çağırarak imtihan etmekte ve bizi sınamaktadır."[2]

29- Şükrün Mutluluğu

"Şükredenin, şükretmesiyle hak ettiği mutluluk, şük-rü gerekli kılan nimetin verdiği mutluluktan daha çoktur. Çünkü nimet metadır (geçici dünyevî geçimliktir); şükür ise

1- A'yanu'ş-Şia, c.2, s.38

2- Tuhefu'l-Ukul, s.989

hem nimettir, hem de uhrevî mükâfat."[1]

30- Emri Altındaki Kimselere Kızmak

"Emri altındaki kimseye (yersiz yere) kızmak aşağılıktır."[2]

31- Dünyada Mal, Ahirette Amel

"İnsanlar, dünyada mallarıyla, ahirette ise amelleriyle değer kazanırlar."[3]

32- Kıskançlıktan Kaçının

"Hasetten kaçın. Çünkü onun kötü etkisi seni etkiler, ama düşmanına bir zarar vermez."[4]

33- Tabiatı Bozuk İnsanlar

"Hikmet, tabiatı bozuk insanlarda etkili olmaz."[5]

34- Münakaşa

"Münakaşa, eski dostluğu bozar."[6]

35- Üç Kimseden Üç Şeyi Bekleme

"İncittiğin kimsenden samimiyet, aldattığın kimseden vefa, kendisine suizanda bulunduğun kimseden de nasihat bekleme."[7]

1- Tuhefu'l-Ukul, s.1031
2- Biharu'l-Envar, c.78, s.370
3- A'yanu'ş-Şia, c.2, s.39
4- A'yanu'ş-Şia, c.2, s.39
5- A'yanu'ş-Şia, c.2, s.39
6- A'yanu'ş-Şia, c.2, s.39
7- A'yanu'ş-Şia, c.2, s.39

36- Nefisle Dilin Esiri

"Heveslerine uyan, nefsinin; cahil ise dilinin esiridir."[1]

37- Dostluğunu Sunana Karşı Vazifen

"Kim dostlukla görüşünü (iyi niyetini) birlikte sana sunarsa, sen de itaatini ona sun."[2]

38- Şakalaşmak

"Şakalaşmak ve boş işlerle uğraşmak, aptal ve cahil kişilerin işidir."[3]

39- Musibette Sabırsızlık

"Musibet; sabreden için bir, sabırsızlık gösteren için ise ikidir."[4]

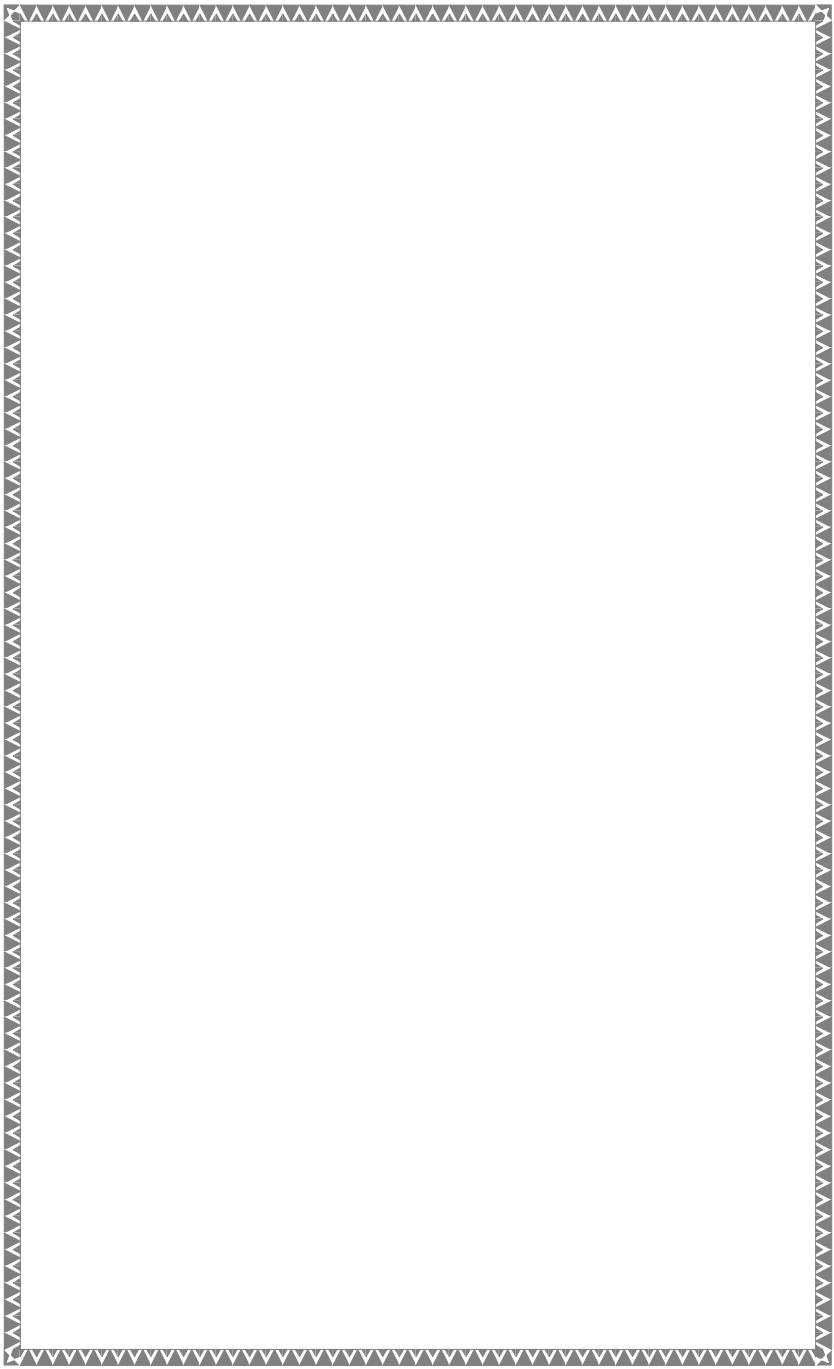
40- Bencilliğin Zararları

"Bencillik, insanı ilim öğrenmekten alıkoyar; hakirlik ve cahilliğe sebep olur."[5]

1- Biharu'l-Envar, c.78, s.369
2- Tuhefu'l-Ukul, s.1033
3- Biharu'l-Envar, c.78, s.369
4- A'yanu'ş-Şia, c.2, s.39
5- age.

İmam Hasan Askerî'den

(a.s) Kırk Hadis

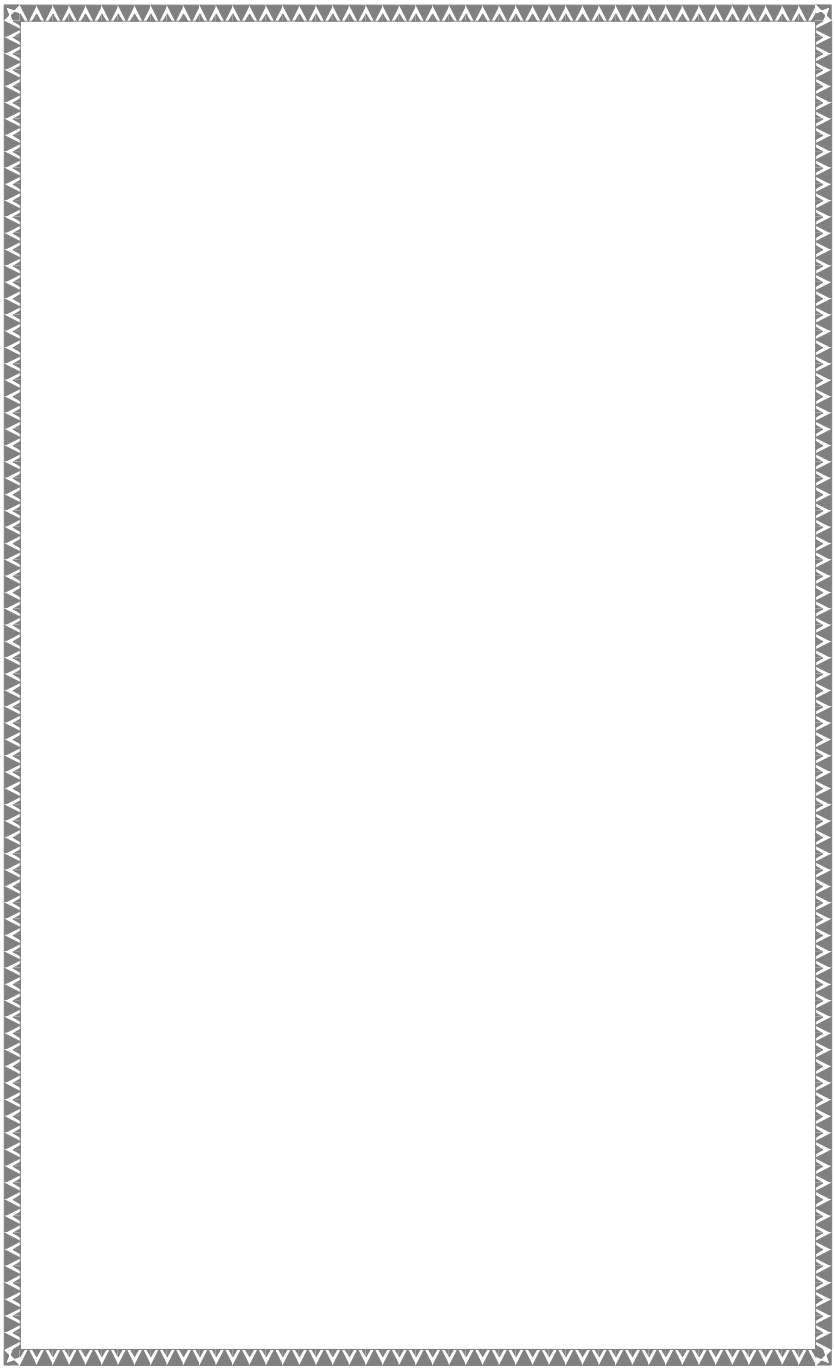
İMAM HASAN ASKERÎ'NİN (A.S) KISACA HAYATI

On Birinci İmam Hz. Hasan Askerî (a.s), hicrî 232 yılı rebiyülahır ayının sekizinci veya dördüncü günü Medine'de dünyaya geldi. Babası İmam Ali Naki, annesi ise Susen adıyla maruf Hudeyse Hatun'dur.

İmam Hasan Askerî (a.s) 23 yaşındayken Allah'ın emri ve babasının vasiyeti üzerine imamet makamını üstlendi. Değerli babası gibi Samerra şehrinde askerî bir bölgede gözaltına alınmıştı. Bu yüzden de "Askerî" lakabıyla anılmıştır. Değerli ömrünün bir kısmını da zindanda geçirmiştir.

Halk, serbestçe onunla görüşüp ilminden yararlanamadığı hâlde, ondan çok değerli hadisler naklolunmuştur. Güzel ahlâkı, ilmi ve fazlı, hiç kimseye gizli değildir.

İmam Hasan Askerî (a.s), 28 yıl bu dünyada yaşadıktan sonra hicrî 260 yılının rebiyülevvel ayının sekizinci gününde Samerra'da zehirletilerek şehit edildi ve mübarek naaşı aynı şehirde babasının yanına defnedildi.

İMAM HASAN ASKERÎ'DEN (A.S) KIRK HADİS

1- Dünya ve Ahiret Körlüğü

"Ey İshak! Şunu kesin bil ki, kim bu dünyadan kör olarak ayrılırsa, ahirette de kör ve sapık olur. Ey İshak, (bu) gözler kör olmaz; fakat göğüslerdeki kalpler kör o-lur."

"Nitekim Allah Tealâ şöyle buyuruyor: (O zalim der ki:) **'Rabbim, beni neden kör olarak haşrettin, hâlbuki ben görür idim?'** (Allah da) der ki: **İşte böyle; sana a-yetlerimiz gelmişti de sen onları unutuvermiştin** (kalp gözünü açmamıştın)**, bugün de sen işte böyle unutulursun."**[1]

2- İyilerin İyileri Sevmesi

"Hakkı terk eden her güçlü, zelil olur; hakka sarılan her zelil de aziz olur (izzet bulur)."[2]

3- Bir Zaman Gelir ki…

"Bir zaman gelir ki, insanlar güler yüzlü, ama siyah kalpli olurlar. Peygamber'in sünnetlerini bidat, bidatleri sünnet sayarlar. Mümini küçümser, münafığa saygı gösterirler. Hükümdarları cahil ve zalim olur; âlimleri ise zalimlerin

1- Tâhâ Suresi, 15–126. Tuhefu'l-Ukul, s.1039

2- Tuhefu'l-Ukul, s.1049

yanında yer alır…"[1]

4- Müçtehidi Taklit Etmek

"Nefsini koruyan, dinini muhafaza eden, heva ve hevesine uymayan, Allah'ın emrine itaat eden fakihleri (müçtehitleri), avam (halk kesimi) taklit etmelidir."[2]

5- Hakkı Terk Eden Zelil Olur

"İyilerin iyileri sevmesi, iyiler için sevaptır. Kötülerin iyileri sevmesi, iyiler için fazilettir. Kötülerin iyilere düşmanlığı, iyilere ziynettir. İyilerin kötülere düşmanlığı ise, kötüler için aşağılanmadır."[3]

6- İnsanların En Takvalısı

"İnsanların en takvalısı; şüpheli olan işlerden kaçınan, en çok ibadet eden, farzları yerine getiren, en zahit olan, haramları terk eden, (itaat uğrunda) en çok çaba gösteren ve günahları terk eden kimsedir."[4]

7- En İyi Dost

"Dostlarının en iyisi, hatalarını unutan ama yaptığın iyilikleri unutmayan kimsedir."[5]

8- Zahmetli İkram

"Bir kimseye onu zahmete sokacak bir şeyle ikramda bulunma."[6]

1- Müstedreku'l-Vesail, c.2, s.322
2- Vesailu'ş-Şia, c.18, s.95
3- Tuhefu'l-Ukul, s.1045
4- Tuhefu'l-Ukul, s.1049, hadis: 18
5- Biharu'l-Envar, c.78, s.379
6- Tuhefu'l-Ukul, s.1051, hadis: 32

9- Ahmak Kimdir, Hakîm Kimdir?

"Ahmağın kalbi dilindedir (kalbine, aklına gelen her şeyi hemen söyler, düşünmeden konuşur), hakîmin (bilge adamın) diliyse kalbindedir (önce düşünür, sonra konuşur)."[1]

10- Geceleri İbadet

"Allah'a ulaşmak için çıkılacak yolculuk (seyr-u sü-luk) öyle bir yolculuktur ki, geceleyin yol gitmekten (gece uyanık kalıp ibadet etmekten) başka bir şey ile gerçekleşmez."[2]

11- Münakaşadan Sakının

"Tartışma ve münakaşaya girişme; haysiyetin gider. Şaka yapma, sana karşı cesarette bulunulur."[3]

12- Mümin İçin Çirkin Olan Şey

"Müminin, kendisini zelil kılacak (küçük düşürecek, alçaltacak) bir şeye meyletmesi, ne de çirkindir!"[4]

13- Farzların Hikmeti

"Kendisinden başka ilâh olmayan yüce Allah, minnet ve rahmetiyle farzları size farz kılarken, onlara muh-taç olduğundan dolayı farz kılmadı; bilakis size bir rah-met olarak, iyiyi kötüden ayırt etmek, göğüslerinizdekini sınamak ve kalplerinizdekini ayıklamak için olanları size farz kıldı. Allah'ın rahmetine doğru yarışasınız ve cennetteki makamlarınız farklı olsun (istedi). Böylece haccı, umreyi, namazı, zekâtı, orucu ve velâyeti (Ehlibeyt İmamları'nın imametine inanmayı) size farz kıldı. Farzların kapılarını açabilmeniz (onları yapabilmeniz) için sizin için (velâyet adında) bir ka-

1- Biharu'l-Envar, c.78, s.374
2- el-Envaru'l-Behiyye, s.353
3- Tuhefu'l-Ukul, s.1043
4- el-Envaru'l-Behiyye, s.353

pı kıldı, yolunu bulabilmeniz için de size (velâyet adında) bir anahtar verdi."[1]

14- İki Üstün Haslet

"İki haslet var ki, onlardan daha üstün bir şey yoktur: Allah'a iman etmek ve mümin kardeşlere yararlı ol-mak."[2]

15- Bel Büken Musibet

"Bel büken musibetlerden biri, gördüğü iyiliği gizleyen ve kötülüğü açığa vuran komşudur."[3]

16- Kıskanılmayan Nimet

"Alçakgönüllülük; kıskanılmayacak bir nimettir."[4]

17- Kederlinin Yanında Neşeli Olmak

"Kederli kimsenin yanında neşeli olmak, edepten değildir."[5]

18- En Huzursuz Kişi

"En huzursuz kişi, kin güden kişidir."[6]

19- Affedilmeyecek Günah

"Affedilmeyecek günahlardan biri, kişinin (günahlarından herhangi birini önemsemeyerek): "Keşke sadece bu günahtan sorguya çekilsem!" demesidir."

Sonra İmam (a.s) şöyle buyurdu:

"Şirk; insanlar arasında, (siyah) karıncanın karanlık ge-

1- Tuhefu'l-Ukul, s.1039
2- Tuhefu'l-Ukul, s.1049
3- Biharu'l-Envar, c.78, s.372
4- Tuhefu'l-Ukul, s.1051
5- Biharu'l-Envar, c.78, s.374
6- Biharu'l-Envar, c.78, s.373

cede siyah çul üzerinde hareket etmesinden daha gizlidir."[1]

20- Kötülüklerin Anahtarı

"Kötülükler (Pislikler) bir evde toplanmıştır; o evin anahtarları da yalandır."[2]

21- Nimetin Değerini Bilen Kimse

"Nimetin değerini ancak şükreden bilir ve nimete an-cak arif olan (onun değerini bilen) şükreder."[3]

22- Nasihat, Gizli Yapılmalıdır

"Her kim Müslüman kardeşine gizli olarak nasihatte bulunursa, onu yüceltmiş olur. Her kim de ona açıktan ve başkalarının yanında nasihat ederse, onu kötülemiş olur."[4]

23- Dinin İkmali ve Nimetin Tamamlanması

"Eğer Muhammed (s.a.a) ve soyundan olan vasileri olmasaydı, şaşkınlık içerisinde kalıp farzlardan hiçbirini tanımazdınız. Acaba şehre, giriş kapısından başka bir yer-den girilir mi?"

"Yüce Allah, Peygamber'den (s.a.a) sonra veliler tayin etmekle nimetini size tamamladığında, şu ayeti indirdi: **Bugün dininizi ikmal ettim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslâm'ı seçip beğendim.**"

"Velileri için de sizin üzerinize bazı haklar farz kıldı. Eşlerinizin, mallarınızın, yiyecek ve içeceklerinizin si-ze helâl olması için hakları eda etmeyi size emretti. Yüce Allah buyuruyor ki: **De ki: Sizden, tebliğime karşılık bir ücret istemiyorum; istediğim, ancak yakınlarıma sevgi göstermenizdir."**

"Bilin ki, kim (bu hakları yerine getirmekte) cimrilik

1- Tuhefu'l-Ukul, s.1045
2- Biharu'l-Envar, c.78, s.379
3- Biharu'l-Envar, c.78, s.378
4- el-Envaru'l-Behiyye, s.161

ederse, bu cimriliği sadece kendi zararınadır. Allah'ın hiçbir şeye ihtiyacı yoktur; sizlerse O'na muhtaçsınız. O'ndan başka ilâh yoktur."[1]

24- Mucize Gibi Bir İş

"Cahile riyazet çektirmek (nefsinin isteklerine karşı gelmesini sağlamak) ve bir şeyi alışkanlık (meleke) hâline getiren kimseye de alışkanlığını terk ettirmek, mucize gibi bir iştir."[2]

25- Alçakgönüllülüğün İki Belirtisi

"Karşılaştığın herkese selâm vermek ve girdiğin meclisin en aşağısında oturmaya razı olman, alçakgönüllülüktendir."[3]

26- Kendini Eğitmenin Güzel Yolu

"Başkalarında beğenmediğin şeylerden kaçınman, kendini eğitmen için yeterlidir."[4]

27- Her Şeyin Belli Bir Miktarı Vardır

"Cömertliğin belli bir miktarı vardır, fazlası israftır. İhtiyatın belli bir miktarı vardır, onun dışına çıkmak korkaklıktır. İktisatlı olmanın belli bir ölçüsü vardır, o ölçüyü aşmak cimrilik ve tamahkârlıktır. Şecaatin belli bir sınırı vardır; onu aşmak tehevvürdür."[5]

28- İtaatlerde Kusur Etmekten Sakının

"Sakın Allah'ın emirleri hakkında kusur etmeyin; yoksa hüsrana uğrayanlardan olursunuz. Allah'ın itaatinden

1- Tuhefu'l-Ukul, s.1041
2- Tuhefu'l-Ukul, s.1051
3- Biharu'l-Envar, c.78, s.378
4- Biharu'l-Envar, c.78, s.377
5- Biharu'l-Envar, c.78, s.377

yüz çeviren ve O'nun velilerinin öğütlerini kabul etmeyen kimse, Allah'ın rahmetinden uzak olsun. Allah size, kendisine, Resul'üne ve Ulu'l-Emr'e (Ehlibeyt İ-mamları'na) itaat etmeyi emretmiştir. Allah, güçsüzlüğünüz ve gafletinizden dolayı size acısın ve işlerinizde size sabır versin. Lütuf ve keremi bol olan Rabbine karşı insanoğlunu aldatan nedir acaba?!"[1]

29- Dostu Çok Olanlar

"Huyu takva, tabiatı iyilik yapmak, hasleti tahammül etmek olan bir kimsenin dostu çok olur."[2]

30- Kalbi İlimle Doldurmanın Zamanı

"Kalpler şen (ve istekli) olduğu zaman onları ilim ve hikmet ile doldurun. Kederli (ve isteksiz) olduğu zaman ise, onları kendi hâllerine bırakın."[3]

31- Yaratılışın Hedefi

Bir gün adamın birisi, İmam'ın (a.s) çocukluk yıllarında iken ağladığını, diğer çocukların ise, oynamakla meşgul olduğunu görür. Diğer çocuklarda olup da kendisinde olmayan bir oyuncak yüzünden ağladığını zannederek İmam'a (a.s): "Sana oyuncak alayım mı?" der. İmam (a.s) ona cevaben buyurur ki:

"Ey aklı az adam! Biz oynamak ve eğlenmek için yaratılmadık!"

"Peki, ne için yaratıldık?" diyen adama, İmam (a.s): "İlim ve ibadet için yaratıldık." *buyurur.*

Adam: "Bu sözü neye dayanarak söylüyorsun?" diye sorunca da, İmam şöyle cevap verir:

"Kur'ân'da: **'Sizi boş bir amaç uğruna yarattığımızı ve**

1- Tuhefu'l-Ukul, s.1041
2- Biharu'l-Envar, c.78, s.379
3- Biharu'l-Envar, c.78, s.379

döndürülüp huzurumuza getirilmeyeceğinizi mi sandınız?' buyuran Aziz ve Yüce Allah'ın kelamına dayanarak!"[1]

32- Rızk Kazanmaya Dalıp Farzı Unutma!

"Allah tarafından garanti edilmiş rızk, farz olan amellerden seni alıkoymasın."[2]

33- Nimetlerle Belâların İç İçe Olması

"Allah'ın nimetiyle kuşatılmayan hiçbir belâ yoktur."[3]

34- Zahirî ve Batinî Güzellik

"Yüz güzelliği, zahirî güzellik; akıl güzelliği ise, batinî güzelliktir."[4]

35- Şiîlere Tavsiyesi

"Size Allah'tan korkmayı, dininiz hususunda vera'lı olmayı (şüpheli olan şeylerden bile kaçınmayı), Allah i-çin cehdetmeyi, çaba göstermeyi, doğru konuşmayı, size bir şeyi emanet eden iyi-kötü herkesin emanetlerini ver-meyi, secdeleri uzun tutmayı, iyi komşuluk etmeyi tavsiye ediyorum. Muhammed (s.a.a) bu ilkeleri getirmiştir."

"(Ehlisünnet'le bağlarınızı sürdürün.) Onların topluluklarıyla birlikte (mescitlerinde) namaz kılın, cenazelerine katılın, hastalarını ziyaret edin ve haklarını eksiksiz olarak verin. Çünkü sizden biri dininde takva sahibi ve sözünde doğru olur, emanetleri eksiksiz sahiplerine verirse ve insanlarla güzel ahlâka dayalı olarak muamele ederse, o zaman insanlar derler ki: 'Bu adam Şiî'dir.' Bu bizi sevindirir."

"Allah'tan korkun! Bizim süsümüz olun, ayıbımız olmayın. (İyi amelleriniz ve güzel ahlâkınızla) insanların bize yö-

1- Müminûn Suresi, 115; İhkaku'l-Hak, c.12, s.473
2- Biharu'l-Envar, c.78, s.374
3- Tuhefu'l-Ukul, s.1051, hadis: 34
4- el-Envaru'l-Behiyye, s.161

nelik sevgisini kazanın ve her türlü kötülüğü bizden uzaklaştırın. Çünkü biz, hakkımızda söylenen her iyiliğin ehliyiz ve hakkımızda söylenen her kötülükten de uzağız."

"Allah'ın kitabında, bizim hakkımız, Resulullah'a yakınlığımız ve Allah tarafından tertemiz (masun) kılındığımız açıklanmıştır. Bizden başka kim bu makamı iddia ederse yalancıdır."

"Allah'ı ve ölümü çok anın, Kur'ân'ı çok tilavet e-din, Peygamber'e (s.a.a) de çok salâvat getirin. Çünkü Peygamber'e salâvat getirmenin on sevabı vardır. Size ettiğim tavsiyeleri unutmayın. Selâmımı size ileterek sizi Allah'a emanet ediyorum."[1]

36- İsteklerde Israr

"Bil ki, isteklerinin karşılanması için diretip ısrar etmek, değeri yok eder, yorgunluk ve boyun eğmeye sebep olur."[2]

37- Küçüklükte Babaya Saygısızlık

"Çocuğun küçüklükte babaya karşı saygısızlığı, büyüdüğünde ona karşı gelmesine sebep olur."[3]

38- Sebepsiz Yere Gülmek

"Taaccüp etmeksizin (şaşırmaksızın, gülmeyi gerektirecek bir enteresanlık olmaksızın) gülmek cahilliktendir."[4]

39- Eken, Ektiğini Biçer

"Şüphesiz sizler, kısa süre ve sayılı günler içerisinde yer almışsızın; ölüm ise ansızın gelmektedir. Hayır eken, sevinç ve saadet; şer eken ise, kötülük ve pişmanlık biçer. Her eken, ektiğine ulaşır. Ağır davranan (dünyada kendisine be-

1- Tuhefu'l-Ukul, s.1047, hadis: 12
2- Biharu'l-Envar, c.78, s.378
3- Biharu'l-Envar, c.78, s.374
4- Tuhefu'l-Ukul, s.1047

lirlenen) nasibinden mahrum kalmaz; aç göz-lü de nasibinden fazlasını elde edemez. Kime bir hayır ve-rilmişse, Allah vermiştir. Kim de bir şerden korunmuş-sa, Allah korumuştur."[1]

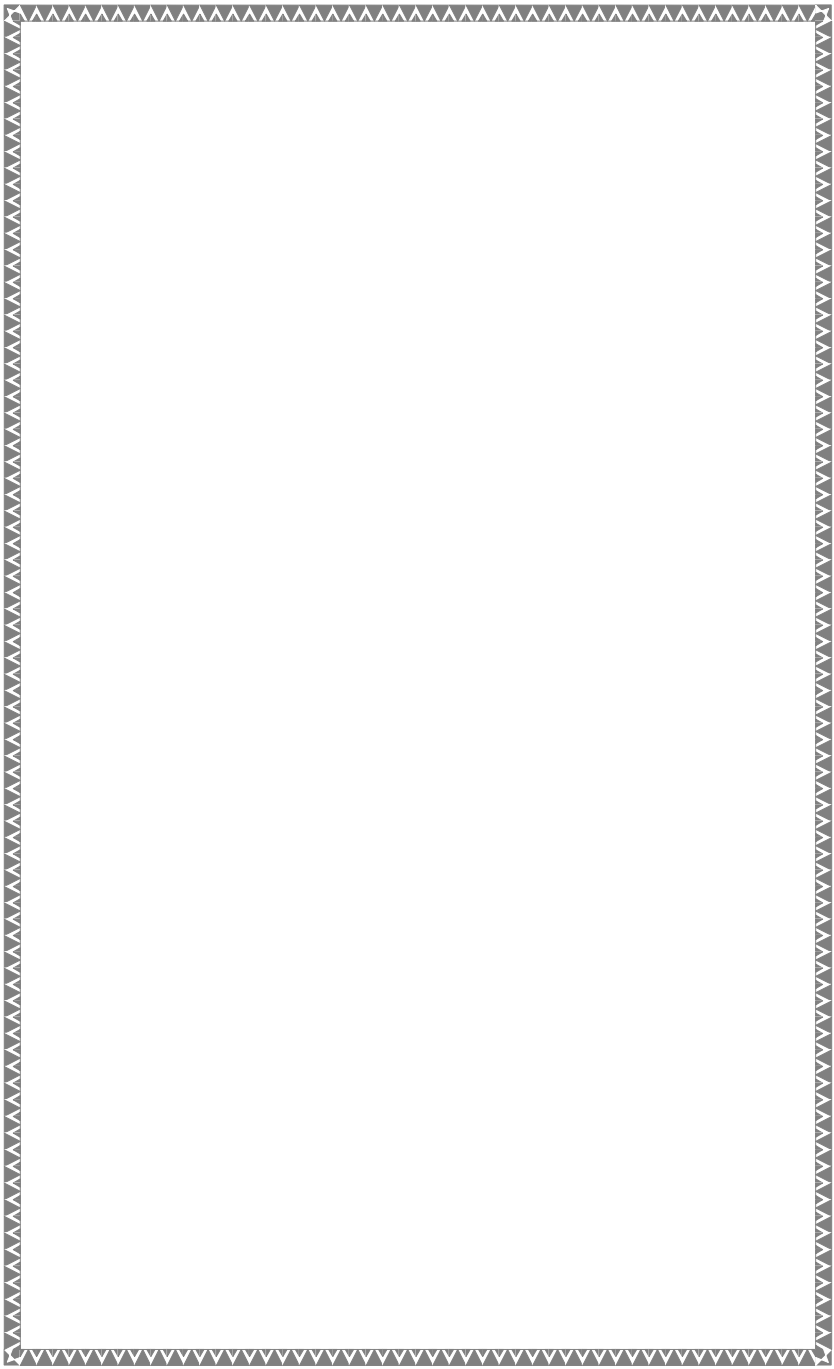
40- İnsanlardan Çekinmeyen Allah'tan Da Çekinmez

"İnsanlardan (insanların önünde günah işlemekten) çekinmeyen, Allah'tan da çekinmez." (İnsanlardan utan-mayan, Allah'tan da utanmaz.)[2]

1- Tuhefu'l-Ukul, s.1049, hadis: 19
2- Biharu'l-Envar, c.78, s.377

İmam Mehdi'den (a.s)

Kırk Hadis

HZ. MEHDİ'NİN (A.S) KISACA HAYATI

On Birinci İmam Hz. Hasan Askerî'nin (a.s) oğlu o-lan İmam Mehdi (a.f), hicrî 255 yılı şaban ayının 15'in-de, Samerra şehrinde sabah vakti dünyaya geldi. İsmini "Muhammed" koydular. Annesinin adı ise Nergis Hatun'dur.

İmam'ın doğuşu, halkın çoğundan, özellikle Abbasî casuslarından gizli tutuluyordu. Çünkü 12. İmam'ın kıyamı, Hz. Peygamber (s.a.a) tarafından müjdelendiği için Abbasî sultanları endişe içerisindeydiler. Bu yüzden İmam'ın yok edilmesi için plânlar tertipliyorlardı.

Saygıdeğer babası hayatta iken, İmam'ı Şia'dan yalnızca samimi olan dostları ziyaret edebiliyordu.

Babasının şahadetinden sonra Abbasî saltanatı, İmam'ın öldürülmesi için geniş çaplı bir harekete girişti. Allah Tealâ da bu Hücceti için "Gaybet"i karar kıldı ve halkın gözünden uzak bir şekilde yaşamasını irade buyurdu.

Babası İmam Hasan Askerî'nin (a.s) irtihalinden son-ra İmam Mehdi'nin (a.f) hayatını iki döneme ayırmak mümkündür:

1- Gaybet-i Suğra (Küçük Gizlilik) Dönemi; hicrî 260 yılından 329 yılına kadar.

2- Gaybet-i Kübra (Büyük Gizlilik) Dönemi.

Gaybet-i Suğra döneminde halkın İmam Mehdi (a.s) ile irtibatı tamamen kesilmediyse de sınırlıydı. İmam'ın tayin ettiği bazı özel naip ve sefirleri vardı ki bunlar, kendi dönemlerindeki insanların en takvalısı, en asaletlisi ve Şiîlerin en çok güvenip itimat ettikleri kimselerdi.

İşte Gaybet-i Suğra boyunca Şiîler soru ve müşküllerini onlara arz ediyorlardı ve İmam cevabını onların vasıtasıyla Şiîlere gönderiyordu. Bazen de bizzat İmam (a.f) ile görüşüyor ya da onun tarafından gönderilen bazı mektup, ferman ve tevkiler alıyorlardı. Bu naiplerin isimleri ise şöyledir:

1- Ebu Amr Osman b. Said el-Amrî.

2- Ebu Cafer Muhammed b. Osman b. Said el-Amrî.

3- Ebu'l-Kasım Hüseyn b. Ruh Nevbahtî.

4- Ebu'l-Hasan Ali b. Muhammed Semerî.

Dördüncü naip olan Ali b. Muhammed'in vefatı ile İmam (a.s) tarafından özel olarak belirlenen niyabet makamı da sona ermiş oldu ve İmam'la dolaylı olarak irtibat kurma yolu kapanarak *"Gaybet-i Kübra"* dönemi başladı.

Hicrî 329 yılından itibaren başlayan *"Gaybet-i Kübra"* ile artık hiç kimse İmam'ın (a.f) bulunduğu yerden haberdar değil. İmam'ın gerek mülakatlarında, gerekse tevkilerinde söylediği derin manalı sözler bu dönemdeki meselelere ışık tutmaktadır.

Bu buyruklar gereğince, İmam'ın Şiîleri bu dönemde Ehlibeyt İmamları'ndan hadis nakleden fakihlere uymalıdırlar.

Gaybet-i Kübra döneminde bu fakihlerin taşıdıkları vazifeye Niyabet-i Amme (Genel Naiplik) denir. Bu esasa göre şartları haiz fakihler, taklit mercii yani şer'i hükümlerde fetvalarına uyulması gereken kişilerdir.

İmam'ın (a.f) dünyaya gelişinden bu güne kadar, hic-rî kamerîye göre 1173 yıl, hicrî şemsîye göre ise 1131 yıl geçmektedir.

Bu süre zarfında Şiîler, büyük bir coşku, aşk ve samimiyetle İmam'ın yolunu beklemekteler. İnşallah o bü-yük kıyam dönemi en kısa bir zamanda gerçekleşir.

Bütün dünyanın, zulmün zulmet ve karanlıklarından sıyrılarak hak ve adaletin nuruyla aydınlanması ü-midiyle...

İMAM MEHDİ'DEN (A.S) KIRK HADİS

1- Allah İnsanları Abes Yaratmamıştır

"Yüce Allah, insanları abes olarak yaratmamış, onları kendi başlarına da terk etmemiştir. Bilakis, onları kendi kudretiyle yaratmıştır; onlara kulak, göz, kalp ve akıllar vermiştir. Sonra onlara, Allah'a itaat etmeye çağıran, O'na karşı günah işlemekten sakındıran ve dinleriyle ilgili bilmedikleri meseleleri onlara öğreten müjdeleyici ve korkutucu peygamberler göndermiş, onlara kitap da indirmiştir..."

"Yüce Allah, o peygamberlerden kimisine, ateşi soğuk ve esenlik kılmış ve onu halil (dost) edinmiş; kimisiyle konuşmuş, asasını ejderha yapmış; kimisi Allah'ın izniyle ölüyü diriltmiş, kör ve abraşları iyileştirmiş; kimilerine kuşdilini (kuşların konuşmasını anlamayı) öğretmiş ve her şeyden bir nasip vermiştir."

"Daha sonra Muhammed'i (s.a.a) âlemlere bir rahmet olarak peygamberliğe seçti. Onun vasıtasıyla nimetini tamamladı, onunla peygamberlerine son verdi. O'nu bütün insanlara gönderdi, doğruluğunu aşikâr etti, ayet ve alâmetlerini açıkladı."

"Sonra övülmüş, kaybedilmiş, ebedî saadete kavuşmuş olarak onun da ruhunu aldı; ümmetin emîrliğini (i-mameti) ondan sonra onun kardeşi, amcası oğlu, vasisi ve vârisi olan Ali b. Ebu Talib'e (a.s) verdi. Daha sonra da birbiri ardınca onun evlatlarından olan vasilerine tes-lim etti. Onların vasıtasıyla dinini diriltti, nurunu ta-mamladı... Onları günah-

lardan masum kıldı, ayıplardan uzaklaştırdı; her türlü pislikten ve şüpheli şeylerden u-zak tuttu. Onları ilminin hazinedarları, hikmetinin mah-zeni ve sırrının yeri kıldı ve onları birtakım delillerle te-yit etti..."[1]

2- Sizlerin Durumundan Haberdarız

"Biz, gerçi dünyanın hâkimiyeti fasıkların elinde olduğu müddetçe, kendimizin ve inanan Şiîlerimizin bazı maslahatlarından dolayı, zalimlerin yerleşim bölgelerin-den uzak bir yerde ikamet ediyoruz; ama sizin durumunuzdan haberdarız, durumunuz bize gizli değil... Biz, sizi gözetmeyi ihmal etmiş, sizi unutmuş değiliz. Bizim gö-zetmemiz olmasaydı, hiç şüphesiz musibetler belinizi bü-ker ve düşmanlar kökünüzü kazırdı..."[2]

3- Allah'a Yakarış

"Allah'ım! Peygamberimizin aramızda olmamasından, İmamımızın gaybetinden, düşmanımızın çokluğun-dan, sayımızın azlığından, fitnelerin şiddetinden ve zamanın şerlerinin bizi güçsüz düşürmesinden sana şikâyet ediyoruz (yakınıyoruz). (Allah'ım!) Muhammed ve Eh-libeyt'ine salât et ve katından olan acil bir zaferle, zorlukları gidermenle, güçlü yardımınla, aşikâr kılacağın hak Hüccet'inle, bizleri kapsayacak geniş rahmetinle ve bizleri bürüyecek afiyetinle, bize yardımda bulun; kendi rahmetinle, ey rahmet edenlerin en merhametlisi!" [3]

4- Yeryüzü Hüccetsiz Kalmaz!

"Basiretten sonra körlükten, hidayetten sonra sapıklıktan, helâk edici amellerden ve alçaltıcı fitnelerden Allah'a sığınıyorum. Yüce Allah buyuruyor ki: **Elif, Lâm Mîm. İnsanlar yalnızca, iman ettik, diyerek imtihan e-dilmeden bırakıla-**

1- Biharu'l-Envar, c.53, s.194
2- Kelimetu'l-İmami'l-Mehdi, s.190
3- el-İhticac, c.2, s.474; Sahifetu'l-Mehdi, s.336

caklarını mı sandılar?"

"Bu insanlar nasıl fitneye düşüyor, şaşkınlık içinde dolaşıp duruyor, sağa ve sola meylediyorlar?! Bunlar dinlerinden mi ayrılmışlar, tereddüde mi kapılmışlar, hakka karşı inat mı ediyorlar; yoksa doğru rivayetlerin ve sahih hadislerin getirdiği (açıkladığı) şeyden haberleri mi yok?! Veya haberleri var da kendilerini bilmezliğe mi vurmuşlar?!"

"Yeryüzünün, Allah'ın zahir veya gizli Hüccet'inden boş kalmayacağını bilmiyorlar mı? Acaba Peygamber'-den (s.a.a) sonra İmamlar'ın birbiri ardınca sırasıyla gel-diğini ve imametin Allah'ın emriyle (benden) önceki İ-mam'a (Hasan Askerî'ye) ulaştığını, onun da babalarının makamında oturup halkı hakka ve doğru yola hidayet ettiğini bilmiyorlar mı?"

"O, aydınlatıcı bir nur, ışık saçan bir yıldız, parlayan bir aydı. Sonra Allah Tealâ kendi katında olanı o-nun için seçince (onu kendi rahmetine götürmek isteyince), babalarının tuttuğu yolu tutarak, onların bastığı yere ayak basarak, kendisinden alınan ahit üzere yerinde oturacak vasisini belirledi. Allah o vasiyi bir müddete kadar kendi emriyle gizledi; önceden belirlenen takdiri gereği iradesiyle onun yerini gizli tuttu. Böylece imametin mahalli biziz, fazileti bize aittir."

"Eğer Allah, o velisinin gizli kalmasındaki hükmünü kaldırır, ortaya çıkmasına izin verirse, kendini tanıtarak, delilini ikame ederek hakkı en güzel biçimde, en açık deliliyle ve en aşikâr alâmetiyle onlara gösterir. Fa-kat Allah'ın takdiri mağlup olmaz, iradesi reddedilmez ve tevfikinden ileri geçilmez."[1]

5- Allah, Hüccet'ini Kıyamete Dek Koruyacaktır

"Acaba Allah Tealâ'nın; **"Ey iman edenler! Allah'a, Resulü'ne ve ulu'l-emre itaat edin."** diye buyurduğunu duymadınız mı?! Acaba bu emir, kıyamet gününe kadar sürecek olan

1- Kelimetu'l-İmami'l-Mehdi, s.314

bir emir değil mi?! Acaba Allah'ın, Âdem'-den (a.s) -bendenönceki İmam'a (Hasan Askerî'ye) kadar sizin için sığınacağınız sığınaklar ve hidayetinize ve-sile olacak nişaneler kıldığını görmediniz mi?! Ne zaman bir bayrak/nişane gizlendiyse, diğer bir bayrak/nişane zahir oldu; bir yıldız battıysa (yerine) bir başkası doğdu. Acaba yüce Allah'ın, geçmiş İmam'ın (Hasan Askerî'-nin) ruhunu alıp kendine doğru götürdükten sonra ken-di dinini batıl ettiğini, kendisi ve yaratıkları arasında-ki sebep ve vesileleri kopardığını mı zannediyorsunuz?! Ha-yır, asla böyle değildir! Hoşlanmadıkları hâlde kıyamet kopuncaya ve Allah'ın emri zahir oluncaya kadar da böy-le olmayacaktır."[1]

6- Hidayete Erişmek İnsanın Kendi Elindedir

"Hidayet olmak istesen, hidayet olursun; arasan bulursun."[2]

7- Âlimlere Müracaat Edin

"Vuku bulan olaylarda, (şer'i hükümleri öğrenmek için) bizim hadislerimizi rivayet edenlere (şartları haiz müçtehitlere) başvurun. Onlar benim sizin üzerinizdeki hüccetim, ben de Allah'ın onlara olan hüccetiyim."[3]

8- Masun İmamlar'a Ait Olan Malı Kendi Malı Gibi Harcayanın Uyarılması

"Kim elindeki malımızı, bizim emrimiz olmaksızın kendi malını harcadığı gibi helâl bilip harcarsa melundur ve kıyamet günü onun hasmı biz olcağız. Nitekim Resulullah (s.a.a) buyurmuştur ki: 'Ehlibeyt'im hakkın-da, Allah'ın haram kıldığı şeyi helâl sayan, benim dilimle ve duası kabul olan her peygamberin diliyle lânete uğ-ramıştır.' Öyleyse kim bize zulmederse, bize zulmeden zalimlerin safında yer

1- Kemal'ud-Din, c.2, s.487
2- Kemal'ud-Din, c.2, s.502; Sahifetu'l-Mehdi, s.354
3- Kemal'ud-Din, c.2, s.484

alır ve Allah'ın lâneti onun üzerine olur. Çünkü yüce Allah buyurmuştur ki: **Bilin ki, Allah'ın lâneti zalimlerin üzerinedir."**[1]

9- Namazları Geciktirerek Kılmak

"Yatsı namazını (mazereti olmaksızın) yıldızlar birbirine girene kadar (gecenin geç vaktine) erteleyen kimse, melundur, melundur (Allah'ın rahmetinden uzaktır). Sabah namazını yıldızlar kaybolunca-ya kadar gecik-ti-ren kimse de Allah'ın rahmetinden uzaktır, Allah'ın rah-metinden uzaktır!"[2]

10- Allah'la Akrabalık Bağı Yoktur

"Allah Tealâ ile hiç kimse arasında akrabalık (bağı) yoktur."[3]

11- Hak, Ehlibeyt'le Birliktedir

"Bilin ki, gerçekten hak bizimledir ve bizim aramızdadır. Bizden başka kim bunu söylerse, yalancı ve iftira-cıdır. Bizden başka kim bunu iddia ederse, azgın ve sa-pıktır..."[4]

12- Müminlere Duası

"Allah'ım! Sana yalvaranların hakkına, karada ve denizde seni çağıranların hakkına, Muhammed ve Âl-i Muhammed'e salât et; mümin erkek ve kadınların fakirlerine zenginlik ve genişlik, hastalarına şifa, sıhhat ve rahatlık, yaşayanlarına lütuf ve keramet, ölülerine mağfiret ve rahmet, gurbette olanlarına kendi vatanlarına sağ ve kazançlı geri dönmeyi merhamet et!"[5]

1- Kemal'ud-Din; Kelimetu'l-İmami'l-Mehdi, s.204
2- Biharu'l-Envar, c.52, s.484
3- Kemal'ud-Din, c.2, s.484
4- Kemal'ud-Din, c.2, s.511
5- el-Misbah, Kef'amî, s.306

13- Fitnelerden Güvende Olmak

"Kim, din hususunda Rabbinden çekinir ve üzerindeki (humus ve zekât gibi) borçlarını sahiplerine ulaştırırsa, bozucu fitnelerden ve karartıcı sıkıntılardan güvende olur. Kim de cimrilik eder ve Allah'ın kendisine ver-diği nimetleri, emrettiği kimselere vermezse, dünya ve ahirette zarara uğrayanlardan olur."[1]

14- İnsanların İmam'ı Görememesinin Sebebi

"Eğer Şiîlerimizin kalpleri -Allah onları kendi itaatine muvaffak kılsın- üzerlerindeki (mükellef oldukları) ahde vefa etmede bir olursa, bizimle görüşmek saadeti onlardan geciktirilmez ve gerçek marifet üzere bizimle görüşme mutluluğu en yakın zamanda onlara nasip o-lur. Bizi onlardan uzaklaştıran şey, sevmediğimiz şeyleri yaptıklarına dair bize ulaşan haberlerdir. Allah en iyi yardım dilenendir; O bize yeter ve O ne güzel vekildir. Allah'ın salât ve selâmı, korkutucu ve müjdeleyici olan efendimiz Muhammed'e ve onun pak Ehlibeyt'ine olsun."[2]

15- Allah'ım!

"...Allah'ım! Ben dünyanın hayrını ve ahiretin sevabını senden istiyorum. Allah'ım, helâlinle haramdan ve fazlınla bütün yaratıklardan beni müstağni kıl. Allah'ım! senden yararlı bir ilim, huşulu bir kalp, şifa bahşedici bir yakin, temiz bir amel, güzel bir sabır ve büyük bir mükâfat diliyorum."

"Allah'ım! Nimetine şükretmeyi bana ihsan et, ihsan ve keremini bana artır. Sözümü halk arasında dinlenen sözlerden, amelimi kendi katında yücelen (kabul olan) amellerden, hayır işlere doğru attığım adımları izlenen adımlardan ve düşmanımı kökü kazınmış düşman-lardan kıl."

"Allah'ım! Muhammed'e ve onun seçkin Âl'ine gece-nin

1- Biharu'l-Envar, c.53; Kelimetu'l-İmami'l-Mehdi, s.200
2- Biharu'l-Envar, c.53; Kelimetu'l-İmami'l-Mehdi, s.204

tüm saatlerinde ve gündüzün uçlarında salât et ve beni eşrarın/kötülerin şerrinden koru, günah ve suçlarımdan arındır, cehennem ateşinden kurtar, dinlenme evine (cennete) yerleştir. Beni ve erkek olsun, kadın olsun, inanan bütün din kardeşlerimi bağışla; kendi rahmetinle ey rahmet edenlerin en merhametlisi!"[1]

16- Bulutun Arkasındaki Güneş Gibi

"Gaybet dönemimde benden, bulut arkasındaki güneş gibi yararlanırsınız. Yıldızlar gök ehli için güvence vesilesi olduğu gibi, ben de yeryüzü ehli için güvence ve kurtuluş vesilesiyim. Öyleyse sizi ilgilendirmeyen şeyleri sormayın. Sizden istenilmeyen şeyleri bilmek için kendinizi zahmete düşürmeyin. Ferecin (zuhurun) yakın olması için çok dua edin; çünkü sizin de kurtuluşunuz buna bağlıdır."[2]

17- Zuhurun Vakti

"Allah Teala izin vermedikçe, zuhur olmayacaktır. Zuhur, ancak O'nun izniyle olur. Bu da uzun bir zaman sonra, kalpler taşlaştıktan ve yeryüzü zulümle dolduktan sonra olacaktır."[3]

18- Allah'ım!

"...Allah'ım! Zengin, seninle zengin olmak isteyen ve sana muhtaç olandır; fakir ise yaratığınla zengin olmak isteyip senden yüz çevirendir. Öyleyse Muhammed ve Âl-i Muhammed'e salât et; kendinle beni yaratığından müstağni eyle ve beni yalnızca sana el açan kimselerden kıl. Allah'ım! Bedbaht, önünde tövbe ve arkasın-da rahmet olduğu hâlde ümidini (senden) kesen kimse-dir. Amelim zayıf olsa da, rahmetine ümidim güçlüdür; öyleyse güçlü ümidim için zayıf amelimi bana bağışla."

1- Sahifetu'l-Mehdi, s.312

2- Biharu'l-Envar, c.53, s.181; Kelimetu'l-İmami'l-Mehdi, s. 290

3- Biharu'l-Envar, c.53, s.196; el-Gaybet, s.178

"Allah'ım! Biliyorsun ki, kulların arsında benden da-ha katı kalpli, günahı daha büyük olanlar vardır. Ben de biliyorum ki, senden daha güçlü, daha çok esirgeyen ve daha çok bağışlayan yoktur. Öyleyse ey rahmetinde tek olan (Allah), hatalarında tek olmayanı bağışla."

"Allah'ım! Sen emrettin, biz isyan ettik; sen nehyet-tin, biz kaçınmadık; sen hatırlattın, biz unuttuk; sen gö-zümüzü açtın, biz kendimizi körlüğe vurduk; sen sakındırdın, biz sınırları aştık. Oysa senin bize yaptığın ihsanın karşılığı bu değildi. Oysa sen açığa vurduğumuzu da, gizlediğimizi de bilirsin; yapmakta olduğumuzdan ve yap-tıklarımızdan haberdarsın. Öyleyse Muhammed'e ve Âl-i Muhammed'e salât et; hata ve unuttuklarımızdan dola-yı bizi muaheze etme. Üzerimizde olan haklarını bize ba-ğışla, ihsanını bize tamamla ve rahmetini bize indir..."[1]

19- "Fahle' Na'leyke" Ayetinin Tefsiri

*Uzun bir hadiste **"Fahle na'leyke (Ayakkabılarını çıkar.)"** ayetinin tefsirinde şöyle buyurmuştur:*

"Musa (a.s), kutsal vadide Rabbine münacat ettiğin-de şöyle dedi: "Ey Rabbim! Ben sevgimi yalnızca sana halis kıldım, kalbimi senin dışındakilerden arındırdım."

"Musa (a.s) ailesini çok seviyordu. Yüce Allah (onun bu sözü üzerine) şöyle buyurdu: 'Ayakkabılarını çıkar.' Yani eğer bana olan sevgin halis ise (sadece beni seviyor isen) ve kalbin başkasına yönelmekten arındırılmışsa, o hâlde ailenin sevgisini kalbinden sök at."[2]

20- Gaybetin Sebeplerinden Biri

"Gaybetin vuku bulmasının nedenine gelince; Allah Tealâ buyuruyor ki: ***'Ey İman edenler, size açıklandığında hoşunuza gitmeyecek olan şeyleri sormayın...'*** Ba-balarımdan her birinin boynunda, zamanlarındaki ta-ğutların biati vardı;

1- Sahifetu'l-Mehdi, s.320

2- Biharu'l-Envar, c.52, s.83; c.3, s.65; c.83 s.237

ama ben öyle bir zamanda zuhur e-deceğim ki, tağutlardan hiçbirinin üzerimde biati olmayacaktır."[1]

21- Allah'ım!

"Allah'ım! Eğer sana itaat ettiysem övgü senindir; eğer isyan ettiysem hüccet senindir. Rahatlık ve ferahlık sendendir. Münezzehtir nimet verip şükrü kabul e-den Allah! Münezzehtir güçlü olup bağışlayan Allah! Allah'ım! Eğer sana isyan etmişsem, senin en çok sevdiğin şeyde, yani sana iman etmede sana itaat etmişim. Çocuğun olduğunu söylememiş, hiçbir şeyi sana şerik koşmamışım. Bunların hepsinde senden taraf bana minnet vardır, benden taraf sana minnet yoktur."[2]

22- Humsu İmamlar'dan İzinsiz Kullanmak

"Başkasının malını, izni olmaksızın kullanmak hiç kimseye caiz değildir. O hâlde bizim malımızı iznimiz olmaksızın kullanmak nasıl caiz olabilir!? Kim bizim emrimiz olmaksızın malımızı kullanırsa, Allah'ın ona haram kıldığı şeyi helâl bilmiştir. Yine kim haksız yere malımızdan bir şey yerse, ateş yemiştir ve yakında da cehennem ateşine atılacaktır."[3]

23- Zuhur Ansızın Gerçekleşecektir

"Sevgimizi kazanacak işleri yapmaya ve sevmediğimiz işlerden uzak durmaya çalışın. Çünkü bizim işimiz (zuhur etmemiz) ansızın, birdenbire olacaktır. Artık o za-man tövbenin bir faydası olmayacak ve cezalandırmamız-dan hiçbir şey onu kurtaramayacaktır."[4]

1- Kemal'ud-Din, c.2, s.485

2- Muhec'ud-Daavat, s.295; Sahifetu'l-Mehdi, s.174

3- Kelimetu'l-İmami'l-Mehdi, s.206

4- Kelimetu'l-İmami'l-Mehdi, s.192; el-İhticac, s.498

24- Hak, Masum İmamlar'la Birliktedir

"Şüphesiz Allah bizimledir; dolayısıyla bizim başkasına ihtiyacımız yoktur. Hak bizimledir; dolayısıyla bizden ayrılan bizi korkuya düşüremez."[1]

25- İmam'ın (a.s) Kendisini Tanıtması

"Mehdi benim. Zamanın kıyam eden imamı benim. Yeryüzünü, zulümle dolduktan sonra adaletle dolduracak olan benim. Yeryüzü kesinlikle Hüccetsiz kalmayacaktır."[2]

26- Sevginizi Sünnet'le Gerekçelendirin

"Bizi sevmenizi ve bize yönelmenizi, açık Sünnet esasına dayandırın."[3]

27- Kendisine ve Müslümanlara Duası

"Allah'ım! Bize, (sana) itaat etmeye muvaffak olma-yı, günahtan uzaklaşmayı, samimî (doğru) niyet ve katın-da saygın olan şeylere yönelik marifet ihsan et. Hida-yete ermeyi ve doğruluktan şaşmamayı bize ikram et. Dillerimizi doğruluk ve hikmetle güçlendir, kalplerimizi ilim ve marifetle doldur, karınlarımızı haramdan ve şüp-heli şeylerden arıt, ellerimizi zulüm ve hırsızlıktan alıkoy, gözlerimizi kötülüklerden ve hıyanetten koru, kulaklarımızı boş sözlere ve gıybete kapat."

"Âlimlerimize, dünyaya düşkün olmamayı ve hayırseverliği; öğrencilere, çalışma (azmi) ve istek; dinleyenlere, uymayı ve öğüt almayı ihsan et. Müslümanların has-talarına şifa ve rahatlık, ölülerine şefkat ve rahmet, yaşlılarımıza vakar ve ağırbaşlılık, gençlerimize hakka dönüş ve tövbe, kadınlarımıza hayâ ve iffet, zenginlerimize alçakgönüllülük ve cömertlik, fakirlerimize sabır ve kanaat lütfet. Savaşanlara

1- Kemal'ud-Din, c.2, s.511

2- Biharu'l-Envar, c.52, s.2

3- Biharu'l-Envar, c.53, s.179

zafer ve galibiyet, tutsaklara kurtuluş ve rahatlık, yöneticilere adalet ve şefkat, yönetilenlere insaf ve güzel geçinme nasip et."

"Hacıların ve ziyaretçilerin yol azıklarını, nafakalarını bereketli kıl. Onlara farz kıldığın hac ve umreyi eda etmelerini müyesser eyle; fazlın ve rahmetinle ey merhametlilerin en merhametlisi!"[1]

28- Örnek Kadın

"Resulullah'ın (s.a.a) kızı (Fatıma) benim için güzel bir örnektir."[2]

29- Allah'ım!

"Allah'ım! Biz senden İslâm ve ehline izzet bağışlayacağın, nifak ve ehlini zelil kılacağın onurlu bir devletin tahakkuk bulmasını istiyoruz. Bizi o devlette, itaatine davet edenlerden ve hidayet yolunun öncülerinden kıl-manı ve böylece dünya ve ahiret kerametini bize ihsan etmeni istiyoruz. Allah'ım! Haktan bize tanıttığın şeyi ta-şımaya bizi muvaffak et; eksiğimiz olan (tanımadığımız) şeyi de bize ulaştır (bizi ondan haberdar kıl)."[3]

30- İmam'ın Düşmanlardan İntikamı

"Ben Bakıyyetullah'ım (Allah'ın yeryüzünde baki bıraktığı Hüccetim); O'nun düşmanlarından intikam alacak olan da benim."[4]

31- Maarifi Başkalarında Aramak

"Maarifi (ilâhî öğretileri) bizim yolumuzla değil de

1- Sahifetu'l-Mehdi, s.18; el-Misbah, Kef'amî, s.281
2- Kelimetu'l-İmami'l-Mehdi, s.198
3- Sahifetu'l-Mehdi, s.244
4- Biharu'l-Envar, c.52, s.24

başka yollardan talep etmek, bizi inkâr etmekle eşittir."[1]

32- Teberri

"Bizim teberri ettiğimizden (uzaklaştığımızdan, beri olduğumuzdan) Allah, melekleri, peygamberleri ve dostları da teberri etmiştir."[2]

33- Konuşma Müsaadesi Verilince…

"Allah Tealâ, bize konuşma müsaadesi verdiği zaman hak aşikâr, batıl ise yok olacaktır."[3]

34- Masum İmamlar'a Ait Maldan Yemek

"Kim bize ait maldan haram olarak bir dirhem yerse, Allah'ın, meleklerin ve insanların lâneti onun üzerine olsun."[4]

35- Humus, Günahlardan Arındırır

"Sizin mallarınızı kabul etmemiz, temiz olmanız için-dir. Öyleyse isteyen versin, istemeyen vermesin; Allah'ın bize verdiği sizin verdiğinizden daha hayırlıdır."[5]

36- Marifet

"Allah'ım! Kendini bana tanıt; eğer kendini bana tanıtmazsan, Resul'ünü tanıyamam. Allah'ım! Resul'ünü bana tanıt; eğer Resul'ünü bana tanıtmazsan, Hüccet'i-ni tanıyamam. Allah'ım! Hüccet'ini bana tanıt; eğer hüc-cetini tanıtmazsan, dinimden saparım. Allah'ım! Cahi-liye ölümüyle beni öldürme ve hidayet ettikten sonra kalbimi saptırma."[6]

1- Sahifetu'l-Mehdi, s.334
2- el-İhticac, c.2, s.474
3- Biharu'l-Envar, c.53, s.196
4- Kemal'ud-Din, c.2, s.522
5- Kemal'ud-Din, c.2, s.484
6- Sahifetu'l-Mehdi, s.260

37- Ey Nurun Nuru!

"Ey Nurun nuru! Ey işleri evirip çeviren! Ey kabirdekileri dirilten! Muhammed ve Âl-i Muhammed'e salât et; bana ve Şiîlerime darlıktan kurtuluş ve üzüntüden çıkış yolu ver. Yolu bizlere genişlet. Kendi katından bizi kurtuluşa erdirecek bir vesile ihsan et ve ehli olduğun şeyi bize yap. Ey Kerim! Ey merhametlilerin en merha-metlisi!"[1]

38- Allah'ım!

"Allah'ım! Senden, rahmetinin peygamberi ve nurunun kelimesi olan Muhammed'e salât etmeni ve kalbimi yakin nuru, göğsümü iman nuru, fikrimi sebat nuru, azmimi ilim nuru, kuvvetimi amel nuru, dilimi doğruluk nuru, dinimi katından olan basiret nuru, gözümü ışık nuru, kulağımı hikmet nuru, sevgimi Muhammed ve Âl-i Muhammed'i sevme nuru ile doldurmanı istiyorum ki, sana kavuştuğumda senin ahdine ve misakına vefa etmiş olayım da rahmetin beni sarsın; ey Mevlâ, ey övülmüş!"[2]

39- Ferec, Allah'ın İradesine Bağlıdır

"Zuhurun gerçekleşmesiyle ortaya çıkacak olan kurtuluş, Allah'ın iradesine bağlıdır; vakit belirtenler yalancıdırlar."[3]

40- Şeytan'ın Burnunu Yere Sürtmek!

"Namaz gibi hiçbir şey Şeytan'ın burnunu yere sürtmemiştir. Öyleyse namaz kıl ve Şeytan'ın burnunu yere sürt."[4]

1- el-Cennetu'l-Vakiye, bab: 26; Sahifetu'l-Mehdi, s.162
2- Sahifetu'l-Mehdi, s.42
3- Kemal'ud-Din, c.2, s.484
4- Biharu'l-Envar, c.53, s.182

İÇİNDEKİLER

Önsöz 5
Kur'ân'da Ehl-i Beyt 6
1- Tathir Ayeti 6
2- Meveddet Ayeti 8
3- Mübahele Ayeti 9
4- Salât Ayeti 10
Hadislerde Ehl-i Beyt 11
1- Sekaleyn Hadisi 11
2- Sefine Hadisi 12
3- İhtilâftan Kurtulma Hadisi 13
4- Kisa Hadisi 13
Kırk Hadisle İlgili Bir Açıklama 14
Ehlibeyt Takipçilerinin Vazifesi 16
Elinizdeki Kitap Hakkında Kısa Bir Açıklama 17
Takdir ve Teşekkür 18

Resulullah'tan (s.a.a) Kırk Hadis / 21

Hz. Muhammed'in (s.a.a) Kısaca Hayatı 23
Resulullah'tan (s.a.a) Kırk Hadis 27
1- Kurtuluşa Ermenin Yolu 27
2- Müslümanların Sorunlarıyla İlgilenmek 27
3- Büyük Cihat 27

4- Allah'ın Lânetine Uğrayan Âlim! 28
5- Sulatanın Hizmetindeki Âlimden Korkun! 28
6- Konuşmasını İyi Bilen Münafık 28
7- Zalimlere Destek Olanlar 28
8- Ehlibeyt'in Konumu 28
9- İnsanların En Kötüsü 29
10- Dinden Çıkmak 29
11- Zengine Zenginliği İçin Saygı Göstermek 29
12- İyilerin Nişaneleri 29
13- Yanlış Değerlendirmeler 29
14- Şehitlerin Kanından Daha Üstün Mürekkep 30
15- Ehlibeyt İmamları'na Uymak 30
16- Başkalarına Yük Olan Kimse 30
17- Kıyamette Sorulacak Dört Şey 30
18- Cahilin Nişaneleri 31
19- Altı Cümlede Altı Yüz Bin Söz! 31
20- İhtilaftan Kurtulmak İçin Bir Vesile 32
21- Dokuz Tavsiye 32
22- İsimleriyle Vasiler 32
23- Kırk Gün İhlâsla Amel Etmenin Neticesi 33
24- Kıyamet Günü Ağlamayan Göz 33
25- İlmin Kapısı 33
26- Beş Şeyden Önce Beş Şeyin Değerini Bil 33
27- Allah Sadece Kalple Amele Bakar 33
28- İki Değerli Emanet 34
29- Kiminle Oturup Kalkalım? 34
30- Münafık Kimdir? 34
31- Halkın En Kötüleri 34
32- Kurtuluş Gemisi 35
33- Zinanın Zararları 35

34- Amellerin Üç Şeyle Doğrulması 35
35- Kötü Amellere Karşı Çıkmak 35
36- Ehlibeyt'in Sevgisi 35
37- Şarabın Zararları 36
38- Yumuşaklık ve Sertlik 36
39- Hacca Gitmeden Ölen Kimsenin Hâli 36
40- Şeytan'ın Zehirli Oku! 37

İmam Ali'den (a.s) Kırk Hadis / 39

İmam Ali'nin (a.s) Kısaca Hayatı 41
İmam Ali'den (a.s) Kırk Hadis 43
1- Yönetici Böyle Olmalı! 43
2- Nimetin Şükrü Farzdır 43
3- Kur'ân'la Olmanın Yararları 44
4- Bir Toplumun Yaptığına Razı Olmak! 44
5- İman Dört Direk Üstünde Durur! 44
6- Cennet Kapılarından Bir Kapı! 45
7- Hakla Batılın Karışması 45
8- Ölçü; Hakkın Tanınmasıdır, Halkın Değil 45
9- Hür Yaratılmışsın! 45
10- İyiliği Emretmek 46
11- Güzel Ceza! 46
12- Bel Kıran İki Grup! 46
13- İyi İle Kötü Eşit Olmamalı! 46
14- Dünya İçin Dine Ait Bir Şeyi Terk Etmek 46
15- Dünya! 47
16- Kendini Ölçü Yap! 47
17- Ey Oğlum! 47
18- Çok Konuşan 47

19- Söyleyene Mi, Söylenene Mi Bakmalı?.....48
20- Bütün Hayırları Kapsayan Üç Şey 48
21- Oğul ve Baba Hakları.....48
22- Dünya Nedir?.....48
23- En Korkunç İki Şey!.....49
24- Kim Dini İçin Çalışırsa … 49
25- Tüm Uğraşın, Ailen İçin Olmamalı 49
26- Allah Katındaki Konumunu Bilmek İstiyorsan.....49
27- Yüzsuyunu Kime Döktüğüne Bak! 50
28- Kibirlenmek.....50
29- Gerçek Fakih 50
30- Muhammed ve Ehlibeyt'ine Salâvat 50
31- Takvalı Kimseler.....51
32- Yalanı Terk Etmedikçe 51
33- Dinin Dünyaya Tercihi 51
34- Yılana Benzer! 51
35- Üç Kısım İnsanlar 51
36- Beş Değerli Tavsiye.....52
37- Kendinizi İnsanlara Sevdirin.....52
38- Amelsiz Dua Eden 52
39- Amelle Kazanılır!.....52
40- Horlanarak Cennete Girmek!.....52

Hz. Fatıma'dan (a.s) Kırk Hadis / 55

Hz. Fatıma'nın (s.a) Kısaca Hayatı.....57
Hz. Fatıma'dan (s.a) Kırk Hadis.....59
1- İhlâslı İbadet 59
2- Biz Ehlibeyt!.....59
3- Gerçek Mutlu Kimse.....59

4- Güler Yüzlü Olmak....60
5- En Hayırlınız....60
6- Kadınlar İçin En İyi Olan....60
7- Kadının Rabbine En Yakın Olduğu Zaman....60
8- Annenin Hizmetinde Olmak....61
9- Sevdiğim Üç Şey....61
10- Gerçek Oruç....61
11- Sofra Adabı....61
12- Önce Komşu....62
13- İlme Verdiği Önem....62
14- Allah'ım!....63
15- Kabir Evine Göçmeyi Hatırlaması....63
16- Eşinden Bir Şey İstememesi....63
17- Şiîlerimiz....64
18- Hak İmamları....65
19- Uyumadan Önce Yapılacak Dört Şey....66
20- İpek Kumaşa Yazılan Söz....66
21- Azap Gören Kadınlar....67
22- Ali ve Şiîleri....68
23- Kur'ân ve Ehlibeyt....68
24- Camiye Girip Çıkarken Okunan Dua....69
25- Duanın Kabul Olduğu Vakit....69
26- Namazı Önemsememenin Sonuçları....69
27- Bu Ümmetin Babaları!....70
28- Ali'nin Kim Olduğunu Biliyor musun?....70
29- Özür Yolu Kalmamıştır!....71
30- Gadir-i Hum Gününü Unuttunuz mu?....71
31- Kisa Hadisi....72
32- Üstüme Öyle Musibetler Geldi ki....75
33- Babacığım....76

34- Allah-u Tealâ 77
35- Hz. Muhammed (s.a.a) 78
36- Bazı İslâmî Hükümlerin Felsefesi 79
37- Sen Gidince Ya Resulallah! 80
38- Ziyaretine Gelen Kadınlara Konuşması 81
39- Eşi İmam Ali'ye (a.s) Vasiyeti 82
40- Vasiyetname 83

İmam Hasan'dan (a.s) Kırk Hadis / 85

İmam Hasan'ın (a.s) Kısaca Hayatı 87
İmam Hasan'dan (a.s) Kırk Hadis 89
1- Hikmetli Tavsiyeler 89
2- Oğluna Öğütleri 90
3- En İyi Gören Göz 90
4- Korkaklık Nedir? 90
5- Suçluya Fırsat Tanımak 90
6- Cahillik 90
7- Dünya ve Ahiret Mutluluğu 91
8- İlim 91
9- Ahlâkî Erdemler 91
10- İhlâslı Olmak ve Allah'a Sığınmak 91
11- Aklın Kemali 92
12- Kardeşlik Nedir? 92
13- Mahrumiyet Nedir? 92
14- Kerem Nedir? 92
15- Hakla Batılın Arası! 92
16- Her İşte Orta Hâlli Olmak 92
17- İstişarenin Faydası 93
18- Salih Bir Kardeşinin Vasfı 93

19- Dünyayı Sevmek … 93
20- Takva ve Tefekkür 93
21- İyilik Nedir? 94
22- Ayıplanma 94
23- Mümin ve Kâfirin Uğraşı 94
24- Cebriye'ye Reddiye....94
25- Hikmetli Sözler....95
26- İnsanı Helâk Eden Üç Şey....95
27- Dünya!....95
28- En Kötü İnsan....96
29- Üç Şeyden Yoksun Olmanın Kötü Neticesi 96
30- En İyi Zenginlik İle En Kötü Fakirlik 96
31- Şaka ve Susmak....96
32- İbretlerden Öğüt Almak 96
33- Gerçek Yakın....97
34- Şükretmemek....97
35- Arkadaşlık 97
36- Mescide Gitmek....97
37- Şaşarım ….....97
38- Nasihat İsteyen Kişi 97
39- Allah'tan Korkmanın Yararları 98
40- Ölüm Anındaki Nasihati 98

İmam Hüseyin'den (a.s) Kırk Hadis / 101

Hz. İmam Hüseyin'in (a.s) Kısaca Hayatı....103
İmam Hüseyin'den (a.s) Kırk Hadis 105
1- Dünya!....105
2- Cehennem Köpeklerinin Katığı 105
3- Halkın Rızasını Hakkın Rızasına Tercih 105

4- Dünyada Allah'tan Korkmak 106
5- İyiliği Emredip Kötülükten Sakındırma 106
6- Zalim Yöneticiye Karşı Çıkmamak 106
7- Dinden Yararlandıkça… 106
8- Günahla Bir Şeye Ulaşmaya Çalışmak 107
9- Zalimlerle Yaşamak 107
10- Hür Olun! 107
11- Zalimlere Hizmet Eden Âlimler 107
12- Kıyamın Sebepleri 108
13- Farz ve Sünnet Olan Cihat 108
14- İmam'dan Bir Şiir 108
15- Toprağın Üstünden Altına… 109
16- Özgür İnsanların İbadeti 109
17- Halkın Size Muhtaç Olması Nimettir! 110
18- Allah'ın Kendi Dostlarına Öğüdü 110
19- Allah'tan Sakının! 111
20- Allah'tan Başka Sığınağı Olmayana Zulüm 111
21- Sevginin ve Buğzun Nişaneleri 111
22- Aklın Kemali 111
23- Laubali Kimselerle Oturup Kalkmak 112
24- Allah Korkusundan Ağlamak 112
25- Beş Şeyi Yap İstediğin Günahı İşle 112
26- Özür Dilenilecek Hareketten Sakın 112
27- Âlimlerin Vazifesi 113
28- Önce Selâm 113
29- Mal Seni Yemeden, Sen Onu Ye 113
30- Müminin Sıfatlarından 114
31- Ey Âdemoğlu! Düşün 114
32- Cömertlik ve Cimrilik 114
33- Dünya ve Ahiret Hayrı 115

34- İnsanların Kederini Gidermek 115
35- Halkın Haysiyetiyle Oynayanlar … 115
36- Zenginlik Nedir?..... 115
37- İhtiyacını Söylemek..... 115
38- Nasıl Amel Etmeli? 116
39- Müslüman Kardeşin Arkasından Konuşmak 116
40- Selâmın Sevabı..... 116

İmam Zeynelabidin'den (a.s) Kırk Hadis / 119

İmam Zeynülabidin'in (a.s) Kısaca Hayatı.....121
İmam Zeynelabidin'den (a.s) Kırk Hadis 123
1- Allah Korkusu 123
2- Müminin Duası..... 123
3- Allah'a Yönelmek 123
4- Saray Âliminin Zararları..... 124
5- İki Değerli Damla 124
6- Üç Kurtuluş Yolu..... 125
7- Üç Haslet..... 125
8- Düşmanlık Etmemek, Dostluğu Bırakmamak 125
9- Marifet ve Dinin Kemal Derecesi..... 125
10- Peşin Yoksullukla Peşin Zenginlik..... 126
11- Değerli Tavsiyeler..... 126
12- Beş Kimseyle Arkadaş Olma..... 126
13- Dilin İnsanın Üzerindeki Hakkı..... 127
14- Cevap Hazırla! 127
15- Cenneti Özleyen, Cehennemden Korkan 127
16- İyi-Kötü Herkese İyilik Yap..... 127
17- Müminin Yüzüne Sevgiyle Bakmak 128
18- Komşunun Hakkı..... 128

19- Şerefli ve Aziz İnsan 128
20- Münafık ile Mümin..... 128
21- İyilik Yapanın Hakkı 129
22- Allah Katında En Sevimli Kimseler 129
23- İlim Öğrenmenin Önemi 130
24- Hastalık Günah Döker 130
25- Yalandan Kaçın..... 130
26- Duanın Kabulünü Engelleyen Günahlar 130
27- Sekiz Şeye Çağırıldığım Hâlde Sabahladım 130
28- Birler, Onlardan Fazla Olmasın! 131
29- Günahtan Daha Kötü! 131
30- Nimetleri Kaybetmeye Sebep Olan Günahlar..... 131
31- Kötü İşi Terk Et 131
32- Allah Katında En Çok Sevilen..... 131
33- Aldanmış İnsanın Hâli 132
34- Yanlış Dua 132
35- Allah'ın Korkuttuklarından Korkun 132
36- Takvayla Yapılan Amel Az Değildir..... 132
37- İnsanların En Değerlisi 133
38- Ölüme Hazır Ol! 133
39- Annenin Hakkı 133
40- İmtihana Önceden Hazırlan!..... 134

İmam Muhammed Bâkır'dan (a.s) Kırk Hadis / 137

İmam Muhammed Bâkır'ın (a.s) Kısaca Hayatı 139
İmam Muhammed Bâkır'dan (a.s) Kırk Hadis 141
1- Zalimi Zulümden Sakındırmak 141
2- İslâm'ın Beş Esası..... 141
3- Allah'ın Hz. Âdem'e Vahyi..... 141

4- İyilerin Kötülerle Birlikte Cezalandırılması 142
5- Ruhsata Yer Verilmeyen Üç Şey 142
6- İslâm'ın Kökü, Dalı ve Zirvesi 142
7- İmamı Olmayan Kimsenin Durumu 143
8- İmanın En Büyük Şubesi 143
9- Gerçek Ehlibeyt Şiîleri 143
10- Mümin Kimdir? 144
11- Kalpteki Beyaz Sayfanın Günahla Kararması 144
12- Haram Mal Kazanın Amelleri 144
13- Kemalin Tümü 145
14- Üstün Ahlâk 145
15- Allah'a İsyan Eden O'nu Tanımıyor 145
16- Âlim Âbidden Üstündür 145
17- Komşusunu Rahatsız Edenin Cezası 145
18- Din Kime Verilir? 146
19- Mümin Kardeşi Savunmak 146
20- Ey Mağrur İnsan! 146
21- Şefkat 146
22- Üç Hasletin Dünyevî Cezası 147
23- Üç Hasletin Sonuçları 147
24- Her Şerrin Anahtarı 147
25- Tevazu Nedir? 147
26- Müminin Mümine Karşı Tavrı 148
27- Akrabalık İlişkisi 148
28- Allah'ın Sevdiği ve Sevmediği Kimseler 148
29- Allah'ın Hakkını Vermemek 148
30- Üç Şeyin Üç Şeyde Gizlenmesi 149
31- Dünyayı Geçici Bil! 149
32- Bel Kıran Üç şey 149
33- Dünya Malına Yeni Kavuşan Kimse 149

34- Güzel Amel Ağır, Kötü Amel Hafiftir 149
35- Sadaka 150
36- Cennet Zorlukla Kuşatılmıştır 150
37- Güzel Ahlâk ve Yumuşak Huyluluk 150
38- Kötülüklerin Anahtarı 150
39- Dilenmek ve Dilenene Vermemek 150
40- Hikmetli Tavsiyeler 151

İmam Cafer Sadık'tan (a.s) Kırk Hadis / 155

İmam Cafer Sadık'ın (a.s) Kısaca Hayatı 157
İmam Cafer Sadık'tan (a.s) Kırk Hadis 159
1- Yöneticiliğin Haram Kısmı 159
2- Zalim Hâkimlere Başvurmanın Caiz Olmayışı 159
3- Kadıların Kısımları 160
4- Dünya ve Ahiret Hayrı Umulmayan Kimseler 160
5- Eşler Arası Haklar 161
6- Ölümden Sonra Yazılan Sevaplar 161
7- Müslüman Kardeşin Hakkı 161
8- Mümin Müminin Kardeşidir 162
9- Dostluğun Şartları 162
10- Değerli Tavsiyeler 162
11- Boş Söz ve Münakaşadan Sakın 163
12- Dünyada Zahit Olmanın Faydaları 163
13- Sırat Köprüsünden Geçiş 163
14- Cemaatle Namaz Kılan 163
15- Basiretsiz Amel Eden… 164
16- Bağışlanmayan Günah, Kabul Edilmeyen Amel ... 164
17- Güzel Amellerle Hakka Davet 164
18- Dikkate Değer Öğütler 164

19- Kim Marufu Emredip Münkeri Nehyedebilir?..... 165
20- Âlimin Günahının Geç Bağışlanması 165
21- Aydınlatıcı Tavsiyeler..... 165
22- Müslüman Böyle Olmamalı..... 166
23- Sadakanın Gizli Verilmesi..... 166
24- Lokman Hekim'in Oğluna Tavsiyeleri..... 166
25- Gece ve Gündüz Nefis Muhasebesi..... 167
26- Dostuna Karşı Vazifen 167
27- Allah'ın, Kuluna Verdiği Hediye..... 167
28- Ümitle Korku Arasında Olmak 167
29- Üç İyiliğe Yönelmeyen, Üç Kötülüğe Düşer..... 168
30- Müminin İhtiyacını Gidermek..... 168
31- Nimetin Vebale, Belânın Nimete Dönüştüğü An.. 168
32- Açıktan Yapılan Günah 168
33- Altın Öğütler..... 169
34- İyilik Bekleyen, İyilik Eder..... 169
35- Kötülüğe Karşı İyilik..... 169
36- Üç Kısım İnsandan Kork..... 170
37- Evlinin ve Bekârın Namazı 170
38- Kur'ân Okuyanı Dinlemenin Sevabı..... 170
39- Ailesinin Geçimi İçin Çalışan Kişi 170
40- Namazı Hafife Alanlar 170

İmam Musa Kâzım'dan (a.s) Kırk Hadis / 173

İmam Musa Kâzım'ın (a.s) Kısaca Hayatı..... 175
İmam Musa Kâzım'dan (a.s) Kırk Hadis..... 177
1- Kurtuluş Hakkı Söylemektedir..... 177
2- Zahirî ve Batınî Hüccet 177
3- Dünya Derin Bir Denizdir 177

4- Allah'ın Dininde Fakih Olmak 178
5- Zamanı Dörde Ayırmak 178
6- Güzel Komşuluk 178
7- Ey Yavrum! 178
8- Bedenlerin Kıymeti 179
9- Akıllı Kimse... 179
10- İki Yüzlü ve İki Dilli Kul 179
11- Müminin Kardeşi 179
12- İki Günü Eşit Olan Ziyandadır 180
13- Üç Şeyi Üç Şeye Musallat Kılan… 180
14- Yeni Günahlarla Yeni Belalar 180
15- Gerçeği Bilene Halkın Sözleri Zarar Vermez 180
16- Âlim ve Cahile Karşı Yapılması Gereken 180
17- Kibir 181
18- Her Şeyin Bir Nişanesi Vardır 181
19- Hz. İsa'nın Havarilerine Tavsiyesi 181
20- Konuşanlar Üç Kısımdır 182
21- Böyle İnsana Allah Rahmet Yağdırsın! 182
22- İhtirastan Sakın 182
23- Halkın Haysiyetini Çiğnemekten Çekinen… 182
24- İlim ve Hikmetin Yerleştiği Yer 183
25- Yanlış Telkin 183
26- Ey Hişam! 183
27- Musibete Verilen Mükâfatın Heder Olması 183
28- Aklın Güçlülüğünün Nişanesi 184
29- İhsanın Kemali 184
30- Hamdüsena ve Salâvattan Önce Dua 184
31- Malsız Zengin Olmak 184
32- Allah'a İtaat Yolunda Malını Esirgeme! 185
33- İlme Amel Etmek 185

34- İnsanlar Allah'a İtaat İçin Yaratılmıştır 185
35- Müminin Yitik Malı..... 185
36- Kulların En Kötüsü 186
37- En Güzel Vesile 186
38- Temiz Amel, Bol Rızk, Uzun Ömür 186
39- Aklın Yarısı 186
40- Helâk Olmaya Sebep Olan Şeyler..... 186

İmam Rıza'dan (a.s) Kırk Hadis / 189

İmam Rıza'nın (a.s) Kısaca Hayatı.....191
İmam Rıza'dan (a.s) Kırk Hadis.....193
1- İyi ve Kötüye Karşı Müminin Tavrı 193
2- Hayır Umulmayan Kimse..... 193
3- İmanın Dört Rüknü 193
4- İman Nedir?'..... 194
5- Kur'ân'ın Tavsifi..... 194
6- Cömertle Cimrinin Ahlâkı..... 194
7- İmamet ve İmam..... 194
8- Hikmet Kapısı..... 195
9- Akıl Zahmetle Elde Edilmez 195
10- Gerçek Müminin Üç Sünneti 195
11- Aklın Kemali İçin Gerekli On Haslet 196
12- Nefsi Hesaba Çekmek 196
13- Kulların En İyileri 196
14- Büyük Günahlar 197
15- Tevazuun Dereceleri..... 197
16- Lütuf ve İhsanı Karşılığında Allah'a İtaat..... 198
17- Orucun Hikmet ve Felsefesi..... 198
18- Namazın Cemaatle Kılınmasının Hikmeti 198

19- Üç Şeyin Üç Şeyle Birlikte İstenmesi 198
20- Şefaat Ümidiyle İbadeti Terk Etmek 199
21- Hırs, Haset ve Cimrilikten Kaçının 199
22- Seçkin Kullar 199
23- Cemaatle Kılınan Her Rekât… 200
24- Rahatlığı, Lezzeti, Vefası ve Yiğitliği Olmayan Kimseler 200
25- Farz ve Sünnet Oruçlar 200
26- Namazın Hikmeti 200
27- Cihat 201
28- İman ve İslâm 201
29- Şarabın Haram Kılınmasının Sebebi 201
30- Kendisiyle Alay Edenler 202
31- Sıla-i Rahim 202
32- Bebeğin Yedinci Gününde 202
33- Selâm Vermede Fark Koymak 203
34- Yakınlaşmış Bir Ecelle Sabahladım 203
35- İnanmamız Gerekenler 203
36- Muhkem ve Müteşabih Hadisler 203
37- Hediyeleşmek 204
38- Tefekkür İbadeti 204
39- İnsanın Dostu ve Düşmanı 204
40- Kıyamet Günü Bana En Yakın Olacaklar 204

İmam Muhammed Taki'den (a.s) Kırk Hadis / 207

İmam Muhammed Taki'nin (a.s) Kısaca Hayatı 209
İmam Muhammed Taki'den (a.s) Kırk Hadis 211
1- Allah'a Güvenmek 211
2- Günahkâra Ümit Bağlama! 211

3- Allah İçin Dost ve Düşman Olmak 211
4- Bir İşi Görmeden Razı Olmak 212
5- İhtilafın Nedeni 212
6- Dostlarından Birine Tavsiyesi 212
7- Konuşanı Dinlemek 212
8- Hikmetli Sözler 212
9- İnsanların İhtiyaçlarını Gidermek 213
10- Dört Haslet 213
11- Nasihat 213
12- Zulme Ortak Olanlar 213
13- Allah İle Müstağni Olmayı Dilemek 213
14- Bir İşi Sağlama Almadan Açıklama! 214
15- Her Yüceliğin Merdiveni 214
16- Kefili Allah Olan Zayi Olmaz 214
17- Allah'ın Sevgisini Kazanmanın Zorluğu 214
18- Az ve Öz Bir Nasihat 214
19- Vazifelerini Yapmayan Âlimler 215
20- İlâhî Takva 215
21- Kötü Adam Kılıca Benzer 215
22- Doğru Yolu Gizlemek 215
23- Müminin İzzeti 215
24- Yiğitliğin Kemali 216
25- Heva ve Hevese Uyan… 216
26- Mümin Üç Şeye Muhtaçtır 216
27- Amellerin Ziyneti 216
28- Temkinli Davranmak 216
29- Hazineler 216
30- Şükretmek Nimeti Artırır 217
31- İyilik Yapan Daha Çok Muhtaçtır 217
32- Kulu Allah'ın Rızasına Kavuşturan Şeyler 217

33- İyi Geçinmek 217
34- Giriş Yolunu Bilmeyen Çıkışı da Bilmez 217
35- Önce Dene, Sonra Güven! 217
36- Kardeşine Gizlide Öğüt Vermek 218
37- Şükredilmeyen Nimet 218
38- En İyi Bağış 218
39- İşi Zamanı Gelmeden Yapmak… 218
40- Bilin ki 218

İmam Ali Naki'den (a.s) Kırk Hadis / 219

İmam Ali Naki'nin (a.s) Kısaca Hayatı 221
İmam Ali Naki'den (a.s) Kırk Hadis 223
1- Allah'ı Nitelemek 223
2- Hicret 223
3- Dikkat Et! 223
4- İnsanların En Çok Öfkelendiği Kimse 223
5- Dünya Bir Pazardır 224
6- Fakirlik 224
7- Hayırdan Daha Hayırlısı 224
8- Cebriyecilik 224
8- İmam Hüseyin'in Hareminde Dua 224
9- Hüsnü Zan ve Suizan 224
11- Allah'a İtaat Etmenin Sonucu 225
12- İleri Görüşlü Ol! 225
13- Hasedin Zararı 225
14- Anne-Babayı İncitmek 225
15- Kınamak, Kin Beslemekten İyidir 225
16- Nefsin Özelliği 226
17- İlerlemede Ortaklık 226

18- Geceleri İbadet, Gündüzleri Oruç 226
19- Ölüm Anını Düşünmek 226
20- İmansız Amel 226
21- Allah'ın Ani Cezasından Emin Olma! 226
22- Nimetleri Korumak ve Artmasını Sağlamak 227
23- Yakin ve Musibet 227
24- Dünya ve Ahiret 227
25- Hayrı Dilenen Kul 227
26- Yumuşak Huyluluk ve Aptallık 227
27- Zamanın Halifesine 227
28- Ne Cebir, Ne Tefviz 228
29- Şükrün Mutluluğu 228
30- Emri Altındaki Kimselere Kızmak 229
31- Dünyada Mal, Ahirette Amel 229
32- Kıskançlıktan Kaçının 229
33- Tabiatı Bozuk İnsanlar 229
34- Münakaşa 229
35- Üç Kimseden Üç Şeyi Bekleme 229
36- Nefisle Dilin Esiri 230
37- Dostluğunu Sunana Karşı Vazifen 230
38- Şakalaşmak 230
39- Musibette Sabırsızlık 230
40- Bencilliğin Zararları 230

İmam Hasan Askerî'den (a.s) Kırk Hadis / 231

İmam Hasan Askerî'nin (a.s) Kısaca Hayatı 233
İmam Hasan Askerî'den (a.s) Kırk Hadis 235
1- Dünya ve Ahiret Körlüğü 235
2- İyilerin İyileri Sevmesi 235

3- Bir Zaman Gelir ki 235
4- Müçtehidi Taklit Etmek 236
5- Hakkı Terk Eden Zelil Olur 236
6- İnsanların En Takvalısı 236
7- En İyi Dost 236
8- Zahmetli İkram 236
9- Ahmak Kimdir, Hakîm Kimdir? 237
10- Geceleri İbadet 237
11- Münakaşadan Sakının 237
12- Mümin İçin Çirkin Olan Şey 237
13- Farzların Hikmeti 237
14- İki Üstün Haslet 238
15- Bel Büken Musibet 238
16- Kıskanılmayan Nimet 238
17- Kederlinin Yanında Neşeli Olmak 238
18- En Huzursuz Kişi 238
19- Affedilmeyecek Günah 238
20- Kötülüklerin Anahtarı 239
21- Nimetin Değerini Bilen Kimse 239
22- Nasihat, Gizli Yapılmalıdır 239
23- Dinin İkmali ve Nimetin Tamamlanması 239
24- Mucize Gibi Bir İş 240
25- Alçakgönüllülüğün İki Belirtisi 240
26- Kendini Eğitmenin Güzel Yolu 240
27- Her Şeyin Belli Bir Miktarı Vardır 240
28- İtaatlerde Kusur Etmekten Sakının 240
29- Dostu Çok Olanlar 241
30- Kalbi İlimle Doldurmanın Zamanı 241
31- Yaratılışın Hedefi 241
32- Rızk Kazanmaya Dalıp Farzı Unutma! 242

33- Nimetlerle Belâların İç İçe Olması 242
34- Zahirî ve Batinî Güzellik 242
35- Şiîlere Tavsiyesi 242
36- İsteklerde Israr 243
37- Küçüklükte Babaya Saygısızlık 243
38- Sebepsiz Yere Gülmek 243
39- Eken, Ektiğini Biçer 243
40- İnsanlardan Çekinmeyen Allah'tan Da Çekinmez 244

İmam Mehdi'den (a.s) Kırk Hadis / 245

Hz. Mehdi'nin (a.s) Kısaca Hayatı 247
İmam Mehdi'den (a.s) Kırk Hadis 249
1- Allah İnsanları Abes Yaratmamıştır 249
2- Sizlerin Durumundan Haberdarız 250
3- Allah'a Yakarış 250
4- Yeryüzü Hüccetsiz Kalmaz! 250
5- Allah, Hüccet'ini Kıyamete Dek Koruyacaktır 251
6- Hidayete Erişmek İnsanın Kendi Elindedir 252
7- Âlimlere Müracaat Edin 252
8- Masun İmamlar'a Ait Olan Malı Kendi Malı Gibi Harcayanın Uyarılması 252
9- Namazları Geciktirerek Kılmak 253
10- Allah'la Akrabalık Bağı Yoktur 253
11- Hak, Ehlibeyt'le Birliktedir 253
12- Müminlere Duası 253
13- Fitnelerden Güvende Olmak 254
14- İnsanların İmam'ı Görememesinin Sebebi 254
15- Allah'ım! 254
16- Bulutun Arkasındaki Güneş Gibi 255

17- Zuhurun Vakti..... 255
18- Allah'ım!..... 255
19- "Fahle' Na'leyke" Ayetinin Tefsiri 256
20- Gaybetin Sebeplerinden Biri 256
21- Allah'ım!..... 257
22- Humsu İmamlar'dan İzinsiz Kullanmak 257
23- Zuhur Ansızın Gerçekleşecektir 257
24- Hak, Masum İmamlar'la Birliktedir 258
25- İmam'ın (a.s) Kendisini Tanıtması 258
26- Sevginizi Sünnet'le Gerekçelendirin 258
27- Kendisine ve Müslümanlara Duası 258
28- Örnek Kadın 259
29- Allah'ım!..... 259
30- İmam'ın Düşmanlardan İntikamı 259
31- Maarifi Başkalarında Aramak..... 259
32- Teberri..... 260
33- Konuşma Müsaadesi Verilince 260
34- Masum İmamlar'a Ait Maldan Yemek..... 260
35- Humus, Günahlardan Arındırır 260
36- Marifet 260
37- Ey Nurun Nuru!..... 261
38- Allah'ım!..... 261
39- Ferec, Allah'ın İradesine Bağlıdır 261
40- Şeytan'ın Burnunu Yere Sürtmek! 261